

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
DESETO VANREDNO ZASEDANJE
U JEDANAESTOM SAZIVU
Šesti dan rada
28. septembar 2018. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad sednice Desetog vanrednog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuju 83 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 85 narodnih poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju sledeći narodni poslanici: Duško Tarbuk i Ivan Kostić.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PENZIJSKOM I INVALIDSKOM OSIGURANJU (nastavak pretresa u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su povodom pretresa u pojedinostima o ovoj tački dnevnog reda pozvani da sednici prisustvuju svi članovi Vlade: Bojana Stanić, državni sekretar u Ministarstvu za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, Jelena Tanasković i Slavica Savičić, državni sekretari u Ministarstvu finansija, Zoran Milošević, vršilac dužnosti pomoćnika ministra za rad, zapošljavanje, boračka

i socijalna pitanja, i Dragana Kalinović, direktor Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice Jovanović.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Ovaj zakon je u mnogim svojim odredbama, izmene i dopune ovog zakona su, gospodine ministre, u suprotnosti sa Ustavom i zbog nedostatka vremena ja ću da potenciram nekoliko članova Ustava, pre svega član 20, koji u svom 2. stavu kaže da je zabranjen svaki vid diskriminacije.

Nije tu gospođa Kalinović, ali vi svakako znate da su, pre nego što počnu da ostvaruju pravo na penziju, penzioneri morali da dobiju rešenje o tome kolika je visina njihove penzije. Kao što je zakon iz 2014. godine bio apsolutno suprotan Ustavu, tako je i ovaj, jer on dovodi penzionere u neizvesnost. Penzija nije samo stečeno pravo, već je i vrsta imovine, koja je takođe garantovana Ustavom i članom 21 i niko nema pravo, gospodine ministre, da se poigrava ni sa čijom imovinom.

Vi na ovaj način, znači četiri godine ste imovinu penzionerima smanjivali, dovodite u neizvesnost visinu njihove imovine, jer kažete da ćete, ukoliko država bude imala ekonomske mogućnosti, vršiti povećanje penzija, i to u skladu sa ekonomskim rastom koji vi prikazujete kroz statističke podatke. To je, takođe, u suprotnosti sa Evropskom poveljom o socijalnoj sigurnosti, koja je narušena i 2014. godine.

Ovim se, takođe, svako od penzionera dovodi u vid socijalne nesigurnosti, jer ne može da zna u budućnosti da li će cene rasta troškova na malo, koje su sada u disparitetu sa visinom penzija, rasti toliko da neće moći da pokriju, kao što ne mogu ni sada, svoje osnovne životne potrebe.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Despotoviću.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Hvala, gospodine Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, gospodo ministri sa saradnicima, penzija nije stvar ničije volje, penzioni sistem zna koliko je ko i koliko dugo uplaćivao doprinose. Plan Vlade je da se za procenat ili dva više podižu penzije onima sa najnižim penzijama u odnosu na one sa većim penzijama i tako sve dok se ne približe. Smatram da se na ovakav način želi dodvoriti najsiriromašnijem sloju, koji je najbrojniji, a ne da ih zaštititi. Da želi da ih zaštititi, onda bi se definisala najniža zagarantovana penzija.

Na ovaj način se potpuno obesmišljava uplata doprinosa prema visini plate, tako da će sada svaki poslodavac da uplaćuje manje. Sada, kada visinu

penzije određuje premijer, nijedan privrednik nema motiv da uplaćuje više od minimalca. Šta će tada biti kada se penzioni fond isprazni i presuši? Na ovakav način se stvara animozitet među penzionerima, a svi će biti zakinuti odsustvom zakonskog mehanizma.

Mislim da je ova dimna bomba izazvala privremenu radost. Kada se dim razide i kada sve ovo profunkcioniše, narod će shvatiti da je ponovo obmanut. Tako da će penzije isključivo sada zavisiti od volje Vlade Republike Srbije, a ne od zakona i brojki.

Gospodo ministri i kolege narodni poslanici, voleo bih da nisam u pravu, ali vreme će pokazati da su, kao i mnogo puta, srpski radikali upozoravali i bili u pravu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč?

Kolega Ljubenoviću, izvolite.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala.

Članom 2. stav 1. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju predlagač namerava da izmeni član 15. stav 3. osnovnog zakona. Član 15. odnosi se na lica koja nisu obavezno osigurana u smislu ovog zakona, odnosno nisu korisnici prava na penziju i koja se mogu uključiti u obavezno osiguranje, a stav 3. ovog člana odnosi se na prestanak svojstva ovakvih osiguranika.

Mi iz poslaničke grupe Srpske radikalne stranke podneli smo amandman kojim smo predložili da se izvrše određene izmene. Amandmanom smo predložili da u tekstu zakona, koji će biti, nadam se, usvojen, umesto reči – šest meseci, piše – dva meseca. Smatramo da ovaj naš amandman treba da bude prihvaćen jer smo njime predložili primereniji rok.

Predlagač je naveo da ovu odredbu unosi u zakon kako bi se eliminisali problemi koji nastaju neblagovremenim odjavama osiguranika koji su to svojstvo stekli uključivanjem u obavezno osiguranje u skladu sa članom 15. Zakona i izbegava se utvrđivanje dugova nastalih po tom osnovu na ime neuplaćenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje.

Upravo iz tog razloga je podnet ovaj amandman, jer će neuporedivo manje dugova nastati u periodu od dva meseca no što bi bio slučaj u periodu od šest meseci. Činjenica je da u praksi postoji znatan broj lica koja se susreću sa problemima zbog dugovanja za neplaćanje doprinosa. Smatramo da bi usvajanjem ovog amandmana Srpske radikalne stranke deo tih problema bio sprečen u budućnosti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Gorica Gajić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Gajić, izvolite.

GORICA GAJIĆ: Hvala, predsedavajući.

Demokratska stranka Srbije podnela je, u stvari ja sam podnela amandman na član 2. Predloga zakona, kojim se u stvari dopunjuje ili delom izmenjuje član 15. osnovnog zakona, a koji reguliše rokove kada prestaje svojstvo osiguranika onim licima koja nisu u sistemu obaveznog socijalnog osiguranja.

Predlogom zakona je predviđeno da taj rok bude šest meseci. Ja sam amandmanom predložila da taj rok produžimo na 12 meseci, jer ta lica koja žele a nisu već u sistemu obaveznog penzijskog osiguranja treba da imaju neki primeren rok, a smatram da je rok od 12 meseci dovoljan ne bi li se te obaveze po osnovu penzijskog osiguranja koje dospevaju platile u tom roku.

Samo još jedno možda pitanje ili da mi gospodin ministar, ako može, kaže – da li će se ovaj rok koji je u Predlogu zakona dat za šest meseci odnositi i na samostalne preduzetnike koji zatvore radnju, pa onda u nekom periodu od šest meseci hoće da se ponovo prijave na penzijsko osiguranje, da li taj rok važi i za njih? Jer, nažalost, mi smo svedoci pod kojim uslovima danas preduzetnici rade, uglavnom su jako teški tržišni uslovi. Da li će oni imati ovaj rok? Ja predlažem da bude 12 meseci, a vi predlažete da bude šest meseci.

Kada sam već kod ovog predloga zakona i kod ovog amandmana, gospodine predsedavajući, zamolila bih vas, mi treći dan ovde raspravljamo o amandmanima na Zakon o penzijskom osiguranju i, nažalost, samo smo prešli amandmane na naslov zakona, na član 1. i započeli član 2. Bojim se da ćemo sve vreme da istrošimo oko člana 2, a ključni članovi ovog zakona neće amandmansi uopšte da se obrazlažu. Ako tako nastavimo, ubuduće ćemo svi podnositi amandmane samo na naslov zakona i na član 1.

Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Gajić, ne mogu da utičem na to kako će kolege narodni poslanici da podnose amandmane, ali se jako dobro sećam perioda kada je predsedavajući bio iz vaše političke stranke, koji je dozvoljavao da cela poslanička grupa može da podnese samo jedan amandman, na jedan član zakona, a vi sada tražite od mene da vratimo ta vremena. Ta vremena su prošla.

(Gorica Gajić: Pa da menjamo ono što ne valja.)

Upravo to smo i uradili, znači svaki poslanik ima pravo da podnese amandman nezavisno od svojih kolega iz poslaničke grupe. Tako i radimo. Mi pravimo demokratiju, za razliku od onih koji u svom nazivu imaju samo demokratska stranka, a sprečavali su me da kao poslanik podnosim amandmane.

Reč ima ministar, gospodin Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem se na pitanju.

Radi pojašnjenja i radi naših penzionera, sadašnjih a i budućih, znači, svi imaju pravo da prekinu i, kada god počnu ponovo da uplaćuju, počće ponovo da im se priznaje to pravo.

Šest meseci smo stavili zato da bismo smanjili administraciju i evidenciju koju sada vodi PIO, jer imamo veliki broj njih koji ne plaćaju i sada, po vašem predlogu, ukoliko bi bilo 12 meseci, mi bismo 12 meseci dali rok nekom da se predomisli i da kaže – da, želim da platim, ili ne. Mi smatramo da je realan i razuman rok šest meseci i, ukoliko ne plati šest meseci, da kažemo da je onaj poslednji plaćen taj. Ukoliko počne da plaća, od tog dana, naravno, počće ponovo da mu se obračunava i dodaje na taj staž koji je dotada imao. Eto, to je. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Bojiću, izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Hvala.

Moj amandman se odnosi na brisanje stava 2. člana 2. ovog predloga zakona.

Dobro je što ukidate ovaj zakon o privremenom umanjenju penzija, ali ja imam jednu rezervu, koja nije samo moja lična dilema, a to je da li je Vlada Republike Srbije dobro procenila ekonomski opseg ove mere, tako da se ne desi da za šest meseci ili godinu dana ponovo imamo neke restrikcije, što bi imalo nesagledive posledice za Penzioni fond.

Moramo biti svesni da se životi miliona ljudi prelamaju u ovoj oblasti. Penzija je ekonomska i socijalna kategorija ali i stečeno pravo svakog od 1.700.000 penzionera i dobro je što, sticajem povoljnih okolnosti, ukidate ovaj zakon iz 2014. godine.

Kao nešto na čemu posebno insistiramo mi poslanici SRS, to je da se odnos, tj. razlika između najnižeg i najvišeg iznosa penzija smanji i ujednači, jer se na tom odnosu u stvari i najviše ogleda ekonomska i socijalna podeljenost srpskog društva.

Moram da se složim sa kolegom Marijanom Rističevićem, koji obično kaže za sebe da je poljoprivrednik, ja bih rekao intelektualac poljoprivrednog tipa, a to je i da poljoprivrednici imaju pravo na dostojanstvenu penziju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Šešelj, izvolite.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Dame i gospodo, pričamo već pet dana na ovoj sednici Narodne skupštine i čuli smo nekoliko puta ovde zahvalnost penzionerima zbog toga što su im smanjene penzije, jer su oni na to pristali tobože da bi nam bilo bolje.

Ali moraću da vas podsetim na jedno izlaganje na jednom skupu gde je većina poslanika ovde danas prisutna bila tada prisutna, a to je kada je aktuelni predsednik Republike rekao pred izbore 2014. godine u zemunskoj hali „Pinki“ ovako: „Bolje sa naše grbače da se skida nego da se diraju stečena prava penzionera. Sa predstavnicima međunarodnih institucija rekao sam da uštede mogu u budžetu da se naprave kroz smanjenje broja službenih putovanja ili automobila, smanjenje plata u javnom sektoru većih od 60.000 dinara, ali da uštede ne mogu da se prave u oblasti penzija. U penzije ne dam da se dira. Kada bismo u ta prava dirali, ne bismo napravili problem samo penzionerima nego i državi“.

E, sad valjda aktuelna vlada pokušava da reši ovaj problem koji je napravljen, ali nismo videli za ovih više od šest godina vlasti SNS-a da se uradilo nešto povodom ovoga što je Vučić rekao, što bi moglo da se protumači – bolje sa naše grbače da se skida, sa ljudi koji su funkcioneri i nekih koji su postavljeni na neka mesta i imaju basnoslovno velike plate.

Daću par konkretnih predloga vezano za uštede u javnom sektoru i u budžetu Republike Srbije kako ne biste više dolazili u situaciju, a ovim zakonom, kada bude stupio na snagu, moći ćete već i na sednici Vlade da se dogovorite odmah koja će biti visina penzije i kakva je sudbina penzionera, nećete morati ni da dolazite u Skupštinu.

Pre svega, imate platu guvernera Narodne banke koja je viša od 5.000 evra. Da li je normalno da plata guvernera bude 5.000 evra u Srbiji, gde je prosečna plata ispod 400 evra?

Imate platu Ombudsmana, koja je isto otprilike te visine, možda neku stotinu manje, dok su plate sudija, ministara i narodnih poslanika četiri ili pet puta manje od tih plata.

Imate nenormalna davanja za nevladin sektor. Pazite, Vladino finansiranje nevladinog sektora, to je *contradictio in adjecto*. Kako može neka nevladina organizacija da se finansira od strane Vlade? Umesto da povedete o tome računa, nije najveći problem to što se te nevladine organizacije finansiraju iz našeg samo budžeta, mnogo veći novac dobijaju iz budžeta drugih država i stranih vlada, ali kako se objašnjava taj trošak? Zašto se sredstva opredeljuju za tu namenu?

Opet ću da citiram Aleksandra Vučića. Kaže – penzije su stečena prava i ne dam niko da ih dira. Znate, kada nekom povredite pravo, način zaštite tog prava svaki čovek može da dobije na sudu, tužbom.

Šta će se desiti za naše reforme, za naše mere štednje, za našu fiskalnu konsolidaciju ako penzioneri odluče da više ne veruju ovakvim predizbornim obećanjima i krenu u zaštitu svog prava na sudu, da im se vrati ono što im je uzeto? Kako će onda izgledati taj naš rast i naše reforme i naša ekonomija, koja je valjda, sad smo čuli, druga u Evropi?

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Neđo Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Nikolić Vukajlović, izvolite.

VESNA NIKOLIĆ VUKAJLOVIĆ: Hvala.

Način na koji vi želite da sačuvate Penzioni fond je stvarno sramotan za ovu zemlju, i za ovu državu, i za samog predsednika države, a i sve nas. Zašto? Zato što sve ono što je trebalo da uradite i što je trebalo da Vlada uradi, nije uradila. To podrazumeva sledeće – da je ministar poljoprivrede radio svoj posao, on bi podigao poljoprivredu i mi bismo imali veliko učešće u bruto društvenom proizvodu od poljoprivrede; da je ministar za lokalnu samoupravu radio svoj posao, on bi mogao umnogome da spreči krađu na nivou lokalne samouprave; da je ministar privrede radio svoj posao, mogao je da učini mnogo štošta na razvoju malih i srednjih preduzeća; da su vam koordinaciona tela radila svoj posao, pre svega mislim na Savet za borbu protiv korupcije, ne bismo imali gubljenje milijardu evra godišnje; i da ste sve to vi kao Vlada radili, naravno da ne biste došli do ovog sramnog načina usklađivanja penzija, odnosno neusklađivanja penzija i zastoja povećanja penzija od sada pa ubuduće.

Ova dva ministra koja sede ovde su najmanje za to kriva, jer ministar za socijalna davanja i za socijalnu politiku, naravno, nije mogao da utiče na rast bruto društvenog proizvoda, već je samo čovek tu da pravilno raspodeli ono što ima.

Znači, ova vlada, ako je apsolutno nesposobna, apsolutno nestručna, svi ministri koji su u njoj, čast izuzecima, trebalo bi da se zapitaju šta u stvari rade. Vi jedino što znate, to je da čekate Aleksandra Vučića da dovede bilo kakve firme spolja, da proba bilo kako da dopuni taj penzioni fond, a vi da se time na taj način nekako hvalite i da ga na vrlo nestručan način branite sve ovo vreme. Ja da sam na njegovom mestu, ja bih rekla – hvala lepo, nemojte me braniti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Božić, izvolite.

SANDRA BOŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri i kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, u okviru sveobuhvatne rasprave koju smo imali priliku da čujemo ovih dana o predlogu novog zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, čuli smo i razloge za donošenje izmena i dopuna ovog zakona koji proizilazi iz potrebe daljeg uređivanja sistema penzijskog i invalidskog osiguranja, a u okviru započete reforme ovog sistema.

Zahvaljujući efikasno vođenoj ekonomiji i stabilnosti svih parametara monetarne politike, kao što su suficit treću godinu zaredom, inflacija koja je ispod 2%, smanjenom javnom dugu, smanjenju nezaposlenosti ispod 12%, što predstavlja istorijski minimum u poslednjih 25 godina, mi smo danas u situaciji da nadalje reformišemo penzioni sistem i omogućimo našim najstarijim sugrađanima povećanje penzija.

Za ovako dobre ekonomske rezultate i pokazatelje upravo je Vlada Republike Srbije, a posebno predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić najzahvalniji penzionerima koji su podneli najveći teret fiskalne konsolidacije i neophodnih restriktivnih mera i reformi.

Osnovni cilj reformi ovog sistema je stvaranje uslova za dugoročnu ekonomsku održivost penzijskog sistema koja će obezbediti pravnu sigurnost i odgovarajući socijalni položaj sadašnjih i budućih generacija penzionera, što u prethodnom periodu nismo imali.

Nepovoljan odnos broja osiguranika i broja penzionera i stalni trend pogoršanja ovog odnosa doveli su do deficita u poslovanju Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje, a povećanje penzija je bio instrument u predizbornim igrama Demokratske stranke, koja je na taj način ozbiljno ugrozila i opustošila budžet Republike Srbije ostavljajući neizvesnom isplatu penzija, ali i plata. Prethodni sistem nije bio prilagođen promenama u demografskom kretanju društva i bio je preizdašan u odnosu na ekonomske mogućnosti države. U najvećoj meri to se odnosi na previše i neopravdano ostvarenih prava na invalidsku penziju, iz čega je proizašla pošast sa kojom smo se takođe u prethodnom periodu izborili, a nasledili kao gorući problem, a to je korupcija u zdravstvu.

U cilju iznalaženja rešenja kojim će se postići pravednost unutar sistema, ali i sama održivost istog, zahtevala je restriktivnije izmene zakona u 2014. godini.

(Predsedavajući: Privodite kraju, koleginice Božić.)

Restriktivnost tog zakona je bila neophodna jer je činila sastavni deo paketa mera finansijske konsolidacije koje su dale pozitivne rezultate. Nadalje,

do dostizanja finansijske održivosti sistema penzijskog i invalidskog osiguranja, penzije će se usklađivati prema propisima kojima se uređuje budžet...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč?

Koleginice Turk, izvolite.

MILENA TURK: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na član 2. zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju kako bi se i dodatno definisao tekst ovog člana, ali poseban akcenat stavio na ono što je danas u Srbiji realnost, a to je ekonomska stabilnost, konsolidovane finansije i jedan stabilan model, održiv, finansiranja penzija koji danas planiramo.

Ono što je danas planirano je svakako moguće iz realnih sredstava i realnih prihoda, jer smo to ostvarili na osnovu ušteda i na osnovu reformi i odgovorne politike Vlade Republike Srbije koja je vođena i koja je dovela do ušteda i do planova koji su, naravno, u skladu sa postignutim rezultatima.

Politika stabilnosti koju vodi Aleksandar Vučić i SNS dovela je do toga da smo mi sada jedna stabilna zemlja, pogodna destinacija za ulaganje, koja je jasnu poruku poslala investitorima da je ovde pogodna situacija i da smo spremni za razvoj i oporavak naše privrede, koja je godinama unazad bila urušavana i koja se sada oporavlja.

Ukoliko govorimo o rezultatima, brojke ne lažu, jasni pokazatelji su, ako pogledamo 2008. godinu, da je tada deficit u budžetu bio minus 47,5 milijardi, 2009. godine minus 92,6; 2010. godine minus 102,9 milijardi, 2011. godine minus 135,8; 2012. godine minus 213 i takav pad je bio sve do 2013. godine, minus 200,9 milijardi dinara. Međutim, mi 2016. godine prvi put ostvarujemo jedan ozbiljan pomak, imamo minus 7,9 milijardi, onda 2017. godine plus 33,9 milijardi. Mi u 2018. godini sada beležimo rezultat od plus 40 milijardi.

Sve su ovo rezultati jedne odgovorne i posvećene politike koju vodi Vlada Republike Srbije. Uštede koje su ostvarene su, naravno, dovele do toga da mi možemo da planiramo na realnim osnovama povećanje penzija i da oni koji su najveći teret reformi i ušteda podneli sada konačno osećaj boljitak i povećanje tih svojih primanja.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Mićin, izvolite.

ŽARKO MIĆIN: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na zakon o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i

invalidskom osiguranju, kojim ćemo ukinuti zakon o privremenom smanjenju penzija, koji smo, kao što sam juče govorio, morali da donesemo zbog jedne vrlo neodgovorne politike „žutog preduzeća“ do 2012. godine.

Juče sam vam izneo i podatke u kojima ste mogli da čujete da su oni godinama planirali budžet tako da je svaki put bilo probijeno ono što su planirali i svaki put je minus u budžetu bio za nekoliko desetina milijardi dinara veći od onoga što su planirali. Tada su došli u situaciju da su morali da uzimaju kredite sa čak 7% kamate, što je ogromna razlika u odnosu na nas, koji sada uzimamo kredite, i to samo kada moramo, od 1% kamate, zato što su se tada zaduživali u dolarima, kad se niko nije zaduživao u dolarima, i zato su napravili situaciju da im je javni dug porastao za preko osam milijardi evra.

Ono što mi danas imamo je suficit u budžetu konstantno, već treću godinu zaredom. Ono što mi imamo je situacija da Srbija više nema rebalans budžeta. Dakle ne radi se rebalans budžeta, jer se budžet vrlo dobro planira. Privredni rast nam je 4,6%, jedan od najvećih u Evropi. Javni dug nam se smanjuje, dok se njima, kao što sam rekao, javni dug povećavao, zato što je Srbija prema IBM-u, koji je svetski poznata kompanija, danas prva zemlja u svetu, u odnosu na veličinu zemlje, po broju novootvorenih radnih mesta, zato što su investicije samo do jula ove godine, strane investicije, bile 916 miliona evra i zato što smo danas na 42. mestu na Duing biznis listi lakoće poslovanja, a nekada smo bili na 93. mestu.

Zato danas imamo para za povećanje penzija i, dragi penzioneri, penzije će vam biti samo veće i veće. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Pekarski, izvolite.

GORAN PEKARSKI: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministri sa saradnicima, nema sumnje da će SNS i naši koalicioni partneri podržati ovakav predlog zakona o izmeni zakona, zato što smatram da smo postigli jednu određenu finansijsku stabilnost i potvrdilo se da je odluka iz 2014. godine tadašnjeg premijera Aleksandra Vučića i tadašnje vlade bila hrabra, vizionarska i stvorili su uslove da se stvori oporezivi prihod, prihod iz kog ćemo moći da punimo fondove i da punimo budžet. Već treću godinu zaredom Srbija ima suficit u budžetu. Stvoreni su uslovi da se sukcesivno povećavaju penzije. Kako bude država jačala tako će se povećavati i penzije. I ne samo penzije, nego će se povećavati i plate u javnom sektoru.

Srbija je zbog svoje političke i finansijske stabilnosti postala interesantna za strane investitore. Svedoci smo da malo-malo pa se negde položi neki kamen-

temeljac ili se otvori neka fabrika. Dosada je otvoreno preko 70 fabrika. Što se tiče direktnih investicija, Srbija je među top 15 zemalja u svetu.

Stvorili su se uslovi da se umanju migracija, odnosno interna seoba mladih ljudi u potrazi za poslom, zato što sada, kada mogu da pronađu posao u svojoj okolini, u svom komšiluku, više nemaju želju da se sele ka većim mestima.

Smanjila se nezaposlenost. Sa 25,9% smanjila se na 11,9%. Povećana su investiciona ulaganja u infrastrukturu. Posebno se obratila pažnja na oživljavanje privrede, a posebno i na mala i srednja preduzeća i postao je odgovorniji odnos prema selu i prema poljoprivredi.

Jednostavno, upošljavanjem i maksimalnim iskorišćavanjem sopstvenih kapaciteta stvorila se jedna zdravija i ozbiljnija sredina. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Veljkoviću, izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, notorna je činjenica da su raseljena lica jedna od najosetljivijih društvenih grupa, koja i pored proklamovanog principa da uživaju jednaka prava i slobode po međunarodnom i domaćem pravu kao i sva druga lica, imaju ogromne probleme koji se manifestuju u gotovo svim sferama života, od statusnih pitanja, zapošljavanja, obrazovanja, zdravstvene i socijalne zaštite do rešavanja stambenih pitanja.

I u oblasti isplata penzija u proteklom periodu trpeli su štetne posledice, u vidu nemogućnosti da primaju pune iznose penzija.

Naime, raseljena lica sa Kosova i Metohije dobijaju penzije na osnovu radnih knjižica, u kojima su sadržani podaci o radnom stažu i penzionim doprinosima. Ukoliko nemaju radne knjižice ili postoji neažurnost evidencije o plaćenim doprinosima na ostvarene zarade, a to je čest slučaj zbog poznatih događaja na tom prostoru, Fond PIO isplaćuje provizorno određenu penziju, koja je znatno manja od one koju bi realno trebalo da dobiju.

Takođe, raseljeni su žrtve nepoštovanja zakonskih obaveza, jer bivši poslodavci nisu uplaćivali doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje. Sada raseljeni nisu u mogućnosti da pokrenu postupak protiv svojih bivših poslodavaca.

Sve su to razlozi zbog kojih raseljena lica, bez svoje krivice, ne mogu da ostvare pravo na penziju ili neopravdano primaju umanjene penzije.

Predloženim zakonom o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju otklanjaju se neki od ovih problema, a oni se pre svega

odnose na nedostatke podataka o zaradama, naknadama zarada i osnovicama osiguranja za osiguranike, i pravednijeg načina rešavanja ovog pitanja.

U tom smislu ukazujem da se predloženim izmenama propisuje da se za ove osiguranike umesto najniže osnovice sada uzima njihov prosečni godišnji lični koeficijent, utvrđen na način propisan odredbom člana 67. Zakona.

Pored toga, ovo će se odnositi na ranije korisnike, koji s tim u vezi mogu da se obrate Fondu sa zahtevom za izmenu rešenja, u skladu sa ovim zakonom, u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milan Knežević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Kneževiću, izvolite.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Srbije, podneo sam amandman na član 2. zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Moje kolege su ova četiri dana rasprave lepo i detaljno sve afirmativne aspekte zakona nabrojali. S druge strane, u brojkama su ceo ambijent u kome trenutno funkcioniše privreda i budžet Srbije isto ilustrovali.

Ja bih, kao i u sredu, doduše u popodnevnm satima, sad u ovim prepodnevnm satima, našim sugrađanima koji gledaju prenos, zamolio ako i kamera može da pokaže drugu polovinu sale, gde se nalaze opozicioni poslanici. Izuzev poslanika SRS, koji uredno sede na svim sednicama, drugi opozicioni poslanici – nema ih.

U brojkama, na tom delu gde su opozicioni poslanici drugih stranaka treba da bude 62 poslanika, a nalazi se samo jedan, a ta 62 poslanika treba da predstavljaju deset opozicionih stranaka.

E sada, oni, prvo, nisu na svom radnom mestu. Znači, dobijaju platu, a ne rade. S druge strane, oni su predstavnici građana, koji treba da zastupaju i njihovo mišljenje ili neke njihove stavove. Njih ovde nema.

Dragi sugrađani, razmislite o tim poslanicima i tim strankama koji ne poštuju svoje radno mesto i ne poštuju vaše glasove da bi vas predstavljali u ovom domu. Uбудuće razmislite, kada na sledećim izborima glasate, za koga glasate. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po Poslovniku, kolega Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Veroljube Arsiću, povređeno je dostojanstvo Narodne skupštine. Vi biste morali poslanike vladajuće opozicije da upozorite na njihovo ponašanje.

Posao poslanika nije samo da sede u ovoj sali. To što možda u ovom trenutku neko nije tu, ne znači da nije dostojan glasova koje je dobio od građana. Pogotovo to ne bi trebalo da govore poslanici koji su do pre nekoliko dana smatrali da je glavni odbor njihove stranke, odnosno sednica glavnog odbora mnogo važnija nego rasprava u načelu o ovom istom zakonu. Na taj način se vređa dostojanstvo Skupštine.

Druga stvar, ko je tu vlast, ko je opozicija – vi ovde prethodnih dana najviše napadate ove lopove koji su, kako kažete, vladali do 2012. godine. Pa vi na najgori mogući način govorite o svojim koalicionim partnerima. Vi njih sad kad pitate, oni su tada bili opozicija...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, ja vas molim, povreda Poslovnika je tehnička stvar.

(Nemanja Šarović: Želim da objasnim.)

Nemojte da mi objašnjavate jer ste mi prvo rekli da opomenem svoje kolege iz „vladajuće opozicije“. To ne postoji.

(Nemanja Šarović: Da objasnim.)

Nemojte da mi objašnjavate. To nigde, ni u jednoj teoriji ne postoji.

(Nemanja Šarović: Postoji, ja upravo objašnjavam. U praksi postoji.)

A u praksi? Dobro.

(Nemanja Šarović: Ja sam namerno pogrešio. To što vi ne shvatate, vaš je problem.)

Jeste, pogrešili ste jer želite da ja utičem na to kako će kolege poslanici...

(Nemanja Šarović: Pustite me da završim.)

Ne možete da završite jer ste izašli iz prava na povredu Poslovnika. Ne mogu da identifikujem na koga ste mislili kada ste rekli poslanik vladajuće opozicije, pa stoga i ne mogu da vam dam objašnjenje zašto sam tako postupio, pa vas sada pitam – da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika ili ne?

(Nemanja Šarović: Uključite da se izjasnim.)

Vi sada ponovo tražite povredu Poslovnika.

Povredu Poslovnika, Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, pre svega želim da se izjasni Skupština o prethodnoj povredi. Vi ste bili dužni da mi uključite mikrofoni kako bih se izjasnio. Dakle, ako me pitate da li želim da se glasa, dužni ste da mi omogućite da se izjasnim. Jedini legitiman način za to je da uključite mikrofoni i da mi to omogućite. Vi to niste uradili.

Druga stvar, povređen je član 103. Član 103. govori o pravu poslanika da ukaže usmeno na povredu Poslovnika. Poslanik koji ukazuje na povredu Poslovnika ima pravo dva minuta da obrazloži u čemu je povreda, a tek tad vi treba da date svoje obrazloženje.

Ja shvatam da vi za nekih 45 sekundi, koliko sam imao prethodno, niste uspeli da shvatite o čemu se radi. Zato se ja i trudim, da bi svi poslanici – pa i vi, gospodine Arsiću – uspeli da shvate. Nekome je dovoljno 10 sekundi... Trebalo je to da shvatite u toku rasprave. Niste. Neko shvati za 10 sekundi, neko za minut, nekome su potrebna dva.

Dakle, kada sam rekao „vladajuća opozicija“, ja nisam napravio lapsus. Jer vi kada nastupate u javnosti, vi se ponašate kao opozicija. Kada govorite o prethodnom periodu, vi nastupate kao opozicija. E, jedino kada dođete ovde, onda su ministri silni, onda nastupaju kao vlast, i to je ta razlika.

Dakle, kad govorite o lopovima koji su vladali do 2012. godine, to su oni lopovi koje ste primili u svoje redove iz Demokratske stranke, to su vaši uvaženi koalicioni partneri...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, sada je tačno 10 sati i 51 minut. Za ovih 10 minuta, kol'ko ste u sali, vi ste uspeli da čak dva puta primetite da sam prekršio Poslovnik.

(Nemanja Šarović: Primetljive sam prirode.)

Primetljive ste prirode, a pre nepunih 11 minuta ste ušli u salu; od tih 11 minuta, koliko ste u sali, vi reklamirate povredu Poslovnika pet minuta. Očigledno je da osim povrede Poslovnika vi nemate drugačiji način da izrazite svoj politički stav.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika?

(Nemanja Šarović: Dužni ste da mi omogućite da se izjasnim.)

Sa mesta, gospodine Šaroviću, bez uključivanja mikrofona. Dovoljno je klimanje glavom. Ne? U redu, hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić Puzić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

(Nemanja Šarović: Sad ćeš da vidiš kako se vodi sednica.)

PREDSEDNİK: Tražićete vi da se vrati Arsić, izgleda.

Na član 2. amandman je podneo poslanik Milosav Milojević.

Izvolite.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Uvažena predsednice Narodne skupštine, cenjeni ministri, dame i gospodo poslanici, u članu 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, kojim se vrše izmene u članu 15, predlažem da se doda novi stav 4, koji glasi: „Odredbama ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtnom na unapređenje privatnog sektora.“

Kada tražimo razloge za donošenje ovog zakona, moramo da odredimo osnovne ciljeve koji se pred njega stavljaju.

Potreba uređenja sistema penzionog i invalidskog osiguranja je dugoročno i trajno rešenje. Potrebno je dobiti sve pravne i socijalne garancije i obezbediti da taj sistem funkcioniše za mnoge naredne generacije.

Danas, kada pogledamo javne finansije i budžet Republike Srbije, možemo da vidimo harmoniju, napredak i red. Možemo da vidimo da je privreda ta koja daje veliki doprinos. To znači da, što je jača ekonomija, to je veći budžet, a samim tim i ekonomska stabilnost. Naša zemlja zadnjih godina beleži istorijske rezultate i jedna je od zemalja sa najbržim razvojem u Evropi i šire. Ova vlast otvara fabrike, gradi puteve, rekonstruiše škole, vrtiće i bolnice. Kada se na zdravim osnovama postave temelji budžetskog planiranja, kada se domaćinski posluje i upravlja finansijama, odmah dolazi do mogućnosti za ulaganja u društvenokorisne stvari.

Ovaj zakon je dokaz da Vlada Republike Srbije i predsednik države Aleksandar Vučić drže do svoje reči i ispunjavaju obećanja i zato je danas ovde predlog da ukinemo Zakon o privremenom uređivanju načina isplate penzija i time ukinemo umanjenje penzija našim penzionerima. To je rezultat odgovorne politike, to je pokazatelj kako treba upravljati javnim dobrima. Veoma me raduje, rezultati reformi se vide i ubeđen sam da je ovo samo početak velikog ekonomskog i privrednog oporavka naše zemlje. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo poslanik Boban Birmančević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo poslanik Slaviša Bulatović.

Izvolite.

SLAVIŠA BULATOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Na Predlog zakona podneo sam amandman na član 2. u smislu da se doda novi stav 4, koji glasi: „Odredbama ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na vladavinu prava.“

Zahvaljujući odgovornoj politici predsednika Aleksandra Vučića i Vlade Republike Srbije, srpski budžet je konsolidovan i od 2015. godine je uvek u plusu, odnosno treću godinu zaredom imamo suficit u budžetu.

Takva politika omogućila je da se promeni odnos države prema Pčinjskom okrugu i Vranju kao njegovom sedištu. Naime, u Vranju su realizovani, a i danas se realizuju uz pomoć države, brojni ozbiljni projekti. Tako je uz pomoć i podršku Ministarstva građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture u prošloj, 2017. godini izgrađen cevovod sirove vode od brane Prvonek u Vranjskoj Banji u dužini od četiri kilometra, zatim tri kolektora fekalne kanalizacije u samom gradu, a zamenjene su i azbestne cevi u dužini od preko 17 kilometara.

Pored navedenog, u 2018. godini krenulo se u realizaciju još dva veoma važna projekta ukupne vrednosti preko 14,3 miliona evra. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo Veroljub Matić.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela Aleksandra Majkić.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministri sa saradnicima, podnela sam amandman na član 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Od kada je Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju donet, on je nekoliko puta pretrpeo izmene i sve te izmene i dopune su bile uglavnom restriktivnog karaktera. Mi smo u nekom prošlom periodu bili svedoci da je morala da se podigne starosna granica za odlazak u starosnu penziju, da su pooštreni uslovi za ostvarivanje prava za invalidsku penziju, ali i da su pooštreni uslovi za porodičnu penziju i da su donete druge restriktivne mere zbog toga što je to bilo nužno.

Zbog uspešno sprovedenih mera koje su bile i sastavni deo paketa mera finansijske konsolidacije, zbog ušteda, zbog novih investicija, ali i zbog novih zapošljavanja, mi danas imamo na dnevnom redu izmene i dopune zakona koji nema nijednu restriktivnu odredbu.

Sigurno je da će izmena ovog zakona, pre svega zbog smanjenja birokratije u postupanju Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje, smanjiti vreme koje će građani provesti na šalterima i u kontaktu kako sa Fondom PIO tako i sa drugim ustanovama lokalne samouprave koja sa njima sarađuje, ali ono što pogađa, što dotiče najveći broj naših sugrađana to je da će oktobarske penzije sa isplatom od novembra biti uvećane za 8,3–13,2%, u zavisnosti od visine penzije, i da će ovim biti dotaknuto oko 1.750.000 penzionera. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite.

MILANKA JEVTOVIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice, uvaženi ministri, kolege poslanici i poslanice, podnela sam amandman na član 2, a cilj mog amandman je zaštita posebno osetljivih, odnosno posebno ranjivih grupa.

Zahvaljujući odgovornom, marljivom i predanom radu predsednika Republike Aleksandra Vučića i Vlade Republike Srbije, u zadnje tri godine

Republika Srbija postigla je sjajne ekonomske rezultate, koje priznaje čitav svet. Po privrednom rastu za prvih osam meseci, a to je 4,9%, mi smo druga zemlja u Evropi, odmah posle Poljske.

Srbija je zemlja u kojoj se radi i gradi. To primećuju svi građani Republike Srbije i zahvaljujući poboljšanju njihovog standarda, zahvaljujući povećanoj zaposlenosti, oni na demokratski način, na svim izborima počev od 2012. godine, ogromnu podršku daju Aleksandru Vučiću i Srpskoj naprednoj stranci.

Ove godine 24. avgusta predsednik Republike Aleksandar Vučić, zajedno sa ministrom gospodinom Đorđevićem, posetio je Gerontološki centar na Bežanijskoj kosi, inače najveću ustanovu u oblasti socijalne zaštite na teritoriji Republike Srbije. Tom prilikom, u otvorenom i srdačnom razgovoru sa penzionerima, predsednik Republike zahvalio im se na njihovom požrtvovanju i na njihovoj veri u dobar rezultat. Takođe, predložio im je da će sve penzije biti povećane od oktobra meseca ove godine. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podnela Ljibuška Lakatoš.

Izvolite.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministri sa saradnicima, kolege narodni poslanici, predloženi zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju obezbeđuje pravnu sigurnost i socijalni položaj sadašnjih ali i budućih penzionera i stvara uslove za dugoročnu ekonomsku održivost penzijskog sistema.

Ovaj zakon je pretrpeo mnoge izmene, a poslednja izmena ovog zakona, koja je sprovedena 2014. godine, bila je restriktivnog karaktera.

U periodu od 2000. do 2014. godine u Srbiji su mnogi radnici ostali bez posla, zatvorena su mnoga preduzeća. Ovo stanje rezultiralo je time da se broj osiguranika i penzionera skoro izjednačio, što je neodrživo i što je neminovno vodilo ka bankrotu.

Nije bilo lako doneti odluku o smanjenju penzija kao jednu od mera fiskalne konsolidacije, ali odgovornom politikom Vlade, dovođenjem mnogih stranih investitora, otvaranjem novih radnih mesta, porastom broja zaposlenih Srbija je postala finansijski stabilna država, što dovodi do mogućnosti povećanja penzija i plata.

Naša država je postala i ekonomski i politički lider u regionu. Restriktivnim merama, koje su bile neophodne, najveći teret su podneli upravo penzioneri, zbog umanjenih penzija, ali upravo te restriktivne mere su dovele do konsolidacije budžeta i dugoročne finansijske stabilnosti.

Sa finansijskom stabilnošću, rastom BDP-a moguća su veća ulaganja i u obrazovni sistem, u izgradnju škola, ulaganje u budućnost mladih, što će svakako pozitivno uticati na sveukupni razvoj Srbije.

Pozivam kolege da u danu za glasanje podrže Predlog zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, koji obezbeđuje bolji položaj za sve penzionere. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podnela Ivana Stojiljković.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela Ana Karadžić.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo Vladimir Orlić.

Da li želi reč? (Da.)

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Zahvaljujem, gospođo predsednice.

Potpuno u duhu diskusija koje su poslanici SNS-a izneli danas, činjenica jeste da, zahvaljujući dobrim rezultatima na ekonomskom planu, zahvaljujući dobrom odnosu prema investicijama, koje su omogućile i stabilno političko okruženje ali i značajan doprinos stabilnosti regiona koji je dala Republika Srbija, zahvaljujući odgovornom odnosu prema potrebama da se staramo o ekonomskim prilikama, mi danas zaista jesmo u situaciji da govorimo i o ovakvom zakonskom rešenju, mi jesmo u situaciji da učinimo penzije većim nego što su bile ikada za sve kategorije penzionera. To je činjenično stanje i to je stanje koje će se vrlo jasno odraziti i na kućne budžete već od narednog meseca.

To, naravno, nije sve. Republika Srbija je, zahvaljujući tom dobrom i odgovornom odnosu, uspela da postigne i druge dobre rezultate, koji se neposredno odlikavaju na standard građana. Govorim i o prosečnoj plati, koja zaista činjenično jeste veća nego do 2012. godine. Tu su razlike znatne i to ne mogu danas više da slažu ni oni mediji koji su naklonjeni ovoj tajkunsko-lopovskoj koaliciji Dragana Đilasa sa sve njihovim ljotićevskim dodacima. Dakle, to su brojevi i brojevi su neumoljivi.

Uspeli smo i da nekoliko puta u samo poslednje tri godine uvećamo minimalnu zaradu. Sa novim uvećanjima minimalne zarade ona će ponovo biti veća nego ikad. Ako pogledate one pokazatelje koji opisuju kako se sve to odražava na standard, pronaći ćete da je i odnos prosečne zarade prema minimalnoj i prema prosečnoj potrošačkoj korpi osetno bolji nego u njihovo vreme. Pronaći ćete i da je odnos minimalne zarade prema prosečnoj, odnosno minimalnoj potrošačkoj korpi opet bolji nego ikada, osetno bolji nego što je to bilo moguće i zamisliti do 2012. godine.

Oni koji se tim dobrim rezultatima ne raduju, sami su sebe limitirali na to da ih ljudi, zbog toga što ne žele da budu poštjeni, prosto ne cene. Oni su pokazali da ne mogu ovim dobrim stvarima da konkurišu, oni su pokazali da je realnost, surova i ružna, koju su nudili, bila samo pretvaranje Srbije u otužnu DOS palanku i ništa bolje od toga nikada nisu znali. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo Milovan Krivokapić.
Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Hvala, predsednice.

Uvaženi ministri sa saradnicima, koleginice i kolege, podneo sam amandman na član 2. ovog zakona, kojim se dodaje stav 4, kojim se unapređuje razvoj države Srbije i stvaraju uslovi za ekonomsku stabilnost opština.

Prvo što ću da navedem i da naglasim je činjenica da je osnovni cilj reforme sistema penzijskog i invalidskog osiguranja stvaranje uslova za dugoročnu ekonomsku održivost penzijskog sistema, koja će obezbediti pravnu sigurnost i odgovarajući socijalni položaj sadašnjih i budućih generacija penzionera.

U tom smislu u prethodnom periodu preduzete su mere reforme prilagođavanja sistema navedenim okolnostima i te preduzete mere dale su pozitivne rezultate, koji se prvenstveno ogledaju kroz zaustavljanje rasta deficita i smanjenje dotacija za pokrivanje deficita iz budžeta Republike Srbije.

Pored preduzetih mera, ključni faktor za dugoročnu stabilizaciju sistema penzijskog i invalidskog osiguranja prvenstveno leži u razvoju zemlje, novim investicijama i novom zapošljavanju, čime se popravljja odnos između broja osiguranika i broja penzionera, što mi i činimo i, što je najvažnije, uspevamo u tome.

Pratili smo efekte poslednjeg donošenja zakona, koji je bio restriktivan jer je to bilo neophodno u tom trenutku, i njegova restriktivnost se ogleda kroz mere fiskalne konsolidacije koje su dale pozitivne rezultate. Upravo ti pozitivni rezultati su nam dali mogućnost za dalje planiranje izmena i dopuna zakona, što mi i činimo, jer na taj način, između ostalog, stvaramo uslove za efikasniji rad penzijske administracije.

Sve što radimo, radimo za buduće generacije, da država bude jača i da svima bude bolje, a nikako samo za svoj lični interes i trenutno stanje, kao što je radila prethodna vlada.

U tom smislu je neophodno nastaviti primenu mera kako bismo svi zajedno došli do cilja i to je finansijska održivost sistema penzijskog i invalidskog osiguranja s jedne strane i dugoročno očuvanje već postignutih rezultata s druge strane. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo poslanik Vladimir Petković.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela poslanica Svetlana Nikolić Pavlović.

Izvolite.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani, poštovani penzioneri, ovim amandmanom se dodatno definiše član 2. ovog zakona.

Zakonom o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju biće ukinut zakon o smanjenju penzija zaključno sa 30. septembrom 2018. godine. Ovim predlogom zakona utvrđuje se i pravni osnov kojim se daje mogućnost Vladi Republike Srbije za isplatu uvećanog novčanog iznosa penzija u zavisnosti od ekonomskog kretanja i finansijskih mogućnosti budžeta Republike Srbije, s tim što je utvrđeno da sredstva za ove namene ne mogu da budu veća od 0,3% bruto društvenog proizvoda na godišnjem nivou.

Ključni razlog za donošenje rebalansa finansijskog plana PIO fonda je ukidanje zakona o privremenom uređenju penzija, jer je potreban viši iznos namenjen za isplatu neto penzija.

Naši najstariji sugrađani, naši penzioneri su najzaslužniji za stvaranje osnovnih uslova za sprovođenje neophodnih ekonomskih reformi koje je naša vlada morala da sprovede i zahvaljujući njima sada imamo stabilne javne finansije. Na tome će im i buduće, mlade generacije biti veoma zahvalne.

Zahvaljujući odgovornoj politici Vlade Republike Srbije i predsednika Aleksandra Vučića završen je Klinički centar Niš, prvi klinički centar ikada završen. Koštao je oko 50 miliona evra. Helidrom se sada završava. Gradiće se Klinički centar Srbije, potom Klinički centar Novi Sad, potom Klinički centar Kragujevac.

Predstoji znatno povećanje plata medicinskim sestrama i lekarima, jer imamo suficit u budžetu tri godine zaredom, jer smo jedna od tri najbrže rastućih ekonomija u Evropi.

Srpska napredna stranka će u danu za glasanje glasati za ove zakone.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela Tijana Davidovac.

Izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, proteklih dana smo mogli da čujemo brojne predloge i sugestije pojedinih poslanika iz opozicije na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, koji je na dnevnom redu.

Mogli smo da čujemo kako se oni sada bore za prava naših najstarijih sugrađana i iznose nekakve zakone i predloge, sada kada su stabilizovane javne finansije, sada kada je ekonomija počela postepeno da se oporavlja i kada imamo rast BDP-a od 4,9% zahvaljujući razvoju privrede a ne prodajom državne imovine, sada kada nam je nezaposlenost 1,9%, sada kada su investicije u prvih šest meseci 1,4 milijarde evra, što je za 15,6% više nego u prethodnoj

godini, sada kada je Srbija prepoznatljiva u svetu i kada imamo rast plata, sada kada je minimalna vrednost radnog časa povećana na 155 dinara, kada godinama imamo stabilan kurs evra, sada kada inflacija nikada manja nije bila i da ne nabrajam više pozitivne rezultate koje je ostvarila SNS od kada je došla na vlast sa predsednikom Aleksandrom Vučićem.

Sve ovo je postignuto jer su naši građani prepoznali ko stvarno radi za njih i vodi odgovornu politiku a ko samo priča prazne priče. Naši najstariji sugrađani su u velikoj meri doprineli da se ovi rezultati ostvare, a mi smo obećali da će se Zakon o privremenom uređenju isplate penzija ukinuti kada se stabilizuje Republički fond za penzijsko i invalidsko osiguranje i, kao što vidite, Srpska napredna stranka ispunjava svoja obećanja. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem, kolegice Davidovac.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik dr Dragana Barišić.

Reč ima narodni poslanik Dragana Barišić.

Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministri, poštovane kolegice i kolege, to da ova vlada i sva naša ministarstva brinu o svim kategorijama stanovništva potvrdili smo kako donošenjem i predlogom ovog zakona tako i odvajanjem sredstava za lečenje u inostranstvu, kako dece tako i odraslih, od 600 miliona dinara.

Naime, moram da podsetim, naše građane pre svega, da je upravo gospodin Aleksandar Vučić kao premijer 2014. godine doneo inicijativu da se osnuje Budžetski fond za lečenje oboljenja, stanja ili povreda koje se ne mogu uspešno lečiti u Republici Srbiji, tako da, evo, još jednom pokazujemo da je briga o našim građanima naš osnovni cilj i da je to naša politika i, naravno, verovatno zbog toga jer su naši građani to prepoznali daju nam ogromnu podršku koju imamo i koja je iz dana u dan sve veća i veća.

Podsetila bih i da je Ministarstvo zdravlja i Vlada Republike Srbije prethodnih dana dogovorila jedan protokol o saradnji, gde se, kada je reč o hitnim situacijama i upućivanju pacijenata na lečenje u inostranstvo, obezbeđuju dva aviona kako bismo sada obezbedili i brži, kvalitetniji i bolji transport da bismo uštedeli dragoceno vreme, pogotovo kada su u pitanju naši najmlađi stanovnici. Znači, briga o deci zaista je na prvom mestu.

One kojima su prethodnih dana puna usta toga da brinu o porodiljama, trudnicama, a evo koliko brinu o građanima Srbije i koliko im je bitno to što danas raspravljamo o povećanju penzija, podsetila bih da smo upravo mi doneli zakone koji uvode novo pravo na naknade po osnovu rođenja, nege i posebne

nege deteta, a ne oni. Oni su crpeli fondove, dovodili našu zemlju do bankrota i oni su pokazali koliko brinu. Zato ih molim da nestanu sa političke scene, jer su pokazali koliko su nesposobni za bilo šta.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Barišić.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Izvolite.

RADOSLAV COKIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri, u članu 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, kojim se vrši izmena u članu 15. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, dodaje se stav 4, koji glasi: „Odredbama ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na budžetsku stabilizaciju“.

Rekli smo, i to je svima poznato, da će taj novac koji penzioneri dobiju kao povećanje ponovo da se slije u sistem Republike Srbije i delom će opet da se vrati u budžet kako bi uticao na njegovu stabilizaciju.

Da bi došlo do ovog povećanja, moralo je mnogo da se učini na smanjenju nezaposlenosti, koja je bila velika, na dovođenju investitora, što uopšte nije lako kad nemate ni infrastrukturu koja je odgovarajuća i koja njih motiviše da oni dođu i ovde ulažu.

Zahvaljujući vladi koju je vodio sadašnji predsednik Vučić, a i sadašnjoj vladi i ministrima koji dobro rade svoj posao, maksimalno se zalažu da bismo došli do još boljih rezultata, mi možemo sada da povećamo penzije. Nadam se, u narednom periodu, kako se zemlja bude razvijala i bude dolazilo još više investitora, jer kao što je i predsednik rekao, još mnoga mesta čekaju i na infrastrukturu i na investitore koji bi došli i uposlili pre svega mlade ljude kako nam ne bi iz zemlje odlazili. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Živan Đurišić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Živan Đurišić.

Izvolite.

ŽIVAN ĐURIŠIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO, kojim se vrše izmene u članu 15. Zakona o PIO tako što se dodaje novi stav, koji glasi: „Odredbama ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na jačanje i unapređenje pravosudnog sistema“.

Članom 15. važećeg zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju propisano je da lica koja nisu obavezno osigurana u smislu ovog zakona, odnosno nisu korisnici prava na penziju mogu se uključiti u obavezno osiguranje i obezbediti prava iz ovog osiguranja pod uslovima, u obimu i na

način predviđen ovim zakonom. Svojstvo osiguranika iz stava 1. ovog člana stiče se danom podnošenja zahteva, a izuzetno, na zahtev lica, najranije 30 dana pre podnošenja zahteva.

Predloženom odredbom člana 2. zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO eliminišu se problemi koji nastaju neblagovremenom odjavom osiguranika koji su to svojstvo stekli uključivanjem u obavezno osiguranje u skladu sa članom 15. važećeg zakona, izbegava se utvrđivanje dugova nastalih po tom osnovu a na ime neuplaćenih doprinosa za PIO. Postojeće odredbe su dopunjene tako da u ovom slučaju svojstvo osiguranika prestaje danom za koje se lice u zahtevu opredeli ili ako doprinos ne plati u roku od šest meseci od dana dospelosti, a najranije sa poslednjim danom za koji je doprinos plaćen.

Ove, kao i ostale izmene i dopune zakona su proistekle iz potrebe daljeg uređenja sistema PIO, a sve u okviru započete reforme ovog sistema 2002. godine. Ovom reformom se stvaraju uslovi za dugoročnu ekonomsku održivost penzijskog sistema i istovremeno obezbeđuje pravnu sigurnost i odgovarajući socijalni položaj svih penzionera. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Đurišiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Mirko Krlić.

Izvolite.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospodo ministri, uvažene kolege, pre nego što bilo šta kažem o amandmanu, naročito bih da iskažem svoj utisak o raspravi o ovom zakonskom predlogu.

Smatram da je posebno zadovoljstvo i čast doneti dobru vest građanima Srbije, a posebno onima koji su žrtvovali svoje lične prihode i podneli teret stabilizacije države. Treba da budemo ponosni što smo deo uspešnih reformi i što kao poslanici doprinosimo podizanju zemlje sa dna, iz bankrotstva. Pored penzionera, predsednika države, pored Vlade, koji su podneli poseban teret i koji su svojim aktivnostima učinili sve da finansijska moć zemlje ojača, i mi imamo svoju ulogu glasanjem za zakone i, bez obzira da li podržavali ili kritikovali zakonske predloge, mislim da treba da imamo osećaj opšteg zadovoljstva.

Da li je moguće da je izbijanje poslednjeg kvaziargumenta opozicije, po kome je uskraćeno nekakvo stečeno pravo, jedini razlog da se ovom zakonu suprotstavi i da se ne prizna opštepoznata stvar, da je ovo uspeh koji poštuje ceo svet? Država Srbija iz realnih izvora isplaćuje svoje obaveze i odgovornom politikom je napunjena državna kasa – to je jedina istina, koja se ne može poreći.

Amandman koji sam predložio ima za cilj da skrene pažnju na kulturu, jer svako poboljšanje životnih uslova, standarda, treba da poboljša i kvalitet života.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Krliću. Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Nenad Mitrović.

Izvolite.

NENAD MITROVIĆ: Gospodine predsedavajući, gospodo ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ukidanjem Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzije visina penzija se vraća na nivo bez umanjena, što je rezultat pozitivnih ekonomskih kretanja. Time se omogućuje da penzioneri, koji su podneli najveći teret procesa fiskalne konsolidacije, osećate korist od unapređenja stanja u ekonomiji.

Amandman na član 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO ima za cilj da dodatno definiše ovaj član Predloga zakona. U članu 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO otklanjaju se problemi koji nastaju neblagovremenom odjavom osiguranika koji su to svojstvo stekli uključivanjem u obavezno socijalno osiguranje u skladu sa članom 15. Zakona i izbegava se utvrđivanje dugova po tom osnovu na ime neplaćenih doprinosa za PIO, što znači da lice gubi svojstvo osiguranika danom za koji se lice u zahtevu opredelilo ili ako doprinos ne plati u roku od šest meseci od dana dospelosti.

Hoću da napomenem da se predložena odredba zakona odnosi na zatečene korisnike po navedenom osnovu i na osiguranike kojima je utvrđeno pravo na produženo osiguranje. Za sve osiguranike Fond će po službenoj dužnosti doneti rešenje o prestanku svojstva osiguranika u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, tj. imaće obavezu da izmeni rešenje u naznačenom roku.

Pozivam kolege poslanike da u danu za glasanje podrže Predlog izmena i dopuna Zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Mitroviću.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Stanija Kompirović.

Izvolite.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, kada je u pitanju penzijski sistem Republike Srbije, danas se nalazi u daleko boljem položaju i stanju nego, recimo, pre pet godina.

Naime, prema zvaničnim podacima, u 2014. godini na ime dotacija za pokriće rashoda Republičkog fonda PIO iz budžeta je transferisano 222,4 miliona dinara, što je oko 37,2% ukupnog prihoda i 5,7% BDP-a.

Povećanje izvornih prihoda Fonda iz doprinosa PIO potiču pre svega iz činjenice da je povećan broj zaposlenih lica, da se bezuslovno sprovodi borba protiv sive ekonomije, što svakako ima za posledicu bolje stanje kako u budžetu Republičkog Fonda PIO tako i u budžetu Republike Srbije.

Ne treba zaboraviti činjenicu da je prilikom početka fiskalne konsolidacije javnih finansija predviđeno da se penzije neće povećavati sve dok učešće penzija u BDP ne padne ispod 11%, što je približno vrednosti onog parametra iz 2004. godine.

Bila su predviđanja da do povećanja penzija neće doći do 2020. godine, međutim, dobri rezultati koje je donela fiskalna konsolidacija doveli su do toga da su se penzije povećavale, doduše onoliko koliko je privredni rast dozvoljavao, ali u decembru 2017. godine penzije su povećane 5%.

Dobri rezultati, koji su posledica rada Ministarstva finansija, Ministarstva rada i ostalih organa ali i RF PIO, najbolje se ogledaju u činjenici da je 2004. godine iz budžeta Republičkog fonda isplaćeno oko 13% manje penzija nego sada.

Tako da je pravi izazov, iako je došlo do povećanja obaveze za isplatu davanja iz penzijskog sistema, stabilan penzijski sistem kakav je sada, a koji je u potpunosti oporavljen i stabilizovan u prethodnih pet godina, biće i dalje. U teškim trenucima fiskalne konsolidacije...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Kompirović.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Srbslav Filipović.

Da li neko želi reč? (Da)

Reč ima narodni poslanik Srbslav Filipović.

Izvolite.

SRBSLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici naše vladajuće SNS koalicije i jednog malog broja opozicionara koji je danas tu, oni koji su najviše imali primedbi na set zakona koji je na dnevnom redu danas nisu tu da sa nama diskutuju, nisu tu da bilo šta konkretno kažu. Nismo čuli nikakvu konkretnu primedbu na zakone koje smo podneli, naročito jer je nemoguće dati konkretnu primedbu na realno povećanje penzija, na bolji život koji sledi našim penzionerima, na bolji život kome se nadaju i koji će dočekati, evo, već za neki mesec i zaposleni u javnom sektoru.

Svi oni koji su, dakle, bili strpljivi, koji su imali veru u politiku Vlade Republike Srbije i predsednika Aleksandra Vučića i SNS, danas za izvesnošću i sa sigurnošću mogu da kažem da će imati prvo povećanje penzija ako usvojimo, a uveren sam da hoćemo, već u novembru, na svojim računima više

novca nego što su imali ranije, više mogućnosti da obrađuju svoje unuke i svoju decu, više mogućnosti da žive bolje i kvalitetnije nego što je to bio slučaj u prošlosti, ali da to sve ne bude na staklenim nogama, već na čvrstim nogama, jer danas imamo jake temelje, jaku državu, ozbiljnu državu koja ne povećava plate i penzije tako što se zadužuje po skupim i zelenaškim kamatama od 7%, 8% i 9% pa to neko drugi posle da vraća.

Ovo je država koja je ozbiljna, koja je odgovorna prema svojim najstarijim sugrađanima i prema svojoj budućnosti i zato sam uveren da i građani sve to dobro vide, dobro osećaju i znaće da, kada dođe vreme, sve to adekvatno i ocene. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Filipoviću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Da li neko želi reč? (Da)

Reč ima narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče, ovaj zakon i podneseni amandman pridoneće modernizaciji Republike Srbije, a samim tim i vaspitanju i obrazovanju, a posebno patriotskom vaspitanju.

Da je Zoran Živković, zvani Poljoprivrednik u Pokušaju, posedovao patriotsko vaspitanje, ne bi na Međunarodnoj konferenciji u Beču oktobra gospodnje 2003. godine, kada je bio predsednik Vlade, poručio: „Meni je potpuno nebitno čije je Kosovo i Metohija“. Njegov stav je i danas isti.

Kada naš predsednik Srbije Aleksandar Vučić pravi hrabar i odlučan korak u iznalaženju trajnog, održivog i kompromisnog rešenja za južnu srpsku pokrajinu, i njegov pajtos Nenad Čanak, zvani Nešo Gicoje, imao je manjak patriotskog vaspitanja, jer je 5. marta 2017. godine izjavio: „Spreman sam da priznam nezavisnost Kosova“.

I Saša Janković, zvani Sale Prangija, svrstao se u taj tabor izjavivši: „Moja platforma je priznanje nezavisnosti Kosova“. Zato nije čudno što je njegov saborac, akademik Dušan Teodorović, rekao: „Nikada tokom svoje dugogodišnje karijere u zemlji i inostranstvu nije mi se desilo da tako pogrešim u proceni radnih sposobnosti i moralnog kodeksa kao kod Saše Jankovića“.

Zato, gospodine potpredsedniče Milićeviću, ovaj amandman je izuzetno važan da se u budućnosti ne bi pojavljivali likovi koji poseduju manjak patriotskog vaspitanja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, profesore Atlagiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Ljubiša Stojmirović.

Da li neko želi reč? (Da)

Reč ima narodni poslanik prof. dr Ljubiša Stojmirović.

Izvolite.

LjUBIŠA STOJMIROVIĆ: Hvala.

Koleginice i kolege, kada govorimo o ukidanju zakona o privremenom smanjenju penzija, nisam iznenađen stavovima opozicije, jer njima je i zadatak da kritikuju sve zakonske predloge pozicije, ali ono što mene raduje, to je činjenica da u razgovoru sa građanima, pogotovu sa najstarijim građanima, penzionerima, nisam naišao ni na jednog koji je razočaran ovim predlogom zakona, nisam naišao na građane koji imaju nešto protiv tog zakona.

E sad, nije lako omogućiti stabilnu isplatu penzija ukoliko nemamo jaku finansijsku strukturu u zemlji. Kako ćemo to da obezbedimo? Pa normalno, kao i u svim drugim zemljama, naplatom poreza. Zato pozdravljam i ovu izmenu u Zakonu o PIO, gde se kaže da oni koji ne plaćaju redovno doprinose, da im se prekida staž ako u roku od godinu dana ne namire to.

Pozdravljam taj predlog, ali i predlažem da se povede više računa o velikim dužnicima nego o ovim malim privrednicima, jer oni najčešće i plaćaju te svoje doprinose. Nekada je postajala jedna služba, Služba društvenog knjigovodstva, koja nije dozvoljavala da neko ne uplati te doprinose, nego je to bilo prvenstveno. Prvo su se plaćali doprinosi za penzijsko, invalidsko i zdravstveno osiguranje, a kasnije se isplaćivale plate itd. Zato predlažem i Vladi da iznađe takvu neku mogućnost gde bi se lakše određivao način plaćanja tih doprinosa. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, ja sam podnela amandman na član 2. da bih pojasnila kako sveukupni razvoj Republike Srbije utiče na smanjenje socijalnih razlika.

Kad smo kod socijalnih razlika, naime, Republika Srbija može da se ponosi, jer je od 2012. godine do 2018. godine, zahvaljujući dobroj politici gospodina Aleksandra Vučića, našeg predsednika, otvoreno preko 70 kompanija, zaposleno preko 150.000 ljudi. E, na taj način, upošljavanjem, a u konkretnom slučaju, pošto danas govorimo o PIO fondu, o ukidanju zakona o smanjenju, uplaćivanjem poreza i doprinosa se smanjuju socijalne razlike.

Šta to znači? Odnos broja penzionera i zaposlenost u Srbiji poslednjih godina gotovo je izjednačen. Prema najnovijim podacima Fonda PIO za 2017. godinu taj odnos je bio jedan prema jedan i po. Zahvaljujući ovakvoj politici, zahvaljujući upošljavanju, sigurna sam da će za pet do deset godina ovaj odnos biti čak jedan prema tri.

U Srbiji danas živi 1.720.435 korisnika penzija i 2.583.557 osiguranika.

Ono što je vrlo bitno i što treba istaći je da smo pre četiri godine doneli zakon o umanjenju penzija jer je Srbija zaista bila pred bankrotom, i to nisam rekla ja nego MMF. To je bila za nas izuzetno teška odluka. Sada smo odlučili da taj zakon ukinemo i da dodatno povećamo penzije, iako pred nama nisu nikakvi izbori, to treba znati.

Naime, nedeljama smo radili na tome i odlučili da penzije povećamo 8,8–13,3%. Penzioneri u Srbiji su pokazali strpljenje i veru i zato treba da budu nagrađeni. I ne samo to, to su ljudi koji su sve stvorili u ovoj Republici Srbiji, dali su doprinos za bolji život i zaslužili su izuzetno dobre stvari. Tako ćemo mi, 13,3% dobiće svi penzioneri, njih milion.

Treba još naglasiti da 60% penzija...

Da, milion ljudi će dobiti 13,3% povećanja. Nekome je to smešno, to je živa istina.

(Predsedavajući: Zahvaljujem, koleginice Malušić.)

I nikada u životu neće imati veće penzije s obzirom da je inflacija bila samo 1,5–2%.

(Predsedavajući: Zahvaljujem.)

Može se još mnogo toga govoriti, ali nemam vremena. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem još jednom.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša St. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Nataša St. Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA St. JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, saradnici iz Ministarstva, kolege narodni poslanici, penzioneri su veoma važni za Republiku Srbiju i ulažu se ogromni naponi da im se omoguće najbolji uslovi.

U Srbiji danas živi skoro dva miliona penzionera, gde je odnos penzionera i radnosposobnog stanovništva, kao što je moja koleginica rekla, jedan i po prema jedan, s obzirom da je u prošloj godini registrovano 1.723.435 korisnika penzije i 2.583.557 osiguranika.

Obećali smo da ćemo ukinuti zakon o smanjenju penzija kada se zemlja finansijski stabilizuje i to upravo činimo, jer mi naša obećanja ispunjavamo. To nije politikantski potez, već realnost. Stekli su se uslovi jer su republičke finansije stabilne, sprovedena je fiskalna konsolidacija, a u toku je restrukturiranje privrede i značajno je unapređeno poslovno okruženje.

Naš predsednik Vučić je veliki državnik; iako je Srbija mala zemlja i po broju stanovnika i prostorno, ali je veliki čovek na rečima i delima. Prvenstveno on, velikim ličnim zalaganjem, ali i svi ostali koji slede njegovu politiku, tu prvenstveno mislim na našu predsednicu Vlade, na naše ministre, uspeali su da

privuku rekordan broj stranih direktnih investicija u 2017. godini. U 2017. godini se Srbija našla na listi top 15 zemalja u Evropi po stranim direktnim investicijama, a po osnovu njih je otvoreno više od 20.000 radnih mesta. Po visini javnog duga već u januaru 2019. godine će se Srbija naći među 10 zemalja sa najnižim javnim dugom.

O tome mi treba da pričamo, a ne o kritikama. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Jovanović.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Parezanović.

Izvolite.

MARKO PAREZANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Osnovni cilj mera štednje i fiskalne konsolidacije iz 2014. godine jeste bio oporavak naših javnih finansija.

Najveći problem sa kojim smo se tada suočavali bio je izuzetno visok budžetski deficit, koji je u 2011. godini bio negde oko 150 milijardi dinara, u 2012. godini 191,9 milijardi dinara. Takav javni dug doveo nas je u situaciju da moramo da se zadužujemo u inostranstvu, da drastično podižemo naš javni dug, koji je 2008. godine bio negde oko 29%, 2012. godine već 60%, sa tendencijom rasta. U jednom trenutku, kao što znate, došao je i do 78%.

Danas je naš javni dug pao na negde oko 58%, sa tendencijom da će početkom 2019. godine biti ispod 50%, što je izuzetno ozbiljan rezultat, koji čak ni najveći optimisti nisu očekivali, i u tom smislu Srbija će biti u visini javnog duga među najrazvijenijim zemljama EU.

Što se tiče budžetskog deficita, o kome sam govorio na početku, recimo, u 2017. godini imali smo suficit budžeta od 33,9 milijardi dinara, što je za skoro za dve milijarde evra bolji rezultat nego u 2012. godini. Recimo, 2012. godine stopa inflacije iznosila je 12,2%, dok se poslednje tri godine kreće negde između 1,2% i 3%. Vrednost nacionalne valute nam je na praktično istom nivou kao što je bila i 2012. godine, dakle bez većih padova.

Takvu situaciju sa javnim dugom pre svega možemo da zahvalimo rastu našeg BDP-a, rastu naše ekonomije i svi oni koji kritikuju dolazak velikog broja stranih investitora, otvaranje novih radnih mesta treba da znaju da su ti strani investitori pre svega obezbedili znatno veći izvoz za našu zemlju, jer su imali svoje tržište. Najbolji primer za to je „Železara“, gde smo spasili 5.000 radnih mesta, a danas je „Železara“ jedan od najvećih izvoznika za našu zemlju.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Parezanoviću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik prim. dr Vlado Babić.

Reč ima narodni poslanik Vlado Babić.

Izvolite.

VLADO BABIĆ: Zahvaljujem.

Uvažena gospodo ministri, poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, penzioni sistem u Srbiji zasnovan je na principu osiguranja. Poslednje izmene i dopune Zakona o PIO bile su izuzetno restriktivne, ali ta je restriktivnost bila zaista neophodna jer je sačinjavala sastavni deo paketa fiskalne konsolidacije, koji je dao pozitivne rezultate. Ti rezultati su i omogućili planiranje daljih izmena i dopuna Zakona, pošto su u praksi uočeni njegovi negativni efekti na određene grupacije penzionera, ali i potreba efikasnijeg rada penzione administracije.

Zbog toga nove izmene i dopune Zakona vezane su pre svega za promene načina obračuna visine prevremene starosne penzije za osiguranike kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem, tzv. beneficirani radni staž, tako da se penali računaju za svakog konkretnog osiguranika posebno. Svi koji imaju maksimalni stepen uvećanja staža, tzv. 12/18, moraju imati bar dve trećine radnog staža provedenog na poslovima koji se mogu podvesti pod ovu kategoriju uvećanog radnog staža, sa maksimalno sniženom starosnom granicom od 50 godina.

Do dostizanja finansijske održivosti sistema PIO penzije će se usklađivati prema propisima koje uređuje budžet i budžetski sistem.

U cilju smanjivanja broja privremenih rešenja odsada će se moći i pre navršetka kalendarske godine izdati rešenje o penziji, a ujedno se uvodi i rok od tri godine oročavanja trajanja rešenja o privremenim penzijama u slučaju nepostojanja svih potrebnih dokumenata i podataka za donošenje konačnog rešenja. Nakon tri godine Fond PIO će ih proglasiti kao konačne, a to znači da se više neće dešavati da korisnici penzija godinama, neki čak i do kraja života primaju čekove po privremenoj odluci.

Uvodi se i nadležnost Poreske uprave, koja će vršiti kontrolu naplate doprinosa za socijalno osiguranje, tako da će penzioneri primiti penziju u odnosu na visinu i dužinu plaćanja doprinosa. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Babiću.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Dragana Kostić.

Izvolite.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri, narodni poslanici, građani Srbije, sigurno danas ne bismo bili u situaciji da govorimo o penzijama i povećanju penzija da naš predsednik Aleksandar Vučić ne radi permanentno na otvaranju novih radnih mesta i ulaganjima u našu zemlju.

Svedok ovih mojih reči je svakako i današnje otvaranje nove fabrike u Nišu, i sutra, znači u dva dana naš predsednik otvara dve nove fabrike u Nišu, što je veoma značajno za jug Srbije. Danas se otvara austrijska firma

„Cumtobel“, svetski lider u proizvodnji rasvete, koja će zaposliti 350 radnika, a u narednih tri do pet godina zaposliće do 1.000 radnika.

Sutra naš predsednik u Nišu otvara drugu fabriku, „Imi“ – filipinska kompanija za proizvodnju auto-delova, koja je uložila 30 miliona evra u izgradnju objekata od 14.000 kvadrata. Oni će zaposliti oko 1.500 radnika, što je veoma značajno za jug Srbije; od toga biće zaposleno 500 inženjera, koji će prosečnu platu imati oko 1.000 evra.

Ovo je potvrda da je naš predsednik sve što je obećao ispunio, za razliku od prethodnih predsednika, koji su samo bili jaki na rečima a slabi na delima. Da su ostali na vlasti, ono „žuto preduzeće“, danas bi sigurno penzije bile samo misaona imenica. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Kostić.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Borka Grubor.

Izvolite.

BORKA GRUBOR: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, osnovni cilj svih promena Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju je prilagođavanje obaveznog penzijskog i invalidskog osiguranja kao najvažnijeg dela penzijskog sistema demografskim promenama, pre svega procesu starenja stanovništva, ekonomskim okolnostima, ali i sa strateškim opredeljenjem države za uspostavljanje moderne i efikasne administracije, tj. nastavlja se proces normativnog uređivanja oblasti penzijskog i invalidskog osiguranja.

Naši najstariji sugrađani, naši penzioneri su prihvatili najveći teret reformi na svoja pleća. Za to smo im zahvalni i danas kroz izmene i dopune ovog zakona mi vraćamo penzije na iznos iz 2014. godine, uz uvećanje 9–13%, u zavisnosti od visine primanja. Oni sa najnižim primanjima dobiće najveće povećanje.

Socijalni položaj korisnika penzija biće unapređen predloženom mogućnošću isplate uvećanja uz penziju. Time se daje zakonska mogućnost uvećanja ukupnih primanja penzionera u skladu sa pozitivnim ekonomskim kretanjima i finansijskim mogućnostima budžeta Republike, odnosno Fonda. Takođe je data i mogućnost da se sredstva Fonda mogu izuzetno koristiti za isplatu novčane pomoći korisnicima penzije i novčane nadoknade u iznosu koji Vlada utvrdi.

Da bi se budžet naše države brže punio a BDP više rastao, potrebne su nove fabrike, tj. nova radna mesta. Za razliku od prethodne vlasti, koja je uništila sva preduzeća koja su radila u Loznici i okolini, zahvaljujući našem predsedniku gospodinu Aleksandru Vučiću u Loznici je već počela sa radom američka firma „Adient“, zasad sa oko 200 radnika. Takođe, kineska fabrika

„Mint“ tek treba da pokrene proizvodnju. Obe fabrike će zaposliti 3.000 ljudi, što će biti preporod za Loznicu i Podrinje. Na taj način se odgovorno vodi državna politika, nastojanjem da se svaki region ravnomerno razvija.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Grubor.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Ivana Nikolić.

Izvolite.

IVANA NIKOLIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na član 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju kako bi se dodatno definisao pomenuti član, a sve u cilju isticanja važnosti i prepoznavanja finansijske sposobnosti u našoj zemlji i za potrebe realizacije infrastrukturnih projekata.

Kako su se stvorili uslovi za povećanje penzija, za povećanje plata, kako budžet već treću godinu zaredom beleži suficit, kako je broj zaposlenih lica u našoj zemlji sve veći, a svi ti rezultati se beleže jer se sprovodi odgovorna politika u skladu sa programom Srpske napredne stranke na čelu sa predsednikom Aleksandrom Vučićem, i takvo delovanje daje odlične rezultate.

Mi danas možemo slobodno da izađemo pred svetske lidere, koji našu zemlju prepoznaju kao odličnu destinaciju za investicije. Samo u prvih šest meseci ove godine zabeležen je za 15% veći rast stranih investicija u odnosu na isti period prošle godine, koja se beleži kao rekordna godina po tom pitanju.

Ovde bih dodala još i da je Predlogom zakona definisano da će se obezbediti jednostavnija procedura koja se odnosi na podnošenje zahteva za penziju, dalje umrežavanje sistema, smanjenje broja potrebnih dokumenata, gde se smanjuje i vreme za sprovođenje procedure a samim tim se smanjuju i troškovi i to svakako doprinosi jednoj efikasnijoj usluzi građanima.

Kroz osnovni cilj donošenja ovog zakona, kao i kroz sva prateća rešenja koja su definisana još jednom se pokazuje sveobuhvatna odgovornost i briga za građane ove države. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Sonja Vlahović.

Izvolite.

SONJA VLAHOVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Uvaženi ministre, kolege i kolegice, danas hoću da se obratim poštovanim penzionerima, da im kažem da već treću godinu zaredom imamo višak u budžetu, umesto deficita imamo suficit.

Zahvaljujući vama, poštovani penzioneri, već treću godinu, kao što sam rekla, imamo višak u budžetu. Vi ste znali da teškim merama možemo doći do rezultata. Vi ste otvorili vrata budućnosti našoj zemlji. Danas je dinar čvrst, nezaposlenost je manja od 12%, imamo privredni rast i smanjujemo javni dug.

Slušali smo pre dva dana koliko poslanici opozicije brinu o mamama. Njihova briga je velika, a jedan podatak će vam, poštovani građani i građanke, reći koliko su za vreme njihove vlasti brinuli o mamama. Kada je gospodin Đilas bio gradonačelnik, ostavio je 2013. godine ogroman dug, koji je iznosio 1.118.000.000 evra, 630 evra po glavi svakog Beograđanina.

Sada ću taksativno nabrajati koliko je to u dinarima. Jednokratna novčana pomoć socijalno ugroženim licima – 120.660.000.000 dinara, dug za naknadu zarada za vreme trudničkog odsustva – 388.921.000.000 dinara, jednokratna novčana davanja zaposlenim i nezaposlenim porodicama i trudnicama – 6.375.000.000 dinara, subvencije za plaćanje komunalnih usluga – više od četiri milijarde dinara. Toliko o njihovoj brizi o mamama.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Vlahović.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 32.

Zaista, u ime poslaničke grupe SRS, više nema dileme, moramo da konstatujemo da su predsedavajući Parlamenta zlonamerni u odnosu na našu poslaničku grupu.

Ne znam koliko puta treba da vam svima pojedinačno kažem da morate skrenuti ako narodni poslanici ili ne vode računa o tome, ili ne razlikuju neke stvari ili čitaju ono što im je napisano pa onda ne gledaju koga vide na ovoj strani, ali predsedavajući ima obavezu da onog momenta kad narodni poslanik kaže – opozicija kaže to i to, opozicije nema, opozicija je nekad bila ovakva ili onakva, morate da časkom prekinete i kažete – molim vas, opoziciona partija SRS, druga po veličini u Parlamentu, najjača opoziciona stranka je u Parlamentu, radi, učestvuje.

Da li se to vama dopada ili ne dopada, to je vaša stvar, to je stvar i onih tamo narodnih poslanika koji misle drugačije, ali ne možete da nas svrstate među one kojih zaista nema tu, što nas ne zanima. Niti nas zanima koga ovde ima, niti koga ovde nema. Zanima nas ono što mi radimo, zanimaju nas građani Srbije, zanima nas da svojim konstruktivnim primedbama, amandmanima, raspravama pokušamo da utičemo i na ministre i na skupštinsku većinu, da uredimo zakone da bi svi građani Srbije imali koristi od toga.

Molim vas, radi javnosti morate da vodite računa o tome. Vi uporno pokušavate da skrenete pažnju javnosti da postoje samo ovi i samo ovi i ne postoji više politike u Srbiji. Postoji najozbiljnija politička partija, najdoslednija, sa najozbiljnijim programom – Srpska radikalna stranka.

(Srbislav Filipović: Po Poslovniku.)

PREDSEDAVAJUĆI: Čuo sam vas, kolega Filipoviću. Samo trenutak, pošto sam u obavezi da kao predsedavajući najpre odgovorim, a primetio sam da ste se po Poslovniku javili i vi i kolega Marković.

Koleginicu Radetu nisam želeo da prekidam u misli, jer bih prekinuo smisao onoga što je želela da kaže, a zaista ne želim da verujem da je po onome što je govorila mislila na SRS.

U potpunosti razumem vaš stav i legitimno je pravo, naravno, vas da ukažete, jer ne želite da budete, što je potpuno razumljivo, u grupaciji opozicije o kojoj je maločas bilo reči. Više puta smo i vodili dijalog na ovu temu.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Zahvaljujem, koleginice Radeta.

Koliko sam primetio, kolege su odustale od ukazivanja na povredu Poslovnika. Zahvaljujem se i kolegi Filipoviću i kolegi Markoviću na razumevanju.

Nastavljamo dalje raspravu po amandmanima.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Stanislava Janošević.

Izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala vam, predsedavajući.

Kada kažemo da se otvaraju nova radna mesta, neki se pitaju zašto toliko potenciramo to i šta je toliko bitno. Međutim, višestruki su efekti koje ona sa sobom nose. Ne samo da se smanjuje stopa nezaposlenosti, što zaista jeste i primarni cilj, već to utiče i na veći iznos, priliv poreza koji će biti uplaćen u budžet. Samim tim to govori da će biti bezbednije i sigurnije penzije i nadamo se u narednom periodu i njihovom porastu.

Ono što je takođe obradovalo Zrenjanin, moje sugrađane, jeste da, kada je predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić posetio naš grad, a nakon toga i Kinu, ne dolazi samo jedna kompanija, koja proizvodi gume, „Šandong Linglong tajer“, već još jedna, koja je specijalizovana za proizvodnju cinka. To je novih 2.000 radnih mesta za Zrenjanin, za Banat i, naravno, za Srbiju.

Još jednom zahvalila bih se penzionerima što su istrajali i omogućili nam da preporodimo naš finansijski sistem. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Janošević.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre, uvažene kolege, podatak da je u jednom trenutku fond za penzije skoro 60% bio dotiran iz budžeta bio je dovoljan da se vidi da je ova zemlja bila pred bankrotom i da je nešto moralo da se učini. Zakon, tadašnji, o privremenom smanjenju penzija je svakako bila jedna od najtežih odluka Vlade, ali danas vidimo koliko je to bila dobra odluka. Naravno, zahvalnost svim ljudima koji su imali razumevanja i onda kada su se izjašnjavali, a imali su više prilika, na izborima, da se izjasne o tome da li je to bila pametna odluka.

Mi sad budžet možemo da okrenemo ka projektima koji kreiraju rast. Daću primer svoje opštine, gde smo, recimo, iz tog rasta obezbedili, ministre, kad ste posetili Priboj i, naravno, pokrenuli celu inicijativu, a preko Kancelarije za javna ulaganja, imamo 407 miliona za rekonstrukciju Srednje mašinsko-elektrotehničke škole i jedne osnovne škole u Priboju.

Takođe, hvala vam na velikoj pomoći i vašim saradnicima u uspostavljanju visokoškolske jedinice mašinske struke u Slobodnoj industrijskoj zoni u Priboju. To je jedinstven primer da se jedna visokoškolska jedinica nalazi u industrijskoj zoni, gde će budući studenti proizvodnog mašinstva imati dualno obrazovanje kao na dlanu.

Priboj ima slobodnu industrijsku zonu koja je formirana zahvaljujući timu Aleksandra Vučića pre tri godine, danas radi blizu 400 ljudi, sedam firmi, a u narednim danima ćemo potpisati ugovor sa kompanijom „Inmold“ iz Požege, koja je šampion dualnog obrazovanja u tom delu Srbije, i vama je ta firma dovoljna.

Dakle, da nije bilo tog novca preko Kancelarije za javna ulaganja, ne bismo mogli da uspostavimo novi način u školstvu. Dakle, to nije uzimanje, to je ulaganje u bolju budućnost. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Janjuševiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Branko Popović.

Izvolite.

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, dopunom ovog člana stavom koji sam predložio dodatno se definiše predlog ovog zakona.

Potpisivanje ugovora o rekonstrukciji i izgradnji Kliničkog centra Srbije još jedna je potvrda čvrstog opredeljenja Vlade Srbije da ulaganjem u izgradnju novih, najsavremenije opremljenih bolnica, kao i nabavkom najmodernijih medicinskih aparata i opreme, uz zapošljavanje i usavršavanje mladih lekara, naš zdravstveni sistem ubrzano postane najkvalitetniji u regionu.

U prvoj fazi radova biće izgrađeno novih 86.000 kvadrata prostora. Klinički centar Srbije će dobiti kompletno nov urgentni centar i dijagnostiku, uz dvadeset novih operacionih sala i 500 bolesničkih soba.

Ugovorom je obuhvaćen i deo druge faze radova u okviru koje je planirana izgradnja nove kule od 25.000 kvadratnih metara, kao i rehabilitacija davno izgrađenog podijuma od 60.000 kvadrata zajedno sa svim tehničkim blokovima, parkinzima i saobraćajnicama.

Ukupna vrednost investicije iznosi oko 110 miliona evra, a uskoro kreće i rekonstrukcija KC u Novom Sadu i KC u Kragujevcu.

Takođe, država je izdvojila više od dva miliona evra za opremanje KBC Zemun. Za novi aparat za magnetnu rezonancu izdvojeno je 685.000 evra, za opremu u angio sali više od 300.000 evra, za ultrazvučni aparat 130.000 evra, a završetak radova na potpunoj rekonstrukciji ove ustanove očekuje se naredne godine.

Realizacija svih ovih projekata pokazatelj je da Vlada Republike Srbije stremlji sveukupnom razvoju države i podizanju životnog standarda svih njenih građana. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Izvolite.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministre sa saradnicima, zahvalio bih se svim penzionerima koji su imali razumevanja za svoju državu onda kada je bilo najteže i merama štednje omogućili bolju budućnost našoj zemlji i našoj deci.

Zato smo i uspeli da grad Leskovac bude primer dobre prakse u više oblasti, kao prvi grad u Srbiji koji je svoj plan odbrane usaglasio sa Planom odbrane Republike Srbije, kao i drugi grad po uspešnosti u popisu nelegalno izgrađenih objekata. Leskovac je primer dobre prakse i kada je u pitanju socijalna zaštita, zbog čega smo drugi grad u Srbiji po visini namenskih

sredstava koje je Ministarstvo za rad opredelilo lokalnim samoupravama za unapređenje i razvoj usluga socijalne zaštite.

Jedan od primarnih ciljeva, zadataka leskovačke lokalne samouprave je stalni rad na poboljšanju kvaliteta života dece. U renoviranju obrazovnih ustanova dosada smo iz budžeta grada Leskovca uložili 75 miliona dinara, a sve kako bi se đacima obezbedile tople učionice i bolje mesto za učenje. Gotovo da ne postoji škola u gradu u kojoj nije bilo značajnih investicija. Osim gradskih, novi sjaj su dobile mnoge škole u selima, poput Pečenjevca, Čekmina, Drčevca, Gornjeg Krajinca. Nova škola izgrađena je u Svircu, naravno uz pomoć Ministarstva prosvete i Vlade Republike Srbije.

Pored toga, u Školi za osnovno i srednje obrazovanje „11. oktobar“ opremljena je i prva senzorna soba u Leskovcu, a izgrađen je i plato za korektivne vežbe.

Uspehe učenika Muzičke škole lokalna samouprava svake godine nagrađuje kupovinom klavira. Dosada je nabavljeno pet pijanina u poslednjih pet godina.

Osnovne škole „Petar Tasić“ u Leskovcu i „Aca Sinadinović“ u Predejanu dobile su nove fiskulturne sale, a u toku je izgradnja sale u Školi „Vožd Karađorđe“ u Leskovcu. Izgrađeno je i šest terena za male sportove, kao i 120 malih i pet velikih mobilijara kako bi leskovački mališani i omladina imali adekvatno mesto za igru i bavljenje sportom. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Snežana Petrović.

Izvolite.

SNEŽANA PETROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, poštovane kolege narodni poslanici, podnetim amandmanom na član 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO vrše se izmene u članu 15. Predloga zakona dodavanjem novog stava 4, kojim se podstiče sveukupni razvoj Republike Srbije sa osvrtnom na poresku odgovornost.

Novina u predloženim izmenama zakona je da se menja način obračuna visine prevremene starosne penzije za one korisnike koji imaju beneficirani radni staž i odlaze u prevremenu starosnu penziju pa im se obračunavaju tzv. penali zbog nedostatka godina života.

Od 2019. godine za njih će važiti snižena starosna granica, a ne opšta kao dosada. Nakon što napune pun penzijski staž neće imati kaznene penale zbog toga što su mlađi, čime će se ispraviti nedostaci dosadašnjeg načina obračuna penzija za ovu kategoriju penzionera, koji su svoje penzije stekli obavljajući složene, odgovorne i teške poslove.

Predloženim pravednijim obračunom visine prevremene starosne penzije za zaposlene sa beneficiranim radnim stažom znatno se smanjuju obaveze poslodavca oko popunjavanja i dostave Fondu PIO raznih obrazaca i obezbeđuje se veća pravna sigurnost penzionerima.

Ukidanjem važenja Zakona o privremenom uređenju načina isplate penzija ova kategorija penzionera ubuduće primaće penzijski ček bez umanjenja, a uvodi se i mogućnost isplate uvećanja uz penziju.

Uzimajući u obzir navedeno jasna su i nedvosmislena nastojanja Vlade Republike Srbije i nadležnih ministarstava da se predloženim izmenama i dopunama ovog veoma važnog zakona poboljša položaj nas i naših najstarijih sugrađana u skladu sa ekonomskim kretanjima i mogućnostima budžeta Republike Srbije. U danu za glasanje podržaćemo predložene izmene i dopune zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Petrović.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik dr Ljubica Mrdaković Todorović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Treće životno doba nosi sa sobom jednu od najvećih životnih promena, a to je kraj radnog staža i odlazak u penziju. Nestrpljenje i nepoznanica od novog načina života dodatno se usložnjavaju u slučaju kada se čekanje na prvu penziju oduži i dosadašnja iskustva pokazuju da budući penzioneri su upravo oni koji mogu da ubrzaju ovaj proces i otklone sve prepreke koje su razlog kašnjenja prve penzije.

Neodgovornost poslodavaca, zakasnele uplate zarada i neisplaćene otpremnine u zakonski propisanom roku samo su neki od razloga zbog kojih novi penzioneri ponekada duže čekaju na prvu isplatu penzionog čeka. Otežavajuću okolnost čine i nekompletni podaci o stažu osiguranika, zakasnele zarade i doprinosi za penziona i invalidsko osiguranje. Sve ovo su razlozi koji na samom početku penzionog staža utiču na dužinu trajanja postupka i rešenje o penzionisanju.

Osim isplate same penzije, rešenje o penzionisanju neophodno je i radi regulisanja zdravstvenog osiguranja i zdravstvene kartice, kao i dobijanje kartice sa popustom za javni gradski prevoz, mogućnost korišćenja čekova, popusta za penzionere ili zaduživanje kod banaka za povoljne kredite koje daju penzionerima.

Budući penzioneri dobiće na vremenu ukoliko sami provere svoj staž i podatke o uplatama u matičnoj evidenciji, koja je dostupna na zvaničnom sajtu PIO fonda. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dragan Savkić.

Izvolite.

DRAGAN SAVKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO.

Osnovni cilj Predloga izmena i dopuna Zakona o PIO jeste stvaranje dugoročne održivosti penzijskog sistema i unapređenje položaja sadašnjih i budućih generacija penzionera.

Ja bih opet naglasio da su upravo penzioneri podneli najveći teret mera fiskalne konsolidacije od 2014. godine do danas.

Zahvaljujući odgovornoj politici Vlade Republike Srbije i predsednika Aleksandra Vučića penzije će od oktobra 2018. godine biti uvećane u proseku 8,8–13,2% u odnosu na 2014. godinu pre smanjenja.

Donošenje izmena i dopuna postojećeg zakona proizilazi iz potrebe za daljim uređivanjem i unapređenjem ove oblasti.

Posebnost penzijskog sistema svakako predstavlja i činjenica da je neposredno zavisao od demografskih i ekonomskih tokova u državi, to jest starosne strukture stanovništva, migracionih kretanja, nivoa i kvaliteta zaposlenosti, visina zarada, rasta BDP-a.

Jedna od značajnih novina jeste pravedniji obračun visine privremenih penzija za osiguranike sa beneficiranim radnim stažom. Umanjenja privremene penzije će se utvrđivati u odnosu na sniženu starosnu granicu, a ne u odnosu na opštu starosnu granicu kako je to dosada predviđeno zakonom.

Dalje, ostvaruje se veća pravna sigurnost korisnika penzija. Smanjuje se obaveza poslodavca u smislu dostavljanja različitih prijava PIO fondu i vrši se razgraničenje nadležnosti.

Imajući to u vidu, cilj predloženog amandmana ima pozitivan efekat na sveukupni razvoj Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dušica Stojković.

Izvolite.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Milićeviću.

Izmena Zakona o penzionom i invalidskom osiguranju predstavlja dobre vesti za sve penzionere u Republici Srbiji, jer će oktobarske penzije biti uvećane za između 9% i 13% i one će sada biti više nego što su bile pre smanjenja 2014. godine.

Podsetiću vas na sledeće činjenice. Srbija je pre samo četiri godine bila pred bankrotstvom, javni dug je iznosio 78% BDP-a. Sada je on ispod 50% i to su zaista dobri rezultati Vlade Republike Srbije i predsednika Aleksandra Vučića.

Sa ovog mesta želim da poručim da se zaista zahvaljujem svim penzionerima u Republici Srbiji, koji su zaista bili strpljivi, trpeljivi, ali i bili puni razumevanja za sve one mere štednje, mere fiskalne konsolidacije. Mi danas zaista kao država, kao društvo imamo čemu da se nadamo, imamo stabilnu državu, stabilne finansije i to su rezultati koje zaista opozicija ne može da nam zameri.

Penzioneri su zapravo ona grupa naših građana koji su otvorili vrata budućnosti Srbije, pokazali su požrtvovanje i Srbija danas zaista beleži dobre rezultate. I kad je reč o direktnim stranim investicijama, u čitavoj Jugoistočnoj Evropi danas smo lideri i kad je reč o nezaposlenosti, po prvi put nakon 25 godina mi imamo nezaposlenost u Srbiji koja je ispod 12%. Dinar nam je stabilan, inflacija je zaista niska i privredni rast beleži značajan skok, on danas iznosi 4,9%.

Želim kao poslanik SNS da poručim svim građanima Srbije da ćemo nastaviti da reformišemo naše društvo, nastavićemo da reformišemo našu zemlju i da povećanje plata i penzija nije samo politička volja. Mi zaista sada u našoj kasi, u budžetu Srbije imamo mogućnost i prostor da povećavamo plate i penzije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Stojković.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Blaža Knežević.

Izvolite.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, svi smo bili svedoci kako izgleda kada imate jednu pljačkašku, bahatu i neodgovornu vlast, koja je dovela Srbiju na ivicu ambisa i koja je za 12 godina uspela da uništi gotovo sve u Srbiji.

Bili su potrebni mudri, hrabri i odlučni potezi da bi se država spasila od bankrota, pritom ne obmanjujući narod i pre svega govoreći im uvek istinu, što je Aleksandar Vučić i činio.

Težak je bio put oporavka. Veliki teret privrednog oporavka Srbije podneli su naši penzioneri i svi smo im na tome zahvalni, jer su shvatili koliko je ovo važno za našu zemlju.

I pored svih uspeha Srbije i pored toga što je Srbija među tri najbrže rastuće ekonomije u Evropi, neki zadojeni mržnjom i ličnom frustracijom neće da vide i priznaju rezultate sa kojima država Srbija grabi krupnim koracima ka još većim uspesima. A kako i mogu drugačije kad, kada ujutru stanu pred ogledalo, prvo mrze sebe pa onda sve ostale, a kad počnu da se bave neakvom navodnom politikom, uvek to bude politika mržnje i sve učestalije pozivanje na nasilje, odnosno nasilnu promenu vlasti u Srbiji.

Gospodo, sve dok građani Srbije na izborima odlučuju kome će dati poverenje, a tako će biti jer je Srbija zemlja u kojoj se poštuju Ustav i zakoni, za razliku od vašeg vremena, vi nemate baš nikakve šanse. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Kneževiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dalibor Radičević.

Izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO, a sve sa ciljem da se dodatno definiše Predlog zakona.

Članom 2. vrši se izmena i dopuna člana 15. Zakona o PIO. Na ovaj način sprečava se nagomilavanje i utvrđivanje dugova na ime neuplaćenih doprinosa za PIO.

Veliki broj građana je imao problem sa neuplaćenim doprinosima. Toga su postali svesni tek onog trenutka kada su podneli zahtev za odlazak u penziju, kada su saznali da nemaju uplaćen pun radni staž, a sve je to posledica neodgovornih vlasti koje su bile na čelu Srbije.

Uništavanjem preduzeća i njihovim zatvaranjem doveli su ogroman broj radnika na ivicu egzistencije, a tako uništena preduzeća su prodavali budzašto. Radnici su ostali bez zarađenih a neisplaćenih plata, kao i bez uplaćenog penzijskog i invalidskog osiguranja za period kada su radili. Na ovaj način neodgovorna vlast je građane onemogućila da odu u zasluženu penziju, a imaju manju penziju zbog neodgovornosti drugih.

Da se SNS i sadašnje državno rukovodstvo razlikuje od dosovskih uništavača privrede i industrije možemo videti danas u Nišu. Danas se u Nišu

otvaraju dve nove fabrike. U Nišu, koji je nekada važio za industrijskog giganta, a do pre par godina je bio grad bez nade. Sada mu se vraća polako stari sjaj.

Više od dve hiljade novih radnih mesta garant su da će penzioni fond biti stabilan, a potrebno je napomenuti i to da će biti uposleno i više od 500 inženjera, što je veoma bitno za Niš kao univerzitetski grad koji ima Mašinski, Građevinski i Elektronski fakultet. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Radovan Jančić.

Izvolite.

RADOVAN JANČIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovani narodni poslanici, poštovani gospodine ministre, ukidanjem Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija visina penzija u isplati se vraća na nivo bez umanjenja, što je rezultat svakako najpozitivnijih ekonomskih kretanja.

Time se omogućuje da penzioneri, koji su podneli najveći teret procesa fiskalne konsolidacije, osete korist od unapređenja ekonomije države Srbije. Zakon je bio privremena mera, neophodna da se ozdravi ekonomska i finansijska situacija u zemlji, i nije dotakao sve korisnike prava PIO tako što je zaštitio 1.100.000 penzionera sa penzijom manjom od 25.000 dinara.

Ubrzani razvoj, postignuti rezultati, nastavak započetih reformi omogućavaju nam da bez rezerve podržimo ovaj Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO, imajući posebno u vidu stalni rast BDP-a i suficit u budžetu danas veći od 49,1 milijarde dinara. Takva situacija nam govori da će ova i sledeća godina biti svakako pozitivne za bolji položaj penzionera i da predlagač novim modelom usklađivanja penzija zapravo obezbeđuje u budućnosti veći procenat povećanja penzija.

Odgovornom politikom SNS-a, pored brojnih rezultata treba naglasiti i to, inflacija se kreće u okviru projektovanog cilja, gotovo je i nema. Zato je novi model usklađivanja penzija svakako povoljniji za same korisnike penzija.

Moja je obaveza bila da ovo kažem u ime penzionera iz Novog Kneževca, koji veruju u ovaj model jer žive u realnom vremenu i vide da Srbija ide putem dinamičnog razvoja, progresa i napretka i da će pod rukovodstvom Aleksandra Vučića i SNS postati još bolje mesto za život svih njenih građana. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jančiću.

Na član 2. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo, drugarice i drugovi, uvažene kolege, poštovani ministre sa saradnicima, na član 2. Predloga zakona podneo sam amandman predlažući da se u prvom stavu reči šest meseci izbrišu i da se umesto njih stavi rok od tri meseca.

Naime, za razliku od mojih kolega koje su imale drugačije razmišljanje u ranijoj debati po ovom članu, a kada se uzme u obzir da se ovde ne radi o obaveznom osiguranju u smislu Zakona o PIO već mogućnosti da se ljudi dobrovoljno osiguraju, smatram da je apsolutno u duhu sa izmenama i dopunama koje nam nudi ovaj predlog zakona da se rok skрати na šest meseci.

Zašto? Svojstvo osiguranika, praktično dobrovoljnog osiguranika, prestaje danom za koji se on opredeli da to prestane ili ukoliko, kako se predlaže izmenom i dopunom, ne plati u roku od šest meseci doprinose na koje se obavezao da će platiti.

Smatram da je rok od šest meseci u ovoj situaciji predug rok, koji će samo stvarati ogromno dugovanje koje će, jednostavno, posle toga biti nešto što onaj ko je želeo da postigne nešto korisno za sebe doći u situaciju da sam sebi stvori obavezu koju nije u mogućnosti da ispuni.

Produžavanje roka na 12 meseci zaista bi te korisnike dovelo u još nepovoljniju situaciju od ovoga što zakon nudi, a mislim da je sasvim primereno da se ovaj rok skрати na tri meseca, jer stavom 2. člana 15. koji se ne menja, kaže se da se izuzetno, na zahtev lica, pravo na osiguranje može steći i 30 dana pre podnošenja zahteva. Tako da, kada se jedno i drugo uzme u obzir, i sa ovim skraćanjem na tri meseca praktično bio bi pokriven mogući period od četiri meseca u kojem neko može da reaguje, ispuni svoje obaveze i pokrije radni staž, a da smanji rizik od dugovanja prema penzijsko-invalidskom osiguranju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Vera Jovanović.

Izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući Milićeviću, ministre sa saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, donošenjem Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija 2014. godine najveći teret su podneli sami penzioneri, koji su verovali od prvog trenutka da Vlada i njen premijer Aleksandar Vučić povlače potez da zemlju izvuku iz bankrota. Verovanje u bolje sutra i strpljivost ih nije napuštala; i 2014. godine i 2016. godine ti isti penzioneri punu podršku daju politici Aleksandra Vučića.

Danas, kada govorimo o predlogu zakona kojim prestaje da važi Zakon o privremenom uređivanju načina isplate penzija, znamo da je ovim zakonom

utvrđen pravni osnov kojim se daje mogućnost Vladi za isplatu novčanog iznosa kao uvećanja uz penziju, naravno u zavisnosti od ekonomskih kretanja i finansijskih mogućnosti budžeta Republike Srbije, s tim što je dodatno utvrđeno da sredstva za ove namene ne mogu biti viša od 0,3% BDP-a na godišnjem nivou. Sredstva za ovu namenu obezbediće se u budžetu, a izuzetno novčani iznos će u 2018. godini biti isplaćen iz sredstava Republičkog fonda PIO.

Pre četiri godine država je bila pred bankrotom, o tome govori podatak da je javni dug u tom trenutku bio 78% BDP-a, a pre kraja ove godine će biti ispod 50%. Treću godinu zaredom imamo višak u budžetu zahvaljujući odgovornoj politici najpre premijera a danas predsednika Aleksandra Vučića i Vlade Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Jovanović.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Ognjen Pantović.

Izvolite.

OGNJE PANTOVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, zahvaljujući odgovornoj politici prethodne vlade i takođe odgovornoj politici ove vlade, Srbija je uspela da zabeleži odlične rezultate u prethodnom vremenu i stvoreni su daleko bolji uslovi za život svih njenih građana.

Srbija je tako uspela da postane jedno od najvećih gradilišta u ovom delu Evrope, gradeći moderne auto-puteve, rekonstruišući železnicu, gradeći tunele. Politička i ekonomska stabilnost naše zemlje i velika ulaganja u infrastrukturu doveli su do toga da danas imamo sve više investicija i sve više novih radnih mesta.

Takođe, mi smo ovde, u Narodnoj skupštini pre nekoliko meseci doneli odlične zakone koji se tiču vojske. Vojska je počela da obnavlja svoju opremu, za razliku od onih vremena kada su se tenkovi i haubice topili. Takođe, radi se mnogo i na obezbeđivanju najboljih mogućih uslova za naše mlade inženjere, naučnike, inovatore i Srbija želi na sve načine da ih zadrži ovde u zemlji, da ovde zasnuju porodice i svoj radni odnos.

Imajući u vidu sve ovo što sam rekao, i mnogo toga još ne može da stane u ova dva minuta, jasno je da je Srbija napredovala mnogo, da je bilo mnogo investicija, novih radnih mesta i da je umnogome popravljen odnos između broja osiguranika i broja penzionera i da smo mi danas u mogućnosti da donesemo jedan ovakav zakon. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Nikola Jolović.

Izvolite.

NIKOLA JOLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, u članu 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO, kojim se vrše izmene u članu 15. Zakona o PIO, dodaje se novi stav 4, koji glasi – odredbama ovog zakona podstiče se razvoj Republike Srbije, a vezano za bolji pristup ekonomskim resursima.

Usvajanjem ovog amandmana dodatno se definiše član 2. Predloga zakona, koji kaže da i lica koja nisu obavezno osigurana u smislu ovog zakona, odnosno nisu korisnici prava na penziju, mogu se uključiti u obavezno osiguranje i obezbediti prava iz ovog osiguranja pod uslovima, u obimu i na način predviđen ovim zakonom, u smislu da svojstvo osiguranika prestaje ili danom kada se osiguranik o zahtevu opredeli ili ako doprinos ne plati u roku od šest meseci od dana dospelosti.

Na ovaj način lice stiče pravo da bude osiguranik i njegov položaj, prava i obaveze bolje su definisani, jače se štite i preciznije određuju. Naša zemlja na ovaj način sebi obezbeđuje siguran razvoj, a ljudi kao deo ekonomskog resursa pristupačniji su potencijalnim poslodavcima, uz garantovanje prava koje Zakon i Predlog zakona obezbeđuju. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Joloviću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik mr Igor Bečić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Igor Bečić.

Izvolite.

IGOR BEČIĆ: Poštovani predsedavajući, izmene i dopune Zakona o PIO važna je tema ovog dnevnog reda u Narodnoj skupštini i zato je ovaj broj amandmana podnet na ove tačke izmena i dopuna. Sigurno da ono što je Vlada i obećala, kada se stabilizuju javne finansije i Fond PIO, ukinuće se i zakon o smanjenju penzija i penzije će u narednom periodu rasti u skladu sa reformama koje sprovodi ova vlada, koja ima jasan cilj da svakodnevno podiže kvalitet života građana. To neće da vide samo oni koji imaju lošu nameru.

Moje kolege su govorile o katastrofalnoj metodologiji i lošoj predizornoj nameri povećanja penzija 2008. godine. U nameri povećanja od strane „žutog preduzeća“, ta katastrofalna odluka je imala još i dodatno urušavanje državnog budžeta, jer u nedostatku isplate iz realnih izvora podizani su kratkoročni skupi krediti. Kad imamo uz to i potrošene pare od privatizacije koje su potrošene u javnu potrošnju i projekte iz kojih su isisavali pare za partijsku i svoju ličnu kasu, imamo za rezultat uništene javne finansije, urušenu Srbiju i ostavljene stotine hiljada ljudi bez radnog mesta. Sve to je morao da

podigne iz temelja predsednik Vučić na čelu Vlade i države i da hrabro sprovedi reforme i da podigne ugled Srbije u međunarodnoj zajednici. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik doc. dr Mihailo Jokić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, profesore Jokiću.

MIHAILO JOKIĆ: Poštovana gospodo, najvažnija stvar jeste da su stvoreni uslovi da se penzije u budućem periodu povećavaju. Najjača garancija jeste stabilan dinar, zlatne rezerve, devizne rezerve. Međutim, kada je u pitanju povećanje penzija koje će biti u narednom periodu, postavlja se pitanje – da li formula ili budžet?

Ja odgovorno ovde tvrdim da je bolje budžet nego formula, jer kad imate u budžetu para, vi možete da napravite formulu. Ako imate formulu a nema para u budžetu, ne vredi ništa od formule. Ali šta je bitno? Ako mi želimo da povećavamo penzije prema stanju u budžetu do 0,3% BDP-a, mora se poštovati Zakon o budžetskom sistemu, mora se raditi realizacija budžeta na šest meseci, mora se raditi realizacija budžeta na devet meseci i mora se raditi završni račun.

Ovo mora da čuje ministar finansija. Bez ove analize, bez ovog uvida, ova formula, ovaj algoritam neće biti dobar.

Molim vas da se Zakon o budžetskom sistemu poštuje i da se ovo uradi i sledi boljitak svima nama, a pre svega penzionerima, kojima će sigurno biti povećana penzija, jer sam ja prošli put govorio – ono što mi damo penzionerima iz budžeta, to je odmah vrati u budžet i time se povećava onaj sabirak lična potrošnja u BDP-u, a ponovo apelujem da se mi polako pripremamo i da govorimo o bruto nacionalnom dohotku. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, profesore Jokiću.

Po amandmanu narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovane kolege, priča se nastavlja, naravno od ranijih zasedanja, znamo svi mi ovde u sali, ali oni koji nas gledaju zapravo ne znaju ili možda previde o čemu se tu radi.

Javio sam se povodom ovog amandmana, mogao sam i povodom mnogih drugih, samo da vam skrenem pažnju na obrazloženje sa kojim je ovaj amandman odbijen, kao i svi drugi amandmani, gotovo svi drugi amandmani koje predlažu kolege iz vladajuće stranke. Ono kaže – ovaj amandman se odbija iz razloga navedenih u obrazloženju za odbijanje amandmana poslanika Sandre Božić na član 2. Predloga zakona.

Kada pogledate obrazloženje, onda vidite ono što smo videli, čitali u ranijim zasedanjima kada su odbijani ovi, kažem, fiktivni ili fantomski amandmani. Kolegama se to ne sviđa, ali oni jesu podneti ne zato da bi bili usvojeni. Svako ko podnosi amandman on računa da će biti usvojen. Ovde se amandmani podnose zato da bi se trošilo vreme. U svakom slučaju, kaže Vlada u odgovoru – ne moja vlada, nego vaša vlada, mada je ona zajednička, nažalost – odbija jer nije u vezi sa sadržinom člana 2. Predloga zakona. Dakle amandman se odbija jer nije u vezi sa sadržinom člana na koji se podnosi. To važi i za desetine, tačnije stotine drugih amandmana, koji su po istoj formuli podneti i odbijeni.

Dakle, potpuno je jasno, samo što je sada, ranijih puta je, prosto 100, 200, 300 puta ponavljana formulacija – odbija se jer nije u vezi sa predlogom ili sa sadržajem člana tog i tog ili tog i tog zakona, a sada je nađena malo elegantnija formulacija.

Prosto, mogli smo skratiti ovu proceduru i ove dane i ove sate. Mi tri dana raspravljamo o amandmanima, u pojedinostima dakle, a pri tome smo stigli do drugog člana na prvu tačku dnevnog reda. Do prosvetnih amandmana i amandmana na ovaj zakon o prosveti se neće, verovatno, ni stići.

Ponovo se ponavlja taj mehanizam. Rekao bih da je nepotreban. Sedite i dogovorite se, predstavnici vlasti i opozicije, na kolegijumu. Čuo sam da se više puta proziva opozicija što nema ovde predstavnika opozicije ili što ih ima malo. Ja vam kažem, neće ih biti ni toliko. Primetili ste da je bilo dosta predstavnika...

(Narodni poslanici dobacuju.)

Samo polako...

... Neće biti ni toliko na ovakvim raspravama i nije dobro što to, kako bih rekao, faktički bojkotuju umesto da objave da bojkotuju ovakvu raspravu i mislim da bi možda to podstaklo vladajuću većinu da onda, možda, sednu i nešto se dogovore.

Kada je rasprava u načelu, onda, kao što znate, bilo je predstavnika opozicije, bilo je rasprave, bilo je polemike, kvalitetnije ili manje kvalitetne, to je sada druga stvar, ali ovo, da očekujete da neko sedi i da na neki način mazohistički sluša ove amandmane koji nisu amandmani, koji su formulisani samo za to da bi se pričalo o uspesima vlasti, prosto, to je mazohizam koji je nerealno očekivati od predstavnika opozicije, ja bih rekao i bilo kog narodnog poslanika koji drži do sebe.

Dakle, ponavljam, ovo je rasprava koja je suvišna na ovakav način i služi samo trošenju vremena, odnosno da se zaguši, da se ne čuje glas opozicije, kao npr. jučerašnja debata o Vladi, završavam time, gde su, sabrao sam, ukupno 16 minuta govorili predstavnici opozicije, od 180, koliko je stajalo na raspolaganju. Znači, 16 od 180 minuta, pa to je manje od 10%. Dakle, prosto to nije ravnomerna zastupljenost, čak i u ovoj proporciji, gde je naravno predstavnika

većine više. Nemam ništa protiv da se njihov glas više čuje, nemam ništa protiv da je u medijima njihov glas dominantniji, ništa to meni ne smeta, ali nemojte u potpunosti gušiti glas opozicije, jer to nikada ne završi dobro. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Sve sam primetio kolega, ali neposredno pre nego što vam dam reč, vidim da ste ukazali na povredu Poslovnika, i ja osećam potrebu da odgovorim kolegi Vukadinoviću pa ću vam onda omogućiti, naravno, i povrede Poslovnika.

Kolega Vukadinoviću, mislim da smo više puta vodili dijalog na temu koju pokrećete. Znae kako, legitimno pravo je, vi to jako dobro znate, i poslanika pozicije i poslanika opozicije da mogu podneti amandmane. To da li će neki amandman biti tema i biti deo rasprave u pojedinostima, ne zavisi od nas nego od nadležnog odbora, kroz koji prolaze svi amandmani da bi nakon toga došli u plenum.

Nisam želeo da vas prekinem, jer biste onda rekli da sprečavam vaše demokratsko pravo da izrazite vaše mišljenje, ali vas molim da ubuduće ne definišete amandmane kolega, ni pozicije ni opozicije, jer, dozvolite, amandmane su podnosile i kolege iz Srpske radikalne stranke, koje ja veoma uvažavam i žele da učestvuju u raspravi, ali vas molim da ne upotrebljavate reč „fantomski amandmani“ i da ne sporite pravo poslanika da obrazlažu svoje amandmane.

Videle su, naravno, ja sam u to potpuno ubeđen, sve kolege koje su dosada govorile na temu podnetih amandmana, potpuno sam ubeđen da su videli obrazloženje Vlade Republike Srbije, ali su želeli, i to je njihovo pravo, i to im omogućava Poslovnik, da kroz dodatnu raspravu, do dva minuta, još jednom pokušaju da ukažu Vladi Republike Srbije na važnost i značaj teme koju su želeli da pokrenu kroz svoj amandman.

Da li će, gospodine Vukadinoviću, opozicija... I to je jedna netačna kvalifikacija i moram, zbog kolega koje su u sali, jer danas tokom prepodneva mi je to sugerisano – evo, kolegice Radeta, to činim – dakle, nema bojkota opozicije, ja ovde vidim kolege iz opozicije koje su spremne za raspravu. Onima koji nisu spremni da govore o temama poput povećanja penzija u Srbiji, to samo dovoljno govori o njima, a ne o nama koji sedimo u sali.

Što se tiče jučerašnje sednice, pošto ste pokrenuli i to pitanje, a i to nije tema amandmana po kojem ste se javili, a opet sam vam dozvolio da govorite, što znači da niste u pravu...

(Đorđe Vukadinović dobacuje.)

Dozvolite, ja sam vas saslušao.

Što znači da niste u pravu kada kažete da neko želi da spreči demokratsko sučeljavanje mišljenja i da neko želi da spreči demokratsku raspravu u ovom parlamentu. Dozvolite, Vlada je pokazala juče odgovoran i ozbiljan odnos, spremnost da odgovara na pitanja poslanika. Na koji način je to urađeno? Pa u

skladu sa Poslovnikom o radu Narodne skupštine Republike Srbije. Taj poslovnik nije definisala i nije izglasala ova vladajuća koalicija, niti vladajuća koalicija pre ove. Mi smo uvek spremni da razgovaramo na temu izmena i dopuna Poslovnika o radu Narodne skupštine.

Šta je ono što meni kao predsedavajućem smeta? Prazne su nam klupe, gospodine Vukadinoviću. Da li je bojkot ili ne, to mene lično ne interesuje, ali smatram da svako ima odgovornost, pre svega prema građanima od kojih je dobio mandat.

Dakle, svakako možemo pričati o izmenama i dopunama Poslovnika o radu Narodne skupštine ako govorimo o jučerašnjoj sednici koja je trajala u vremenskom periodu od 16.00 do 19.00 časova, ali isto tako vas molim, pogledajte koliko poslanika opozicije je juče bilo u prilici da postavi pitanje, a koliko poslanika pozicije.

Zahvaljujem, kolega Vukadinoviću.

E, sad imamo, naravno, veliki broj prijavljenih poslanika, što je i razumljivo.

Najpre povreda Poslovnika.

Reč ima Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, nemojte da vas čudi nastup kolege Vukadinovića. Kad je neko spreman politike radi da promeni nacionalnost, on je onda spreman i da se služi neistinama.

Dakle, kad je neko – evo da se ispravim, gospođa Radeta me ispravila – kad je neko spreman da zbog poslaničkog mandata promeni nacionalnost, taj je spreman pomalo ovde i da govori neistinu.

A ja želim da mi predsedavajući objasni da li su moja prava kao poslanika veća od poslanika Vukadinovića.

I u podnošenju amandmana i u nastupima svi mi imamo ista prava, barem mi čija poslanička grupa broji pet poslanika. Dakle, moja i njegova grupa broji pet poslanika. Mi za raspravu u pojedinostima imamo šest minuta plus 15 minuta za ovlašćenog, što je 21 minut. Mi imamo 4,2 minuta po poslaniku da nastupamo u pojedinostima. Poslaničke grupe koje su veće, recimo Srpska napredna stranka ima 120 minuta plus 15, ukupno 135 minuta. Oni imaju 1,35 minuta po poslaniku. Gospodin Vukadinović i ja imamo 4,2 minuta.

Ako je neko oštećen u raspravi u pojedinostima, to su poslanici najbrojnijih poslaničkih grupa, to je Srpska napredna stranka, Srpska radikalna stranka, a mi koji brojimo pet poslanika smo najmanje u tome oštećeni.

To što opozicija ne ume to da iskoristi, to što ne mogu da budu produktivni, to što nisu kreativni, to što su spolja kreirani, to nije naš problem već njihov. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Slažem se sa vama u onom delu u kontekstu toga da, kada govorimo o sednicama na kojima predstavnici poslaničkih grupa postavljaju pitanja Vladi Republike Srbije, shvatio sam da ste o tome govorili, najviše su oštećene upravo one poslaničke grupe koje imaju najveći broj poslanika.

Postoji tu još jedan problem. Imate poslaničke grupe koje su se konstituisale na početku ovog saziva a onda od tih poslaničkih grupa nastale tri ili četiri manje poslaničke grupe, pa onda one nekako uvek imaju prednost naspram ostalih poslaničkih grupa u postavljanju pitanja.

Moram još jednom da vas pitam – da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik...

Vi ste hteli, kolega Orliću, repliku? Samo trenutak.

Da li su kolega Bečić i kolega Marinković želeli da ukažu na povredu Poslovnika, pošto su obojica u sistemu?

Izvolite, kolega Orliću, pravo na repliku.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Đorđe Vukadinović je došao da nama kaže o čemu mi – kako je on kazao, mi – raspravljamo ovde tri dana. Pa on ne raspravlja, nego mi ovde raspravljamo tri dana, bez njegovog učešća. On je ušao u ovu salu pre minut i po. Pre minut i po je ušao u ovu salu, a pogledajte koliko ima sati, od 10 sati ja njega video nisam. Pritom da sebi čovek za pravo da opet tu nešto komentariše druge narodne poslanike.

A na temu ovog koliko ko prisustvuje, voli da fotografiše, koliko sam ja video pre neki dan. Mnogo ga je inspirisalo to da fotografiše klupe poslanika Srpske napredne stranke. Evo, ja ga pozivam sad nek napravi selfi. Nek napravi selfi, nek se slika sam samcit tamo u onim klupama, pa nek pokaže koliko je drugih pripadnika te tajkunsko-ljotičevske koalicije oko njega i koliko njih aktivno učestvuje, zajedno sa njim, u napadima na Srpsku naprednu stranku i kako je ono rekao – našim fantomskim amandmanima.

Znate šta je jedino fantomsko što se dogodilo u ovoj zemlji prethodnih nekoliko dana? Napad ljudi, ljudi muškaraca sa fantomkama na suprugu Mladena Čolića, jednog poverenika Srpske napredne stranke u Šapcu. Dva muškarca sa fantomkama su njegovu suprugu uhvatili, držali za ruke, prekrili joj usta i pretili joj da se neće dobro provesti ni ona ni njena porodica ako njen suprug nastavi da se bavi politikom. A znate li zašto su to uradili? Zato što se vode svetlim primerom ovog vašeg lidera, ovog vašeg Željka Veselinovića, velikog heroja, čoveka koji je poznati ljubitelj demokratije i zaštitnik prava, koji je pozvao na silovanje Ane Brnabić, predsednice Vlade, čoveka koji vam je lider i predvodnik, koji vam je dika, koji vam je slika i prilika i od kog se jednom jedinom rečju ogradili niste a i dan-danas on vam je predsednik ili predsedavajući vaše tajkunsko-ljotičevske koalicije.

Kad uđete ovako, nakon kompletnog dana koji ste proveli na nekom za vas lepšem mestu, sad ću da završim, iskoristite priliku i to vreme koje imate, čuli ste koliko ga imate, da se od ovoga ogradite ako nemate pametnija posla...

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolega Orliću.)

... A pritom i od Ješića, kome očigledno nije dovoljno ovo, nego danas mora i on da nam preti da će nas razvlačiti po ulicama. Hajde, recite nešto o ovome ako imate, bilo šta, a ako nemate ništa pametnije, slikajte te selfije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Vukadinoviću, moram samo da vas pitam – želite repliku ili da...?

Imate osnova za repliku, zato vas i pitam.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Samo nemojte da mi skidate onda od onog vremena.

Dakle ja, bez obzira što se ne slažem sa onim što je rekao uvaženi prethodnik, poštujem i pohvaljujem barem taj gest da se replicira a ne da se zloupotrebljava Poslovnik – tako da to sa zadovoljstvom konstatujem – kao što je njegov prethodnik, odnosno prethodni govornik po običaju, po stoti put, po hiljaditi put ovde zloupotrebio Poslovnik.

A i vi ste ga zloupotrebili, gospodine predsedavajući, jer ga čak niste pitali ni po kom osnovu reklamira Poslovnik. Toliko je već navika da uvaženi kolega maše tim poslovnikom i priča povodom toga sve što hoće, vređa, izmišlja, kleveće političke protivnike i da mora da dobije reč po Poslovniku da ga vi niste ni pitali po kom osnovu i po kom članu reklamira. To se može lako proveriti, tu ste vi pogrešili.

S druge strane, samo da kratko odgovorim, pošto ćemo verovatno nastaviti ovu, nadam se korisnu, ili bar relativno korisnu, polemiku.

Ograđujem se, naravno, gospodine Orliću. Evo, da vam pomenem ime, da ne bude da izbegavam. Nemam šta da se ograđujem, doduše, jer ja nisam član tog saveza i taj gospodin Veselinović mi nije nikakav lider, ali svejedno, mislim da je to tvit koji je za osudu i nemam nikakav problem da se od toga ogradim iako mislim da je teško, sad opet se pokušava taj slučaj naduvati i napraviti od njega najveći problem u državi, od jednog neodmerenog tvita, kakvih je bila gomila i od strane predstavnika vlasti u prethodnom periodu. Dakle, eto, nemam nikakav problem da to osudim.

Što se tiče druge stvari, ovo drugo, ne znam šta je bilo to u Šapcu, to nisam ispratio.

Što se tiče tvita, kažem, nemam nikakav problem.

Nije moja koalicija, nije mi lider.

Što se tiče prisustva u sali, ja sam rekao – neće biti prisutnih u sali. Dakle, ja sam sedeo prethodnih dana vrlo usrdno, vrlo uredno, svakako više od malo koga, malo koga sa ove strane, pa i sa ove vaše strane, jer i vi ste znali da budete

sami, usamljeni, jedan jedini ste sedeli od strane predsednika vlasti pa ste rekli – dovoljno je jedan ako su argumenti jaki. Mislim da sam ja jedan dovoljan da ukažem na to da način kako koristite i zloupotrebljavate amandmane nije u redu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Vukadinoviću.

Kolega Vukadinoviću, ja veoma precizno i jasno govorim. Mislim da niste čuli, kolega Marijan Rističević, možda nije bio upaljen mikrofoni u trenutku kada je pomenuo član 107, ali ja na početku uglavnom... Naravno, moja obaveza je da pitam na koji član se poziva i nakon završenog izlaganja moje pitanje je da li želi da se Narodna skupština izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika. Dakle veoma precizno i jasno govorim, kao što sam i vas pitao da li želite osnov javljanja repliku, jer imate osnova, ili želite da govorite po amandmanu.

Sada imamo dosta prijavljenih u sistemu. Samo trenutak.

Sve su povrede Poslovnika, je li tako? U redu, idemo redom.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Igor Bečić.

Izvolite.

IGOR BEČIĆ: Poštovani predsedavajući, član 104. Poslovnika.

Ja sam odustao na prethodnoj diskusiji da se javim po Poslovniku, ali sada ipak moram da reagujem jer kada lažni Vlah govori o fantomima, vi ste reagovali i to je u redu, ali onemogućiti poslanicima poslovničku mogućnost da govore o temama koje su aktuelne mogu da traže samo oni koji nemaju ideologiju i brigu o građanima Srbije.

Ovaj poslednji Mohikanac u klupama prekoputa brani Veselinovića, Jeremića, Đilasa i ostale samo u funkciji da još uvek pokuša da sa te strane učari nešto za svoj lični račun. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Bečiću, vi ste mnogo puta dosada bili u situaciji da vodite i da predsedavate sednici Narodne skupštine Republike Srbije i jako dobro znate da je veoma teško predvideti o čemu će govoriti narodni poslanici, tako da ja lično ne mogu kao predsedavajući da predvidim o čemu će kolega Vukadinović govoriti. Moja obaveza je da mu omogućim da se javi i da osnov tog javljanja, jer je postojao osnov, bude replika, a nakon toga reagovao sam u skladu sa Poslovnikom o radu Narodne skupštine Republike Srbije, što je moja obaveza kao predsedavajućeg.

Vas moram da pitam – da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika?

(Igor Bečić: Ne tražim da se Skupština izjasni.)

Zahvaljujem, kolega Bečiću.

Nastavljamo dalje po redosledu prijavljenih.

Video sam vas, kolega Vukadinoviću, ali previše je prijavljenih i svi ukazuju na povredu Poslovnika. Moja obaveza je da kolegama omogućim da govore.

Povreda Poslovnika, narodna poslanica Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Javila sam se za povredu Poslovnika posle izlaganja kolege Vukadinovića. Ukazaću na član 107 – govornik na sednici Narodne skupštine je dužan da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine.

Smatram da je dostojanstvo Narodne skupštine povređeno rečima kolege Vukadinovića, pre svega iz razloga što se on, da tako kažem, nije ni drznuo da dođe na načelnu raspravu o ovim predlozima zakona, a takođe nije bio ovde sada ni u raspravi o pojedinostima o ovim predlozima zakona i mi od takvog poslanika slušamo kakve su zloupotrebe Poslovnika koje čine poslanici Srpske napredne stranke. Nijedan poslanik SNS nije zloupotrebio Poslovnik kada se javio posle izlaganja Đorđa Vukadinovića.

Takođe, jako su mi simpatične njegove rečenice – ako bismo mogli da skratimo da se ne sedi toliko ili neka se dogovore vlast i opozicija. Očigledno da kolega više i ne zna gde pripada, ali to mu ne daje pravo da narušava dostojanstvo Narodne skupštine.

Neću tražiti da se o ovome glasa. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

(Vladimir Orlić: Ne, replika.)

Vi ste želeli repliku, a ne izlaganje?

VLADIMIR ORLIĆ: Ja sam se javio po pravu na repliku, ukazao sam vam malopre.

PREDSEDAVAJUĆI: Onda oprostite.

Kolega Orliću, samo trenutak.

VLADIMIR ORLIĆ: Jeste mi dali reč?

PREDSEDAVAJUĆI: Jesam, ali sam mislio da je osnov vašeg javljanja povreda Poslovnika, pošto je dosta kolega u sistemu. Najpre kolege iz vaše poslaničke grupe ukazale su na povredu Poslovnika, a onda može replika, naravno.

Reč ima Aleksandar Marković, povreda Poslovnika.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući. Član 108. Jako visoko cenim što ste pokušali da skrenete pažnju na ono što je govorio govornik Đorđe Vukadinović, poslanik.

Opet moram da kažem da smo olako prešli preko jedne stvari koja je izrečena, a to je mazohizam. Okarakterisao je nastup poslanika SNS-a kao mazohizam i mislim da ste morali da mu ukažete na tu povredu Poslovnika.

Onda čuli smo – gušenje opozicije. Ja moram da postavim pitanje – a koje opozicije? Ko guši tačno i koju opoziciju?

Gde je ta opozicija, gospodine Vukadinoviću, gde je? Levo od vas, desno od vas, gde su oni? Gde su danas? Gde su juče? Gde su prekuče? Šta je to pametnije što oni imaju da rade od prisustva na sednici Narodne skupštine na kojoj se donose važni zakoni? Gde su danas? Koju mi to opoziciju gušimo i na koji način?

Kaže – fantomski amandmani. Ja isto onda mogu da kažem da su to fantomski poslanici, koji nikad nisu prisutni kada treba da se raspravlja o predlozima zakona.

Mazohizam zato što smo se drznuli da napišemo amandmane čija je suština podrška dobrom predlogu zakona. Ovo je dobar predlog zakona. Naši amandmani su u službi podrške dobrom predlogu zakona, koji će proizvesti dobre i pozitivne efekte za građane Srbije. I zato je mazohizam, a nije mazohizam kada on i njegove kolege stotine i stotine amandmana napišu sa tekstom samo jednim – briše se. Jedna prosta rečenica – briše se. To onda nije mazohizam?

Mislim da je trebalo da reagujete i minimum opomenu da mu date. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Markoviću.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Srbislav Filipović.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Reklamiram povredu Poslovnika, član 109, gde kaže – uvredljivi izraz je ako ... upotrebljava govornik, ili ono što prekoputa nas naziva sebe govornikom uopšte.

Ono što prethodnih dana karakteriše celu ovu raspravu, pa i danas kad se povremeno uključe, negde oko jedan-dva po podne, kad se probude onako krmeljivi pa dođu u Skupštinu da popiju neku kafu, sok ili da ručaju, e, onda dođu da nas nazivaju mazohistima, da nas nazivaju da smo besmisleni, da su amandmani besmisleni, da sve što radimo je glupo. Pa naravno da je povećanje penzija za njih glupo, jer nema povećanja apanaža za njihove tajkune, mafiju i ostale. Naravno da je to za njih glupo.

A vi treba na to da skrenete pažnju i da izreknete opomenu kad god se upotrebe desetine ružnih reči. I koliko god onaj tamo pored pravio nekakve

grimase, i on ih je koristio isto pa dobio opomenu, tako isto budite jednaki u davanju opomena pa opomenite ono što je malopre govorilo.

Ali sve to što oni govore zapravo služi da se prikrije njihovo pisanije po Tviteru, njihove pretnje silovanjem, ne znam ni ja, vešanjem, ubijanjima, šutiranjima, šamaranjima i ostalo. Pored toga što to građani Srbije kažnjavaju na izborima, to mi imamo dužnost, a vi kao predsedavajući da to kaznite u Skupštini Srbije na adekvatan način.

Ja neću dopustiti da „savez za silovanje“ siluje u direktnom prenosu celu Srbiju. To neće poslanici SNS-a dozvoliti. Ako treba, svi ćemo da se javljamo po povredi Poslovnika, ali neće niko našim ćerkama, majkama, očevima, funkcionerima SNS-a, Vlade Srbije, bilo kojoj ženi u Srbiji pretiti silovanjem. To ne može.

Njemu je smešno. Smešno je zato što to podržavaju. Oni kažu – ja mogu da osudim to. Ali ne osude. Jer da osude to, ne bi sedeli tako zgrčeni u koaliciji za silovanje. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Filipoviću.

Kao što ste приметили, neretko izričem takvu meru sankcionisanja kada je reč o poslanicima i pozicije i opozicije. Moj cilj, pre svega kada je reč o ovoj sednici, jeste da sednicu vratimo u jedan normalni tok, pre svega zbog važnosti i značaja teme o kojoj danas govorimo. Žao mi je ako to neke kolege i kolegice nisu shvatile, ali to govori o njima, a ne o meni kao predsedavajućem.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika, kolega Filipoviću? (Da.) Zahvaljujem.

Pravo na repliku sada, kolega narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Kaže Đorđe Vukadinović da ne zna za ove primere koje mi pominjemo.

Evo, sad ste čuli, sad znate šta se dogodilo porodici Mladena Čolića. Jeste li se odredili prema tome? Nešto nisam čuo. Sad znate šta je pisao Ješić i kako nam je lepo pretio, kako će da nas razvlači po ulicama. Jeste li se odredili oko toga? Niste ni oko toga.

Znate jako dobro, znate već daništa šta je uradio Željko Veselinović. Sad kažete – mogao bih ja da se ogradim, ali ja tamo ne pripadam, nije mi on lider. A gde pripadate, gospodine Vukadinoviću? U kojoj poslaničkoj grupi sedite? Jeste li vi u poslaničkoj grupi sa Ristićem, koji je jedan od osnivača ovog tajkunsko-ljotičevskog udruženja? Jeste. Je li predsednik te poslaničke grupe potpredsednica stranke Vuka Jeremića, Sanda Rašković Ivić, takođe osnivača tajkunsko-ljotičevske koalicije? Jeste. Je li takođe u toj istoj poslaničkoj grupi predsednica kolektiva žena Jeremićeve stranke Dijana Vukomanović? Jeste. Ista ona, da vas podsetim, koja je, kada je Skupština grada Beograda raspravljala o tome da osudi Željka Veselinovića, koji je, na zlo i na naopako, odbornik u

Skupštini grada Beograda, prokomentarisala na reči jednog od naših kolega da je neprihvatljivo šta je ovaj čovek pomislio a kamoli napisao, rekao, saopštio o Ani Brnabić, jednoj dami. Znae kako je to prokomentarisala vaša koleginica koja se brine o pravima žena? „Nije ona nikakva dama“, eto, tako, tim rečima. I pravdanje i razvodnjavanje i relativizacija, pa nije ništa drugo, gospodine Vukadinoviću, do saglasnost sa ovim i ovakvim stavovima.

Zbog toga što znamo gde politički pripadate i zbog toga što ovakve stvari relativizujete a sve ostalo ignorišete i pravite se da se nikada nije dogodilo, ovo je i vaše lice, ovo je vaša slika i prilika i ovo su i vaše vrednosti kol'ko god vi to ne želeli da prihvatite ili da priznate sebi. A onaj selfi udarite; i dalje vam stoji otvoren poziv, neophodno je.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Želite repliku, kolega Vukadinoviću?

Izvolite.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Da. Pohvaljujem poslednjeg govornika zato što je, kaŹem, pokušao barem da replicira, a ono kukavičko sakrivanje iza zloupotrebe Poslovnika neka je njima na čast, dakle kolegama. Prva stvar.

Druga stvar, nema potrebe da se ograđujem od izjave nekoga ko nije moj lider, ali svakako osuđujem kad je reč o tom tvitu, koji ste vi, fakat, malo i naduvali i zloupotrebili, ali on jeste za svaku osudu.

Isto tako, nisam vas primetio da ste tako glasni i da ste se uopšte čuli u osudi ponašanja, divljanja političkog jedne osobe, jedne individue, da ne kaŹem jedne, šta je rečeno, entiteta i jedne spodobе koja tu ispred Skupštine daniа, nedeljama galami, proziva i pljuje poslanike opozicije i ometa nastupe javne i zakazane proteste predstavnika opozicije, koji nije tvitovao, nego je osuđen, pravosnaŹno osuđen, uzgred rečeno, za silovanje, i koji deluje i nastupa kao vaŹ jurišnik, gospodine Orliću, uzgred rečeno, ali naravno, budala ima svuda i ne možemo se time baviti.

Što se tiče, ne pratim gospodina Ješića na Tviteru i ne znam šta dotični tvituje, niti je moja obaveza da reagujem na sve što se tamo pojavi.

Ono što je mnogo vaŹnije od ovoga, dakle gde je opozicija, rekao sam vam, možda to gledaoci ne mogu da razlikuju, jedno je rasprava u načelu, tu opozicija sedi i učestvuje, koliko može po Poslovniku, a drugo je rasprava u pojedinostima, to je ovo podnošenje amandmana, koje i dalje nazivam, smatram da su fantomski. Zašto su fantomski? Zbog toga što se podnose ne da bi bili usvojeni, već zato da bi trošili vreme opoziciji. Zbog toga su fantomski.

Što se tiče ko je šta laŹno, mislim da je zaista teško biti povređen i uvređen, mada se trude neke kolege prekoputa, od strane osoba koje su menjale stranačke dresove toliko puta, koje su prodavale veru za večeru. Ja, naravno, nisam laŹni Vlah, ali oni jesu laŹni Srbi, uključujući i njihovog lidera.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, to o čemu ste govorili, način na koji ste kvalifikovali određenu temu, koja je pokrenuta i o kojoj se govori više dana u Narodnoj skupštini, govori o vama i ja to neću komentarisati kao predsedavajući, komentarišaću kada budem u poslaničkim klupama. Ali vas još jednom molim, nemojte vređati dostojanstvo nijednog narodnog poslanika time što ćete reći da je amandman fantomski.

Nisam vas prekinuo. Maločas smo govorili o procedurama i načinu na koji neki amandman postaje sastavni deo rasprave u pojedinostima. Ako ste smatrali to, onda je o tome trebalo da govorite na sednicama odbora, ali ne znam da li ste to učinili. Na ovakav način vređate dostojanstvo svakog narodnog poslanika, i pozicije i opozicije, a vređate dostojanstvo i nadležnih odbora koji su doneli takvu odluku.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Pa da, ovo što radite, baš ovo sad što radite, to je pravdanje. Baš to sada što radite, to je relativizacija.

Pričate meni da ja imam nekog svog jurišnika koji ovde vas spopada po parkingu. Kakve su to besmislice? Kakve to veze ima sa ovim o čemu mi pričamo? Odakle meni čovek koji prepada ljude po parkingu? Dajte, uzmite šećera i vode.

O ovome treba da se odredite, o ovome i o tome gde pripadate. Pa gde pripadate, Vukadinoviću? Je l' vam predsednica poslaničke grupe Sanda Rašković Ivić? Jeste. Šta je ona rekla o ovome? Šta je rekla njena koleginica koja je na ovo prokomentarisala samo – nije Ana Brnabić dama? Pa može da joj se ovako kaže? Nije Ana Brnabić dama pa može ovako da joj se saopšti, da joj se ovako lepe stvari požele? Je l' to vaše društvo? Jesu li to vaši lideri? Šta ste onda vi? Ko ste i gde ste vi?

Što se tiče ovih pitanja gde ko vrednosno pripada, da vam kažem jednu stvar. Vi nećete da osudite kada napadnu ženu fizički, vi nećete da osudite kada ženi prete zbog toga što joj se muž bavi politikom, vi nećete od ovih stvari da se ogradite. A znate li zašto nećete? Zato što su stvari na koje ti ljudi koji sede oko vas aplaudiraju.

Sledeće. I slušajte sada i izvlačite zaključke kojih se oni ne stide da ih saopšte.

Vučića na izborima da pobedimo ne možemo, preko 60% funkcionalno nepismenih građana je tu i oni će dokraja ostati njegovi vernici; Milošević nije izgubio na izborima već revolucijom; ja sam zagovornik pobune naroda, doći će taj trenutak – kaže Gajić, visoki funkcioner stranke Vuka Jeremića. Kaže Gajić, vrli kolega Sande Rašković Ivić, Dijane Vukomanović i ostalih sa kojima ste vi u istim redovima.

Na ove stvari, šta mislite da rade oni? Aplaudiraju. Aplaudiraju kao što vi sada verbalno aplaudirate pozivu na silovanje time što pokušavate da ga kako znate i umete odbranite, odnosno zašтите, da li ignorišete, ali svakako relativizujete da ne ispadne strašan.

Ovo ne da je strašno, ovo je toliko odvratno, ljudski odvratno, da vi to ne možete da uradite. A dok se time bavite, mogu samo da vam čestitam, Željko Veselinoviću.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

Kolega Filipoviću, želite povredu Poslovnika? (Da.)

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Pa predsedavajući, kad jednom ne izreknete opomenu, onda to krene, tako unedogled ide i nastave da nas vređaju. Opet tražim od vas, evo, povređen je član 107, 108, 109, ceo Poslovnik je povređen u principu kada se ono što je prekoputa nas obrati poslanicima SNS-a, jer iz toga izvire ne namera da se nešto popravi u ovoj raspravi, već samo namera da se mrzi još više i više i da se budi mržnja među građanima Srbije, prema SNS-u, što je nemoguće.

Građani Srbije vide šta je urađeno, vide da plate i penzije idu nagore, vide da se prave putevi, vide mostove. To nisu fantomski putevi, fantomski mostovi kao što ste vi radili, okrećite jedan zid pa ga otvorite. Ali vi niste bili u stanju ni to da uradite, a nama spočitavate ko je menjao dresove.

Znate šta, ja sam se rodio kao Srbin, kao Srbin ću i da umrem, a vi ste se rodili kao nešto, ušli ste u Parlament kao nešto, pa ćete izaći kao nešto. A to nešto je da vi izaberete šta ste, kako vam je lakše da uđete u Parlament. Jer za vas neće ni rođena familija da glasa, a za SNS je na izborima i njenu listu glasalo preko dva miliona ljudi. Ko za vas glasa? Ko su ti ljudi u čije ime vi govorite? Koga vi predstavljate u Skupštini Srbije? Probudite se u podne, dođete ovde u tri na sat vremena, bacite neki otrov malo po Skupštini Srbije i odete dalje, verovatno po neku skupu apanažu kod Jeremića i sličnih, kod Đilasa.

Ostavite na miru više građane Srbije. Oni će vam dati, daće vam i za ovo ocenu, i na izborima i daju vam svaki dan. Na smetlišće istorije i vi, i Đilas, Jeremić, Pajtić i ostali banditi! Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Filipoviću, da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Kada bih imao dvostruke aršine, onda bih morao da izreknem dve opomene, i za ono što je rekao gospodin Vukadinović i za ono što ste vi na kraju, nažalost, verovatno slučajno izrekli, pretpostavljam u afektu.

Dakle, nema dvostrukih aršina i ja nemam nameru da sprečim, ponavljam, sučeljavanje, demokratsko sučeljavanje mišljenja ovde u Parlamentu. Ono što je dozvoljeno gospodinu Vukadinoviću, dozvoljeno je i vama kroz ukazivanje na povredu Poslovnika. Inače, u jednom se u potpunosti

slažem sa vama, a to je da smo se previše udaljili od teme, a tema ima veliku važnost i značaj za građane Srbije.

Kolega Rističeviću, pošto ste u sistemu, vi ste ukazali na povredu Poslovnika takođe? (Da.)

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 103. u vezi sa članom 104. i članom 107.

Ja ću po amandmanu sve ovo isto uraditi da me ne bi kolega Vukadinović prozivao za kukavički nastup.

Ja kukavica nisam i nudim mu duele, ako hoće, na N1 televiziji itd., gde on ode i četiri puta me prozove, naravno bez mog prisustva.

Kolega Vukadinović je rekao da sam ga ja uvredio. Ja sam izneo dve stvari. Jedna je bila da je bio drugi na listi vlaške nacionalne manjine. On treba jasno da odgovori – da ili ne. Ako je bio, a bio je, onda tu nikakve uvrede nije bilo. Drugo što sam bio izneo je da on i ja imamo ista prava i da su ta prava veća nego prava SNS i SRS, odnosno da po poslaniku u pojedinostima SNS ima 1,35 minuta, a nas dvojica imamo po poslaniku 4,2 minuta. U raspravi u načelu to je nešto više, dakle oni imaju 5,2 minuta, ja imam 5,2 minuta, a poslanici SNS i SRS imaju daleko manje. Dakle, ja sam izneo to i ne znam šta je bila uvreda, šta je bila neistina i šta je tu bilo kukavički.

Ovo isto ne mogu po amandmanu da ponovim, a imam želju da ponovim i da mu dam priliku da vodi replike sa mnom i mislim da će tu proći veoma loše.

Očekujem da posle ovoga jedino što njemu ostaje je da baci neku vlašku magiju, da ubaci krestu od petla, da ubaci dva krila slepog miša i da pokuša tako da eliminiše mene i moje kolege.

Nije se ogradio ni od nosioca svoje izborne liste, koji je pozvao, teškim krivičnim delom, vojsku i policiju da izvrši puč i da preuzme vlast. Nikad se ni od čega nije ogradio, a ja se ograđujem od svake izjave takve vrste, bilo da dolazi sa naše ili sa njihove strane.

Ne tražim da se o ovome glasa, ali ja nisam kukavica i na raspolaganju sam mu kad god hoće, ali nemoj da dolazi u jedan sat onako krmeljiv i pospan, jer u tom trenutku možda neću biti prisutan. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Shvatio sam da ne želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika, a verujte da ja kao predsedavajući nemam nameru da zakazujem nekakve TV duele, niti želim da učestvujem uopšte u tome.

Ovakvu vrstu rasprave više neću dozvoliti, jer smatram da smo se...

(Narodni poslanici dobacuju.)

Ne kažem, ova tema je verovatno od velikog značaja i za kolegu Vukadinovića i za kolegu Rističevića, ali smatram da građani od nas očekuju da

nastavimo da govorimo o amandmanima na Predlog izmena i dopuna Zakona o PIO.

Ono što sam smatrao da je bila uvreda ja sam sugerisao kao predsedavajući i kolegi Vukadinoviću i kolegi Filipoviću. Verujem da im nije bila namera i sada želim da verujem da ni jedan ni drugi nisu imali nameru da uvrede bilo koga, da su neke stvari izgovorene u afektu. Imam razumevanje za takav vid političke borbe.

Sada nastavljamo raspravu po amandmanima.

Kolega Marinković već jako dugo čeka da bi govorio o amandmanu koji je podneo narodni poslanik Mihailo Jokić.

Izvolite, kolega Marinkoviću.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, uvaženi kolega Milićeviću.

Dame i gospodo narodni poslanici, moram da se osvrnem i na prethodnu raspravu i da kažem da je kolega iz opozicije, dakle prethodni govornik u fokusu rasprave ovde već nekih sat vremena.

Mi smo jednu debatu imali na ovoj televiziji koja podržava bivšu američku administraciju, vodili smo jednu veoma kulturnu debatu, to je bilo pre nekih devet meseci. Međutim, ono što je suština, to je da ja nisam čuo od kolege ni jednu jedinu reč o ovoj temi današnjeg dnevnog reda, a to je povećanje penzija. To je jedna ozbiljna rasprava o tome kako da učinimo boljim život penzionera, dakle najstarijih građana Republike Srbije, kojih ima negde oko 1.700.000.

Znači, devet meseci je njegova politika da li neko ima pravo ili nema pravo da predlaže amandmane – čujte, amandmane – u Narodnoj skupštini. Pa šta će drugo da radi nego da radi u odborima, da predlaže amandmane i da svojim diskusijama doprinese da predlozi zakona budu što bolji, da budu primenjivi u praksi, da budu na korist svih građana Republike Srbije?

Prethodni govornik je istraživač javnog mnjenja i vrlo dobro poznaje političku situaciju i konstelaciju političkih, ekonomskih i svih drugih odnosa u našoj zemlji. Zna da nas podržava više od 60% građana Republike Srbije i znam da je vrlo teško da raspravljamo o tome u situaciji kada je Srbija druga u Evropi po privrednom rastu, sa 4,9% u prvih šest meseci, odmah iza Poljske, koja ima 5,1%.

Teško je raspravljati o tome kada povećavamo penzije, kada se pripremamo da u skladu sa ekonomskom moći i ekonomskim uspesima povećavamo plate u javnom sektoru, kada imamo sve više i više investicija, znam da je teško argumentovano raspravljati i davati neke konstruktivne predloge, ali ipak pozivam moje kolege da zarad interesa građana, zarad njihovog boljeg života razgovaramo možda o tome da li dinamika gradnje Beograda na vodi treba da bude brža ili ne, da li smo dovoljno napravili auto-puteva u 2017. godini, a bilo ih je 110 kilometara. Slažem se, možda je

moglo da se napravi i 120 i 130 kilometara auto-puteva, ali govorim o tome da ova rasprava u Parlamentu treba da ide ka tome da učinimo zajedno da građani Srbije dobro i lepo žive.

Ja znam da vi nemate argumenata i znam da je jedini argument – mi nemamo dovoljno prostora. Pa kako nemate dovoljno prostora? Pogledajte nedeljnike, pogledajte štampane medije. Meni situacija u Srbiji liči, identična je situaciji u SAD. Osamdeset posto mejnstrim medija tamo je usmereno na kritiku Trampa, na kritiku njegove politike zato što su oni koji to sad rade i kritikuju izgubili svoje privilegije, izgubili svoj uticaj. Tako je to sada i ovde. I onda vi, usled nedostatka argumenata, usled nedostatka, ono što je suštinski problem Parlamenta i političkog života u Srbiji, usled nedostatka politike, vama je najveći problem zašto vladajuća koalicija podnosi amandmane.

Pa i ja sam lično podneo amandman na izmene i dopune Zakona o visokom obrazovanju i neka kaže ministar, izjasniće se ako budemo imali vremena, da li je amandman dobar, da li će popraviti Predlog zakona ili ne, ali nemate nijedno pravo da nas nazivate fantomima i da nazivate ovde preko 160-170 ljudi kukavicama i ljudima koji ne rade u interesu svoje zemlje. A šta vi radite? Osudili ste rasnu diskriminaciju, osudili ste polnu diskriminaciju. Da, rekli ste – osuđujem. Je l' to dovoljno? Pa da je to neko od njih ovde levo uradio, pa razapeli biste ga kao Hrista na Golgoti.

Molim vas da nastavimo sa jednom konkretnom raspravom. O konkretnim stvarima mi ovde pričamo, o vrlo, vrlo ozbiljnoj temi. Povećavamo penzije, činimo da naši najstariji građani bolje, bezbednije i kvalitetnije žive, i to jeste rezultat politike predsednika Vučića, to jeste rezultat politike Vlade Republike Srbije i naše većine ovde u Parlamentu i, naravno, sa takvom politikom ćemo i nastaviti.

Vi, naravno, nastavite oko amandmana, nastavite oko trivijalnih stvari i ostaćete kao i, kolege su tu pominjale više puta, kao i Dimitrije Ljotić. On je imao 1938. godine na izborima 1%; to je verovatno i sad isti red veličina i ovde. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Shvatio sam, ali ima prijavljenih pre vas, kolega Vukadinoviću. Shvatio sam da želite po amandmanu, ali ima prijavljenih narodnih poslanika još pre vas. Dobićete priliku da govorite. Nema apsolutno nikakvih problema, za sve će biti sasvim dovoljno vremena, ali sve u skladu sa Poslovnikom.

Po amandmanu narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Što se tiče amandmana, on u svakom slučaju jeste prihvatljiv, ali se mora sagledati u jednom širem kontekstu, i to u kontekstu svega onoga što se dešavalo pre nego što smo krenuli sa jednom ozbiljnom reformom penzijskog i

invalidskog sistema, a samim tim i reformom penzijskog i invalidskog osiguranja.

Očigledno je da reformski procesi u ovoj oblasti koji su bili 2002, 2003, 2005, pa i 2010. godine nisu dali adekvatne rezultate, zbog toga što nisu pratili odgovarajuće društvene promene, nisu pratili odgovarajuće demografske parametre, nisu pratili ono što podrazumeva opterećenje budžeta na pravilan način, nisu pratili kretanja koja se vezuju za pokrivanje određenih socijalnih i rešavanje socijalnih problema, zbog čega smo stalno bili sa tzv. prenapregnutošću budžeta i sa budžetskim kretanjima koja ni u kom slučaju nisu davala za pravo građanima da će PIO biti stabilno, zasnovano na stabilnim osnovama.

Imajući u vidu te činjenice, nesporno je da upravo ovaj reformski proces koji se sada odvija i upravo ovaj predlog zakona koji je pred nama i o kome raspravljamo ukazuje na jedan dobar put, na jedan dobar pravac kako ustrojiti PIO, kako definisati položaj penzionera i na koji način obezbediti njihovu pre svega socijalnu sigurnost, a samim tim i pravnu sigurnost.

Ono što je dobro, dobro je da za to postoje sigurni preduslovi, da postoje investicije koje omogućavaju što veći broj upošljavanja, dakle povećani broj zaposlenih, a samim tim i, logično, smanjenje broja nezaposlenih. Dobro je što je povećanjem starosne granice za odlazak u penziju došlo do toga da se izvrši uravnoteženje, odnosno balans kada je u pitanju odnos između broja korisnika penzija i visine penzija. Na taj način se stvaraju uslovi za kontinuirano i konstantno povećanje iznosa penzija koji penzioneri dobijaju.

Ono što još želim da istaknem, i molim vas da ovo vreme meni upišete kao vreme ovlašćenog predstavnika poslaničke grupe SPS, jeste činjenica koju niko iz opozicije nije rekao na pravilan način, odnosno nije se koristio činjenicama ili bolje reći istinom. I 2002, i 2003. i 2005. godine sistem nije bio dobar kada su u pitanju statusi penzionera i PIO. Sa druge strane, od 2008. do 2012. godine mi jesmo participirali u vlasti, ali je kasa, odnosno novac bio u rukama onih koji su odlučivali kako da se kanališu finansijska kretanja, na koji način i kako i pod kojim uslovima da se zadovolje potrebe penzionera i na koji način da se određuje visina njihovih penzija.

Očigledno je da u tom pravcu nisu dati dobri rezultati zbog toga što su činjene greške, a te greške se svakako mogu pripisati samo onima koji su odlučivali o finansijskim kretanjima u Srbiji. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jovanoviću.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akta iz dnevnog reda ove sednice.

Po amandmanu reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Vi, ja i Bog znamo da sam imao pravo na repliku povodom izlaganja gospodina Orlića, ali mi to niste dali. Govorim po amandmanu.

Odmah da kažem, pošto je bilo dileme kakav je stav i zašto ne podržavamo ovu meru, dakle podržavamo ovu meru povećanja penzija, ali ovo nije zakon o podizanju penzija, nego je ovo zakon kojim se zapravo ukida smanjenje penzija. Hajde da budemo malo precizni.

Isto tako, to je zakon kojim se, odnosno izmena kojom se na Vladu prebacuje diskreciono pravo da li će ili neće i u skladu sa mogućnostima, ali možda i potrebama, a te potrebe mogu biti i predizborne, da li će se podizati penzije ili neće, i zato je najveći deo opozicije i levo i desno od mene smatrao da je to loša mera.

Dakle, dobro je što se ukida loš zakon, što se obustavlja njegovo važenje, to je dobro i to je za pozdraviti. Nije dobro što se Vladi predaje u ruke diskreciono pravo da, da tako kažem, pomalo, kao onaj dobri sultan, Sulejman ili Harun el Rašid, što ide po čaršiji i vadi tako i obećava, deli penzije kada proceni da za to postoji potreba i mogućnost. To nije dobro.

I nije dobro što, kada je stanje u budžetu i kada je stanje državne kase tako dobro kao što kolege stalno naglašavaju, zašto onda zaista niste usvojili neke od brojnih predloga opozicije ovde i sa jedne i sa druge strane, da onda kontinuirano kako su skidane budu i vraćene penzije, dakle da bude vraćeno to što je oduzeto kada je stanje tako već dobro i kada ste tako, ja bih rekao tobože, stabilizovali finansije. Dakle postepeno, kao i stara devizna štednja; korak po korak, na kraju je vraćena. Mislim da bi to trebalo i sa penzijama. To je jedna stvar.

Drugo, pošto je kolega Marinković govorio po amandmanu a zapravo je sve vreme koristio replicirajući meni, moram i ja da kažem da ne brine on za to da li mi iz opozicije ili ja lično imamo argumente. Neka nam omoguće te argumente da iznesemo u iole fer uslovima i debati, pa ćemo da vidimo ko ima a ko nema argumente.

Što se tiče onih koji su govorili o vlaškoj magiji, ja mislim da je na dotičnog kolegu, izgleda, već bačena neka magija, ili barem izgleda kao da je na njega bačena magija, pa se ja ne bih onda time previše bavio.

Isto tako i prozivke za to da ne predstavljam nikoga, koje dolaze od nekoga ko je lažni kondukter, lažni ili pravi, valjda, perač prozora, lažni kondukter, lažni srednjoškolac, lažni student, lažni magistar, a ovamo proziva i uči pameti druge.

Poenta je, dakle, da skratimo raspravu. Vi želite da ukinete loš zakon i mi to podržavamo. Ne želite da se te penzije vrate u nekom razumnom roku. Ja pitam – zašto? Mislim da nema razloga, kažem, ako je već tako dobro stanje.

Što se tiče uvreda, stalno imam osećaj da me stalno ovde neko proziva za povredu dostojanstva Skupštine. Neka kolege pogledaju nekad stenogram, neka vide kojim se rečima nama obraćaju predstavnici većine, kojim rečima iz dana u dan.

I poslednja stvar, neću zaista dužiti na ovu temu, u sredu je u ovoj skupštini 77 puta izgovoreno ime Dragana Đilasa, čoveka koji nije niti poslanik, 77 puta. Da li to znači da nekoga ovde svrbi ili žulja dotični gospodin? Nisam ga ja nijednom pomenio, pomenuli su ga predstavnici vladajuće većine. O čemu se tu radi? I to najgnusniji napadi.

Dakle, ja stojim iza svojih reči i danas, i juče i sutra. Moje kolege iz poslaničkog kluba, mi se slažemo oko glavnih stvari, slažemo se oko onoga što je tema skupštinske rasprave, a šta kome privatno pripada, za koga glasa, koga podržava, neka podržava, to je njegova stvar. Dakle, mi nismo braća po krvi, nego smo ljudi koji smo ovde da delujemo usaglašeno po pitanjima koja su na temi dnevnog reda Skupštine i vrlo smo u tom pogledu složni.

Ali ja zaista ne znam, da se pravi tolika histerija zbog jednog neprimerenog, nepristojnog itd., kako hoćete, tvita, a ovamo se gleda... To je ono kad vidim trn u oku brata svojega, a ne vidite balvan u sopstvenom oku, drage kolege. Ne vidite da vama u studijima državnih televizija i režimskih televizija sedi osuđivani silovatelj i soli pamet i mudro smatra i ometa i razbija skupove opozicije. To je malo drugačije od jednog nepristojnog, glupog itd. tvita.

Što se tiče zakona, dakle, podržavamo smanjenje, ne podržavamo to što nije predviđena mera i povratka oduzetih penzija, a ko koga predstavlja i ko za koga glasa, videćemo na nekim budućim izborima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, nije problem da li ćete, kako ste rekli, dužiti. Vi imate vreme koje pripada vašoj poslaničkoj grupi i naravno da, shodno Poslovniku o radu, imate mogućnost i legitimno pravo da ga koristite, ali problem je onaj drugi deo. Vi ste insistirali na tome, a niste to činili. Samo jedan mali deo vašeg izlaganja ste usmerili ka amandmanu i ka zakonu, a onaj drugi deo ka želji da nastavite raspravu koja je do malopre vođena a koja nije tema aktuelnog skupštinskog zasedanja.

Dakle, insistirate na temi skupštinske rasprave, a niste govorili o tome u drugom delu svog izlaganja. Nisam vas opomenuo, i nisam vam sugerisao i nisam vas prekidao, jer da sam to učinio, opet biste rekli – pa sprečavate me da govorim. Kao što vidite, ne. Niko nema nameru da spreči da govorite, ali vas molim da poštujete Poslovnik o radu Narodne skupštine Republike Srbije.

Maločas ste imali prilike da kroz replike, imali ste i mogućnost replika, imali ste pravo na repliku, razmenite mišljenje o temi koju ponovo potencirate sa kolegom Orlićem. Vašim izlaganjem izazvali ste sada ponovno određeni krug

javljanja po povredi Poslovnika, a kažete da vam je cilj da govorimo o onome što je tema skupštinskog zasedanja.

Zahvaljujem, gospodine Vukadinoviću.

I ja sam sebi moram postaviti pitanje da li vredi biti ovoliko tolerantan i pokušavati voditi raspravu u jednom demokratskom duhu. Zahvaljujem.

Kolega Orliću, izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Ovaj Željko Veselinović koji je sad upravo kazao da mu je glavni cilj svega ovoga što radi da brani lik i delo Dragana Đilasa, šefa, lidera, je li, pokušao je i samog sebe, izgleda, sada da opravda. Ali kako? Šta je to poručio? Da sam ja, kao što je Željko Veselinović, pozivao na neko silovanje? Je li to rekao? Kad se to dogodilo? Jesam li ja to uradio? Je l' to uradio Aleksandar Marković ikada? Je l' to uradio Srbslav Filipović ikada? Je l' to uradio bilo ko od naših kolega? Šta pričate vi? Šta je vama, ljudi? Ko je ikada uradio ovako nešto od nas? Dakle ovo je ne samo iznad svih granica drskosti i bezobrazluka, ovo je ispod svakog nivoa bilo kakvog ljudskog dostojanstva, ako ga uopšte neko tamo oseća.

Kaže – ukida se smanjenje i šta će biti sa razlikom? Kad je nešto veće nego što je bilo, i danas, i juče i u oktobru 2014. godine, to se ne kaže – ukida se smanjenje, to se kaže – povećava se. Ako nekog zanima gde je razlika, pa razlika je ta u plusu, koja će se videti svakog meseca svima. Sada se vidi za skoro 90% penzionera, od narednog meseca videće se svima. Pozitivna razlika. A to što su penzije ljudi primali od oktobra 2014. godine do danas – a ne bi je primali, niko, nijedna kategorija, ne samo ovi kojima nismo smanjivali nego su samo povećanja dobijali, nego niko – za to da se izvinjavam? Kome? Jednom Željku Veselinoviću da se izvinjavam?

Kažu – slučajno, jedan mali tvit. Kažu – slučajno, neka sitna greška. Kažu – dogodilo se. Ovaj poziv na silovanje i ova vrsta nasilja, to nije ništa slučajno. To nije ništa slučajno, to je manir. To je način. To je tehnika i metoda. Je l' slučajno pozivao Boško Obradović na hapšenje predsednika Republike i na vojne hunte? Omaklo se i njemu. Jer slučajno juče Ješić pozivao na razvlačenje ljudi iz SNS-a po ulici na linč? I njemu se omaklo. Je l' slučajno onaj Vladimir Gajić pozivao na pobune i na preuzimanje vlasti na ulici? I njemu se omaklo. Pa kako to da se svima iz tajkunsko-ljotičevskog udruženja omakne svaki dan ili dva? Kako to da svi...?

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Poslednja rečenica.

Kako to da svi greše slučajno, na isti način i ne osećaju potrebu da jedni kažu o drugima šta misle?

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Poslednja rečenica, gospodine predsedavajući.

Dok nemate o tome stav, u Željku Veselinoviću gledajte svoje lice.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Rističeviću, želite povredu Poslovnika? (Da.) Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram čl. 103, 104. i 107.

Mislim da kolega Vukadinović ima sve prednosti nad nama. On je narodni poslanik. Za vreme sam već rekao da ima isto vreme u načelu, u pojedinostima kao i ja, a da ima tri do četiri puta više nego što ima SNS i ima više vremena nego što imaju SPS i SRS.

Hoću da vam kažem da ima još niz prednosti. On je i novinar. On sam o sebi može da izveštava. Ja to nisam. Moje kolege to nisu. On je ujedno i analitičar. Znači političar, analitičar, novinar i istraživač javnog mnjenja. On može i da dopinguje podršku, kao što je to uradio Vuku Jeremiću, Vuku Potomku, poznatijem u narodu pod tim imenom. Dakle, njemu je dao 35%, ovaj osvojio 5% na izborima.

Mi njega znamo kao analitičara koji je istraživao za „Lutriju Srbije“, a istraživao je – da li ste zadovoljni svojim životom. Za to je naplatio 2.400.000 u vreme Borisa Tadića, a „Lutrija“ je tad otišla u minus. Na, kako kažete, da je dobio u igrama na sreću a nije kupio „Lutriju“, ništa nisam slagao niti sam ga uvredio.

Takođe, gospodin Vukadinović ne sme da se ogradi od najtežeg krivičnog dela u politici, a to je poziv na državni udar i na puč. Evo, neka ustane i neka kaže da se on ograđuje u potpunosti od izjave Boška Obradovića, koji je bio nosilac njegove izborne liste, da je on pozvao oficire i policiju na puč da smene predsednika Republike i da smene Vladu, iako predsednik Republike Srbije uživa podršku preko 50% upisanih birača. Neka ustane i neka kaže da se on od toga ograđuje u potpunosti, od izjava Boška Obradovića, i ja ću mu prvi aplaudirati.

Hvala. Ne tražim da se glasa.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću i shvatio sam da ne želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika.

Lično ne vidim na koji način sam mogao da je učinim ja, pošto povredu Poslovnika mogu da učinim ja kao predsedavajući, ali shvatio sam da ste ove podatke iznosili pre svega zarad istine i zarad javnosti. Zahvaljujem.

Neposredno pre vas se javila koleginica Žarić Kovačević, pa onda vi.

Povredu Poslovnika, narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Javila sam se po povredi Poslovnika. Pozivam se na član 106. stav 1, koji kaže – govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres.

Kao što ste i sami videli posle izlaganja Đorđa Vukadinovića, na šta ste i sami ukazali, kolega Vukadinović se javio po amandmanu, a replicirao je svima nama koji smo se javljali u prethodnom krugu po Poslovniku.

Pre svega, to je nemoguće, jer Poslovnik ne dozvoljava da neko čak ima i repliku na javljanje po Poslovniku, a da ne govorim o tome što se on javio po amandmanu.

Dakle, on će očigledno danas iskoristiti sve svoje vreme koje ima i iskoristiti svoja javljanja da bi izazivao besmislene replike i povrede Poslovnika, koje nisu besmislene u smislu povrede Poslovnika, ali jesu u smislu onoga o čemu mi danas treba da pričamo.

Mi danas ovde treba da govorimo u raspravi u pojedinostima o vrlo važnom zakonu, o tome kako će se penzionerima povećati penzije, a on koristi svoja javljanja za odvratanje pažnje na nešto drugo.

Ja vas samo molim, sa jedne strane iskoristiću priliku da vas zamolim da raspravu vratite u svoj tok i da se mi vratimo i da raspravljamo o amandmanima, a sa druge strane vas molim da ga ubuduće prekinete, bez obzira na to što znam i vidim da ste zaista jako tolerantni i da ne biste želeli da se vama stavi na teret da nekome niste dozvolili da govori. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Član 27, gospodine predsedavajući.

Treba da vodite sednicu. Vi to radite selektivno, uprkos tome što se trudite da zvučite kao neko ko je objektivn.

Opet ste dali repliku gospodinu Orliću, repliku ste dali, a onda ste dali povredu Poslovnika, iako je trebalo obrnuto. Drugo, dozvolili te ponovo da se pod firmom povrede Poslovnika vodi polemika, gospodine predsedavajući. To je ozbiljna povreda koju stalno radite, naročito tolerišete predstavnicima vladajuće koalicije.

Ja, kao što znate, nikada ili strahovito retko potežem povredu Poslovnika. Rađe polemishem, rađe trošim ovo malo vremena što imam nego da mašem Poslovníkom a zapravo pod tom firmom da repliciram i da odgovaram, kažem, lažnim kondukerima, lažnim seljacima i ne znam šta drugo.

Što se tiče toga ko se drži teme, mi smo, i kao većina poslanika opozicije, govorili o temi mnogo više od onih koji su, kao što rekoh, u sredu 77 puta...

(Predsedavajući: Da li vi sada, kolega Vukadinoviću, replicirate ili ukazujete...?)

Ne, objašnjavam vaše dvostruke standarde, gospodine predsedavajući.

(Predsedavajući: Onda se obraćajte meni.)

Dakle, dvostruki standard je da ste dozvolili polemiku i optužbe protiv mene, često i uvrede, a sa druge strane, ne dozvoljavate meni da iskoristim pravo na repliku. Dakle ja samo kažem da ste tu bili, prosto, selektivni, jer je 77 puta pomenuto ime Dragana Đilasa u sredu, a pri tome niko sa ove naše strane to nije učinio. Pa ko skreće temu, gospodine predsedavajući?

Dakle, ja neću koristiti više, ako ne budem baš prinuđen, povredu Poslovnika. Potrošiću ovo vremena što imam da još neke primedbe iznesem na Predlog zakona. Imam i neko konkretno pitanje za ministra Đorđevića, ali se do toga ne stiže. Ali, gospodo, ako neko skreće temu, ako neko upotrebljava i zloupotrebljava vreme i prenosa i poslanika i Skupštine, onda su to poslanici vladajuće većine sa svojim amandmanima, za koje znaju da su podnošeni samo da bi se trošilo vreme.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Vukadinoviću.

Kada je reč o uvredama, sa uvredama i sa povredom dostojanstva kolega i kolegistica narodnih poslanika ste započeli vi time što ste rekli...

Vama je to možda smešno, meni nije, a ne vidim da se bilo ko u sali osim vas smeje. To je interesantan smisao za humor.

Dakle, sa uvredama ste započeli vi, vi ste rekli da su amandmani fantomski, a ja sam vam objasnio proceduru i objasnio mesto i vreme kada je i gde trebalo o tome da govorite. Očigledno ne razumete. Žao mi je da posle toliko dugo boravka u Narodnoj skupštini niste dovoljno izučili Poslovnik o radu Narodne skupštine Republike Srbije.

Govorite o selektivnoj pravdi i govorite o selektivnom pristupu. To onda opet govori o vama, kolega Vukadinoviću. Imali ste podjednako mogućnosti i prava da govorite i vi, kao i kolega Orlić. Dobili ste i repliku i mogućnost da ukažete na povredu Poslovnika. Iako niste govorili o onome što je tačka dnevnog reda, nisam vas kao predsedavajući prekidao, već blago sugerisao nakon završetka vašeg izlaganja. Ako to nije u duhu jednom demokratskom i želji da vodimo jednu normalnu raspravu, ne znam šta drugo jeste.

Zahvaljujem, kolega Vukadinoviću.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika?

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Trebalo bi da kažem da, ali ipak ne, ne želim, jer je bespredmetno sve, jer je toliko ovakvih prekršaja da jedan više ili manje.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika narodni poslanika Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Član 107, dostojanstvo. Ponovo uvrede, lažni seljaci, lažni magistri, lažni kondukteri i šta je već ovde govorio prethodni govornik, ali odmah da vam kažem da ne želim da se Skupština izjasni o povredi Poslovnika. Znate zašto ne želim? Zato što sam ipak zbog nečega zadovoljan i srećan, jer smo svi mi ovde danas upravo dobili potvrdu ko je pravi gazda Đorđa Vukadinovića, ko je nalogodavac i ko daje novac, a to je Dragan Đilas. Ono što mi je važnije od toga što smo mi ovde dobili potvrdu, potvrdu su dobili i građani Srbije. Svi su mogli da čuju...

(Predsedavajući: Samo se meni obraćajte, molim vas.)

Naravno, vama se i obraćam.

Svi su mogli, gospodine predsedavajući, da čuju ko je pravi gazda i Saveza za Srbiju i Đorđu Vukadinoviću, ko daje novac. Dakle, ovde je kao oparen skočio na pomen Dragana Đilasa i još nam ovde spočitava kako smo ga 77 puta pomenuli tokom ove sednice. Da, pomenuli smo ga 77 puta i pomenućemo ga još 177 puta zato što je upropastio Beograd dok je bio gradonačelnik i zato što bi upropastio Srbiju kada bi, ne daj bože, došao u situaciju da vodi Srbiju. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Previše smo se udaljili od teme. Nastavljamo raspravu po amandmanima. Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević. Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Studenka Kovačević.

Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Vidite, ja ceo dan sedim u ovoj sali i strpljivo čekam svoj red da govorim, a onda upadne u salu gospodin Vukadinović i hoće da mi oduzme to pravo. Ipak, ako mi dozvolite, iznela bih neka svoja zapažanja o ovoj raspravi.

Mnogo toga je izrečeno u ovom parlamentu, vrlo korisne diskusije mojih kolega iz poslaničke grupe smo čuli, ali primetno je da, kada poslanici vladajuće većine govore o dostignućima ove vlasti, o svemu onome što je dobro i korisno za građane Srbije, neko od pripadnika tog saveza dođe i uradi ovo što ste maločas videli. Dokle god oni budu forsirali tu selektivnu amneziju zbog koje negiraju koliko im je vladavina bila pogubna po ovu zemlju, dotle ih moramo na to podsećati, jer nas na to podsećaju sva dugovanja koja i danas vraćamo, svi loši potezi koje su načinili, jer se smenom vlasti ne mogu izbrisati ni obaveze koje su stvorili niti poništiti negativni efekti, a da ne pričamo ponovo kakvim rečnikom se služe u ispoljavanju mržnje prema državnim funkcionerima, pa i nama poslanicima.

Uprkos svemu tome, penzije će rasti, otvaraće se fabrike, gradiće se bolnice, auto-putevi, i radiće se još više kako bi boljitak mogao da oseti svako. Zašto smo sigurni da će tako biti? Zato što radimo, a kada neko radi, on postiže

i rezultate. Naši rezultati su i vidljivi i merljivi, nisu fiktivni, a to je ono što naši građani ocenjuju. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Reč ima Đorđe Vukadinović, po amandmanu.

Izvolite.

(Đorđe Vukadinović: Ne po amandmanu.)

Ne?

(Đorđe Vukadinović: Replika.)

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Direktno sam pomenut, moram da vas podsetim, od strane koleginice i zato imam pravo na repliku. To ću pravo iskoristiti u skraćenom obliku, jer zaista mi nije cilj da ovde otežem raspravu, samo sam hteo da skrenem pažnju – a verujte da bi se gotovo svaki vaš amandman, svaka sednica mogla na ovakav način kritikovati i analizirati – na ono što zapravo radite. Kolege iz vlasti su toliko navikle da čuju samo sebe da čak najkraća, najblaža, najdobronamernija primedba ili sama pojava nas sa ove strane izaziva salve gneva i uvreda.

Gospodin predsedavajući, ne vi, nego vaš prethodnik je pričao o tome kako ja nekoga vređam. Pa to su besmislice. Samo sam rekao da smatram, to je moj politički stav, na kraju krajeva, da su amandmani, kao što rekoh, besmisleni i da služe na neki način trošenju vremena od strane vladajuće stranke. To je legitimno. Nisam rekao da su nezakoniti. Ja sam rekao samo da je to neobično, da je to neka vrsta doprinosa, originalnog doprinosa teoriji političkog sistema, da vladajuća stranka podnosi amandmane na sopstvene predloge zakona, koje inače hvali. To jeste neobično i to stoji koliko god vas bilo mnogo tamo i koliko god nas bilo malo ovde.

Zahvaljujem kolegici. Neću ništa loše da kažem na njen račun, kao ni na račun dobrog dela ovde iz vlasti, ali to ko je kome šef i gazda, mislio sam da su neke kolege navikle da imaju šefa i gazdu, ja nemam, to mi je možda mana. Nisam ja ovde lansirao temu Dragana Đilasa, nego kolege iz vladajuće stranke. Ja sam samo čekao da vidim koliko će puta. Dakle, prosto, to je kontraproduktivno. Vi ga proizvodite za lidera opozicije, završavam time, a ne ja ili neko sa ove strane. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ne znam koliko puta ću se još danas javiti po povredi Poslovnika posle izlaganja kolege Đorđa Vukadinovića. Danas prosto možemo da izaberemo da li želimo da se javimo posle njegovog javljanja po Poslovniku ili za repliku, ili po amandmanu ili kakogod. Danas kolega Đorđe Vukadinović koristi javljanja da bi odvuкао temu u potpuno drugom pravcu.

(Predsedavajući: Samo navedite član Poslovnika.)

Član 103, radi se o zloupotrebi Poslovnika, stav 7, rekla bih. Dakle, molim vas da ubuduće ne dozvoljavate kolegi Vukadinoviću da zloupotrebljava Poslovnik, a da pritom spočitava nama poslanicima SNS-a i poslanicima vladajuće koalicije kako zloupotrebljavamo Poslovnik i kako govorimo o nečemu što nije tema dnevnog reda. Dakle, meni je potpuno jasno da bi on voleo da danas bude u centru pažnje, ali on danas nije u centru pažnje. Danas je u centru pažnje povećanje penzija penzionerima u Republici Srbiji i rad Vlade Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Žarić Kovačević, smatram da nisam prekršio odredbe člana 103. Poslovnika, jer ukoliko jesam, onda bih morao da oduzmem od poslaničke grupe gospodinu Vukadinoviću. On se ionako u svojim prethodnim diskusijama žalio da narodni poslanici koji podržavaju Vladu Republike Srbije podnošenjem amandmana otimaju vreme koje pripada opoziciji. Tako da nećemo ništa da im otimamo, pustićemo ih, ali samo se pitam odakle zaključak da vreme za raspravu u pojedinostima pripada isključivo poslanicima opozicije.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o tome? (Ne.) Hvala.

Reč ima Studenka Kovačević, pravo na repliku.

Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Samo da nešto raščistimo. Koristim svoje pravo na repliku.

Gospodin Vukadinović je meni replicirao iako nije pomenut u pogrdom smislu, nisam ga ničim uvredila, a onda je to pravo iskoristio da replicira na povredu Poslovnika na koju je ukazao Aleksandar Marković pre nekih 15 minuta. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Ja se stvarno nadam da ćemo mi nastaviti ovu raspravu u onom duhu u kom je ona vođena do momenta dok se, znate već ko i znate već zašto, nije pojavio u ovoj sali. To bi zaista bilo u dobrom interesu Narodne skupštine, ali pošto se pominje kakva je atmosfera, koje su teme i šta je vest danas i šta treba da bude najvažnija poruka danas, naša poruka je, dok nisu uleteli oni koji su rešili, izgleda, da po svaku cenu brane lik i delo Aleksandra Đilasa, Željka Veselinovića i ostalih, bila Srbija. Dakle, naša poruka je bila Srbija. Naša poruka je bila da se u ovoj državi nešto dobro dešava. Naša poruka je bila da će penzije biti veće nego ikad.

Šta je vest dana, ako vas zanima? Vest dana je da se u Nišu otvara fabrika „Cumtobel“ i tome prisustvuje lično predsednik države. Velika, vredna

investicija 30,6 miliona evra. Šta će biti vest dana sutra u ovoj zemlji? Takođe u Nišu otvara se još jedna fabrika i reč je o fabrici...

I to su stvari kojima se bavi Srbija, a tajkunsko-ljotičevska koalicija slobodno nek se do mile volje bavi ovakvim skardnim temama, ovakvim sadržajima. Neće ni oni biti veći što budu glasnjiji na ove teme, niti će bilo šta dobro doprineti okruženju u kom se nalaze mržnja koja dovodi do ovakvih pretnji, mržnja koja poziva na nasilje, mržnja koja poziva na puč. Duboko svesna, kako sama kaže, da na demokratskim izborima nema šta da traži, sama je sebi dovoljna, ali ona u ovoj zemlji, dok se mi pitamo šta je tema, tema neće biti, biće dobre stvari.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, replika? Po kom osnovu? Koliko sam ja razumeo, ni u jednom trenutku vas nije pomenuo. Spomenuo je nekoga ko nije u sali. Ja ne znam na osnovu čega.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Ristićević.

Da li neko želi reč?

Kolega Ristićeviću, izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, moja teorija je da se penzije moraju zaraditi, da se one moraju isplaćivati iz proizvodnje i zato podržavam predlog Vlade da se svako povećanje vrši iz BDP-a 11%.

Dakle, predlog dela opozicije je da se to vrši iz inflacije. Recimo, ove godine, kada je povećanje BDP-a 4,9%, gotovo 5%, a inflacija 1,5%, oni direktno udaraju po džepu penzionera, a ovamo tvrde da mi otimamo penzije.

Ja kao navodno lažni poljoprivrednik, sa stažom od jedno 50 godina u poljoprivredi, neko ko je rođen na selu, neko ko je sa devet godina pošao na njive, eto, doživio sam da budem lažni poljoprivrednik. Ja se zalažem da se poljoprivrednicima i radnicima što više uvećaju penzije, da se onaj raspon između najveće i najmanje penzije smanji. Da novac raspodelimo sirotinji, jer oni to troše ne na Maldivima, ne troše u raznim odmaralištima, oni to troše u robnim kućama. Oni kupuju hranu, odeću i obuću; 20% država vrati sebi kroz poreze i doprinose.

Od jahti nemamo ništa. Novac koji se troši napolju izaziva siromaštvo u Srbiji. On je deponovan negde tamo i nije u opticaju ovde. Dvostruka je šteta. Em su ga pokrali, em se za taj novac ovde ne vrši trgovina, već tamo negde napolje se ubira porez, a ne ovde. Zato podržavam Vladu i njenu nameru da se penzije povećavaju srazmerno BDP-u.

Ja nisam lažni poljoprivrednik. Ja ne lažem. Postoje lažni Vlasi. Ovo je izborna lista iz 2012. godine. „Nijedan od ponuđenih odgovora“, to je lista

vlaške nacionalne manjine. Na drugom mestu je Đ.V. (1962), politički analitičar, Novi Sad.

Ja verujem da, gledaoci, vi znate o kome se radi.

Rekao sam da je „Nova srpska politička misao“, za koju radi pomenuti gospodin, dobijao od „Lutrije Srbije“ novac u trenutku kad je Boris Tadić to delio šakom i kapom. Evo i dokaza, ugovor 2009. godine, evo isplata 2.400.000. Dakle, ako lažem ja, papiri ne lažu. Dakle, to je ovaj gospodin, koji stoji pored ovog, zove se Boris Tadić i vidi se očigledna veza između njih dvojice.

Ono na šta nisam dobio odgovor, to je nasilna promena vlasti.

Ovde govori da su penzije smanjene protivustavno, a Ustavni sud je rekao da je sve u skladu sa Ustavom. Dakle, mi poslanici moramo da poštujemo Ustav. Mi smo dali zakletvu.

Nisam dobio odgovor na pitanje – da li se kolega ograđuje od izjave Boška Obradovića, koji je pozvao na puč, pozvao oficire i policiju da se izvrši puč i da se legalno izabrani predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić smeni pučem?

Dakle, ja nisam dobio odgovor zato što je pomenuti gospodin bio nosilac liste na poslednjim izborima, gospodin o kojem sam govorio i koji je mene nazvao lažnim poljoprivrednikom. Ja ga pozivam da dođe kod mene u selo, da iz zbirke mojih poljoprivrednih mašina iskoristi bilo koju i da se makar jednom pošteno u životu oznoji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Sada određujem redovnu pauzu u trajanju od jednog sata i sa radom nastavljamo u 15.00 časova.

(Posle pauze – 15.00)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč?

Kolega Đokiću, izvolite.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Na početku želim da reagujem na neistine i zlonamerne insinuacije nekih opozicionih poslanika koji su govorili juče i danas, tako što ćemo razjasniti nešto.

Dakle, visina penzija nije stečeno pravo. Penzije jesu stečeno pravo i niko ih ne može ukinuti, umanjiti, oduzeti, ali njihova visina nije stečeno pravo. Visina penzije je promenljiva kategorija, može biti veća ili manja, u zavisnosti od količine novca u Fondu PIO i u budžetu. Dakle, to je ekonomska kategorija i zavisi od ekonomske snage društva.

U situaciji kada nema dovoljno novca u Fondu PIO već dugi niz godina unazad, da ne ponavljam, iz poznatih razloga, zbog nedomaćinskog ponašanja, krađa itd... Od količine novca u budžetu zavisi da li će visina penzija biti manja ili veća. Idealno bi bilo, ali je u ovom trenutku nerealno, da su npr. kase Fonda PIO toliko popunjene da se iz njih u stopostotnom procentu mogu isplaćivati penzije bez potrebe da se iz budžeta dodaje razlika koja nedostaje. Nažalost, nije tako. Pitanje je da li je tako i u mnogo razvijenim ekonomskim društvima.

Imovina Fonda PIO je u dugogodišnjem prethodnom periodu uništavana tako da ona danas ne predstavlja izvor prihoda, već zbog troškova održavanja stvara rashod, značajan rashod. Istovremeno je odnos zaposlenih i penzionera veoma nepovoljan, tj. mnogo je penzionera a malo zaposlenih koji svojim doprinosima pune Fond PIO. U tim uslovima, da bi se penzije redovno isplaćivale, mora se zahvatati iz budžeta.

Dakle, od ekonomske moći zemlje, od snage njene privrede, od broja novih investicija i novootvorenih fabrika, od povećanja broja zaposlenih i veličine njihovih zarada zavisi da li se iznos penzija može povećavati.

Završavam. Danas, zahvaljujući uspesima pre svega Aleksandra Vučića i SNS moguće je i povećavati penzije, ali sada iz realnih izvora. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Đokiću.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Ognjanović, izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Godine 2014. Srbija je bila pred bankrotom i donošenje zakona o smanjenju penzija bila je ekonomska odluka, čime je omogućeno da penzije i plate i dalje budu isplaćivane. To je bila jedina mera u tom trenutku da bi kriza stala, jer je 58% penzije isplaćivano iz budžeta.

Rezultati su čekali, ali uspeali smo da stabilizujemo stanje u našem budžetu i već drugu godinu zaredom beležimo fiskalni suficit. Imamo rast BDP-a u Srbiji od 4,8% i stopu nezaposlenosti ispod 12%.

Naša država je preuzela obaveze da sprovede reforme dokraja, da se smanje izdaci koji su nastali zbog lošeg vođenja javnih preduzeća iz prethodnih perioda, koje smo zatekli u rasulu, zatim zbog neracionalnih izdataka u javnom sektoru zbog nepotrebno visokih troškova, da bi se obezbedila stabilnost.

Danas imamo potpuno drugačiju sliku. Ozdravljujemo našu ekonomiju, imamo neuporedivo veći broj zaposlenih, obnovljenih, izgrađenih fabrika i onih koje se grade, imamo investitore koji su zainteresovani da ulažu u našu privredu i upravo zato se danas iz budžeta izdvaja svega 31% za penzije.

Mi ne zaboravljamo one najstarije, one koji su nas učili i školovali i kojima smo zahvalni na ukazanom poverenju, prihvatajući ove teške i nepopularne reforme, koje su nas sve zajedno spasile, i sadašnje i buduće

penzionere, ali ove mere su pomogle da se ide ka postizanju finansijske stabilnosti i sveukupnog razvoja Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Da li neko želi reč?

Kolega Miletiću, izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri, kolege poslanici, građani Srbije, podneo sam još jedan amandman na član 2, kojim želim da stavim akcenat na nedovoljno razvijena područja, na razvoj istih tih područja, jer mislim da život u tim područjima ima budućnost kada se stavlja veća pažnja, kada se više ulaže, a konačno, evo, današnjeg dana gospodin Vučić, predsednik Vučić u Nišu otvara dve firme koje će upošljavati više hiljada ljudi. Te firme će imati mogućnost da uposle visokokvalifikovane stručnjake, tako da je to pravi potez da se ulaže, da se radi i na taj način da se obezbede uslovi da se povećavaju penzije, da se izdvajaju veća sredstva da ostanu ljudi da žive u našim područjima.

Konačno, mislim da ulaganjem u privredu, ulaganjem u poljoprivredu gde će naši poljoprivredni proizvođači, ako se ulaže i daju veće subvencije u nerazvijena područja, kao što je opština Svrljig, kao što je opština Gadžin Han, opština Bela Palanka, Aleksinac, Sokobanja, Knjaževac, Babušnica i ostale opštine na jugoistoku Srbije, verujte mi, tamo će ljudi imati mogućnost da se ozbiljnije bave poljoprivredom, da od te poljoprivrede mogu da plaćaju svoje socijalno-penzione dohotke i, konačno, od te poljoprivrede sutra da mogu da žive, da stvaraju svoje porodice i da tamo imaju mogućnost za budućnost.

Još jedna velika stvar za sve nas koji živimo na jugoistoku Srbije jeste ulaganje u privredu. Evo, očekujem da ćemo do kraja oktobra meseca imati mogućnost za otvaranje jedne nove firme u Svrljigu, što će biti uz podršku Vlade, uz podršku Ministarstva privrede, uz podršku Razvojne agencije Srbije, gde će se otvoriti 105 novih radnih mesta. Već je u postupku, firma je uzela prostor, radi na tome, već su radnici pošli na obuku, tako da će to biti jedna firma. Još jedna firma iz Bugarske je uzela prostor, kupila prostor i ona će kod nas isto stvarati nova radna mesta sa ciljem da se radi i u poljoprivredi, da se ulaže u poljoprivredu, u zdravu hranu.

Velika šansa za sve naše opštine koje su na jugoistoku Srbije jeste zdrava sredina, zdrava hrana i jedna stvar koja je bitna – priroda nam je dala sve. Mi to moramo koristiti. Ulaganjem u tu prirodu, ulaganjem u poljoprivredu imamo šansu da razvijemo naša sela, da kroz penziono osiguranje koje će u narednom periodu imati mogućnost da se menja za poljoprivredne proizvođače, da ćemo tada stvarno dati veliku šansu razvoju poljoprivrede, privrede i razvoju jugoistoka Srbije, a samim tim i cele Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč?

Kolega Bojaniću, izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Drago mi je da mogu da nastavim u istom pravcu u kom sam krenuo i sa prethodnim amandmanom i da pojasnim neke stvari zbog veoma retko popunjenih klupa sa one strane. I dalje je priča o svim ovim amandmanima kao što je bila, održivi razvoj.

Održivi razvoj, možda će se oni pitati kakve veze ima održivi razvoj sa ovom temom. Ima, i to vrlo velike. Održivi razvoj govori o mnogim stvarima, pa će oni pokazati kako se neko u njihovom vremenu, od 2000. do 2012. godine starao i o državi, i o finansijama, i o svemu kako se neko stara danas i kako će se starati u budućnosti.

Postizanje održivog razvoja u ekonomskom smislu je ostvarivanje kontinuiranog privrednog rasta bez ili sa vrlo malo inflacije i povećanja spoljne zaduženosti. Mislim da je to definicija koja govori sve i upravo govori da mi, i ova Vlada, i predsednik Republike Aleksandar Vučić i mi poslanici većine radimo to, stvaramo budućnost.

Nažalost, oni su tamo negde od 2000. do 2012. godine prodali sve što smo imali u industriji. Ostavili su 400.000 ljudi bez posla, bez plata, bez vezanog staža. Dan-danas, a ministar Đorđević to odlično zna jer se njemu obraćaju ti ljudi, povezujemo radni staž ljudima koji su fiktivno radili, koji nisu primali plate, kojima nije uplaćivan doprinos ni za socijalno ni za penzijsko osiguranje. I sad pričamo o visini penzija.

Hvala bogu, došao je trenutak da penzije krenu napred, ali zahvaljujući Srpskoj naprednoj stranci i ovoj vlasti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Čarapić, izvolite.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, u prethodne četiri godine je Vlada Republike Srbije, prvo predvođena tadašnjim premijerom a sadašnjim predsednikom Aleksandrom Vučićem, a od juna prošle godine predvođena gospođom Anom Brnabić, uspela da ostvari impozantne rezultate.

Zahvaljujući tome što naša vlada donosi isključivo ekonomske a ne političke odluke, kako je to činio prethodni režim, mi smo danas drugi u Evropi po stopi privrednog rasta, uspeli smo da prepolovimo stopu nezaposlenosti, imamo najviše devizne rezerve dosada i imamo stabilnu valutu, najstabilniju u regionu. Dakle, uspeli smo od države koja je bila u izuzetno teškoj finansijskoj situaciji da postanemo lider u regionu po stopi privrednog rasta.

Hvala našim penzionerima koji su nam verovali i koji su podneli najveći teret kada su u pitanju mere fiskalne konsolidacije, jer zahvaljujući merama fiskalne konsolidacije, strukturnim reformama, zahvaljujući digitalizaciji mi smo danas uspeli da postanemo lider u regionu po prilivu stranih investicija.

Samo u Kini je pre nedelju dana srpska delegacija predvođena predsednikom Aleksandrom Vučićem uspela da sklopi i potpiše 11 sporazuma vrednosti preko tri milijarde dolara. Opređeljeno je za RTB Bor 1.460.000.000 dolara, za fabriku guma u Zrenjaninu opređeljeno je preko milijardu dolara, dogovorena je izgradnja industrijskog parka u Borči, koje će dovesti preko hiljadu kineskih kompanija i uposliti preko 10.000 radnika.

Kada se tome doda otvaranje fabrike u Nišu, to govori da Vlada podjednako brine o svim delovima Srbije, a to i jeste odlika sveukupnog privrednog razvoja, na šta se i odnosi amandman koji sam podnela. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Desanka Repac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Repac, izvolite.

DESANKA REPAC: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Cenjeni ministri Republike Srbije, drage kolege narodni poslanici i građani Srbije, zakon koji se nalazi na dnevnom redu Narodne skupštine Republike Srbije danas i ovih dana, a koji je najviše privukao pažnju javnosti, jeste Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijsko-invalidskom osiguranju.

Aleksandar Vučić je avgusta ove godine, obraćajući se penzionerima, rekao: Ukidamo zakon o privremenom smanjenju penzija. Treću godinu zaredom imamo višak u budžetu zahvaljujući vama. Znali ste da teškim merama možemo doći do rezultata. Vi ste otvorili vrata budućnosti našoj zemlji. Ova odluka je bila teška ali ispravna.

Danas je Republika Srbija ekonomski stabilna, sa suficitom u budžetu. Građani su podržali i razumeli ovu odluku predsednika Aleksandra Vučića.

Treba reći da je SNS, posle ove odluke 2014. godine, na sledećim parlamentarnim izborima, 2016. godine, uvećala svoju podršku u biračkom telu

Republike Srbije za oko 60.000 glasova, što znači da svako biračko mesto je dobilo sedam novih glasova. Na predsedničkim izborima 2017. godine Aleksandar Vučić je ostvario plebiscitarnu pobjedu sa oko 55% glasova građana Republike Srbije.

Srbija se uspravila. Nesporni smo lideri u regionu i najpovoljnije mesto za investitore, a time obezbeđujemo ovaj nivo penzija.

Penzioneri od države očekuju da ih finansijski osnaži, da im omogući i poboljša zdravstvenu zaštitu. Ne treba zaboraviti da samo jaka ekonomija može da obezbedi bolju zdravstvenu zaštitu penzionera. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Obradović, izvolite.

JASMINA OBRADOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri, kolege poslanici, cenjeni građani Republike Srbije, Predlogom zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijsko-invalidskom osiguranju Srpska napredna stranka pokazala je još jednom da drži reč.

Godine 2014, dakle pre četiri godine, povukli smo težak ali odgovoran i jedino moguć potez u tom trenutku, potez da spasimo ono malo što je ostalo. Odlukom kojom su smanjeni deo penzija i plata u javnom sektoru je omogućeno da se republički budžet oporavi i da krene napred. Dakle, to je bila u tom momentu jedina moguća i ispravna odluka, a vreme posle toga je pokazalo.

U međuvremenu Srbija postaje odlično mesto za investitore, uvećana je zaposlenost i stabilizovan budžet. Građani Srbije su ovo jasno razumeli i podržali ovu tešku ali ispravnu meru. Građani su shvatili da se ne živi od šarenih laža.

A šta to nudi današnja opozicija a nekadašnja vlast? Nude samo prazne pretnje, omalovažavanje svakog ko nije sa njima i za njih. Na njihovim skupovima čujemo kako je većina građana funkcionalno nepismena, kako je potrebna neka nova revolucija, neko novo nasilje, neko novo paljenje državnih institucija kao što je bilo 5. oktobra, a u holu ove zgrade možete videti autentične snimke njihove revolucije i kako oni vode u bolje sutra. Ti isti premijerki prete silovanjem, a nama razvlačenjem po ulicama. Konstantno se vodi medijska haranga u medijima koje kontrolišu tajkuni Dragan Đilas i Dragan Šolak. Međutim, sve ovo velika većina građana Srbije prepoznaje, podrška ovim snagama u Srbiji je beznačajna.

Gospodo, odgovor Srbije je jednostavan – Srbija vas neće.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINović: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Nadam se da ćete omogućiti red u sali.

Mogu da kažem da sam bio spreman da podržim ovaj amandman, načelno, iako ga Vlada, naravno, nije prihvatila, sa obrazloženjem kao i za sve druge amandmane što odbija, da nemaju veze sa članom, odnosno sa materijom u tom članu o kojem se radi, ali to je manji problem, da onda podnosilac amandmana nije pokušao da iskoristi to vreme, makar da hvali Vladu, jer na to smo već nekako navikli, da se onda to iskoristi da se još malo hvale mudre Vladine mere i politika, nego je onda još krenuo, ničim neizazvan, da napada opoziciju, proziva ljude koji veze nemaju sa ovim o čemu pričamo. Očigledno je da nešto, kako bih rekao, smeta, nešto svrbi.

Imam utisak da... Uprkos najboljoj volji, ne mogu da razumem da vi zaista ne možete da shvatite da to što radite je kontraproduktivno. Ja ću početi da sumnjam u neke kolege, ja koji nisam član tog saveza, da vi namerno hoćete Dragana Đilasa da promovirate u lidera. Pošto ga ovde neprestano pominjete, dakle neprestano. Ja sam rekao, 77 puta u sredu, danas nisam prebrojao. Dakle, vas tu nešto žulja, drage kolege.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, koleginica koja je govorila pre vas mnogo je više govorila o svom amandmanu nego što vi sada govorite, a vaša diskusija je usmerena na to da se ona nije držala svog amandmana, tako da vas molim da se vratite na raspravu.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Gospodine predsedavajući – uzgred rečeno, niste mi zaustavili ovaj sat, ali neću ja još mnogo vremena ovde potrošiti – moram da upozorim poštovane kolege. Ako se budu previše igrali tih Poslovnika, reklamacija itd., moraju istrpeti kritiku.

Pa da li vi mislite da ja ili ovaj drugi ne umemo da koristimo i da mašemo Poslovnikom i da se pozivamo na nekoliko članova koji nam tobože daju pravo da repliciramo?

Ja ne želim da produžavamo diskusiju i, evo, kao prilog konstruktivnosti rasprave, zaista u prilog konstruktivnosti, ostao sam dužan da pitam ministra Đorđevića, jer nikako da se poklopimo da je on u sali i da ja dobijem reč, za jedno konkretno objašnjenje.

Dakle ovo jeste, i nemojte se ljutiti, mislim da su ovo fantomski amandmani. Ja sam dobio gomilu uvreda... (Isključen mikrofonom.)

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Vukadinoviću, ja vas molim, amandmani su amandmani. Ima pravo svaki poslanik da podnese amandman. Svaki narodni poslanik ima pravo da diskutuje o svom amandmanu. Takođe i vi imate pravo i da podnosite amandmane i da diskutujete o tuđim amandmanima u skladu sa Poslovnikom. Ne postoje fantomski amandmani.

Zatražite reč da nastavite diskusiju.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Gospodine Arsiću, hvala vam što me podučavate, ali mi smo podneli amandmane, ali od ovih ovakvih ko bajagi amandmana ne stižu na rad pravi amandmani... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Sad vam izričem opomenu.

Amandmani su jako pravi.

Zatražite ponovo reč, kolega.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Jako je dirljivo zbog čega vi izričete opomenu, gospodine Arsiću, ali u redu, to je vaše pravo po Poslovniku.

PRESEDAVAJUĆI: Par puta sam vas opomenuo da se vratite na temu.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Vi ste tolerisali dva dana da se neprekidno vređaju poslanici opozicije ovde, uključujući i moju malenkost, a ne dajete pravo za repliku.

Ali, kao što rekoh, ja sam obećao tim mojim nepostojećim glasačima, prijateljima, porodici da ću pitati nešto gospodina Đorđevića, to jedno konkretno sadržinsko pitanje, a vaše kolege su se u nazoviozbiljnoj raspravi bavile time kako je obučen Balša Božović, na primer, ili ja pre par meseci. Elem...

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine, hoćete li konačno da postavite to pitanje? Mislim, postavljate ga već tri minuta.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Što se vi brinete, gospodine Arsiću, kako ću ja potrošiti ovo malo vremena koje imam?

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Vukadinoviću, posao predsedavajućeg je da vodi računa da se sednica odvija u skladu sa Poslovnikom. Jedna od odredbi Poslovnika jeste da onaj ko govori treba da se drži teme dnevnog reda. Zaista imam široko tumačenje Poslovnika i dozvoljavam da narodni poslanici kroz svoju diskusiju kažu i neke stvari koje nisu u skladu sa dnevnim redom, ali vi nijednu stvar, osim ponašanja svojih kolega poslanika, niste rekli ni... Niste ni u jednom jedinom trenutku spomenuli ni temu dnevnog reda, obećavate pitanje da ćete da postavite ministru i uporno pokušavate da nastavite po starome.

Evo, ja ću vam dati reč.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Vaša dobrota i tolerancija su poslovični, gospodine predsedavajući, ali da se vratim na temu. Pitao bih gospodina Đorđevića. To neće promeniti svet i spasti Srbiju, ali ipak je važnije od toga kako je obučen Balša Božović, ili ja ili neko treći ovde u Skupštini.

Dakle, gospodine Đorđeviću, vi ste rekli da su ove predložene mere sve u korist penzionera, ili ovih drugih, i da nema nijedne koja nije u poboljšanje statusa. Ja sam rekao, i ja moje kolege pozdravljamo to što se ukida ovaj štetan zakon, ali ne podržavamo to što se ne vraćaju oduzete penzije. Dakle, šta je sa onim prevremenim penzionerima, koji su otišli u penziju, koji imaju pun staž, dakle nisu nikakvi zabušanti, počeli su da rade vrlo rano, radili su 35 žene i 40 godina, a njima se trajno umanjuju penzije samo zbog toga što prosto nemaju i godine starosti, dakle imaju godine staža a nemaju godine starosti, i oni plaćaju

penale, ne samo dok ne napune godine starosti, što bih ja prihvatio, mislim da bi bilo u redu, nego plaćaju penale ceo život, odnosno do kraja svog korišćenja penzije?

Vi ste napravili korak i ja bih pozdravio da barem neka zanimanja, dakle bar neke struke, koje imaju beneficirani radni staž, da im je omogućeno, odnosno da ne budu kažnjeni zbog toga i onda se njima obračunava pun iznos penzije, ali to je isto neka vrsta, rekao bih, podele i odvajanja među...

PREDSEDNIK: Poslaniče, ja nisam Veroljub Arsić. On je, ovako, širih shvatanja diskusije o amandmanima.

Ni reč jednu...

DORĐE VUKADINOVIĆ: Završavam.

PREDSEDNIK: Ne možete da završavate uopšte. To što vi kažete završavam, to slušam već dosta dugo, ali u kancelariji.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Dakle, ja sam postavio pitanje gospodinu Dorđeviću. To se tiče teme ove rasprave i ovog amandmana.

PREDSEDNIK: Ne, vi uopšte nemate pojma o čemu se govori već satima...

DORĐE VUKADINOVIĆ: Ja vrlo imam pojma, gospođo.

PREDSEDNIK: ... Pošto niste bili uopšte u Parlamentu.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Gospođo...

PREDSEDNIK: Kada ste došli, dali ste sebi za pravo da govorite o čemu god hoćete, jer vas je mrzelo da budete tu kada se govorilo o tome.

Treće, vi obmanjujete javnost i kažete – ja i moje kolege. Ja ne vidim ko je vama kolega ovde u Parlamentu. Iz opozicije nema nikog, jer sve zajedno mrzi da dođu ovde u Parlament i da vode raspravu. Po amandmanima, a ne po Predlogu zakona u celini. Mi smo tu raspravu završili i treći dan raspravljamo o amandmanima.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Ali moje vreme teče, gospođo Gojković.

PREDSEDNIK: Nemojte me prekidati.

Pa ne može vreme da se koristi tako kako ko hoće, jer mi nismo kafić, mi nismo pijaca, mi smo Parlament. Govorićete o amandmanima ili ne možete da trošite vreme na šta god vama padne na pamet. Možda je tako bilo za vreme Dragoljuba Mićunovića, ili kasnije, a za vreme mog predsedavanja ima da se govori o amandmanima. Tačka.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Gospođo...

PREDSEDNIK: Znači, to što pokušavate da uradite ne prolazi, šta da vam radim.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Na vašem mestu, gospođo ... Molim vas, oduzeli ste mi vreme.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Potrošili ste mi vreme, gospodo...

PREDSEDNIK: Ja ne oduzimam nikom vreme, vi oduzimate građanima Srbije vreme.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Izvolite, ali morate se prijaviti pre nego što vam dam reč, jer ne vidim poslanike ako se ne prijave. To niste učinili do sadašnjeg trenutka. Znači, morate se prijaviti da biste dobili reč. Đorđe Vukadinović se prijavio unapred.

MIODRAG LINTA: Kao što je poznato, u Srbiji se već pet godina realizuje tzv. regionalni stambeni program, čiji cilj je rešavanje stambenih potreba najvećih žrtava rata, proteranih Srba, kroz četiri vida: kroz izgradnju stanova, kroz dodelu montažnih kuća, kroz kupovinu seoskih imanja i kroz dodelu paketa građevinskog materijala za završetak kuća. Nažalost, taj program u velikoj meri sprovodi se veoma sporo, u dobrom delu i nekvalitetno i imamo jedno veliko nezadovoljstvo i ogorčenje izbegličkih porodica zbog te činjenice.

Navešću samo jedan primer. Imamo 302 izbegličke porodice u Beogradu koje godinama čekaju da im se isporuči građevinski materijal da završe svoje kuće, to se još uvek nije desilo. Skupština donatora u Parizu je još decembra 2013. godine donela odluku da se stambeno reši 715 porodica u Beogradu, od toga pomenute 302 izbegličke porodice umesto da su dobile materijal još 2015. godine da, ponavljam, završe svoje kuće, evo, prolazi 2018. godina i još uvek taj materijal nisu dobile.

Ja pokušavam u razgovorima sa nadležnom institucijom, to je Jedinica za upravljanje projektima – JUP, i Komesarijatom za izbeglice da to rešimo. Nažalost, ni JUP ni Komesarijat za izbeglice dosad nisu rešili te probleme i sad je ostala jedina adresa, to je predsednik Vučić, i pokušaćemo narednih dana da s Kabinetom predsednika Vučića rešimo taj problem i da konačno 302 izbegličke porodice dobiju pakete građevinskog materijala da završe svoje kuće. Ponavljam, pet godina od kada je Skupština donatora dobila sredstva za njih. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela poslanica Dubravka Filipovski.

Izvolite.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Zahvaljujem.

Drago mi je što se, usled neuspešnog pokušaja, doduše malog broja, kolega, vraćamo na temu, vraćamo na ono što je na dnevnom redu ovog zasedanja i što je u interesu građana Srbije.

Moj amandman se odnosi na kadrovske resurse, odnosno na integrisano upravljanje u ovoj oblasti u cilju poboljšanja usluga PIO fonda kada je u pitanju ova oblast.

Dakle, konstantno integrisanje procesa upravljanja ljudskim resursima treba da rezultira time da PIO fond uspešno zadovoljava zahteve korisnika i za uslugama i za traženim informacijama.

Moramo imati na umu da u svakom trenutku sposobnost za postizanje postavljenih ciljeva bilo koje organizacije zavisi od koncepta i od plana te organizacije da upravlja razvojem svog intelektualnog kapitala, odnosno ljudskim resursima.

One organizacije koje ovaj proces shvataju dobro, imaju i rezultate i značajne prednosti u odnosu na one organizacije kojima ovo nije primarni cilj. Zato je ključno pitanje šta ćemo sa njima i kako ih podstaći da stvore uslove i unaprede upravljanje ljudskim resursima.

Moj stav je da je to najbolje uraditi zakonskim rešenjem i zbog toga sam podnela amandman kojim se dodaje novi stav 4. u članu 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO, jer smatram da se ovim amandmanom dodato definiše član 2. ovog zakona. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podnela poslanica Olivera Pešić.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice, uvaženi ministri, uvaženi gosti, dame i gospodo narodni poslanici, prioritet Vlade Republike Srbije i predsednika Srbije Aleksandra Vučića je otvaranje novih fabrika i novih radnih mesta.

U Srbiji je u prethodnim godinama, otkako je SNS na čelu ove države, otvoreno oko 80 fabrika i 150.000 novih radnih mesta.

Danas i sutra u Nišu predsednik Srbije Aleksandar Vučić otvara još dve nove fabrike, koje će u naredne dve godine uposliti još oko 3.000 novih radnika i upravo ta nova radna mesta su garancija stabilnih penzija u narednom periodu i upravo ta nova radna mesta su u stvari garancija da penzioneri mogu računati na povećanje penzija u narednom periodu. To je socijalnoodgovorna politika koju vodi Vlada Republike Srbije i koju vodi predsednik Srbije Aleksandar Vučić.

Socijalnoodgovorna politika je isplaćivati penzije iz realnih izvora i povećavati penzije iz realnih izvora, a ne kako su naši prethodnici radili do 2012. godine, povećavati penzije iz kredita.

Penzioneri su razumeli zašto su penzije morale biti smanjene, jer je država bila na ivici bankrota i danas penzioneri razumeju da na povećanje penzija mogu računati samo iz realnih izvora, u zavisnosti od finansijskih mogućnosti, i na tome im hvala. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo dr Darko Laketić.

Izvolite.

DARKO LAKETIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice, poštovani ministri sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, danas govorimo o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO. Danas govorimo o primanjima ljudi koji su najstariji u našoj zemlji, primanjima ljudi koji će, zahvaljujući pre svega odgovornoj finansijskog politici, danas, odnosno u narednom periodu dobiti povećanje svojih penzija.

Ono što je naročito bitno i što bih želeo da naglasim jeste da, pre svega, ta finansijska disciplina koja krasi ovu vladu i vladu koju je vodio gospodin Aleksandar Vučić jeste nešto što je uspelo da donese upravo ovakve poteze.

Mi danas govorimo o ovom zakonu, a suštinski od najvećeg značaja je upravo ono što se dogodilo u nekom ranijem periodu i što se svakim danom događa.

Danas smo svedoci otvaranja dve nove fabrike u Nišu, koje će zaposliti preko 1.100 radnika u prvom aktu. Svedoci smo rešavanja Smederevske železare, koja je danas praktično nosilac ne samo razvoja u Braničevskom okrugu, već i u celoj zemlji. Svedoci smo odlaska predsednika Republike u Kinu, gde je uspeo da sa Kinezima potpiše ugovor o preuzimanju RTB Bor u vrednosti 1,4 milijarde dolara, zatim ugovor o ulaganju u zrenjaninsku privredu, firma „Šandong“, jedna milijarda dolara, ugovor za fabriku za preradu cinka vredan sto miliona dolara, ugovor za Ikarbus vredan 2,6 miliona dolara, ugovor sa Huavej kompanijom za nadzor saobraćaja.

Generalno, to je sve nešto što je bio preduslov za ovakve korake današnje vlade, tako da lično smatram da ovo povećanje predstavlja samo jednu početnu osnovu za dalja povećanja i za dalji napredak ne samo ove grupacije ljudi, dakle najstarijih, već uopšte svih u ovoj zemlji. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo Goran Kovačević.

Izvolite.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, poštovani ministri, zakon o izmeni Zakona o PIO svakako predstavlja značajan zakon i zato predlažem amandman na član 2, koji se tiče doprinosa koji građani Srbije plaćaju po osnovu obaveznog penzionog osiguranja.

Šezdeset posto penzionera u stvari nikada nije imalo umanjenje penzije. Posle prve godine kada je došlo do rasta penzija još 10% penzionera nikada više nije imalo manje penzije nego 2014. godine. U ovom periodu penzije su porasle za 8%. Kada danas budemo usvojili ovaj zakon, penzije će porasti za 8,8%, odnosno za maksimalno 13,2%.

Nekako danas u ovoj raspravi pored nas prolazi izjava ministra finansija koji kaže da će u narednom vremenskom periodu doći do umanjenja obaveza po osnovu poreza na rad. To je ono što smo mi u SNS obećavali – kada prođe

vreme fiskalne konsolidacije da ćemo sve ono što smo praktično morali da učinimo 2014. godini povratiti, a da ćemo poreze i doprinose umanjiti.

Vlada Republike Srbije, odnosno država Srbija ima prosečno niže poreze na rad u odnosu na centralnoevropske zemlje, ali ćemo učiniti napor da ti porezi i doprinosi budu još manji. To se, naravno, neće odraziti na visinu penzija.

Penzije u narednom vremenskom periodu će svakako rasti, ali će istovremeno doprinosi biti manji, što sve govori o činjenici koja je ključna i bitna, da raste nivo zaposlenosti i raste nivo plata.

U ovakvim uslovima jedna od stvari koje sebi možemo da priuštimo kao država jeste da počnemo da razmišljamo i o izlaganjima mog uvaženog kolege Jokića, čija su ekonomska razmišljanja, ponekad se čini, ispred svog vremena, ali svakako ekonomska situacija u Srbiji omogući da ih ponekad i prihvatimo.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podnela poslanica Tanja Tomašević Damnjanović.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNJANOVIĆ: Hvala, poštovana predsednice.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, kolege i kolegice narodni poslanici, izmenama i dopunama Zakona o PIO nastavlja se proces normativnog uređivanja u oblasti penzijskog i invalidskog osiguranja.

Osnovni cilj ovih promena jeste prilagođavanje obaveznog penzijskog i invalidskog osiguranja kao najvažnijeg dela penzijskog sistema demografskim promenama, ekonomskim okolnostima, ali i sa strateškim opredeljenjem države za uspostavljanje moderne i efikasne administracije.

Zahvaljujući merama štednje, trudu i radu i odgovornoj politici našeg predsednika Aleksandra Vučića i Vlade Republike Srbije, stvorena je mogućnost da penzije nadalje budu isplaćivane bez umanjenja, i to iz realnih izvora.

Godine 2008, za vreme vladavine bivšeg režima, jednom katastrofalnom i neodgovornom odlukom penzije su povećane četiri puta. Toliko su bile povećane da su uticale na 2% BDP-a i dovele do toga da je učešće penzija u BDP-u te godine bilo 13,4%. Od tada kreću sve nevolje javnih finansija Republike Srbije, kreće da raste javni dug, kreće da raste deficit, koji je kulminirao 2012. godine. Sreća pa građani Srbije sve to dobro znaju i na svim izborima daju apsolutnu podršku SNS-u i Aleksandru Vučiću. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo dr Branimir Rančić.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedniče Skupštine gospođo Gojković, poštovani ministri sa svojim saradnicima, poštovana gospodo narodni poslanici, amandmanom na član 2. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje zdravstvenih uslova.

Predloženim članom 2, koji se odnosi na član 15. kojim se eliminišu problemi koji nastaju neblagovremenom odjavom osiguranika koji su to svojstvo stekli isključivo u obaveznom osiguranju u skladu sa članom 15. Zakona izbegava se utvrđivanje dugova nastalih po tom osnovu na ime neuplaćenih doprinosa na penzijsko i invalidsko osiguranje, što znači da osiguranje prestaje danom za koje se lice u zahtevu opredeli ili ako doprinos ne plati u roku od šest meseci od dana dospeća, a najranije sa poslednjim danom za koji je doprinos plaćen. Na taj način uvodi se fiskalna disciplina, a ta sredstva mogu biti uložena u smislu zdravstvenog i socijalnog osiguranja, što indirektno može poboljšati zdravstvene uslove.

Kada smo kod zdravstvenih uslova, treba reći, u tom smislu treba posebnu pažnju i napore usredsrediti, između ostalog, na primarnu zdravstvenu zaštitu naših najstarijih. Da podbočim, kompletna rekonstrukcija niškog doma zdravlja, najveće zdravstvene ustanove primarne zdravstvene zaštite u Srbiji, koštala je 120 miliona dinara, ali da bi jedna investicija bila kompletirana, neophodno je bilo uraditi i odgovarajući parking-prostor. Gradnja montažne dvoetažne garaže vrednosti 300 miliona dinara će rešiti problem dolaska pacijenata na pregled, a indirektno poboljšati zdravstvene uslove za vreme lečenja.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo Mladen Lukić.

Izvolite.

MLADEN LUKIĆ: Zahvaljujem, gospođo predsednice.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege, poštovani građani Republike Srbije, Srbija već treću godinu zaredom ima suficit u budžetu i vođenjem odgovorne ekonomske politike stvoren je prostor za povećanje penzija na zdravim osnovama. Ovim je dokazana velika zrelost ove vlade da odluke ne donosi na političkom, već na ekonomskoj realnoj osnovi.

Ovim izmenama se pruža šansa da naši najstariji sugrađani mogu dobiti veće penzije ukoliko rezultati u privredi budu bolji.

Oni koji kritikuju ovaj predlog izmena i dopuna zakona i uopšte politiku koja je dovela do stvaranja zdravog osnova za povećanje penzija treba da se duboko zamisle i prisete da bi načinom na koji su oni upravljali budžet bio prazan a penzije bi verovatno bile misaona imenica.

Oni koji su napravili dug u gradu Beogradu od 1,120 milijardi evra, oni protiv kojih su podnete krivične prijave zbog neslaganja u trošenju budžetskih sredstava u ukupnom iznosu od 590 miliona dinara i 44.000 evra u Šapcu, što je ukupno oko pet miliona evra, ili onaj protiv koga se u Tužilaštvu za organizovani kriminal vodi postupak pod osnovanom sumnjom da je kao organizator kriminalne grupe oštetiio budžet Republike Srbije u iznosu od 61 milion evra, sigurno nisu ljudi kojima bi građani dali poverenje da vode

ekonomsku politiku Republike Srbije i ponovo nas dovedu do stanja bankrota. Zahvaljujem na pažnji.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Hvala, predsednice.

Evo, treći je dan kako traje rasprava u pojedinostima na predloženi zakon i treći je dan kako smo uglavnom bez prisustva ovih stručnjaka prekoputa, mahom predstavnika bivšeg režima, izuzev jednoga koji je danas aktivan pa pokušava da dobije status udarnog Đilasovog jurišnika, čak da naruši i slavu onoga jednog što već ima takav epitet.

Međutim, ono što je važnije od toga, to je da je osmi dan danas od onog skandaloznog tvita, odnosno objave na društvenim mrežama, i osmi dan kako smo uskraćeni za osudu takvog jednog čina. Dakle, ni danas nema predstavnika bivšeg režima da osude tako nešto, nema ih ni ovde u Skupštini, ne učestvuju u raspravi, niti medijski, niti, kao što rekoх, u Skupštini Srbije, niti na bilo kom mestu. I danas ćemo ostati uskraćeni za tako nešto.

Ali ono što je dobro, dobro je da građani imaju prilike da vide da je to suština njihovog političkog programa, da je to njihova politička platforma i da je to jedna jedina poruka koju su oni u stanju da poruče građanima Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Reč ima Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Ne znam, vi niste slušali. Kolega je uspeo da obori rekord sopstveni, da ne pomene ni rečju amandman, dakle nijednom rečju. Ja sam, evo, pomenuo njegov amandman pa sam već više govorio o amandmanu.

Ali moram da vam kažem, kolega Markoviću, ne znam da li to radite namerno ili ne, vi ste proizveli ili proizvodite ovde Dragana Đilasa u nekog lidera opozicije, a ne ja, zato što ga stalno pominjete i ne vadite ga iz usta. Ja ga nijednom nisam pomenuo.

S druge strane, da li vi shvatate, nije vam čudno da smo stigli do 2. člana ove rasprave?

Mislim da građani treba da shvate. Mi imamo ono vreme što pripada poslaničkim grupama, to je 15 minuta po grupi, ali postoji vreme od 600 minuta koje se troši na amandmane, na podnete amandmane, i smisao je da se to vreme potroši a da se priča upravo ovako kao što ga je kolega Marković sada trošio. Dakle, uz svo razumevanje i političke borbe i svega ostalog, to jeste trošenje vremena, a ne mojih 15 minuta koje sam ja ovako rasporedio i mnogo iznervirao kolege prekoputa.

Kad sam rekao mazohizam, nisam pominjao da ste vi mazohista, nego sam rekao nemojte očekivati da mi budemo toliki mazohisti. Ja sam ovde sada

jedini, verovatno neće biti ni mene. Nemojte se čuditi onda kad vam opozicija ne sedi na ovakvim seansama. Hvala.

PREDSEDNIK: Aleksandar Marković.

Kako, replika?

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Replika, da. Dvaput je pomenuo ime direktno.

Meni je zaista žao, predsedavajuća, što se prethodni govornik uvek oseti prozvanim na pomen Dragana Đilasa i kao oparen skoči i ima potrebu da se brani, da reaguje.

Međutim, ono što je, opet da kažem, pozitivna strana svega ovoga je to da smo razgolitili tu situaciju. Sad je svima jasno, i građanima Srbije i nama ovde, da on ovde isključivo i jedino zastupa Dragana Đilasa. On ovde broji koliko smo mi puta pomenuli Dragana Đilasa, pa je izlazio sa nekim konkretnim brojkama. Očigledno je da mu je to zadatak. Očigledno da pri svakom pomenu Dragana Đilasa i njegovom pokušaju odbrane on dobija neku naknadu za to. Sad ja ne bih ulazio u te njihove unutarstranačke opcije.

Međutim, manji je problem da li smo mi sa minutom ili dva minuta javljanja po amandmanu potrošili ne znam kakvo vreme građana Srbije. Veći je problem što su oni svi zajedno potrošili 12 godina građana Srbije dok su obavljali vlast. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Izvolite.

Nemojte lupati po tasteru pa nećete biti isključeni.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Slušajte, ja sam dobio već opomenu ovde na pravdi boga, mogu i da lupam po tasteru.

Zahvaljujem kolegi na ljubaznom odgovoru, mada je izbegao da me pomene tako da opet, nažalost, trošim ovo vreme poslaničke grupe.

Nemojte polaziti od sebe, nemojte insinuirati. Ja sam rekao da vi pominjete, vi ne vadite Đilasa iz usta. Ali da vas ne bih iznervirao, odnosno da vas ne bih razočarao, ja zaista mislim da – sad stisnite zube – Dragan Đilas nije bio loš gradonačelnik Beograda. To je jedna stvar. Ali vi možete da imate drugačije političko mišljenje. Kao što bih isto tako ja mogao, kolega Markoviću, da izvučem neke zaključke iz toga što neki poslanici ovde stalno napadaju, recimo, gradonačelnika, jednog od dva-tri predsednika opštine u kojoj je opozicija na vlasti, a neki misle da to ima veze sa nekim tajkunima koji nisu dobili poslove u tim opštinama.

Dakle, ostavimo se toga, drage kolege. Ja sam postavio konkretno pitanje gospodinu Đorđeviću, koje se ticalo zaista ovoga.

Podržavam što se ukida ovaj zakon. Žao mi je što neće biti i vraćene penzije. Ali građani moraju znati da ovo jeste neka vrsta opstrukcije koju sprovodi parlamentarna većina. Ja mogu dobiti koliko god hoćete opomena ili kazni, neću od toga odustati. I vi znate da sam u pravu, i dobar deo vas se na

neki način stidi što mora da podnosi te amandmane i mislim da bi bilo dobro da, kad počne redovno zasedanje, od te prakse odustanemo. Hvala.

PREDSEDNIK: Aleksandar Marković, replika.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Kaže malopredašnji govornik da mi imamo potrebu da se stidimo. Ne, naprotiv. Mi nemamo potrebe da se stidimo ničega. Mi se ponosimo svim našim rezultatima, svim rezultatima ove vlade i našim predsednikom Aleksandrom Vučićem.

Niko od nas ne krije da se ponosi. Nemamo razloga da se stidimo ničega, apsolutno. Jedino ko ima razloga da se stidi nečega su vaši koalicioni partneri, svi redom, i ovi vamo koji sede malo bliže vama i ovi sa vaše druge strane, svi vaši koalicioni partneri kojima je, uzgred rečeno, gazda i nalogodavac Dragan Đilas. Evo, opet ga pominjem, imate priliku da još jednom pokušate da ga odbranite.

Jedino vi imate pravo da se stidite, da se stidite toga što niste smogli snage i ljudskosti osam dana nakon skandaloznog tvita, jednog od najskandaloznijih dosada, da ga osudite, da se barem ogradite od toga. Vi nastavljate, pokazujete razumevanje. Neki vaši nastavljaju sa novim tvitovima, poput Ješića, ono o čemu smo već odavde nekoliko puta govorili.

Kada je reč o onoj metodologiji obračuna naknade za branjenje lika i dela Dragana Đilasa od prethodnog govornika, ja verujem da je sledeća metodologija u pitanju – 2% verovatno od naknade po neuspešnom pokušaju odbrane, 77 puta. Znači, evo, prethodni govornik je jednu platu i po već u gubitku. To je razlog za njegov pokušaj odbrane lika i dela Dragana Đilasa i za njegovu nervozu danas. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo poslanik Jovan Palalić.

Na član 2. amandman je podnela poslanica Jelena Žarić Kovačević.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, sistem penzijskog i invalidskog osiguranja moramo posmatrati kao deo velikog državnog sistema, u kome su na neki način svi segmenti uzročno-posledično povezani. Pre svega tu mislim na privredu i problem nezaposlenosti.

Namerno sam dala ovakav uvod, jer želim da kažem da je danas za grad Niš veliki dan. Danas i sutra se otvaraju dve nove fabrike u Nišu. Austrijska kompanija „Cumtobel“ u Nišu već zapošljava oko 300 ljudi, a danas se otvorilo još 1.100 radnih mesta. Govorim o investiciji koja je vredna 30,6 miliona evra.

Danas je Aleksandar Vučić na otvaranju fabrike u Nišu rekao da je ponosan na nova radna mesta, na promet ove fabrike, koji će biti oko 120 miliona evra, i kako je to veliki značaj ne samo za grad Niš, već i za čitavu Republiku Srbiju.

Filipinska kompanija „Imi“ biće otvorena u Niškoj Banji na površini od oko 14.000 kvadrata i zaposliće 1.250 radnika, od kojih će 500 biti inženjeri.

Dakle, grad Niš se bliži ostvarivanju plana da sa sadašnjih 26.000 nezaposlenih taj broj svede na ispod 20.000. Takođe, Niš prednjači po privlačenju stranih investicija, jer je poslednjih nekoliko godina uloženo oko 150 miliona evra, otvoreno devet novih fabrika sa više od 10.000 radnih mesta.

Želim da istaknem i to da se pregovara o novim fabrikama, novim radnim mestima i to jednim delom popunjava penzioni fond. U ovom trenutku grad Niš radi na više od 30 infrastrukturnih projekata vrednih više od 100 miliona evra.

Meni je jako žao što danas nisam u Nišu na otvaranju fabrika, ali evo i sa ovog mesta mogu da se borim za politiku koju podržavam, a to je politika koju sprovodi Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podnela Ružica Nikolić.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, obrazloženje ovog amandmana SRS-a ja ću započeti jednom rečenicom koju sam dobio, odnosno više poruka mi je stiglo od strane građana Srbije, pre svega penzionera. Oni ovako kažu – poslanici vladajuće koalicije ponovo ponižavaju penzionere Srbije vređajući dostojanstvo, inteligenciju građana Srbije.

U čemu se to sastoji u daljem njihovom komentaru? Oni su prepoznali da ovo nije zakon o povećanju penzija, ovo je zakon koji će dovesti do nelegalnog i protivustavnog uzimanja penzija od strane građana Srbije.

Ovde se čulo, to je i legitimno pravo jednog kolege poslanika, to je poslanik Jokić, koji kaže – između formule i budžeta on se opredeljuje za budžet. To je sasvim u redu, ali priroda penzije nije nešto što je solidarno, nije nešto što onako proističe iz lošeg položaja nekog pojedinca, to je stečeno pravo.

Zbog čega oni kažu da nam se više ne zahvaljuje ni predsednik Republike, ni ministri, ni narodni poslanici? Zbog čega to traže građani Srbije? Prosto iz razloga što oni nisu prihvatili. Ovo nije bio dogovor i ugovor sa građanima Srbije, pre svega penzionerima, da im se smanje penzije. To je donošenjem jednog zakona učinjeno, uzeto od njih. Oni su morali da to prihvate.

Mi smo mogli, odnosno vladajuća većina je mogla na drugi način da ta sredstva koja su uzeta od penzionera nadomesti u Fond PIO i da oni ne budu oštećeni. Sećam se jedne izjave predsednika Republike; kada jedan podizvođač ili izvođač radova na fontani na Slaviji nije isplatio zaposlene, on je rekao – mi ne možemo da nateramo poslodavca da isplati platu. Da, to je jedan drugi odnos. To bi zaposleni mogao da ostvari putem inspekcijskih organa i mogao da ostvari putem vođenja sudskog postupka, ali porez i doprinosi na zarade, to je javni prihod. Javni prihod se ostvaruje na jedan potpuno drugi način. Država tu ima

moгуćnost da natera svakog nesavesnog poslodavca da izmiri svoje obaveze i da se isplaćuju penzije.

Drugo, neko je ovde rekao da će uskoro da se smanje porezi i doprinosi na zarade. To je tačno, ali to od vas traže strani investitori. Kod najvećeg broja stranih investitora ističe pet godina, koliko su oni bili oslobođeni poreza i doprinosa ili jednog dela obaveza na osnovu ličnih dohodaka i sad oni, da bi ostali i dalje u Srbiji, traže od države Srbije da smanji obaveze i porez na zarade kako bi oni ostali tu.

Mi moramo mnogo više pažnje da posvetimo domaćim investorima, a penzionere da ne obmanjujemo. Ovde bi moglo, što se vi zahvaljujete, da im se izvinite i da što pre pokušate da im vratite ono što je uzeto bez ikakvog pravnog osnova. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Saviću, izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovih nekoliko dana smo se naslušali u ovoj sali kako je ova vlada, odnosno pre svega njen predsednik postigao epohalne uspehe po pitanju našeg budžeta i naših penzionera. Međutim, ni od jednog poslanika vladajuće većine nisam čuo da je pomenuto ime premijera ove vlade, Ane Brnabić, nego, naprotiv, ime predsednika ove države, Aleksandra Vučića, iako znamo da po Ustavu fiskalnu i svaku drugu politiku vodi vlada a ne predsednik. Ali dobro, toliko o vašoj doslednosti.

Svi smo mi u ovoj sali saglasni sa činjenicom da treba obezbediti bezbrižnu i sigurnu budućnost našim penzionerima, međutim, iznos i visina penzije, iako su one nedovoljne za jedan normalan život, nije ono što najviše muči naše penzionere. Naši penzioneri danas, pored toga što žive sa bračnim drugom, imaju obavezu i da izdržavaju i ostale svoje ukućane, jer u mnogim srpskim porodicama jedino stalno i jedino sigurno primanje je penzija. To je ona stvar koja usložnjava i onako tešku situaciju kod naših penzionera.

Sa druge strane, ni od koga ovde, niti od predstavnika vlasti ni ministara, nisam čuo jednu drugu činjenicu koja se tiče naših penzionera, a to je – u novije vreme pojava sve većeg broja ljudi koji obolevaju od bolesti koje ranije nisu bile toliko zastupljene, a to su razne bolesti demencije. I o tome takođe treba voditi računa kada su u pitanju naši penzioneri. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Stojanoviću.

FILIP STOJANOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, i ovaj moj amandman ima za cilj da se na bolji i precizniji način definiše tekst zakona kako bi on bio razumljiv onima kojih se najviše tiče.

U pitanju su stari ljudi koji su to svoje pravo zaslužno ostvarili i koji žele da znaju zašto imaju penzije i kakve imaju.

Ogromna većina penzionera vredno i savesno je radila svoj posao i nije u redu da se neko poigrava sa njihovim zasluženom stečenim penzijama tako što će im smanjivati ili povećavati mimo propisane procedure.

Ima veliki broj penzionera koji su radili 35 do 40 godina, a neki i više, pri čemu nisu imali dan bolovanja ili nekog drugog oblika odsustvovanja sa posla.

I sam sam jedan od takvih. Sve svoje obaveze sam izvršavao uredno i na vreme, što činim i sada kao narodni poslanik, u šta ste se mogli uveriti u ovoj sali. Zato mi je i te kako važno da imam pred sobom sve relevantne činjenice kada su u pitanju penzija i penzioneri. Ovo mi nije važno zbog mene, moja penzija je veća od prosečne penzije, važno mi je zbog mojih kolega penzionera koji ne mogu da žive od svoje penzije.

Penzioneri su izgrađivali ovu državu i u najvećoj meri doprineli ceni društvenog proizvoda. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč?

Kolega Mirčiću, izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Mi ovde raspravljamo o amandmanima na predloženi zakon, a nema resornog ministra. Ne vidim svrhu zbog čega mi ovde, pogotovo poslanici SRS-a eventualno bi postavili neka pitanja ili razrešili neke dileme, kad nema resornog ministra. Možda će neko od predsedavajućih ili iz nekog drugog resora da nam odgovara, ali od toga nema koristi.

Naime, radi se o sledećem. U ovom zakonu izdefinisano je kada prestaje obaveza osiguranika na osnovu PIO fonda, izdefinisano kada i pod kojim uslovima može da se koristi tzv. beneficirani staž, izdefinisano je dosta tih stvari, ali ono što nije izdefinisano, nije izdefinisano po kojim to pravilima će se ubuduće isplaćivati eventualno povećanje penzija. Nije izdefinisano kako i na koji način, po kojim kriterijumima će da se isplaćuju te pomoći uz penziju, ko će to da odlučuje.

Evo, ministar je napokon došao. Srećne naše oči što ga vide, pogotovu što očekujemo da će dati odgovore, eventualno, kako to tumačiti da je to diskreciono pravo Vlade.

Ovde smo se sad naslušali raznih diskusija. Rečeno je da je ovo revolucionarni zaokret kada je u pitanju isplata penzija, do toga da, da nije ove

vlasti, uopšte ne bi bilo ni penzija. Ima u prošlosti mnogih primera gde se veliča vlast, gde se veličaju pojedinci, ali, bogami, rame uz rame ste sa tim primerima. Ranije je bilo primera da ćemo mi kao finansijski znalci ili oni koji imamo retko sposobnu vlast profitirati zahvaljujući svetskoj finansijskoj krizi, a veličanje pojedinaca čak je bilo kada je pokojni Tito umro da je jedan od poslanika rekao da su krave umrle kada su čule da je Tito umro pa kasnije su došle sebi zahvaljujući brznoj intervenciji tadašnje aktuelne vlasti.

Ima različitih primera, ali mi ne možemo da slušamo te hvalospeve, nego tražimo – na osnovu kojih kriterijuma će Vlada odlučivati i kome će dodeljivati te povišice, odnosno pomoći kratkoročne pojedinim penzionerima? Da li svima ili pojedincima? Ako je pojedincima, koji su to kriterijumi?

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Samo, iz drugog puta, da pokušam da postavim pitanje gospodinu Đorđeviću, nadovezujući se na ono što je prethodnik rekao.

To je jedno pitanje koje je manjeg, možda, ranga značaja za većinu, ali je, bogme, za one ljude kojih se tiče i te kako važno, važnije od ovih naših nadmudrivanja, nekad opravdanih, nekad besmislenih nadgornjavanja.

Dakle, imamo ljude koji su radili pošteno od 18. ili 20. godine i sa 40, 35 godina otišli u penziju. Prevrneno, jer nemaju godine staža.

Gospodine ministre, vama se obraćam i očekujem da ćete mi odgovoriti. Vrlo sam konkretan.

Za neke kategorije sa beneficiranim radnim stažom ste ispravili nepravdu i ja to pozdravljam, odnosno to pohvaljujem. Dakle da oni ne mogu da budu kažnjeni što imaju beneficiran radni staž. To je umerena korekcija.

Ja sam poslednji koji misli da su svi zakoni, sve što dođe iz Vlade loše, a da sve što opozicija predlaže da je dobro. Ne. Ali svejedno mislim da je loše što ostaju i dalje kategorije i da podvajate na taj način ljude koji imaju godine staža ali nemaju godine starosti. Njima se, ponavljam i završavam time, trajno umanjuje i dalje, dakle i dalje, ostaje trajno umanjenje penzije.

Očekujem vaš odgovor. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar, gospodin Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem na oba pitanja.

Čujem ja, sve vreme sam ja tu. Poslanici vrlo dobro znaju da slušam sve što pričaju vrlo pažljivo i pratim da odgovorim na svako vaše pitanje, jer upravo zato i služi ova rasprava. I, drago mi je da mogu da vam objasnim sve ono što vam nije jasno.

Kad je u pitanju beneficirani radni staž, tu ste u pravu. I, ovo je upravo sada otklanjanje te nepravde koja je postojala, a to je za one koji su bili sa beneficiranim radnim stažom da bi mogli da sustignu svoje godine starosti, da bi mogao da im se prizna, odnosno da nemaju penale.

Penali postoje svugde u Evropi kad su u pitanju penzije i vi postavljate dva kriterijuma. Jedan je godine radnog staža, drugo je starosni limit koji oni treba da dožive da bi otišli u penziju. Bili bismo nepravedni prema onima kada bismo rekli da je dovoljno ispunjenje jednog od tih uslova i da onda, u takvim uslovima priznamo da ima neko punu penziju. Jednostavno, ovo je najpravedniji način kako nešto može da funkcioniše. Nismo mi to izmislili, niti je ovo nešto što je Srbija izmislila, već to postoji svugde. A moram da vas podsetim, možda ste zaboravili, ili možda niste ni znali, ali u Jugoslaviji staroj je to postojalo tamo do nekih osamdesetih godina.

Tako da penali i to što kažu da treba da postoje ili dilema oko toga da li postoje ili ne postoje je upravo najpravednija stvar prema onima koji poštuju i ispoštuju i godine starosti i radni staž i kada ispune obe stvari odlaze u penziju. Svako drugo izlaženje u susret bi pravilo nepravednosti, pravilo bi jedan izuzetak koji bi posle uveo jedno negativno pravilo da se to iskorišćava i svako bi sebe našao. Znači, moramo da poštujemo neka pravila. Pravila su takva kakva jesu, ali važe za sve nas i za sve građane Srbije.

Kad je u pitanju jednokratna pomoć, jednokratna pomoć je predviđena da se daje u nekim posebnim okolnostima svim penzionerima, ne postoji izuzetak, i taj član zakona kaže da Vlada Republike Srbije može pod posebnim uslovima, ukoliko postoje finansijska sredstva u budžetu PIO fonda, da da jednokratnu pomoć svim penzionerima.

Što se tiče ovog drugog povećanja koje kažete, to drugo uvećanje koje postoji, ono se dodeljuje u okviru 0,3% koje poseduje isto RF PIO i daje se određenoj kategoriji penzionera ukoliko postoji mogućnost da se njima da. Ne ulazi u osnovicu i ne ulazi u pravo penzionera za penziju, već je to samo privremenog karaktera.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, ministre.

Dr Aleksandra Tomić, po amandmanu.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Da ne bismo ostali nedorečeni, ne postoji diskreciono pravo Vlade koje je dato ovim. Pokušaj je svih opozicionih poslanika da stalno ponavljaju kako je to diskreciono pravo 0,3% BDP-a što će se podeliti kao dodatak uz ovu penziju. To su jednostavno ekonomske mogućnosti budžeta koji u ovom trenutku ima jako dobre rezultate. Mi se nadamo da će u sledećoj godini biti još veći rezultati i da će ta podela tog dodatka biti još veća. Prema tome, da li će važiti za sve, naravno da će važiti za sve penzionere.

Drugo, potpuno je irelevantna činjenica i floskula jedna koja se stalno ovde ponavlja – penzioneri su pošteno zaradili svoju penziju. Izvinite, a ko je nepošteno zaradio svoju penziju? Pa valjda svaki penzioner koji je stekao pravo da dobije rešenje o penziji je pošteno stekao na osnovu svog rada.

Prema tome, za nas su svi penzioneri isti i prema njima se krajnje odgovorno ponašamo. Iz budžeta na osnovu Zakona u budžetskom sistemu dajemo taj dodatak, i ne sme da pređe 11% BDP-a, tu smo ga definisali, i to je ono što je objašnjenje za stalnu priču opozicije kako mi sad to delimo zarad, ne znam, političkih poena.

Nema političkih poena. Mi smo spasavali budžet Srbije i propast ekonomije Srbije kako smo znali i umeli. To što smo imali podršku građana Srbije i svih penzionera, to je zato što se SNS, na čelu sa Aleksandrom Vučićem, zaista pokazala kao krajnje odgovorna i izašla je krajnje iskreno sa svojom političkom platformom kako to treba uraditi. To nikome od političara dosada nije pošlo za rukom, zato što su se svi bavili sobom a ne građanima Srbije.

Prema tome, mislim da je ovaj način na koji je izvršen predlog za izmene i dopune PIO kada je u pitanju povećanje penzija i vraćanje, odnosno ukidanje odluke iz 2014. godine, pokazuje volju Vlade Srbije da postoje mogućnosti da se da penzionerima ono što su oni zaista zaslužili u ovom trenutku, da usklade penzije sa povećanjem. Eto, to je pravi odgovor. Na pitanja da li važi za sve penzionere, naravno da važi za sve penzionere i uvek će važiti za sve penzionere. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Tomić.

Ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Samo radi prave informacije. Znači, jednokratna pomoć koja se daje iz budžeta PIO fonda se daje svim penzionerima. Znači, kada ima potrebe za tim, Vlada može da donese odluku. Ima drugo uvećanje penzija, koje daje Vlada Republike Srbije iz budžeta, koji se nalazi u Ministarstvu finansija, ukoliko ima potrebe da određenoj kategoriji da.

E, sad pazite šta je. Ranije se to zloupotrebljavalo tako što su neke ranije vlade, kad je bilo potrebno, davale takve stvari pred izbore, i davale neograničeno, i povećavale i više puta godišnje davale takvu vrstu, da kažem, uvećanja. Sada, upravo zbog toga da ne bi bilo zloupotrebe, mi smo pričali sa MMF-om, ograničeno je samo na 0,3% BDP-a.

Znači, vi možete da kažete da dajete svima, možete da date i delu i određenoj kategoriji, a vi obrazlažete to određenim stvarima (prihodom u budžetu, suficitom u budžetu, mogućnošću da date, potrebom, zbog nečega što se dešava u državi, elementarne nepogode, dela teritorije itd.), jer jedino time možete da pokrijete sebe da ne napravite diskriminaciju prema nekim drugim kategorijama. Znači, vi to ne dajete iz PIO fonda, nego dajete iz budžeta

Republike Srbije i dajete u okolnostima kada vi to kažete zašto dajete. A jednokratna pomoć, postoji i taj član zakona, daje se svima.

Takođe, nije diskreciono pravo Vlade da podiže penzije svima kad ko hoće i da Vlada svojom uredbom to radi. Povećanje penzija se dešava, Vlada donosi zakonom koji ćete vi poslanici ovde da čujete uz obrazloženje i da glasate za to da li ste za povećanje ili ne, i ono važi za sve penzionere. Ne postoji izuzetak, ne remetimo sistem penzija, ne postoji nešto što je Fiskalni savet rekao da će se ovim urušiti bilo šta. Znači, jedina mogućnost da se to uradi je zakonom u Skupštini Republike Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Đorđeviću.

Po amandmanu, pravo na reč ima...

(Milorad Mirčić: Replika.)

Želite repliku ili...?

Izvolite repliku.

MIŁORAD MIRČIĆ: Pa evo ovde smo razjasnili nešto što je bila velika dilema i vidimo da je i nesaglasnost kada je u pitanju vladajuća koalicija.

Ovde je ministar fino obrazložio da porast u okviru BDP-a i ona sredstva od 0,3% Vlada može samo da deli određenim kategorijama, a kad je u pitanju povećanje, jednokratne povišice, onda Vlada svim penzionerima može, koristeći svoje diskreciono pravo. U tom je diskreciono pravo Vlade. A šta je ovde? Ovde je osnova, to treba ministar da kaže, ovde je osnova porast BDP-a. Mi nemamo ništa protiv, ali mora se znati model šta je to. Da se kaže – u slučaju porasta BDP-a može doći do preraspodele sredstava u okviru 0,3% tog BDP-a, a penzije se vraćaju na nivo 2014. godine.

E sad, u čemu je suština? Suština je što mnogi misle da će svim penzionerima biti jednako dodeljivana ne samo ova „jednokratna pomoć“, nego i ovo povećanje od 0,3%. To je nemoguće, iz prostog razloga jer to je isuviše mali procenat, odnosno nivo sredstava da bi mogli svih 1.700.0000 penzionera da koriste ta sredstva. Oni su još uslovljeni, u nekom naknadnom obrazloženju, ako bude porast BDP-a preko 4%, koliko smo mi razumeli. O tome se radi. Samo da se razjasni, znači, osnova nije porast troškova života, nije porast cena, nego je porast BDP-a. To je jedina osnova i vraća se nivo penzija na 2014. godinu. E, to je suština.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mirčiću.

Ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Prvo, da ne bude zabune, nikakvog vraćanja penzija na 2014. nema. Znači, u međuvremenu je bilo povećanja penzija, to i sami znate koliko puta, tri puta, i penzije su uvećavane.

Znači, 207a kaže – predlaže se mogućnost da u uslovima postojanja fiskalnog prostora korisnicima starosne, prevremene starosne, invalidske i

porodične penzije povećaju primanja, znači svi su obuhvaćeni, isplatom novčanog iznosa kao uvećanja uz penziju u zavisnosti od ekonomskih kretanja i finansijskih mogućnosti budžeta Republike Srbije, s tim što sredstva za ove namene ne mogu biti viša od 0,3% BDP-a na godišnjem nivou. Što znači, na godišnjem nivou nema aspiracija da bude mnogo više. Može i više puta da se da, ali do 0,3%, i samo ukoliko je suficit u budžetu, možemo da damo. Znači, u slučaju da je deficit u budžetu, vi to ne možete da date, to je vrlo jednostavno.

A obećali smo penzionerima, ukoliko bude bolje državi, biće bolje i njima. Znači, mi hoćemo da, dok ne sačekaju izmenu zakona, koju očekujemo da svake godine, kada na kraju godine svedemo račune i vidimo, a ja verujem da ćemo biti u plusu svake godine od sada, i da ćemo svi marljivo da radimo i da će svake godine ovaj parlament da donosi povećanje penzija, do tada, u toku godine, ukoliko se stvore mogućnosti suficita, osim što dajemo za vrtiće, bolnice, izgradnju infrastrukture, u neke druge stvari, da možemo da damo i penzionerima.

To onda nije njihovo stečeno pravo, nije penzija, već je samo uvećanje koje možemo da dajemo do trenutka dok donesemo odluku ovde u Skupštini da to bude i trajnog karaktera. Ali nemamo aspiracije i nemamo mogućnost za to, kao što su neki ranije radili – to imamo, maštoviti da budemo, pa pred izbore to bude mnogo više od onoga koliko može država. Ukoliko mi kao država profitiramo i pokazujemo rezultate, pa te rezultate želimo da podelimo i sa svojim građanima. Građani Srbije su i penzioneri. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Đorđeviću.

Kolega Mirčiću, hajde, izvolite još jedno pitanje.

MILORAD MIRČIĆ: Samo da razjasnimo. Vi decidno tvrdite da nema povratka na 2014. godinu. Nema u bukvalnom smislu reči, ali penziona osnova iz 2014. godine se vraća. Znači, osnova koja je bila 2014. godine, sa svim ovim povećanjima i sa svim ovim što je bilo u proteklom periodu, da li se ona vraća?

(Ministar Zoran Đorđević odgovara.)

Sada ministar kaže, pošto se to ne čuje u prenosu, ministar potvrđuje ovo. Znači, 2014. godina plus sva ova povećanja koja su u međuvremenu bila na smanjenu osnovu. Sada se vraća osnova iz 2014. godine. Čisto da se razjasni penzionerima, da ljudi znaju kako će im se obračunavati i šta će to da im se vrati, da ne bude ono – nema vraćanja na 2014. godinu. Ima vraćanja na osnovu 2014, s tim što se ne ukidaju ova povećanja.

E sad, ovde ostaje i dalje dilema kako će Vlada i koje će kriterijume da ima da, uslovno rečeno, koristi to svoje diskreciono pravo za tu jednokratnu pomoć. Na osnovu kojih kriterijuma, da li će to biti suficit budžeta, da li će to biti porast BDP-a, da li će to biti porast cena, troškova života, to treba da vidimo, da Vlada kaže – biće ti kriterijumi ili kombinacija svih ovih elemenata i još

nekih, pa će reći – na osnovu toga će se i jednokratna pomoć. To je suština našeg pitanja, odnosno dilema koje imaju penzioneri.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Mislim da je ova vlada svojim odgovornim ponašanjem pokazala sada da jedino u uslovima kad ima suficit i kad ima realni izvor odakle može nešto da plati, da to i radi u takvim situacijama, to smo valjda dosada zaključili, i da jedino takvim radom i takvim odnosom prema budžetu Republike Srbije smo uspeali da konsolidujemo budžet i da se danas pohvalimo time da ova vlada ima uspeh i da imamo suficit u budžetu, znači na realnim osnovama.

Ovde smo upravo to hteli da stavimo, to pravilo, da to važi ne za ovu vladu, nego da važi i za sve buduće vlade, da ne mogu da se ponašaju bahato, kao vlade 2000-ih, i da daju kada to hoće ili da se zadužuju po ino kreditima da bi isplatili penzije, pa će onda da dođe neka sledeća vlada koja će to da vraća. I da kažu kako su oni isplatili neke penzije, a zaborave da je to bio Pariski i Londonski klub, da zaborave da su uzimali nepovoljne kredite, to smo sve zaboravili, da zaborave da smo grešili 2008. godine, da smo isplatili pogrešno penzije, pa da sad neka druga vlada vraća. E, da se to ne bi više dešavalo, onda bar imaju neka ograničenja, pa aspiracije baš da nemaju takve. Znači, ne želimo da se neke buduće vlade ponašaju tako nedomaćinski prema budžetu Republike Srbije, jer to su pare građana Srbije, nisu nečije tuđe.

Što se tiče povećanja, najbolji primer vam govori, evo, uzećemo bilo koji iznos – 37.000 ko je imao 2014. godine, on danas ima penziju od 37.004 dinara, on će imati penziju posle ovoga 39.926 dinara. Znači, ko je imao 2014. godine 37.000, sada će imati 39.926. Jesam li dobro rekao? To vam govori jasno o tome koliko je povećavanje. Znači, nije neko vraćanje. Ona se u međuvremenu povećavala. Znači, mi nismo povećavali onu manju penziju pa sada ukinuli pa rekli – sada važi ta. Ona je uvek postojala. Nismo hteli da krijemo od penzionera ništa. Mi smo njima rekli – ovo je to što će biti kada država stane na noge, i ona će biti veća nego što ste imali. To obećanje je sada i urađeno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Marijan Rističević, po amandmanu.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam razumeo. Jedan deo penzija se isplaćuje iz PIO fonda, srazmerno uplatama pre penzionisanja. Drugi deo penzije, od 30%, isplaćuje se iz budžeta, dotacija, od svih građana, ne samo od osiguranika. Dakle, tih 30% plaćaju svi građani. Plaćaju i oni sa najmanjim penzijama; recimo, poljoprivrednici. Najmanja penzija je, čini mi se, 14.000, a poljoprivredna je oko 11.000 dinara. Da bi Vlada

mogla da najugroženije kategorije potpomogne, ona može da izdvoji sredstva samo za poljoprivrednike i one sa najmanjim penzijama, da tako smanji raspon, jer kad povećate penzije za 10%, onaj koji ima penziju od 100.000 ili 110.000, on dobije povećanje od 11.000 dinara. Kada povećate poljoprivrednicima 10%, on dobije 1.100 dinara. Tako se stvara sve veća i veća razlika.

Vlada je ostavila prostor da može iz one sume o kojoj smo govorili, ukoliko zaradimo više nego što smo potrošili, da ta sredstva usmeri tako što će pomoći najugroženije kategorije, a ja verujem da će to biti oni sa najmanjim penzijama, da će to biti oni čiji radni vek traje po 70 godina, da će to biti poljoprivrednici i da će Vlada na kraju godine, ukoliko budemo dobro poslovali, njima i svim penzionerima sa malim penzijama pomoći, uvećati i obezbediti dostojanstveniju starost. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Idemo dalje, na sledeći amandman.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanici Vjerica Radeta i zajedno Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 3. je, pretpostavljam, poslednji iz ovog predloga zakona o kojem će se uopšte moći raspravljati i on govori o efektivnom radnom stažu osiguranika koji su radili na mestima na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem, tzv. beneficirani staž.

Mi mislimo da je dobro da se pre svega rudarima taj staž prizna, ali ne dvotrećinski, nego apsolutni staž koji su tamo proveli, jer se mora znati da, recimo, neko ko radi u rudniku i sa 50 godina treba da se penzionise, taj nigde više čovek ne može da radi, niti prosto u tim rudarskim mestima ima šta da radi, a potroši se i snaga i, nažalost, zdravlje na tako teškim poslovima. U tom smislu smo i podneli amandman, ali dobro, amandman nije prihvaćen; zapravo nije dobro, ali jednostavno tako to funkcioniše.

Opet smo mi danas slušali ovde od poslanika vlasti koliko je dobro što se stavlja van snage onaj zakon o otimanju penzija. Naravno da je dobro i niko od nas neće reći da nije dobro što će sada, sa tom novembarskom penzijom, ljudi primiti veću penziju nego što je bila ova poslednja, recimo. Ali nikada taj zakon nije smeo ni da se donosi. Nikada se nije smelo desiti da četiri godine penzioneri imaju te umanjene penzije. Znaate, to su poprilične posledice na život penzionera, na eventualna njihova zaduženja itd.

I šta mi danas slušamo? Vlada najbolja na svetu, predsednik najbolji na svetu, sve funkcioniše najbolje na svetu, prosto, ja mislim da nam zavidi cela planeta. Kažu ovi iz vlasti, od ovih novih penzija, kako će se to odraziti na sveukupan razvoj države, pa onda kaže – posebno na razvoj putne mreže. Čuj, biće penzija 2.000 dinara veća nekome i to će se odraziti pozitivno na razvoj putne mreže. Šta će, da daju te 2.000 dinara za gradnju puta? Pa onda za poljoprivredu. Kako da se odrazi na poljoprivredu a poljoprivredni penzioneri opet neće imati više od 11.000 dinara penziju? Pa onda odraziće se na pravosuđe, s posebnim osvrtom na pravosuđe. Kako? Kako se može odraziti na pravosuđe? U pravosuđu ne rade penzioneri, rade ljudi koji su zaposleni tamo, sudije, koji su izabrani da budu sudije. Osim ako niste mislili da će biti sudskih presuda po tužbama penzionera da im se vrati ono što im se nije vratilo u međuvremenu od tih sredstava. Pa na predškolske ustanove, pa na bolji život izbeglica. Zamislite, ovaj zakon o penzijama će imati neke veze sa životom izbeglih i prognanih lica koji, ako su penzioneri, penzije primaju iz mesta odakle su došli.

Nemojte, ljudi, da se sprdate sa ozbiljnim stvarima. Juče smo vam rekli, hvalite vi vašu vladu, hvalite vi vašeg predsednika, hvalite vi vaše ministre, ali građani Srbije i, gospodine Đorđeviću, lepo to rekoste malopre kada ste pročitali, citirali ste član zakona, da ne postoji obaveza povećanja penzija, ne postoji obaveza usklađivanja penzija, usklađivanje ne mora biti povećanje, i da će se to svake godine raditi u skladu sa stanjem u budžetu. Mi to četiri dana pričamo, ovi vaši poslanici što će glasati za ovaj predlog zakona kažu da nismo u pravu.

I, ministre, ostali ste dužni odgovor na jedno pitanje, a odnosi se na proveru i kontrolu invalidskih penzija. Bilo je priče od prethodnog ministra, gospodina Vulina, pa onda i od vas da ćete ozbiljno taj posao da uradite, pa bilo bi lepo da čujemo podatke šta ste uradili. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Hvala.

Izvinjavam se što onog dana nisam odgovorio, ali evo, hvala vam na tom pitanju ponovo.

Što se tiče kontrole invalidskih penzija na osnovu instrukcije Ministarstva za rad, ona je završena. Pregledano je u prvostepenom postupku veštačenjem 81.824 predmeta i svi su predmeti pregledani od 1990. godine. Pozvano je 5.315 korisnika na kontrolni pregled. Nije se odazvalo na pregled 1.174, nije se odazvalo na ponovljeni poziv 160, pregledan je 4.141 korisnik, potvrđen nalaz za 3.857, nije potvrđen nalaz za 284. U postupku kontrole za ceo period obustavljeno je 360 penzija, od čega je za 160 korisnika obustavljena

penzija jer se nisu odazvali na ponovljeni poziv. Za 16 korisnika spisi predmeta su prosleđeni tužilaštvu radi pokretanja krivičnih prijava. Znači, to je sve završeno 29. decembra 2017. godine.

Što se tiče povećanja ovog, koje vi kažete, samo da građani Srbije znaju i da završimo sa tim pitanjem. Imali smo u zakonu ranije usklađivanje penzija, pa su neke vlasti pre nas, 2000-ih, to zamrzavale tako da garancija penzionerima, osim pukih obećanja, iako piše u zakonu, nije nešto što je neka vlast koja je neodgovorna i radila, i sprovodila i nalazila je način da Skupština izglasa i da to ne sprovede i da nema povećanja.

Mi ne kažemo da nema povećanja. Mi samo ne želimo to što ova grupa koja nedostaje ovde danas traži od nas, da se mi obavežemo da penzionerima povećamo 1%. Ja sam vam rekao, mi nećemo 1%. Mi želimo da to bude mnogo više, u skladu sa mogućnostima države. Kolike budu mogućnosti države, država neće da zaboravi penzionere. Mislim da smo tu svi na zajedničkom fonu, ako mogu tako da kažem, i da želimo penzionerima da penzije budu veće. To možemo jedino na taj način.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Što se tiče nas iz SRS, mi želimo da penzionerima bude bolje, da poljoprivrednicima bude bolje, da zdravstvenim, prosvetnim radnicima, sudijama, radnicima koji rade u privredi, u privatnom sektoru, dakle želimo da bude bolje i dobro svakom građaninu države Srbije.

Vi kažete da od vas traže ovi kojih danas i ovih dana nema da garantujete povećanje penzija od 1% godišnje. Dakle, mi srpski radikali, za razliku od tih... Ako vam neko traži određeni procenat, on ne zna, ili to radi zlonamerno. Šta mi samo tražimo od vas? Tražimo kriterijume i rok. Vi ste vlast i vi ćete odrediti kriterijume, na osnovu tog i na osnovu tog. Da li će to biti 1%, 11%, ne znam koliko posto, to će zavisiti od tih kriterijuma, koje bi takođe usvojila skupštinska većina. I, naravno, rok kada će se to desiti.

Morate da kažete ono što je istina, morate da kažete penzionerima. Vi ste rekli pre neki dan – mi svoje penzionere nikada nećemo zaboraviti. Pustite vi tu srceparajuću priču. Vi treba da kažete penzionerima – mi smo sada predložili, većina u Skupštini će to prihvatiti, ako bude para u budžetu, moći ćemo vam povećati penzije, ako ne bude, nećemo, i to zavisi od nas 20 u Vladi. Eto, to je suština, a to, po mišljenju SRS, ne može.

A što se tiče ovih podataka koje ste dali vezano za invalidske penzije, rekli ste da ste 16 prijava podneli tužilaštvu. Meni se čini da je ovde bilo mesta za više od toga. Ako ste pominjali 284, pa 360, ko se nije odazvao... Šta znači nije se odazvao? Imate i dokumentaciju i bilo bi dobro da, kad to bude u nekoj fazi, javnost sazna. Vi ne možete tužiti čoveka zato što je dobio invalidsku

penziju. Morate tužiti, recimo, neku Jasnu Avramović, gradonačelnika Smedereva koji je davao lažnu medicinsku dokumentaciju da bi neko dobio invalidsku penziju.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite, ministre.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Vi ste u pravu, ali morate da imate neko obećanje prema nekome i da mu kažete kako i na koji način funkcioniše i kako i na koji način može nešto da očekuje od države Srbije.

Mi transparentno govorimo o rezultatima Vlade Republike Srbije. Svake godine dođemo ovde u Parlament, gde glasamo na kraju godine i izglasavamo, dajemo predlog zakona o budžetu i budžetskom sistemu, i vi znate šta govorimo, da li govorimo istinu. Kada dođe red na izglasavanje zakona o budžetu i budžetskom sistemu, vi onda znate kako smo mi predvideli da sledeće godine taj naš uspeh podelimo s našim građanima, šta od toga želimo da podelimo s njima a šta želimo da u uslove života u Srbiji, odnosno u infrastrukturu uložimo od tih para. Vi imate onda svo pravo da kažete – zašto niste dali više, zašto niste dali manje ovde? Što vi i radite. To je prilika kada možemo da pričamo o tome. Kada kažemo uspeh države je ovoliko veliki, od toga želimo da damo penzionerima ovoliko, da dajemo na povećanje plata ovoliko, da učinimo neke povlastice ovde, da damo infrastrukturu na ova mesta i vi onda kažete – mislimo da treba ovde ili onde, onda možemo da diskutujemo o tome. Onda ćete da znate kriterijum zašto smo nekome dali ovoliko posto, nekome onoliko posto.

Ja želim da to budu slatke muke ove vlade i ove skupštine, a ne da pričamo o nekim prošlim vremenima i o tome gde ćemo da se zadužujemo da bismo ne povećavali, nego da bismo vraćali ono što smo napravili grešku. E, to su prošla vremena.

Meni je drago da ćemo imati priliku već vrlo brzo ovde u Skupštini da raspravljamo o tome kako naš uspeh da podelimo sa našim građanima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Vi ste baš iskren čovek, gospodine Đorđeviću. Evo, četiri dana se mučimo da objasnimo građanima Srbije ovo što ste vi priznali, dakle da mi moramo vama da verujemo da ćete vi kao Vlada doći sa nekim pravim podacima na osnovu kojih ćete eventualno povećavati penzije.

E, mi upravo govorimo već danima da to ne može tako, da mi nemamo pravo, niko nema pravo da veruje ni vama lično ni Vladi, ni predsedniku države. Dakle, ovo su vrlo egzaktna stvari. Govorimo o penzionerima, govorimo o mogućnosti povećanja penzija, načinu i rokovima kada će to biti.

Još nam kažete da ste vi vrlo transparentni. Pa, bogami, niste. Da, doći ćete vi ovde sa predlogom zakona o budžetu. Ovde se 18 godina dolazi sa predlozima zakona o budžetu i samo jedanput dosada, i to ne u vašem vremenu, predlogom zakona o izvršenju budžeta. Ne možemo mi verovati nijednoj vladi koja će da nam kaže – evo, izglasan je budžet i na osnovu tog budžeta mi možemo ovo ili možemo ono. Tek kad nam donesete da predložite zakon o izvršenju budžeta, pa ćemo mi onda da vidimo – aha, u ovom razdelu je predloženo toliko; aha, potrošili ste toliko, ostalo je ili nije ostalo; aha, potrošili ste ovde ovoliko, a nije bilo planirano, nismo ovako glasali.

Vi pokušavate uporno da se u ovoj Narodnoj skupštini i uopšte među građanima Srbije ponašate kao da su svi članovi SNS-a i da na osnovu partijske knjižice moraju da vam veruju. Nismo i ne verujemo. Dakle, ja mogu da verujem vama kao Zoranu Đorđeviću ako vas nešto zamolim, ne znam, da me nećete prevariti i tako dalje, ali Zoranu Đorđeviću ministru, ne daj bože, bez čvrstog u zakonu nema verovanja.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima ministar Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Znamo, poštovana poslanice, kako je to izgledalo kad neko obećava i stavlja u zakon, a onda to što obeća ne ispuni. A mi smo videli kako ova vlada radi kad nešto obeća i to i učini, a to onda pokažemo i na izborima, i lokalnim i republičkim, kada pokažemo svoje uspehe i pokaže se da smo upravo ono što smo obećali i radili. Da smo pogrešili, da smo slagali, sigurno ne bismo imali ovaj uspeh. Sigurno. Bili bismo sigurno kažnjeni, kao što su neki drugi kažnjeni zato što su lagali narod, ali ne mogu da ga lažu doživotno. U nekom trenutku i narodu prekipi. Ali zato, baš iz tog iskustava koje smo imali, videći kako oni rade, mi ne želimo da ih lažemo.

Ovo su egzaktni podaci. Naša volja je da penzionerima podignemo penzije. Naša volja je da njihove penzije rastu u odnosu na minimalnu potrošačku korpu. To je ono što je naš cilj i mi ćemo to da ispunimo. Da bismo išli ka tom cilju, ova izmena i dopuna zakona je put ka tome. To je predlog vama, da izglasate, i zato sam ja kao ministar stao pred vas i rekao da ja predlažem vama da glasate za to. A pokazaće se i snosićemo posledice ukoliko loše bude bilo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Đorđeviću.

Još jedan komentar može, mada, evo, Đorđević vas ubeđuje da je u pravu, vi ne verujete. Ja ne verujem da će nešto da se popravi. Izvolite.

VJERICA RADETA: Ministre Đorđeviću, nema potrebe da vi poslanike SRS ubeđujete da su oni od 2000. godine koji su vama prethodili loši. Mi znamo koliko su loši i upravo mi smo ti koji smo ih raskrinkali. Mi smo ti koji smo pričali o kriminalnim privatizacijama. Mi smo ti koji smo pričali da su dali

arhive Haškom tribunalu, što nigde u svetu nije urađeno. Mi smo ti koji smo upozoravali na stotine hiljada ljudi koji su ostali bez posla sa 50-ak godina života pa su ljudi ni tamo ni ovamo, ni da nađu posao ni da idu u penziju. Dakle, mi odlično znamo da su oni koji su vama prethodili katastrofalno loši i ne dao bog da se ikada vrate. Učinićemo sve da se to ne desi.

Ali niste nam vi dali argument da vama možemo da verujemo. Vi ste u mnogo čemu njih nasledili, od onoga kad su vam oni pomogli da krađom mandata SRS-a napravite vašu stranku do toga da ste krenuli evropskim putem istim kojim oni idu, da činite ustupke EU isto kao što i oni to rade, i nas niste ubedili da vi možete da radite nešto bolje od njih. Na kraju krajeva, opet ponavljam, možete biti najbolji na svetu, taman da je vlada Srpske radikalne stranke, mi bismo tražili da se u zakonu reguliše način kako se usklađuju penzije, na osnovu kojih kriterijuma i u kojim rokovima.

Vi kažete da vi imate volju. Ma, imate vi volju. I kažete da niste nikada prevarili. Pa prevario je, pre svega, Aleksandar Vučić kada je obećavao pre četiri godine da mu ne pada na pamet da smanji penzije pa ih je smanjio. Ne smemo zaboravljati neke važne stvari.

Dakle, ništa lično; jednostavno, nemamo pravo kao opozicija, a nemamo ni želju da verujemo vlasti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Na član 3. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman sa ispravkom je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Miljan Dajmanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Izvolite, kolega Despotoviću.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Marinkoviću.

Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3. Predloga zakona o penzijsko-invalidskom osiguranju.

Kada je u pitanju ovaj zakon, Vlada se hvali kao da je uradilo nešto revolucionarno za naše penzionere.

Činjenica je da naši penzioneri žive i dalje teško, tako da od ovog povećanja neće imati neke vajde, a došli smo u situaciju da su računi za struju, za komunalne usluge prevazišli iznos penzija koje prima veliki broj naših građana. Ako je već tako, čemu onda sva ova pompa i hvalisanje uspehom Vlade?

Znamo da je iznos najniže penzije 14.000 dinara i sa tim novcem se u Srbiji ne može ništa uraditi. Da ne govorim o poljoprivrednim penzijama, kao što sam u više navrata i rekao kroz amandmane, koje su još niže od zakonski najnižih penzija.

Šta da radi naš seljak, odakle i zašto da uplaćuje doprinose za penzijsko-invalidsko osiguranje kada zna da će sutra dobiti penziju koja neće biti dovoljna ni za komunalne usluge?

Ovde govorim o onim srećnicima koji će ostvariti pravo na poljoprivrednu penziju, pa makar ona bila i ovoliko mala. Ali šta je sa velikim brojem naših poljoprivrednika koji nisu i koji neće moći ostvariti pravo ni na ovakvu penziju? Kakva je perspektiva čoveka koji zađe u duboku starost a nema nikakva primanja? Od čega će takvi nabavljati lekove, od čega će plaćati lekarske preglede ili, ne daj bože, ozbiljnije operativne zahvate?

O ovoj kategoriji ljudi niko nije razmišljao i zato sve vaše hvalisanje kako vodite računa o svim građanima Srbije, nažalost, pada u vodu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Despotoviću.

Na član 3. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Srpska radikalna stranka insistira na tačnosti i preciznosti zakonskih odredbi. Ovde predlagač kaže da pravo na beneficirani radni staž imaju oni koji su proveli dve trećine radnog veka na tim poslovima koji se tretiraju kao specifični ili u otežavajućim okolnostima. Ali ono što je Srpska radikalna stranka u dilemi, to je na osnovu kojih kriterijuma se generalno određuje koji su to specifični poslovi i koji poslovi podležu ovoj kategoriji beneficiranog radnog staža.

Mi ovde imamo jednu odrednicu gde se prepušta ministarstvu, odnosno ministru i direktoru BIA da oni određuju koja su to radna mesta koja su beneficirana, odnosno imaju beneficirani radni staž. Zamislite kakav je to apsurd. Imaćemo situaciju da, recimo, primera radi, u policiji, gde je tradicionalno i po prirodi posla razumljivo da službenici imaju beneficirani radni staž, a u BIA imaćemo slučajeve da po funkciji imaju beneficirani radni

staž. Ovde je po prirodi posla, po uslovima rada, a ovamo je po funkciji. I onda ćemo ući u jednu koliziju, da jednostavno taj beneficirani radni staž, koji se odnosi i na godine starosti i na ukupne godine radnog staža, bude izjednačen i za one koji imaju otežane uslove i za one koji rade u sasvim normalnim uslovima. To je beneficirani radni staž u periodu od 14, 16 i 18 meseci.

Mi srpski radikali, inače, insistiramo do potpune preciznosti. Po nama bi potpuno normalno bilo da najniža penzija u Srbiji bude na bazi osnovnih životnih troškova. Primera radi, da se uzmu troškovi za jednu kvadraturu stambenog prostora od 50 kvadrata, da ta penzija može da pokrije potrošačku korpu, da taj penzioner može da plati sebi lekarske usluge, da može da plati lekove.

Nije to kategorija stanovništva koja ulazi u investicije, ali bar da obezbedimo tim ljudima da se ne kriju od svoje unučadi jer nemaju za šta da im kupe čokoladu. To je najveće poniženje koje doživljava penzioner. Na tome mi srpski radikali insistiramo i tome treba težiti. To treba da bude kriterijum za određivanje minimalne penzije. Do toga se ne dolazi tako što ćemo iznositi statističke podatke, koji su, svi smo svedoci, skloni manipulacijama.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mirčiću.

Na član 3. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Ljubenoviću.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

U ime poslaničke grupe Srpske radikalne stranke podneo sam amandman na član 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Amandmanom je predloženo brisanje ovog člana, a u cilju razvoja socijalne pravde. Jasnije rečeno, ne morate baš sva dosada stečena prava da umanjujete baš svima.

Članom 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO predlagač želi da izmeni član 20. osnovnog zakona, koji se odnosi na lica koja rade na radnim mestima na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem ili sa tzv. beneficiranim radnim stažom.

Predlagač bi morao da ima u vidu da su pojedina radna mesta takva da nije slučajno što se tako računa radni staž na njima. Oni imaju svoju težinu i ne treba zaposlene na tim radnim mestima destimulisati i uvoditi nove kriterijume na njihovu štetu.

Ukoliko je neko radno mesto specifično, treba poštovati te ljude koji rade na specifičnim poslovima i ne kažnjavati ih na ovakav način.

Postavlja se pitanje – ako se jedna vlada svakodnevno putem medija hvali kako je uspešna, kako vodi državu koja ima značajan razvoj, zbog čega onda mnogim svojim građanima pokušava da umanjeći već stečena prava? Ovo pitanje se delom odnosi na amandman o kome je reč, ali i na mnoge druge oblasti života građana čiji su realni životi u suprotnosti sa pričama koje predstavnici vlasti u Srbiji svakodnevno plasiraju putem medija. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ljubenoviću.

Na član 3. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman sa ispravkom je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman sa ispravkom je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, nominalni iznos penzije nije jedina stvar koja se tiče naših penzionera. Postoji još mnogo drugih stvari koje se tiču i te kako penzionera i članova njihovih porodica. Znamo dobro da je penzionerska populacija populacija koja ima višestruko veće potrebe za svim oblicima zdravstvene zaštite nego što je to sa drugim društvenim slojevima.

Nažalost, u današnje vreme prisutni su razni oblici teških bolesti kojih ranije nije bilo u toj meri, kao što je Parkinson, Alchajmer itd., i te bolesti uglavnom zahvataju naše penzionere, i tamo gde se to, ne daj bože dešava, ukućani, članovi porodica muku muče šta i kako da urade sa svojim najdražima. I, na kraju, otprilike sve se svodi na to da se rešenje traži u specijalnim gerontološkim centrima. Međutim, moramo da znamo je smeštaj, odnosno boravak u takvim centrima danas izuzetno skup.

Ne govorim ovde zbog čega je skup, verovatno to mora tako da bude, ali iznos tog smeštaja je u mnogim slučajevima trostruko, pa negde i četverostruko veći od same penzije koju taj penzioner prima i država ništa, odnosno ova vlada ništa nije uradila, nisam nigde našao u ovom zakonu da se vidi ima li nekog načina da se ovakvim osobama, ovakvim licima pomogne kako bi se, pre svega, omogućilo članovima njihovih porodica da olakšaju ovaj tretman svojih najmilijih koji su bolesni. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Saviću.

Na član 3. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Izvolite, kolega Stojanoviću.

FILIP STOJANOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, svaka, pa i ova vlast, manipuliše s penzionerima, jer zna da su penzioneri najodgovorniji deo društva.

Naime, poznato je da su penzioneri najurednije platiše svih obaveza prema državi, kao što su porez, komunalni troškovi i ostali izdaci. Sa druge strane, svaka vlast u penzionerima vidi najpouzdaniju glasačku mašinu, jer penzioneri najredovnije izlaze na sve izbore.

Ali vlast se penzionera seti tek onda kada se približe neki izbori. Penzije u Srbiji su nedopustivo male u odnosu na životne troškove i prava je umetnost preživeti sa penzijama koje prima najveći broj naših penzionera. Ovo se posebno odnosi na poljoprivredne penzije, koje su niže od svih ostalih kategorija penzija. Naši seljaci predstavljaju najaktivniji društveni sloj i oni nemaju ni odmora, ni letovanja, ni zimovanja, ni mnogo čega drugog što je omogućeno ostalim društvenim slojevima, a što je najgore, veliki broj naših seljaka koji više nisu sposobni ni za kakav rad, nema nikakve penzije iako su radili celog života. Ovaj zakon se uopšte nije pozabavio ovom kategorijom naših građana, iako su oni to i te kako zaslužili. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Stojanoviću.

Na član 3. amandman sa ispravkom je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Izvolite.

VESNA NIKOLIĆ VUKAJLOVIĆ: Hvala.

Pa evo, pošto ističu zadnji sati vezano za ovaj zakon, Srpska radikalna stranka je sve vreme pokušavala da pojasni i da u stvari na neki način izazove ministra da da odgovor na to zašto se nisu jasno uspostavili kriterijumi za povećanje penzije odsada pa ubuduće i na to nismo dobili nikakav odgovor, a s obzirom da je 2014. godine Aleksandar Vučić dao takvu izjavu da se penzije neće dirati i da sve što bude trebalo da se uradi za račun penzionera i za račun građana, da će uraditi u stvari na teret ministarstava, Vlade i da će zapeti svi zajedno da podignu privredni rast ove zemlje kako bi podigli plate i penzije, to se u stvari nije dogodilo i iz tog razloga su izostali jasni kriterijumi zašto i kako i kada bi ova penzija odsada pa ubuduće mogla biti povećana.

Ono što jeste realnost, a što niste uzeli u obzir sve vreme dok ste govorili o penzijama, jeste to da mi u ovom trenutku imamo jedan prema jedan, koliko ljudi koji u radnom odnosu toliko i penzionera, što je neodrživo i što je nemoguće da jedna država, naravno, izdrži i da penzioni fond bude likvidan.

Zatim imamo još jednu strašnu stvar, da od 2001. do 2012. godine imamo 500.000 ljudi koji su ostali bez posla, te se tako penzioni fond nije ni punio. Pa onda imamo od 2012. odnosno 2014. godine neku mogućnost i stalni napor predsednika Vlade a zatim predsednika Republike da na bilo koji način dovede bilo kog ko bajagi investitora ne bi li se došlo do nekih plata od 25 do 30 hiljada da bi se upravo taj penzioni fond bilo kako dopunjavao. Ali te plate ne mogu dopunjavati penzioni fond zato što su one jako niske i zato kada se 65%, koliko je penzija, kako se to obračunava, i te penzije će od tih plata biti 12, 13 do 15 hiljada.

Kako vi mislite da ovo što govorite danas, juče, prekjuče od strane vaših poslanika, stalno govorite kako će vam biti bolji rezultati, veći rezultati? Na osnovu čega? Privreda vam ne radi, ekonomija ne radi, 40.000 kvalitetnog stanovništva, pismenih ljudi koji bi trebalo da ubacuju određeni profit i da prave profit u ovoj državi, oni odlaze. Na osnovu čega ćete vi napraviti novu vrednost, na osnovu čega ćete vi popuniti ovaj penzioni fond? Na osnovu toga što smatrate da će Aleksandar Vučić i dalje da vam ide po svetu i da vam traži ljude i da vam dovodi za rukav ne bi li taj penzioni fond popunio?

Pa vi da ste sposobna vlada, vi biste ga popunjavali na različite načine, ne biste dopuštali da vam se ruše potporni zidovi, da niko za to ne odgovara, ne biste radili na tome, ne biste gledali mirno kako se milijarda evra troši, odnosno gubi u raznim kalkulacijama, već biste nešto normalno radili za ovu državu i za ove građane.

Zato nemojte govoriti narodu da će biti povećanja penzija. Povećanja penzija neće biti, jer Vlada Srbije apsolutno ništa ne radi, osim predsednika države. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Nikolić Vukajlović.

Na član 3. amandman sa ispravkom je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, trebalo je da prihvatite ovaj amandman Srpske radikalne stranke.

Ono što želim od vas da čujem je – kada nameravate da uradite potpuno novi pravilnik, odnosno reviziju koju morate da uradite i na kraju ove godine, kada su u pitanju beneficirana radna mesta za rudare?

Nepravda je prema rudarskom poslu da rudare razvrstavate tako ako neko radi u rudniku uglja, drugi u rudniku bakra, treći u rudniku lignita. To ste zatekli od dosovske „žute“ vlasti. Vidite kako se oni ponašaju, kao da je poslanički posao za njih rudarski pa ne mogu ni ovde da dođu. Sve opljačkali, uništili Srbiju – nikom ništa. Vi ste to posmatrali; evo, šest godina ovde se sa njima prepucavate.

Ali šta to rudaru znači, naročito onom rudaru, gospodine Đorđeviću, koji ima 48 godina života a ima preko 40 godina staža? Po ovom i ovakvom beneficiranom stažu ne može da ode u penziju, zato što on nema dovoljno godina života.

Sad vi meni objasnite, gospodine Đorđeviću, da neko ima i manje godina, počeo je da radi u 18 godina u rudniku bakra, u rudniku uglja i radi 20 godina i ima beneficirani radni staž sa ovim uvećanjem na 18 meseci, gde će taj čovek posle 20 godina rada u rudniku da nađe posao? Pa zar onda nije bilo logično, a na kraju krajeva i humano, kada je već takva situacija, ekonomski porast u budžetu... ? Pa nemamo mi valjda toliko rudara. Kad možete razne po agencijama, one koji ne rade apsolutno ništa da plaćate sa platama od 200-300 hiljada dinara i direktora Agencije za kontrolu leta milion i po i neke direktore javnih preduzeća po milion, pa zar vam nije bilo logično da prihvatite amandman SRS-a i učinite ono što je potrebno i da bude godina za godinu beneficiranog staža za rudara, koji je, opet ponavljam – dame i gospodo narodni poslanici, neki od vas imaju sada te godine – radio u rudniku preko 20 ili 30 godina, a ne može, opet, da ode u penziju?

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Na član 3. amandman sa ispravkom podnela je narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Čabraja, Sonja Pavlović, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Marjana Maraš.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Maraš, izvolite.

MARJANA MARAŠ: Zahvaljujem.

Poštovani ministri, poštovani narodni odbornici, ja sam podnela amandman na član 3. Predloga zakona, koji glasi: „U članu 20. stav 3. menja se i glasi: Izuzetno od stava 2. ovoga člana, starosna granica za osiguranike koji imaju dve trećine efektivnog rada na poslovima iz stava 1. tačka 4) ovog člana u odnosu na ukupan radni staž efektivno proveden na radnim mestima na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem, može se snižavati najviše do 50 godina života.“

Cilj podnošenja amandmana bio je samo da se zakonska odredba preciznije formuliše.

Podržavajući predložene izmene i dopune Zakona o PIO želim da istaknem da se ovim dopunama na pravedniji način obračunava visina

prevremene starosne penzije za osiguranike kojima se staž računa sa uvećanim trajanjem, tzv. beneficirani radni staž, jer se uzima u obzir njihova snižena starosna granica, a ne opšta starosna granica kao dosada, tako da se penali za ove osiguranike računaju u odnosu na njihovu sniženu starosnu granicu za svakog konkretnog osiguranika sa beneficiranim radnim stažom.

I, ono što želim da istaknem i ponovim, što smo više puta ponavljali u toku rasprave i u načelu i u pojedinostima, to jeste da usled pozitivnih ekonomskih kretanja i finansijskog stanja u budžetu, ukidanjem Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija penzioneri će dobiti uvećanje 8,4–13,3%, a ono što je po meni izuzetno važno, to jeste da će najveće povećanje penzija dobiti upravo penzioneri sa najnižim primanjima, koji su imali 25.000 i niže, a njih je ujedno i najviše, oko 56%.

Još želim da istaknem da su, pored penzionera, teret ove fiskalne konsolidacije podneli i zaposleni u javnom sektoru i mene raduje najava da bi od 1. januara 2019. godine moglo da dođe do povećanja i plata u javnom sektoru.

Ministri, važno je to prosto iz razloga tog što se mi na lokalnu suočavamo s tim da nam jedan broj obrazovanih, stručnih i ljudi sa iskustvom odlazi, konkretno iz lokalnih samouprava, zbog niskih primanja i treba razmišljati da, ukoliko, kako smo mogli da čujemo, u budžetu postoje sredstva i ima prostora, u sledećoj godini imamo i povećanje plata u javnom sektoru. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Paunović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Boško Obradović, Dragan Vesović, Marija Janjušević, Srđan Nogo, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Vesoviću, izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući

Gospodo ministri, amandman tehničke prirode, sa željom da član izgleda logičnije. Izbacili smo, naime, jednu reč. Međutim, manje je važno, možda to niko nije ni pročitao, ono što je mnogo važnije jeste da, zbog našeg rada na ovaj način, nećemo imati vremena da govorimo o Zakonu o visokom obrazovanju, Zakonu o profesijama od posebnog interesa za Republiku Srbiju i ja zaista koristim priliku da uputim apel i vlasti, a sa svoje strane ću pokušati to da uradim u opoziciji, da jednu lošu praksu sklonimo da bismo možda neke zakone, koje i predložima amandmanskim od strane opozicije možemo da popravimo i učinimo boljim, učinili boljim.

Ministre Đorđeviću, trudili ste se malopre da nam objašnjavate i dosta se pojasnili zaista, ja sam vam na tome zahvalan, međutim, meni ostaje jedna stvar

svih ovih dana neodgovorena, a ona zaista interesuje i rodbinu preminulih penzionera u roku otkada je ovaj zakon privremeno važio i sve one penzionere koji su sada u teškom zdravstvenom stanju, da li se uopšte namerava i da li će Vlada preduzeti, na ma koji način, u skladu sa očuvanjem finansijskog sistema zemlje, koji je odista bio narušen, neke korake da ono što je za četiri godine penzionerima oduzeto vrati?

Mi smo pričali o sumama novca, pričali smo koliko je to kome je penzija smanjena bila pet hiljada, puta 48 meseci, onima kojima je 10.000, nažalost, oko 150.000...

PREDSEDAVAJUĆI: Privodite kraju, kolega.

DRAGAN VESOVIĆ: Hoću; hvala, gospodine predsedavajući. Još jednu rečenicu. Oko 150.000 tih naših sugrađana nije više među nama i njihova rodbina me je molila da postavim ovo pitanje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Saša Radulović, Branislav Mihajlović, Ana Stevanović, Branka Stamenković, Ratko Jankov, Dušan Pavlović i Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Pekarski, izvolite.

GORAN PEKARSKI: Hvala, predsedavajući.

Već sam rekao da je prekretnica u načinu vođenja ekonomske politike Srbije odluka Vlade iz 2014. godine i predsednika, odnosno tadašnjeg premijera Aleksandra Vučića. To je bila nepopularna mera, ali državno odgovorna mera i tada je točak ekonomije počeo da se okreće u pozitivnom smeru. Iz daljih poteza stvoreni su uslovi da se stvori realan prihod i da počne da se puni budžet i da se pune fondovi.

Imamo već treću godinu suficit u budžetu i iz tih realnih prihoda uspeali smo da dođemo do situacije da možemo da počnemo polako da sukcesivno podižemo penzije kako država bude jačala. I ne samo penzije, nego i plate u javnom sektoru.

Još jedna stvar je bitna, da je ova vlada donela odluku, a to je u ovom trenutku, kada pojedini opozicioni lideri se spontano okupljaju i nose one transparentne „Majke su zakon“, mi kažemo – slažemo se, majke jesu zakon, ali kažemo isto tako – porodica je svetinja. Baš iz tog suficita, iz tog budžeta i iz tog viška sredstava ova vlada je donela odluku da pomogne porodicama, i to

na taj način što će za svako novorođeno dete da odvoji deo sredstava. Za prvo dete koje bude rođeno posle prvog jula 2018. godine odvojiće ova vlada 100.000 dinara jednokratnu pomoć. Za drugo dete dve godine, odnosno 24 meseca po 10.000 dinara. Za treće dete 10 godina po 12.000 dinara, a za četvrto dete 10 godina po 18.000 dinara. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Veljkoviću, izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, sistem državnih penzija zasniva se na principu međugeneracijske solidarnosti, gde aktivni osiguranici izdvajaju doprinos od zarade za isplaćivanje penzija.

Stručnjaci tvrde da za optimalno funkcionisanje penzijskog sistema broj penzionera i zaposlenih treba da bude najmanje jedan prema tri. Odnos zaposlenih i penzionera je odavno poremećen. Idealan je bio sredinom prošlog veka, kada je odnos bio jedan prema pet, ali je već početkom sedamdesetih pao na jedan prema tri, da bi početkom devedesetih bio jedan prema dva i po.

Dodatni problem koji se negativno odražava na penzijski sistem donosi informatička ekspanzija i tehnološki napredak, kao i sve veća automatizacija proizvodnih procesa.

Penzijski sistem je naročito ozbiljan poremećaj doživeo za vreme vladavine prethodnog režima, kada je na stotine hiljada radnika ostalo bez posla, pa je udeo penzije u BDP-u bio ogromnih 13,8%, a izdvajanje iz budžeta za penzije više od 48%.

U takvoj negativnoj konstelaciji prilika, Vlada Republike Srbije na čelu sa Aleksandrom Vučićem donela je jednu nepopularnu i tešku, ali neophodnu i hrabru odluku o privremenom umanjenju penzija, odluku koja nije bila proizvod bahatosti i arogancije, već potrebe javnog interesa i potrebe očuvanja stabilnosti ekonomskog sistema države.

Vlada Republike Srbije i Aleksandar Vučić bili su apsolutno svesni činjenice da je za poboljšanje stanja penzijskog sistema neophodno stvoriti realne izvore finansiranja, a to je pre svega stvaranje novih radnih mesta, što sadašnja vlast, na čelu sa predsednikom, uspešno radi otvaranjem na desetine novih fabrika i zapošljavanjem više stotina hiljada u kontinuitetu.

U tom smislu najbolje ilustruje podatak Republičkog zavoda za statistiku da je krajem 2011. godine bilo zaposleno oko 1.700.000 lica, a u drugom kvartalu 2018. godine 2.120.000 zaposlenih. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3 amandman je podneo narodni poslanik Milan Knežević.

Da li neko želi reč?

Kolega Kneževiću, izvolite.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3, ali bih hteo da prokomentarišem nešto, pošto je ovde više bilo komentara na račun predsednika Aleksandra Vučića o nekim izneverenim obećanjima. Podsetio bih sve nas ovde poslanike da predsednička kampanja Aleksandra Vučića i 2016. i 2017. i 2014. godine nije bila zasnovana na obećanjima, nego na molbi da građani razumeju da će morati da budu vučeni teški, bolni potezi kako bi se zaustavio bankrot zemlje i kako bi se obezbedila bolja budućnost.

Citiraću njegovu izjavu: „Morali smo da donosimo teške odluke. Vladati u zemlji ne znači ispunjavati nečije želje. Nismo mogli da vam se dodvoravamo, morali smo da povlačimo neke teške poteze da bismo danas došli u situaciju da otvaramo fabrike“. Danas se otvara fabrika u Nišu. Šta je još rekao? „Vi ste bili ti koji ste imali poverenja u državu, verovali rukovodstvu, stavili interese države ispred ličnih“. Narod je to znao da ceni na izborima.

I pored ovog zakona donetog 2014. godine o umanjenju penzija i nekih zakona za umanjenje plata i oporezivanja prema visini prihoda, Vučić je dobio izbore i 2016. i 2017. natpolovičnom većinom, jer je narod, običan, kome je bilo teško, znao da ceni rad i trud i da ima poverenje u ono što se radi i to se pokazuje maltene svakonedeljnim otvaranjem novih radnih mesta. I, da podsetim, on je opravdao svoj trud.

Još jednu stvar moram da kažem.

Predsedniče, ne pomišljajte da podnosite ostavku na predsednika Srpske napredne stranke. Morate da ostanete tu još neko vreme da se stabilizuju finansije i ekonomska situacija u ovoj našoj lepoj zemlji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić Puzić.

Da li neko želi reč?

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Da li neko želi reč?

Kolega Milojeviću, izvolite.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, cenjeni ministri, dame i gospodo poslanici, u članu 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO, kojim se vrše izmene u članu 20, predlažem da se doda novi stav 2, koji glasi: „Odredbama ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje privatnog sektora“.

Privatni sektor je taj koji obično teži inovacijama i poboljšanju efikasnosti. U cilju sveobuhvatnog razvoja Republike Srbije uvodi se niz reformi u cilju poboljšanja rada državne uprave i olakšavanja našim građanima da ostvare svoje prava. Tako i ovim izmenama zakona koji je pred nama

predlažu se mere za unapređenje sistema rada Fonda PIO koji će dovesti do smanjenja birokratskih formalnosti. Mere unapređenja državnog aparata i sistema uprava su veoma značajni i zauzimaju važno mesto u dugoročnom planu rada ove vlasti.

Kako bih vam predstavio način rada na lokalnom nivou, pomenuću primer Opštine Arandjelovac, koja je pod vlašću SNS-a smanjila broj direktora javnih ustanova i preduzeća, izvršila sistematizaciju u većini od njih i uvela, nadamo se, bolju organizacionu šemu.

Samo koordinacijom između javnog i privatnog sektora, uzajamnom saradnjom i usavršavanjem radnih načela možemo napredovati kao društvo. Primeri te saradnje na lokalnom nivou su brojni i oni su doneli sjajne projekte.

Opština Arandjelovac, u saradnji sa privrednicima i uz pomoć Vlade Republike Srbije, uskoro će dobiti najmoderniji poliklinički centar u Srbiji. Ulažemo u sportske terene, škole i vrtiće i na taj način spajamo opšti javni interes u cilju boljeg života građana. Svesni demografske slike stanovnika naše države, koja će se, nadamo se, promeniti zahvaljujući merama Vlade, mi se pripremamo da obučimo mlade ljude da nastave poslove svojih prethodnika.

Sa druge strane, donošenjem odredbi ovog zakona postićemo da penzioneri i oni koji će to postati imaju znatno bolju i sigurniju budućnost. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč?

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Da li neko želi reč?

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Da li neko želi reč?

Kolega Bulatoviću, izvolite.

SLAVIŠA BULATOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Na Predlog zakona podnosim amandman na član 3. i predlažem da se doda novi stav, koji glasi: „Odredbama ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtnom na vladavinu prava“.

Zahvaljujući odgovornoj politici našeg predsednika Aleksandra Vučića i Vlade, Srbija se danas ravnomerno razvija. Danas Vlada, između ostalog, ulaže petinu budžeta u zdravstvo. U Vranju kao sedištu Pčinjskog okruga realizovani su uz pomoć države brojni ozbiljni projekti, a ulaže se takođe i u zdravstvo.

Možda o odnosu države prema Vranju i jugu najbolje govori to što će u Vranju uskoro biti otvoreni novi hirurški blok, čija je izgradnja započeta još pre 12 godina i koji će biti regionalnog karaktera za pružanje sekundarne zdravstvene zaštite za oko 250.000 stanovnika Pčinjskog okruga i Kosovskog Pomoravlja.

Nedavno je u Ministarstvu zdravlja potpisano i sedam ugovora o nabavci savremene opreme u vrednosti oko 50 miliona dinara za opremanje budućeg hirurškog bloka u Vranju.

Sve su ovo dokazi da je Srbija danas, predvođena Aleksandrom Vučićem, u stanju da brine o svim svojim građanima, što doskora, kao što znate, nije bio slučaj. Građani su to prepoznali i zato podrška SNS-u i našem predsedniku iz dana u dan raste. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč?

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Majkić, izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, amandmanom koji sam podnela na član 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO htela sam da ukažem na to da će ove izmene koje su pred nama unaprediti rad ustanova lokalnih samouprava.

Predviđenim izmenama u delu matične evidencije vrši se usklađivanje sa Zakonom o centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja. Između ostalog, ukida se M4 obrazac. To je obrazac kojim se unosi godišnja zarada svih zaposlenih u državi Srbiji po lokalnim samoupravama, i onih koji imaju posao za stalno i onih koji su po privremenim i povremenim poslovima, takođe i onih koji se bave samostalnom delatnošću i poljoprivrednika. To nabrajam samo da bi se imalo u vidu koliko je to obiman posao i kako je to dosad funkcionisalo, odnosno kako sad funkcioniše. Poslodavci, odnosno računovođe za poslodavce su popunjavali podatke za M4 obrazac pojedinačno za svakog zaposlenog i zatim su te podatke slali Fondu PIO, gde su se opet ti podaci popunjavali pojedinačno za svakog radnika.

Ovim izmenama koje su nam danas na dnevnom redu dupli posao će se izbaciti, neće postojati kao što je bio dosad, dokumenta će se razmenjivati elektronski između ustanova na lokalnom nivou. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite, koleginice.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri, uvažene kolege, povećanje penzija od 1. oktobra 2018. godine rezultat je blistave ekonomske politike, koju

od 2014. godine vodi tada premijer a danas predsednik Aleksandar Vučić, kao i Vlada Republike Srbije.

Međutim, sem odgovorne ekonomske politike, ova vlada i predsednik Republike vode i odgovornu socijalnu politiku kada je u pitanju zaštita penzionera i zaštita naših najstarijih sugrađana.

U prilog tome ide i otvaranje klubova za penzionere i moram da istaknem da je u vreme vršenja vlasti SNS-a u Beogradu od 2014. godine do sada otvoreno osam novih klubova za penzionere. Kao primer navešću Klub za penzionere u Batajnici i Klub za penzionere u opštini Savski venac, u čije je opremanje i adaptiranje opština Savski venac uložila 2,4 miliona dinara, ali zahvaljujući namenskim transferima socijalne zaštite, koji idu iz republičkog budžeta, usluge socijalne zaštite i podrške i penzionerima i najstarijim našim sugrađanima odvijaju se i na teritoriji cele Republike Srbije.

Ja moram da istaknem da u Priboju, opštini iz koje ja dolazim, postoji dnevni boravak za stare i penzionere, koji se upravo finansira iz namenskih transfera republičkog budžeta, ali i iz budžeta lokalne samouprave. Moram da istaknem da i u okviru dnevnog centra za stare i penzionere postoji i usluga urgentnog zbrinjavanja za stare i penzionere, jedina u Zlatiborskom okrugu.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč?

Koleginice Lakatoš, izvolite.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, uvažene kolege, zahvaljujući pozitivnim promenama koje se dešavaju u Srbiji u svim segmentima društva, zahvaljujući stabilizaciji ekonomskih prilika, stvorene su realne mogućnosti za isplatu uvećanog iznosa penzija.

Dovođenjem stranih investitora i otvaranjem novih radnih mesta, smanjivanjem nezaposlenosti, naša država je postala finansijski stabilna. Ovakvom odgovornom politikom Vlade mi danas imamo suficit u budžetu, rast BDP-a, a samim tim i mogućnost za uvećanje zarada i penzija.

Zbog katastrofalne finansijske situacije, koja je pretila da Srbija bude pred bankrotom, 2014. godine sprovedene su teške restriktivne mere, koje su najviše pretrpeli penzioneri zbog smanjenja penzija. Zakon, koji je tada stupio na snagu, o privremenom uređivanju načina isplate penzija prestaje da važi 30. septembra 2018. godine. Smanjenje nezaposlenosti, koja je 2014. godine iznosila 26%, a sada 11,9%, dovodi do stabilizacije PIO fonda, jer je usklađen odnos broja osiguranika i broja penzionera.

U prilici smo da u danu za glasanje podržimo Predlog zakona o PIO, koji donosi pozitivne izmene koje idu u korist penzionera i na taj način obezbedimo

bolji ekonomski status za 1.700.000 penzionera i omogućimo isplatu oktobarskih penzija bez umanjenja.

Sa finansijskom stabilnošću i odgovornom politikom koju vodi Vlada Srbije zagaranтовan je ubrzani razvoj i napredak naše države, bolji položaj za sve penzionere, za sve građane, ali i, što je veoma važno, za naš obrazovni sistem. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Kolega Orliću, izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, za one koji su postavili pitanja kakve su garancije da će se nastaviti sa trendom povećanja, odnosno osnaživanja primanja za naše penzionere, odgovori su, naravno, u životnoj praksi.

Šta je dokaz da postoji politička volja za to? Dosadašnja životna praksa, činjenica da smo i tokom perioda sprovođenja reformi mi već u tri navrata primenili povećanja penzija.

Šta je dokaz da postoji potencijal da se sa tom dobrom praksom nastavi? Aktuelna zbivanja u našoj ekonomiji upravo. Na primer, činjenica da je u 2017. godini dobit cele naše ekonomije bila 3,6 milijardi. U odnosu na 1,9 iz prethodne godine, to je jasan pokazatelj da Srbiji ne ide loše. Činjenica da je na međugodišnjem nivou 15% više investicija ove godine za Republiku Srbiju, u odnosu na takođe rekordnu prošlu godinu, takođe je dobar i jasan pokazatelj da našoj zemlji ne ide loše.

Šta je jasan pokazatelj da postoji namera da se sa takvom praksom nastavi? Konstantno ulaganje u sve ono što predstavlja razvoj, koji je predmet amandmana na član 3, dakle konstantno ulaganje u našu privredu, konstantno ulaganje u sve one kapacitete koji će omogućiti da naš budžet vremenom bude samo puniji, pa da bude u suficitu kao što sada već jeste tri godine zaredom.

Na kraju krajeva, najsnažniji garant da se o ovim stvarima misli ozbiljno, najsnažniji garant da ovi rezultati nisu prolazna pojava jeste činjenica da čitava zemlja snažnom podrškom sledi politiku, uspešnu i pobedničku politiku Aleksandra Vučića. Dok je te podrške, biće i mnogo dobrih razloga da mi živimo u uverenju da će ovi uspesi biti vremenom samo još veći. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Krivokapić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Krivokapiću, izvolite.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, kolegice i kolege, pripremajući se za obrazlaganje amandmana 3. bazirao sam se na pojedina pitanja koja nisu dovoljno definisana u prethodnom zakonu i kao takva su se izdvojila i iskazala se potreba za dopunom određenih članova, odnosno dodatnim definisanjem pojedinih članova.

Između ostalih pitanja je i pitanje načina obračuna prevremene starosne penzije kod osiguranika kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem. Izmenama i dopunama Zakona u članu 3. dodatno se definiše zaštita prava na snižavanje starosne granice najviše do 50 godina života za osiguranike koji rade ili su radili na poslovima sa maksimalnim stepenom uvećanja staža osiguranja, odnosno propisuje se da je za ove osiguranike uslov za ostvarivanje navedenog prava da imaju navršene dve trećine efektivno provedene na poslovima sa maksimalnim stepenom uvećanja staža osiguranja od 12 do 18 meseci u odnosu na ukupno efektivno vreme provedeno na radnim mestima na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem.

Najčešća zanimanja na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem su u vojsci i policiji, kao i delatnostima kao što su poslovi u rudnicima, crnoj i obojenoj metalurgiji, proizvodnji i preradi nafte, hemijskoj, farmaceutskoj itd.

Dakle, ponovio bih još jednom da zakon utvrđuje da se staž sa uvećanim trajanjem, što podrazumeva da se efektivnih provedenih 12 meseci računa u staž osiguranja kao 18, utvrđuje osiguranicima koji rade na radnim mestima, odnosno poslovima na kojima je rad naročito težak, opasan i štetan za zdravlje i pored toga što su primenjene sve zaštitne mere, a takođe i tamo gde je obavljanje profesionalne delatnosti ograničeno navršanjem određenih godina života ili na kojima zbog prirode i težine posla fiziološke funkcije opadaju da onemogućavaju njeno dalje uspešno obavljanje.

Naglasicu da mora da se uzme u obzir i to da novo doba donosi nova zanimanja...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Krivokapiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Svetlana Nikolić Pavlović..

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani, poštovani penzioneri, ovim amandmanom se dodatno definiše član 3. ovog zakona.

Svi razlozi zbog kojih je izglasan zakon o privremenom umanjenju penzija su nestali. Prvi razlog je udeo penzija u BDP-u, smanjen sa 13,8% na 11%, koliko je i standard na kom insistira MFF. Drugi razlog je smanjenje dela penzija koji se isplaćuje iz budžeta, sa 45% na oko 30%. Treći razlog je uravnotežena makroekonomska pozicija, čime su se stekli uslovi da ljudi dobijaju onoliku penziju koliko im piše na penzionim čekovima.

Usvajanjem ovog predloga zakona biće ukinuto smanjenje penzija zaključno sa isplatom septembarskih penzija za 2018. godinu. Dobra vest je da su za sve penzionere i zaposlene u javnom sektoru ovim zakonom penzije svedene na 11% BDP-a, a plate u javnom sektoru svedene su na 8% BDP-a. Ne samo da će se penzije vratiti na pređašnje stanje, iz oktobra 2014. godine, već će se na novembarskom čeku 2018. godine naći povećanje iz protekle tri godine u iznosu oko 7,75%.

Penzioneri čije penzije ni u vreme finansijske konsolidacije nisu umanjivane, jer su bile ispod 25.000 dinara, a takvih je više od milion penzionera, mogu očekivati povećanje, čiji procenat još uvek nije izračunat ali će svakako biti povećan.

Zahvaljujući odgovornoj politici Vlade Republike Srbije, predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića, beleži se intenzivan razvoj u oblasti zdravstva i činjenica da je lista čekanja za zdravstvene usluge smanjena ...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Pavlović.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Davidovac, izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, od 2001. godine do danas sprovedeno je pet faza reformi u sistemu penzionog i invalidskog osiguranja, čije su mere bile restriktivnog karaktera ali nisu pratile reformu celokupnog sistema, što je imalo za posledicu dugoročnu finansijsku neodrživost sistema i sve veću krizu sve do 2014. godine, kada je Vlada na čelu sa tadašnjim premijerom Aleksandrom Vučićem pristupila ozbiljnim reformama penzionog i invalidskog sistema osiguranja.

Promena demografske strukture i neodgovorna politika koja je vođena dugi niz godina doprinela je stvaranju loše ekonomske situacije i povećanju nezaposlenosti, što je imalo za posledicu da sistem PIO osiguranja zapadne u krizu i da se pojavi deficit u sistemu isplate penzija, kao i drugih prava koje proističu iz ovog vida osiguranja.

Odnos između broja osiguranika i korisnika penzija u proteklim godinama drastično je smanjen. Godine 1990. ovaj iznos je bio 2,7 osiguranika na jednog penzionera, 2001. godine 1,8, a 2014. godine 1,4.

Vlada Republike Srbije je od 2014. godine preduzela niz mera usmerenih ka povećanju zaposlenosti i smanjenju sive ekonomije u našoj zemlji, što je počelo pozitivno da se odražava na sistem PIO osiguranja jer je zaustavljen pad odnosa broja osiguranika i penzionera, koji je u junu tekuće godine iznosio 1,5.

Za četiri godine odgovornog rada Vlade Republike Srbije uvedene nepopularne mere fiskalne konsolidacije dovele su do pozitivnih rezultata u vidu zaustavljanja i smanjenja deficita u finansiranju penzija, na šta je značajno uticalo, pre svega, smanjenje nezaposlenosti, zatim poboljšanje naplate doprinosa, kao i rast BDP-a, a što nam je omogućilo da imamo stabilne finansije i penzije isplaćujemo iz realnih izvora. Zahvaljujem na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Da li se neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ. Dame i gospodo narodni poslanici, poslanička grupa SNS će podržati ovaj predlog zakona zato što on visinu penzije i stabilnost PIO fonda dovodi u direktnu vezu sa jačanjem srpske ekonomije i mi mislimo da je to jedini realan i jedino ispravan pristup.

Mi već šest godina zaredom kao država imamo stabilnu valutu, odnosno imamo stabilan dinar. Već treću godinu zaredom imamo suficit u budžetu Republike Srbije. Prvog januara 2019. godine, i mislim da je važno da to građani Srbije znaju, javni dug biće manji od 47%, dakle nikad manji u novijoj ekonomskoj istoriji Srbije. Ono što je takođe važno da građani Srbije znaju, danas, u 2018. godini, 55% svih direktnih stranih investicija na nivou zemalja regiona završi upravo u Republici Srbiji. To znači da je Srbija danas dobro uređena država, stabilna država, i u pravnom i u političkom smislu, i to može da bude dobar garant i penzionerima da će u budućnosti imati uredne penzije i penzije koje će se povećavati na realnim osnovama.

Dokaz za to je i današnji događaj u Nišu, odnosno otvaranje fabrike za proizvodnju rasvete „Cumtobel“. U pitanju je investicija koja je vredna 30,6 miliona evra i u Nišu će, zahvaljujući ovoj investiciji, biti otvoreno novih 1.100 radnih mesta, što će, pretpostavljate i sami, značiti mnogo za sve naše južne okruge a, naravno, posebno za grad Niš. Dakle, jedino takva ekonomska politika može da garantuje i stabilnost penzija i njihov rast na realnim ekonomskim osnovama.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Barišić.

Da li se neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolegice.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministri, poštovane kolegice i kolege, nakon uspešno sprovedene fiskalne konsolidacije i stabilizacije javnih finansija, evo, pribegli smo i donošenju ovog važnog zakona i pokazujemo da je Srbija na dobrom putu i da smo zaista u proteklih nekoliko godina uspeli da sredimo stanje u zemlji.

Ne treba da nas čudi agresija opozicionih narodnih poslanika, pogotovo iz redova „žutog preduzeća“, jer oni, u nedostatku argumenata i u nedostatku svog programa očigledno, pribegavaju tome da nas spreče da govorimo o svemu onome što je dobro uradila naša Vlada Republike Srbije i naš predsednik gospodin Aleksandar Vučić. Njihova nervoza je očigledna, a očito sada pokazuju da više nemaju šta da kažu i da nemaju šta da traže u Parlamentu pa ih zato i nema.

Ono što mi želimo da radimo to je da nastavimo da brinemo o građanima, o svim kategorijama društva, što i činimo donošenjem ovog jako bitnog zakona misleći na naše najstarije, ali isto tako i na naše najmlađe.

Kao što sam danas rekla, ali ponoviću sada da je predsednik Republike pre nekoliko dana otvarajući kliniku u Tiršovoj, odnosno rekonstrukciju Tiršove, najavio da „Narodni front“ se izmešta, jer hoćemo bolje uslove za majke, porodilje i za trudnice, kao i bolje uslove za našu decu, ali najavila bih i ono što je predsednik najavio, a to je povećanje plata i za naše lekare i medicinske sestre, jer želimo da ih zadržimo u ovoj zemlji, a ne da ih oteramo, kao što su to činili oni iz „žutog preduzeća“. Zato idemo dalje u nove pobede, naravno, na čelu sa našim predsednikom, gospodinom Aleksandrom Vučićem. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Radoslav Cokić.

RADOSLAV COKIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri, u članu 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO, kojim se vrši izmena u članu 20. Zakona o PIO, dodaje se novi stav 2, koji glasi: „Odredbama ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na budžetsku stabilizaciju“.

Stekli smo uslove da povećamo penzije, jer se u prethodnom periodu mukotrpno radilo. Otvarale su se fabrike, smanjivao broj nezaposlenih i ono što je danas za sve nas radosna vest jeste otvaranje jedne nove fabrike, sutra još jedne nove. Nadamo se sledećih dana sve više fabrika, jer to je način da prvo zaradimo pa onda da u svim oblastima povećavamo zarade, jer ima tendencija različitih, da treba povećati sad javnom sektoru, a treba da dobro sagledamo situaciju u ovoj zemlji, da vidimo koliko jedan šumadijski seljak koji na

tradicionalni način privređuje treba da uradi da bi zaradio, šta treba da proda i da proizvede da bi dobio platu jednog činovnika.

Kad sam to svojevremeno preračunao službenicima Opštine, nikad me više nisu pitali za povećanje. Mnogo se teško radi tamo gde se novac stvara i mora da se radi i više i u javnom sektoru, apsolutno. Onda tek možemo da razmišljamo o povećanjima, a prvo moramo da zaradimo. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Živan Đurišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Živan Đurišić.

ŽIVAN ĐURIŠIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri sa saradnicima, poštovani poslanici, podneo sam amandman na član 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO, kojim se vrše izmene člana 20. Zakona o PIO, tako što se dodaje novi stav 2, koji glasi: „Odredbama ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na jačanje i unapređenje pravosudnog sistema.“

Članom 3. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO menja se i dopunjava član 20. stav 3. važećeg zakona. Ovaj član propisuje na koji se način starosna granica za sticanje prava na starosnu penziju, član 19. stav 1. ovog zakona, snižava zavisno od stepena uvećanja za po jednu godinu. Ovo se odnosi na osiguranike koji su na radnim mestima na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem, koji su navršili dve trećine od ukupnog staža osiguranja.

Ovim izmenama i dopunama pruža se zaštita suštine prava na snižavanje starosne granice najviše do 50 godina za osiguranike koji rade ili su radili na poslovima sa maksimalnim uvećanjem staža osiguranja i sprečavanje mogućih zloupotreba.

Sada se propisuje da je za sve osiguranike uslov za ostvarivanje navedenog prava da imaju navršene dve trećine efektivno na poslovima sa maksimalnim stepenom uvećanja staža osiguranja u odnosu na ukupno vreme provedeno na radnim mestima na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem.

Promenom načina obračuna visine prevremene penzije za osiguranike kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem koji odlaze u prevremenu starosnu penziju uz smanjenje visine penzije, tako da se penali za ove osiguranike računaju u odnosu na sniženu starosnu granicu za svakog konkretnog osiguranika sa beneficiranim stažom se pravednije obračunava visina prevremene penzije za sve osiguranike... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Đurišiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Izvolite, kolega.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Još jednom ću iskazati svoje zadovoljstvo što imam priliku da svojim ličnim doprinosom, ličnim glasom uvećam prihode naših najzaslužnijih građana. A ko je zaslužniji od onih koji su na svojim plećima izneli ceo radni vek, bez obzira kojim su se poslovima bavili? Čast mi je što pripadam poslaničkoj grupi koja danas ovako vredno učestvuje u raspravi, pokazujući kako vrednuje i koliko ceni upravo rad naših najstarijih sugrađana.

Lako je biti protiv svega i svačega, pa i protiv dobrih rezultata, ako nemate nikakvu odgovornost prema onima koji su vas ovde poslali. Jasno je da deo opozicionih poslanika više iza sebe nema glasačko telo i sva kvaziudruživanja i savezi s koca i konopca imaju samo jedan cilj, a to je da se nekako preživi do izbora, pa da se kako-tako preskoči cenzus i onda zajaše na državne jaslje bez ikakve odgovornosti još koju godinu, a, naravno, ako se tu nađe i neka mecena i neki sponzori, eto radosti.

Amandman koji skreće pažnju na kulturu ima za cilj da ukaže na trajne vrednosti za naciju i državu. Bez kulture i obrazovanja put ka dnu je zagaranтовan, a iz tog gliba u koji su nas prethodnici uvalili jedva smo se izvukli. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

NENAD MITROVIĆ: Poštovani predsedavajući, gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO i amandmanom se dodatno definiše član zakona.

Zaštita suštine prava na snižavanje starosne granice najviše do 50 godina života za osiguranike koji rade ili su radili na poslovima sa maksimalnim stepenom uvećanja staža osiguranja i sprečavanja mogućih zloupotreba, propisuje se da je za sve ove osiguranike uslov za ostvarivanje navedenog prava da imaju navršene dve trećine efektivno na poslovima sa maksimalnim stepenom uvećanja staža osiguranja u odnosu na ukupno efektivno provedeno vreme na radnim mestima na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem.

Promena načina obračuna visine prevremene starosne penzije za osiguranike kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem koji odlaze u prevremenu starosnu penziju uz smanjenje visine penzije, tako da se penali za ove osiguranike računaju u odnosu na sniženu starosnu granicu. Na ovaj način se pravednije obračunava visina prevremene starosne penzije za ove osiguranike jer se uzima u obzir za njih snižena starosna granica, a ne opšta starosna granica kao do sada.

Povećanje penzija je dokaz da je u Srbiji sada stabilna ekonomska situacija i reforme koje je predložio Aleksandar Vučić pokazale su se opravdanim. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, pred nama se nalaze izmene i dopune Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju koje će uspeti da otklone sve nedostatke i nepravde prema ljudima koje su im nanete u prethodnom periodu i donošenjem zakona od 1. januara 2015. godine.

U matičnoj evidenciji nisu utvrđeni podaci o zaradama za sve osiguranike i, umesto prosečne republičke zarade, odnosno minimalne zarade, uzimaće se prosečni godišnji lični koeficijent, koji će se utvrditi prema zaradama koje postoje u matičnoj evidenciji Republičkog fonda PIO za svakog osiguranika posebno.

To će naročito ispraviti nepravde i rešenja onih korisnika sa područja Kosova i Metohije kojima se staž osiguranja, zbog poznate situacije koja je zadesila to područje, računa i priznaje prema radnoj knjižici do 9. juna 1999. godine, a do tog perioda mnogi nisu imali svoje utvrđene podatke o zaradama. Omogućiće da se i raniji korisnici obrate Fondu sa zahtevom za izmenu rešenja, što je bila jedna od primedbi koja se zaposlenima u Fondu PIO u Kosovskoj Mitrovici često stavlja na teret zato što nismo u mogućnosti da svima udovoljimo u određenom i konkretnom roku od 60 dana. Korisnici će se obratiti Fondu zahtevom za izmenu rešenja, u skladu sa ovom odredbom, u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, ali mogu i nakon tog roka, s tim što će pravno dejstvo tih rešenja biti za ubuduće.

Što se tiče Filijale Kosovske Mitrovice i Fonda PIO, tu su mogućnosti da svim svojim korisnicima, njih ima oko 7.000, pristupimo svakog dana i omogućimo sve podatke koji su njima potrebni da dođu što pre do svojih rešenja i do korišćenja svojih penzija. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Srbslav Filipović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, upitali su danas neki iz opozicije na šta smo to mi ponosni. Evo, ponosni smo, kao što je rekao i naš šef poslaničke grupe Aleksandar Martinović, i na „Cumtobel“, i na sto fabrika koje smo otvorili u prethodnih šest godina, na 180.000 novih radnih

mesta. Ponosni smo i na to što nezaposlenost u Srbiji više nije 26%, nego je prvi put posle 25 godina nezaposlenost pala ispod 12%, idemo dalje da bude ispod 10%. Ponosni smo na to što podižemo penzije našim najstarijim sugrađanima na realnim osnovama, bez onog zelenaškog zaduživanja po 7%, 8% i 9% kamatnim stopama, kao što je to bilo od 2000. do 2012. godine. Ponosni smo zato što dižemo penzije i plate, ne u vreme izbora da bismo kupili glasove birača već zato što možemo da pružimo našim građanima bolji život, bolji životni standard i bolje uslove života. Ponosni smo zbog zadovoljstva naših građana. Nama znači zadovoljstvo građana, a ne zadovoljstvo tajkuna. Zato Srbija ide napred, zato i građani Srbije idu napred i živeće sve bolje i bolje, iz godine u godinu. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marko Atlagić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Atlagiću.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, nema sumnje da će ovaj zakon o penzionom i invalidskom osiguranju, a i moj predloženi amandman pridoneti ukupnoj modernizaciji naše zemlje koju predvodi predsednik Republike Aleksandar Vučić, pa tako i ukupnom razvoju vaspitanja i obrazovanja, a samim tim moralnom i patriotskom osećanju i vaspitanju.

Da je Srđa Popović, advokat i pripadnik stranke bivšeg režima, odnosno Demokratske stranke, imao patriotsko osećanje, ne bi zajedno sa Margaret Tačer, Džordžom Sorošem, Zbignjevom Bžežinskim i drugim dupeglavcima potpisao 1993. godine dokument kojim je tražio bombardovanje Republike Srbije. Taj pripadnik Demokratske stranke je opisao Srbiju, citiram, kao „anus mundi“, što u prevodu, poštovani građani, znači šupak sveta, „i krvavi banditski brlog“, a Srbi su za njega ono što se nalazi u anusu, završen citat, uzeto iz jednog američkog časopisa 2. septembra 1993. godine.

Isto tako nedostatak patriotskog i moralnog vaspitanja pokazao je i gospodin Milojko Pantić, zvani Ludojko, jer je veliki broj građana Republike Srbije nazvao kao „klerofašistička i nacionalistička Srbija“, a predsednika Srbije gospodina Aleksandra Vučića i njegove saradnike kao „paranoidni nacionalistički plitkoumni piromani“.

Gospodine potpredsedniče, zato je ovaj amandman veoma važan, da se u budućnosti ne bi pojavljivali na političkoj sceni likovi iz Demokratske stranke i LDP-a, kao ova dvojica, sa manjkom patriotskog i moralnog vaspitanja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Ljubiša Stojmirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Koleginice Malušić, izvolite.

LjILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima iz Ministarstva, osnovni cilj reforme sistema penzijskog i invalidskog osiguranja je stvaranje uslova za dugoročnu ekonomsku održivost penzijskog sistema, koje će obezbediti pravnu sigurnost i odgovarajući socijalni položaj sadašnjih i budućih generacija penzionera. E, to se zove socijalnoodgovorna politika.

Povećanje penzija ima čak tri pozitivna efekta. Prvo, veoma je važno, sa moralne strane, da se oslobode tereta najstariji građani koji su i poneli na leđima najveći teret krize. Zatim, došlo je vreme da budu nagrađeni za ovoliko strpljenje. Drugi efekat je što se i Srbija oslobađa tereta da ima na snazi zakon o privremenom smanjenju penzija iz 2014. godine, koji je uveden zapravo jer je postojala pretnja da država neće imati odakle da isplati penzije, a znamo i zašto. Treći efekat je svakako to što će veće penzije podstaći i domaću tražnju.

Penzioneri pred kraj ove godine mogu da očekuju jednokratnu pomoć, sličnu onoj koju su dobijali i prošle godine. Ako ovako nastavimo, a nastavićemo i još bolje, penzioneri sledeće godine mogu da očekuju povećanje penzija. Dakle, ko je 2014. godine imao 23.000 dinara, primiće 26.059 dinara, oni sa 26.000 dobiće 29.132 dinara. Najmanji procenat uvećanja imaće oni koji imaju preko 100.000 dinara penziju. Vrlo je važno reći da penzionerima koji imaju primanja ispod 25.000 dinara uvećanje će biti za 5% u odnosu na sada, ali čak 13,3% u odnosu na 2014. godinu, a znamo da je inflacija bila samo 1,5% do 2%.

Smanjivanje penzija i zarada u javnom sektoru uticalo je da se zaustavi vrtoglavi rast javnog duga do kraja 2014. godine. Kada se pogledaju podaci, jasno je da je smanjivanje penzija i plata u javnom sektoru dalo svoje izvanredne rezultate. Od tada su javne finansije u mnogo boljem stanju. Deficit je sa 258 milijardi dinara u 2014. godini smanjen na 149 milijardi u 2015. godini, da bi se prešlo u suficit od 52,3 milijarde dinara u 2017. godini. Prelaskom u suficit budžeta, država je dobila manevarski prostor da se finansiraju projekti od nacionalnog značaja, kao što su obrazovanje, zdravstvo, gradnja puteva i mnogo drugog. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, koleginice.

NATAŠA ST. JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, šta je omogućilo da se konstantno povećava standard penzionera i građana uopšte? Pa to što je makroekonomska situacija povoljna, fiskalna i monetarna politika stabilna, a nezaposlenost najmanja u poslednjih 10 godina, što

zahvaljujući našem predsedniku Vučiću i Vladi Republike Srbije se otvaraju nove fabrike, grade se zdravstveni centri, bolnice, škole. Radi se kompletna obnova zemlje. To je kao kad nasledite kuću blataru i na njenim temeljima počnete zidati zgradu od čvrstog materijala, stabilnu, sigurnu. Uz to, dok vredno radite, a vas prethodnici gađaju ciglama, vi gradite, oni razgrađuju.

S obzirom da su sada državne finansije konsolidovane, stvorile su se mogućnosti da novim zakonom bude utvrđen pravni osnov koji će dati mogućnost Vladi za isplatu novčanog iznosa u zavisnosti od ekonomskog kretanja i finansijskih mogućnosti budžeta Republike Srbije. A Srbija ima najveći rast u regionu i sa pravom se tim ponosimo, na štetu onih koji su znali samo da pljačkaju i uspeh ne praštaju. Naši najstariji sugrađani su dali svoj doprinos uspešnim reformama i sada imamo stabilne javne finansije.

Još jedan detalj za širu javnost, a to je da upravo rukovodstvo MMF-a je koristilo primer Srbije kao uspešan model konsolidacije javnih finansija i velikog napretka u kratkom vremenskom roku. Kao primer za druge zemlje, Srbija ide dobrim putem i ostaje dosledna ekonomskim reformama, povećanju stope rasta BDP-a i poboljšanju životnog standarda građana. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vlado Babić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega.

VLADO BABIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi predsedavajući, gospodo ministri, koleginice i kolege narodni poslanici, unazad desetak godina, a i ranijih godina je bio uvećan i povećan trend odlazaka u invalidsku penziju, zato što su veštaci na komisijama bili blagonakloni osiguranicima koji su podnosili zahteve za odlazak u invalidsku penziju.

Zahteve su podnosili ljudi koji su jedva imali 20 godina radnog staža. U Zapadnoblačkom okrugu u odnosu na podnete zahteve za izlazak na invalidsku komisiju uglavnom su dobijali psihijatrijski bolesnici sa PSP sindromom, najviše ih je bilo tokom 2000. godine, zatim psihoze, depresije. Što se tiče kardiovaskularnih oboljenja, najčešća dijagnoza u medicinskoj dokumentaciji bila su oboljenja srca, odnosno infarkt srca, infarkt mozga, sa posledičnom hemi ili kvadri parezom, povišen krvni pritisak. Od neuroloških bolesti najčešće se odlazilo zbog prolapsa diska, multiple skleroze, mišićne distrofije, lumboišijalgije. Od karcinoma najčešće je to bio karcinom uterusa, pluća, mozga ili grla.

To je sve dovelo do povećanog broja penzionera i invalidska komisija je morala da strože vrši procenu radnog stanja osiguranika kako razlika između radnika i penzionera ne bi bila još veća. Poslednji podaci su da je to bilo 1:1,15.

Unazad desetak godina ukida se mesto prvostepenih veštaka koji su bili žitelji okruga i od tada dolaze na veštačenje u Sombor veštaci iz Novog Sada. Koji će veštak doći, zavisi od medicinske dokumentacije korisnika osiguranja. Može da dođe internista, pulmolog, neurolog, psihijatar ili specijalista fizikalne medicine, pošto ni pokrajinski fond PIO nema specijaliste svih profila.

Uvodi se revizija rešenja, koja se obavlja u Beogradu. Ako je to bilo nekako i potrebno ranije, siguran sam da ona sada nema pokrića. Zato bi trebalo da se vrati nazad i da bude revizija drugostepene komisije u Novom Sadu.

Što se tiče tuđe nege i pomoći...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, koleginice.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri, narodni poslanici i građani Srbije, pa svakako da ovaj predlog zakona o PIO o kome mi danas raspravljamo omogućava najpovoljnije uslove za ostvarivanje prava za zaposlene sa beneficiranim radnim stažom. U zadnjih par decenija nismo imali primer da neko ko radi u rudniku može da ode u penziju sa 50 godina starosti i sa 45 godina radnog staža. Do danas zakon je važio da sa 53 godine starosti može da se ode u penziju.

Međutim, moram da se vratim na 2012. godinu, kada za te iste rudare koji su radili 500 metara ispod zemlje „žuto preduzeće“ nije imalo razumevanja i kada su ih slali 500 metara ispod zemlje bez uplaćenih doprinosa za PIO i bez uplaćenih doprinosa za zdravstveno osiguranje.

Danas ne samo što smo im omogućili mnogo bolje uslove da steknu pravo na penziju, već i naš predsednik Aleksandar Vučić je u avgustu mesecu sa njegovom politikom uspeo da dovede strateškog partnera u RTB Bor, kompaniju „Ziđin“, koja je kao strateški partner izdvojila 1.260.000.000 dolara da investira u ovu našu RTB kompaniju. Međutim, ona je izdvojila i dvesta miliona dolara dodatnih za regulisanje nastalih dugoročnih obaveza koje RTB Bor ima po UPPR-u.

Ovako, na ovaj način, ne samo da smo omogućili bolje uslove za sticanje penzije, omogućili smo i bolje uslove za rad i na taj način oni, kad ostvare 45 godina radnog staža ukupno sa beneficiranim radnim stažom ne moraju, jer svakako biće odmorniji i sposobniji da nastave svoj radni staž i odlaziti kasnije u penziju. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Da li neko želi reč?

Izvolite, koleginice.

BORKA GRUBOR: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, jača ekonomija, nove fabrike, nova radna mesta, što je odlika rada našeg predsednika Aleksandra Vučića i naše vlade, pozitivno utiče na veće ulaganje i u zdravstvo.

U cilju ravnomernog razvoja Republike Srbije vodi se računa i o saobraćajnicama koje povezuju sve naše regione. Ovom prilikom se zahvaljujem našoj vladi i resornom ministarstvu na uspešno završenoj rekonstrukciji pruge i železničkih stanica na liniji Šabac–Loznica–Brasina i omogućavanju prevoza putnika posle pauze od 13 godina. To je ujedno i jedini izlaz Republike Srpske u železničkom saobraćaju koji ih povezuje sa ostalim zemljama regiona.

Takođe i najava izgradnje brze saobraćajnice Šabac–Loznica u naredne dve godine uticaće na brži ekonomski razvoj našeg regiona privlačenjem novih investicija. Time će se stvoriti uslovi i za najavljeno renoviranje nekoliko odeljenja lozničke bolnice, počev od internog, grudnog, odeljenja psihijatrije, čime će naši sugrađani imati bolje uslove za lečenje.

Izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju predlaže se pravedniji obračun visine prevremene starosne penzije za osiguranike kojima se uvećava staž osiguranja, tzv. beneficirani staž, a koji u skladu sa odredbama zakona imaju pravo na sniženje opšte starosne granice prilikom odlaska u penziju. Naime, procenat umanjenja prevremene starosne penzije za ove osiguranike utvrđivaće se u odnosu na njihovu sniženu starosnu granicu, a ne u odnosu na opštu starosnu granicu, kako je to dosada bilo predviđeno zakonom.

Obezbeđuje se veća pravna sigurnost korisnika penzija. U cilju smanjenja broja privremenih rešenja Republičkog fonda za penzijsko-invalidsko osiguranje, predlaže se izmena u načinu obračuna poslednje godine staža osiguranja. Prema dosadašnjoj praksi, poslednju godinu staža osiguranja je bilo moguće obračunati tek po isteku godine, kada Republički zavod za statistiku objavi prosečnu godišnju zaradu u Republici... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice, izvolite.

IVANA NIKOLIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podnetim amandmanom na član 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ističem da je u Republici Srbiji stvoren ambijent za nova ulaganja i nove investicije.

Danas, kada govorimo o predlogu zakona koji je na dnevnom redu, kao rezultat od pre četiri godine ne tako popularnih mera, ali i svega što su odgovorni učinili za ovu zemlju da bi se obezbedila sigurna i realna isplata penzija, na zdravim osnovama, koja će građanima obezbediti dobru budućnost, podsetićemo se da je politika koja je bila aktuelna do 2012. godine dovela budžet, državu, građane na rub propasti. Činioci koji su doprineli takvom stanju u budžetu nisu pokazali odgovornost prema državi, prema sebi, a pre svega prema građanima. I, isti ti koji su napravili deficit, sa kojim su se odgovorni nekoliko godina borili da vrate odgovarajuće stanje, kritikovali su takvu situaciju istom merom kao što danas kritikuju i suficit u budžetu.

Za dobru budućnost građanima je važno da imaju stabilan budžet i mi smo na odličnom putu. To govore rezultati prepoznatljivi i na svetskim listama. Tempo kojim Srbija ide i prilike koje se otvaraju, na primer, uz kineska ulaganja, koja će biti u našoj zemlji zahvaljujući rejtingu i poštovanju koje naša zemlja ima zbog napora Vlade i predsednika Aleksandra Vučića, za dve-tri godine može omogućiti i dostizanje prvog mesta kao zemlje sa najvišim privrednim rastom u Evropi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice.

STANISLAVA JANOSHEVIC: Hvala, predsedavajući.

U periodu do 2012. godine, kada su preduzeća nemilosrdno propadala, propadala je i naša država. Ostajali smo bez sredstava i budžet je zatečen u katastrofalnom stanju. Penzije je nekako moralo isplatiti ljudima koji su ih pošteno zaradili, međutim, nije imalo odakle. Ljudi su ostajali bez posla. Hiljade ljudi je ostajalo bez posla i samim tim je sve manje bilo sredstava u budžetu, jer se nisu uplaćivali porezi za penziono-invalidsko osiguranje. Kako to nadomestiti ljudima?

Jeste da se starosna granica u jednom momentu i pomerila, međutim, mnogi ljudi mi kažu da ne mogu ni da zamisle i da ne znaju tačno šta bi radili kod kuće, prosto su navikli na radni odnos, dok drugi jedva čekaju da odu u penziju, neki su se umorili i život ide nekim drugim tokom.

Iskreno se nadam da ću svoju penziju bezbrižno dočekati, za nekih 30-ak godina, ali s obzirom da smo uspostavili sigurne temelje ne sumnjam da će tako i biti. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolegice Janošević.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite, kolega Janjuševiću.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre, uvažene kolege, usvajanjem ovog predloga zakona sve penzije će u odnosu na nivo iz 2014. godine, a pre zakona o privremenom smanjenju, biti veće od 8,4 do 13,3 odsto, sa tendencijom i daljeg rasta.

Šta je sigurnost za dalji rast? Pronaći ćemo deo razloga, a ja ću pričati o tim razlozima, na pravcu Koridora 11, na ubrzanim radovima auto-puta Beograd–Čačak, a zatim na proleće nas očekuje i početak radova na deonici Preljina–Požega. Tih 30,9 kilometara nastavka na Koridoru 11 mnogo znači za taj deo zapadne Srbije, za Zlatiborski okrug. Razloge ćemo naći na Koridoru 11 i u industrijskoj zoni u Čačku, gde je „Forverk“ započeo svoju veliku investiciju sa hiljadu novih radnih mesta, a onda u Požegi najveća investicija u namensku industriju, pa onda neophodnost proširenja slobodne zone u Užicu, razvoj turizma u Zlatiborskom okrugu, proširenje industrijske zone u Priboju. Razlozi za sigurnost u povećanje penzija su i u rekonstrukciji pruge Beograd–Bar, u delu pravca Resnik–Valjevo, 77,6 kilometara.

Dakle, mi iz zapadne Srbije u tom periodu pod nekakvom „žutom vlasti“ smo pre mogli dočekati da negde proradi vulkan, nego da proradi neka kompanija ili da proradi asfaltna baza za neki kilometar auto-puta. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Janjuševiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Branko Popović.

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri, dame i gospodo narodni poslanici, dopunom ovog člana stavom koji sam predložio dodatno se definiše predlog ovog zakona.

Jedan od strateških ciljeva u oblasti zdravstva je i obnova Univerzitetske dečije klinike u Tiršovoj, kao i izgradnja nove bolnice Tiršova 2. Za rekonstrukciju ove ustanove Vlada Republike Srbije je uložila 7,5 miliona evra, a obezbeđeno je i dodatnih milion evra za nabavku najsavremenije opreme i aparata. U narednom periodu praviće se studija izvodljivosti o izgradnji nove

dečije bolnice, a država je obezbedila 54 miliona evra za realizaciju ovog strateškog projekta.

Istovremeno, iz budžeta Srbije je samo u prvoj polovini ove godine izdvojeno više od tri miliona evra za lečenje dece i odraslih u inostranstvu, kao i 17 miliona evra za lečenje retkih bolesti. Država je osnovala budžetski fond za lečenje oboljenja, stanja ili povreda koje se ne mogu uspešno lečiti u Srbiji još 2014. godine i do danas je na lečenju u inostranstvo upućeno preko dve hiljade dece i u te svrhe je plaćeno oko 23 miliona evra.

Nastavak ulaganja u sve zdravstvene ustanove u vidu izgradnje novih domova zdravlja i bolnica, rekonstrukcije i adaptacija postojećih objekata, nabavka najsavremenije medicinske opreme i aparata, zapošljavanje mladih zdravstvenih radnika i ulaganje u njihovo stručno usavršavanje potvrda su strateškog opredeljenja Vlade Republike Srbije da razvojem zdravstvenog sistema doprinosi sveukupnom razvoju države, a time i boljem životnom standardu svih njenih građana. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Popoviću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Izvolite, kolega Bogatinoviću.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministri sa saradnicima, i ovog puta želim da izrazim zahvalnost svim penzionerima koji su imali razumevanja za svoju državu onda kada je bilo najteže i merama štednje omogućili bolju budućnost našoj zemlji.

A budućnost Srbije u kraju iz kog dolazim je svakako poljoprivreda. Na poljoprivredu, jednu od glavnih grana privrede, leskovački kraj se u velikoj meri oslanja. Svesni činjenice da je za opstanak našeg sela neophodno da poljoprivredni proizvođači ostanu na svojim imanjima i da ih održavaju, država Srbija i grad Leskovac ulažu značajna sredstva kako bi im pomogli.

Primeru radi, kroz projekat elektrifikacije polja u Leskovački kraj uloženo je 65, 6 miliona dinara. Izgrađeno je preko 37 kilometara elektromreže i u 220 gazdinstava u pet sela smo dobili mogućnost navodnjavanja na struju, što je ekonomski znatno isplativije. Pored navodnjavanja na struju, ovim poljoprivrednim proizvođačima kroz projekat elektrifikacije polja omogućeno je grejanje plastenika u zimskom periodu kako bi što ranije plasirali svoje proizvode na tržište. Resorno ministarstvo za 2018. godinu izdvaja značajna sredstva za nastavak elektrifikacije polja.

Pored poljoprivrede, Leskovac postaje i vrlo značajan industrijski grad. Inostrane kompanije zapošljavaju blizu 5.000 Leskovčana, a zahvaljujući velikom angažovanju gradonačelnika Leskovca doktora Gorana Cvetanovića sve veći broj stranih kompanija se interesuje za otvaranje svojih fabrika u našem gradu.

Tome je doprinela i kupovina imovine „Jugekspresa“ i „Sintetike“, za koju je grad Leskovac izdvojio ukupno 70 miliona dinara. Vlada Republike Srbije je za adaptaciju zgrade „Sintetike“ izdvojila 185 miliona dinara. Vrlo brzo tamo će se useliti turska kompanija „Džinsi“ i zaposliti još tri stotine radnika. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bogatinoviću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Da li neko želi reč?

Snežana Petrović, izvolite.

SNEŽANA PETROVIĆ: Zahvaljujem predsedavajući.

Uvaženi ministri i poštovane kolege narodni poslanici, podnela sam amandman na član 3. predloženog zakona kojim se vrše izmene u članu 20. Zakona o PIO i dodaje novi stav 2, koji glasi da se odredbama ovog zakona podstiče sveukupni razvoj Republike Srbije sa osvrtnom na poresku odgovornost.

Da je uvođenje reda u poresku politiku i te kako važno za ekonomsku stabilnost zemlje, potvrđuje se i novinama koje donose izmene i dopune Zakona o PIO.

Naime, u izmenama i dopunama Zakona o PIO predložen je i prestanak ovlašćenja Fonda da prinudno naplaćuje neuplaćene penziono-invalidske doprinose onima koji su sami obveznici uplate doprinosa obustavom trećine penzije. Tako se uvodi red u nadležnosti institucija, jer je za kontrolu naplate tih doprinosa nadležna Poreska uprava. Po predloženim izmenama navedeni korisnici penziona ček primaće prema uplaćenim doprinosima, jer će se visina penzije utvrđivati u skladu sa dužinom i visinom plaćanja doprinosa.

Novine su i kod smanjenja broja privremenih rešenja Fonda i u načinu obračuna poslednje godine penzijskog staža. Naime, dosada je poslednju godinu staža bilo moguće obračunati tek po isteku godine, kada Republički zavod za statistiku objavi prosečnu godišnju zaradu u Srbiji, pa je Fond morao da donosi privremena rešenja o visini penzionog čeka. Od naredne godine uvodi se oročenost trajanja privremenog rešenja na tri godine upravo zbog nepostojanja podataka za donošenje konačnog rešenja u visini penzionog čeka korisnika penzije. Na ovaj način obezbeđuje se veća pravna sigurnost penzionera. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Petrović.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Arsiću.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, mere fiskalne konsolidacije nisu cilj same po sebi. Naime, kada je donet zakon o umanjenju penzija 2014. godine, nama je trebalo vreme da oporavimo privredu, otvorimo fabrike i nova radna mesta i na taj način obezbedimo sigurno finansiranje penzionog fonda i funkcionisanje države. Kada smo to govorili 2014. godine u

ovoj istoj sali, bivši režim nas je optuživao da najbrutalnije lažemo, da ćemo da šampamo novac, da ćemo dalje da zadužujemo zemlju, da ćemo da povećavamo nezaposlenost i da ćemo i dalje da smanjujemo penzije.

Danas je predsednik SNS-a i predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić otvorio jednu fabriku u Nišu koja treba da zaposli 1.100 ljudi. Tih 1.100 novih radnih mesta znači i bolji život za 1.100 porodica u Srbiji, znači da se razlikujemo od bivšeg režima, koji je zatvarao fabrike a mi ih otvaramo, znači da Srbiju vodimo na onaj način kao što smo to obećavali u izbornim kampanjama i da će Srbija sasvim sigurno izaći iz finansijske, ekonomske krize u koju nas je uveo bivši režim.

Sa prestankom važenja zakona o ograničenju penzija penzioneri u Srbiji će imati veće penzije nego ikada, i svake godine biće veće i veće, ne zato što državu prodajemo, ne zato što se zadužujemo, ne zato što šampamo novac, nego zato što otvaramo fabrike i nova radna mesta iz kojih isplaćujemo i penzije i plate.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik dr Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite, koleginice.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Novina utvrđena ovim predlogom zakona je i ta da će svi koji ostvare 45 godina radnog staža moći da se penzionišu bez obzira na godine života i za njih neće važiti kazneni poeni, a starosna granica biće snižena i za one sa beneficiranim radnim stažom, kao i za one koji odlaze sa radnog mesta po posebnim uslovima.

Pošto se uslovi za žene pomeraju iz godine u godinu, odnosno povećavaju postepeno na 63 godine do 2020. godine, a na 65 do 2032. godine, u skladu sa tim će se i ženama ukidati penali.

Očekivani rast BDP-a, povećana naplata doprinosa Fonda PIO, nove investicije i postojeći trend rasta zapošljavanja daće pozitivne efekte i na prihode Fonda. To bi trebalo da doprinese i anuliranju eventualnog rasta troškova do kojih će doći ukidanjem penala posle dostizanja opšte starosne granice.

Kada govorimo o stranim investicijama, želim da kažem da 55% stranih investicija u regionu završi u Srbiji. Kao što znate, danas po sedmi put u mom rodnom gradu Nišu boravi predsednik države, gospodin Aleksandar Vučić, što nije zabeleženo još od 1945. godine da je jedan predsednik ili premijer toliko puta posetio Niš. Otvorena je fabrika „Cumtobel“, sa novih 1.100 radnih mesta, a očekuje se sutra otvaranje pogona filipinske fabrike „Imi“, sa još novih 1.250 radnih mesta, što znači život i budućnost za moje sugrađane, za njihove porodice, a to sve znači i veće plate i veće penzije.

Svi ovi podaci su jasan pokazatelj da država posluje sistemski, donosi odluke u skladu sa realnim stanjem u aktuelnom trenutku privrednog i svih drugih vitalnih resora i da su ugrožene kategorije građana prioritarna grupa, a da su sve neophodne mere ovim zakonom predviđene i pred uspešnom realizacijom. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

DRAGAN SAVKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO. Ovim predlogom zakona obezbeđuje se veća pravna sigurnost korisnika penzija. Predložena izmena se tiče obračunavanja poslednje godine staža osiguranja.

Prema dosadašnjoj praksi poslednju godinu staža bilo je moguće obračunati tek po isteku godine, odnosno kada Republički zavod za statistiku objavi prosečnu godišnju zaradu u Republici Srbiji, tako da je Fond morao da donosi privremena rešenja za zahteve podnete tokom godine. Ovom promenom značajno se poboljšava efikasnost rada Fonda i smanjuju se administrativni troškovi.

Korisnici kojima je vršena obustava do 1/3 penzije zato što nisu platili sve dospele iznose doprinosa odsada će se vršiti isplata penzija prema uplaćenim doprinosima. Prestankom ovlašćenja Fonda da vrši prinudnu naplatu uplaćenih doprinosa vrši se razgraničenje nadležnosti različitih institucija.

Najbitniji, odnosno ključni faktor koji garantuje stabilan penzijski fond je razvoj zemlje, nove investicije, nova zapošljavanja, čime se popravljaju odnos između radnika, odnosno osiguranika i broja penzionera, što je jedan od glavnih ciljeva Vlade – smanjenje nezaposlenosti.

Imajući to u vidu, predloženim izmenama i dopunama Zakona o PIO ostvaruje se sveukupni razvoj Republike Srbije, a amandmanom koji predlažem dodatno se definiše član 3. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vama.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Da li neko želi reč?

Blaža Knežević.

Izvolite, kolega Kneževiću.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri sa saradnicima, država Srbija se 2012. godine suočila sa izuzetno teškom ekonomskom situacijom. Neodgovornom politikom naša zemlja, potpuno ekonomski iscrpljena, dovedena je na ivicu bankrota. Srpska napredna stranka je dolaskom na vlast preuzela veliku odgovornost pred građanima Srbije. Tada Aleksandar Vučić pokreće korenite reforme, koje će, pokazalo se, doneti privredni preporod Srbije.

Jedan od najvažnijih segmenata privrednog razvoja Srbije svakako je infrastruktura, koja je bila ključ za ubrzani ekonomski razvoj Srbije. Naša država je ulaganjem u infrastrukturu postala mreža koridora, čime su se stvorili uslovi za dolazak velikog broja investitora i otvaranje novih radnih mesta. To su činjenice.

Investicije koje dolaze u Srbiju su garant ekonomske stabilnosti Srbije, a takođe i podstiču punjenje penzionog fonda.

Da napomenem da smo 2012. godine imali 58% izdvajanja iz budžeta za penzije, a sada je to oko 32%. Nezaposlenost je bila 26%, sada je oko 12%. Imamo konstantno povećanje minimalne zarade. Treću godinu zaredom imamo suficit u budžetu. Srbija je među tri najbrže rastuće ekonomije u Evropi. Ovo se postiže samo mudrim i odlučnim potezima, a pre svega posvećenim radom prema svom narodu i državi, kako to radi predsednik Aleksandar Vučić. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kneževiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.

Da li neko želi reč?

Dalibor Radičević.

Izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO. Cilj mog amandmana je da se dodatno definiše Predlog zakona, a ujedno da ukažem na važnost razvoja industrije kao jedne od ključnih grana od koje zavisi stabilnost finansija, kao i stabilnost penzionog fonda. Samo ako se povećava industrijska proizvodnja, tj. ako se povećava broj novootvorenih proizvodnih preduzeća, smanjiće se procenat zaduženja penzionog fonda od države da bi se omogućila redovna isplata penzija.

Članom 3. Predloga zakona menjaju se odredbe člana 20. Zakona o PIO, a odnosi se na radna mesta na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem.

Ove odredbe se najviše odnose na rudare, a ja ne mogu da ne pomenem rudare Aleksinačkog rudnika, kao i sam Aleksinački rudnik.

Koliko je posao rudara težak i opasan i koliko je bitno da rudari ostvare beneficije najbolje možemo videti po nesrećama koje se dešavaju u rudnicima. Jedna takva nesreća se dogodila 1989. godine, kada je u Aleksinačkom rudniku živote izgubila cela prva smena, čak 90 rudara. Zajedno sa njihovim životima ugašen je i Aleksinački rudnik, rudnik koji ima ovog trenutka ispitane rezerve uglja koje su veće od ukupnih rezervi svih ostalih rudnika u Srbiji. Zato se nadam da će rudnik ponovo biti otvoren u što skorijem roku, jer je to dobar način da se privreda u Aleksincu ponovo stavi na zdrave temelje, zato što je sam rudnik bio pokretač razvoja Aleksinca i okoline, kao i celokupne države. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Radičeviću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Izvolite, kolega Jančiću.

RADOVAN JANČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, poštovani ministri sa saradnicima, amandman koji sam podneo insistira na sveukupnom razvoju Republike Srbije i unapređenju rada lokalnih samouprava, što jeste uslov za bolji život, ne samo penzionera nego za sve građane naše zemlje.

Lokalne samouprave kakve nam je prethodni režim ostavio 2012. godine, u Vojvodini 2016. godine bile su u katastrofalnom stanju, potpuno devastirane, opljačkane i prezadužene, sa napuštenim proizvodnim pogonima i radnicima koje smo u to vreme mogli videti samo pred vratima Zavoda za zapošljavanje, centrima za socijalni rad i Crvenog krsta. Tako je bilo i u Novom Kneževcu. Tačno pre 20 godina na jednog korisnika prava PIO bila su 2,5 osiguranika, da bi taj odnos u 2016. postao negativan, odnosno manje osiguranika nego penzionera.

Nisu tome kriva demografska ili ekonomska kretanja, loša ekonomska situacija, ekonomska kriza ili migracije, krivi su oni koji su 5. oktobra 2000. godine preuzeli Srbiju, pa i Novi Kneževac, sve upropastili, sproveli pljačkašku privatizaciju i po pravilu ostavili radnike bez posla, ali zato nisu zaboravili da se lično obogate.

Samo u Fabrici papira i Poljoprivrednom kombinatu „Spasoje Stević“ bilo je više od dve hiljade zaposlenih, danas nijedan. Mnogi od tih radnika danas su penzioneri. Njih je u Novom Kneževcu 2.355, gde prosečna penzija iznosi svega 24.454 dinara.

Raduju se penzioneri donošenju ovog zakona, raduju se uvećanju od 8,8% do 13,2%, posebno se raduju što je Srbija postala finansijski stabilna zemlja sa stabilnim rastom BDP-a, koji im je garant da će im se penzije samo uvećavati, za razliku od 2014. godine, kada su mogli ostati bez njih.

PREDSEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem.

Na član 3. amandman, sa ispravkom, je podneo narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo, drugarice i drugovi, uvaženi ministri sa saradnicima, Predlogom zakona o izmenama i dopunama u članu 3. ste predložili da se izvrši korekcija u članu 20, i to u stavu 3. kada se radi o mogućem snižavanju starosne granice na 50 godina života i tu ste predložili da se pravo na ovo sniženje može dati onima koji imaju dve trećine efektivno provedenog radnog staža na poslovima na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem.

Iz razloga pravičnosti i pravednosti, uzimajući u obzir sve aspekte koji mogu uticati i na ovaj član, ja sam predložio amandman kojim sam predložio korekciju ovog vašeg predloga i to utoliko što bi se, umesto dve trećine radnog staža kao minimuma provedenog sa uvećanim stažom osiguranja, tražila jedna polovina.

S obzirom da su mnogi uslovi dozvoljavali da se sa zasnivanjem radnog odnosa u neka ranija vremena, imamo dosta takvih situacija, započinjalo sa 15 godina života, mislim da je ovaj uslov sa jednom polovinom računanja ovog staža, kako ga mi u žargonu zovemo beneficiranog, pogotovo ovog sa najvećim uvećanjem, zaista realan razlog i realna osnova da se ovakva korekcija usvoji, s obzirom na sve one uslove za koje možemo proceniti da su ti ljudi koji su radili na ovakvim poslovima imali tokom svog radnog veka i da ćemo ih time izjednačiti sa onima koji nisu radili po posebnim uslovima i nemaju pravo na sniženje do 50 godina života kao gornje starosne granice za odlazak u penziju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vera Jovanović.

Izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Milićeviću.

Poštovani ministri sa saradnicima, sa zadovoljstvom moram da primetim da, kada ova vlada i njen predsednik u svakodnevnoj borbi za bolje sutra građana Srbije postižu vidljive rezultate, kao da kolegama prekoputa to smeta. Zašto? Bili su u prilici da pokažu i dokažu i šta znaju i koliko mogu. Nažalost, oni su razmišljali da zadovolje najpre lične apetite, a najmanje o potrebama građana.

Radi upoređenja moram da primetim da je nezaposlenost te 2012. godine bila 25,5%, a danas je 11,9%. Srbija je u 2017. godini privukla rekordan broj investicija, zahvaljujući čemu se prvi put našla na top listi 15 zemalja po broju stranih direktnih investicija. Srbija je prošle godine privukla 118 stranih

direktnih investicija. Samo u 2017. godini stvorena je mogućnost da se zaposli preko 20.000 naših građana. Svako od ovih novootvorenih radnih mesta stvara mogućnost boljitka i direktno utiče na mogućnost boljeg življenja svih njenih građana, a i samih penzionera.

Izdvajanjem doprinosa iz ličnog dohotka i uplaćivanjem u Fond PIO svakodnevno se osnažuje taj fond, pa se nadam da će u danu za glasanje moje kolege prihvatiti moj amandman. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ognjen Pantović.

Izvolite.

OGNJEN PANTOVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, ovim predlogom zakona Vlada Srbije je pokazala da nije zaboravila penzionere. Dobrim kontinuiranim radom, mnoštvom investicija, otvaranjem novih radnih mesta stekli su se uslovi za povećanje penzija.

Kao što Vlada nije zaboravila penzionere, nije zaboravila ni ostale građane. Navešću samo nekoliko primera. Sačuvano je 5.000 radnih mesta u Smederevu. Evo, sada imamo priliku da vidimo da stižu nove investicije iz Kine, industrijski park, desetine hiljada novih radnih mesta.

Takođe, ozbiljnim ulaganjem u visoko obrazovanje, u obrazovanje inače, u visoke tehnologije stvorili su se uslovi da polako možemo da zadržimo naše inženjere, naše naučnike, da ostanu i zasnuju radni odnos i svoje porodice ovde u Srbiji.

Izgradnjom auto-puteva i infrastrukture stekli su se odlični uslovi za nove investicije i u onim mestima koja su dosada bila nerazvijena u našoj zemlji.

Ono što je posebno bitno jeste da Srbija nije zaboravila ni svoj narod preko Drine. Planiraju se putevi ka Republici Srpskoj, a imali smo priliku da vidimo da je Vlada Republike Srbije uložila i pet miliona evra u razvoj lokalnih samouprava u Republici Srpskoj i čak 500.000 evra za obnovu hramova u Federaciji BiH. Ovo je jedan od dobrih pokazatelja kako se na najbolji način vodi računa o svom narodu, ma gde on živeo. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Pantoviću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik mr Igor Bečić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik doc. dr Mihailo Jokić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

MIHAILO JOKIĆ: Gospodo poslanici, vi se sećate da sam ja u prethodnoj diskusiji rekao da dajem prednost budžetu u odnosu na formulu. Mislim da je budžet najvažnija reč, koja treba da postane mantra za sve građane Srbije, jer ako mi budemo vodili računa o budžetu i ako budžet bude pun, mi nećemo imati problema.

Mi ćemo doći u situaciju da štitimo ne one penzionere koji imaju penziju manju od 25.000, nego da u sledećem koraku štitimo penzionere koji imaju penziju manju od prosečnog ličnog dohotka.

Kako ćemo to postići? Tako što ćemo u svakom momentu voditi računa da li se budžet puni. Gde se puni budžet? Pa u pekari, u prodavnici, u kafani, na svadbi, na svakom koraku. Znači, moramo sačekati račun. Moramo biti svesni da od nas samih zavisi da li će ili ne država dobiti svoj deo u svim onim transakcijama u kojima učestvujemo, u svim procesima u kojima učestvujemo itd. Znači, ta svest mora da bude prisutna kod građana Srbije. Ako to mi uspemo a, kažem, uspećemo ako budemo isticali važnost budžeta.

Nema države, moćne države, nema države ako nema budžeta. Budžet se mora puniti. Ne mogu budžet puniti samo poreske uprave i poreznici. Budžet mora da puni i o njemu da brine svaki građanin, na svakom mestu i u svakom procesu, i onda neće, gospodo, biti problema. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, profesore Jokiću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Reč ima narodni poslanik Studenka Kovačević.

Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministri, iskoristiću priliku da podsetim na politiku kojom se SNS kandidovala na izborima 2012. godine. Slogan je glasio „Svom snagom u reforme“, a u svom predizbornom programu smo građanima jasno rekli, iako su i sami znali, da je zemlja u teškom stanju i da se moraju preduzeti teške mere kako bismo stabilizovali budžet i javne finansije. To smo ponudili, građani razumeli i izabrali nas. Dakle, nije bilo nikakve obmane. Naprotiv, po prvi put građani su čuli istinu i realno stanje u kom se država nalazi.

Rekli smo i da ćemo obezbediti nova radna mesta, učiniti sve da sačuvamo postojeća. To i radimo sve vreme. Rekli smo da ćemo poboljšati ugled zemlje u Evropi i svetu, to se i desilo. Mogu da nabrajam još dugo, ali kratko je vreme.

Šta je sa svim onim što ulažemo u bolji kvalitet obrazovanja? Gradimo škole, vrtiće. Zatim zdravstva – gradimo bolnice i ambulante. Kulture – renoviramo muzeje. Poljoprivredu, privredu, populacionu politiku. Pa toga nije bilo četiri decenije unazad. I, sve to ravnomerno, odnosno u čitavoj Srbiji, a ne samo u Beogradu, kako je to ranije bivalo. Na to dodajte izgrađene auto-puteve, vojnu opremljenost, opremljenost policije itd. Nema oblasti u koju se ne ulaže.

Mi imamo prava to da ističemo, jer to je rezultat našeg rada. Treba se stideti nerada, a ne poštenog rada.

Sve što sam navela je vidljivo, samo Đilas nije, s obzirom da je u jednom beogradskom naselju u vreme beogradskih izbora rekao da treba izgraditi novu školu, a nova škola već je izgrađena dve godine ranije. Mi je izgradili i deca je redovno pohađaju. Sami zaključite o čemu se tu radi. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Kovačević.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, niko od nas ne može biti mlađi nego što je ovog trenutka. Svi bismo mi da živimo dugo. Postoji izreka – svi bismo mi da živimo dugo, ali ne bismo da budemo starci. S obzirom da ne možemo biti mlađi nego što smo ovog trenutka, svi smo mi budući bivši i svi smo mi budući penzioneri, oni koji trenutno nismo, i svima želim da budu penzioneri veoma dugo.

Ja ću da pričam o poljoprivrednim penzijama, koje su, izgleda, manje nego socijalna pomoć. To je veoma loša poruka i Vlada ubuduće to treba da koriguje, posebno onim dodatkom koji može da doda po svojoj odluci. Zato što je to poruka – bolje biti socijalni slučaj nego seljak. Ako je to tako, onda to dovede do prodaje imanja.

Ljudi da bi se penzionisali pre vremena, a prosečna starost na selu je 59 godina i najveće siromaštvo je na selu, oni pribegavaju odlasku ne u penziju, već odlasku u socijalne slučajeve, zato što rasprodaju imanje ili ga prevedu na nekog drugog i onda prikažu da ništa nemaju i budu teret državi samo na drugi način.

Bolje da država nešto doda poljoprivrednim penzionerima i da oni nastave da rade svoja imanja, nego da ih fiktivno otuđuju ili da ih stvarno otuđuju i da tako prestaju da rade i postaju socijalni slučajevi koji ispijaju flaše piva ispred prodavnice.

Prosečna starost na selu je 59 godina i mi moramo voditi računa i moramo videti šta ćemo s onim tajkunima, recimo onima koji su opljačkali

PKB. Ako neko za malo više od godinu dana PKB-u napravi dug od devet milijardi i devetsto i nešto miliona, ili 990.000 poljoprivrednih penzija, ako neko u tom istom periodu kad su svi siromašni, kad je 400.000 ljudi ostalo bez posla, kad su seljačke penzije bile manje od socijalne pomoći, ako taj neko, vođa saveza lopuža, prevaranata i secikesa i ljotićevara, ako taj neko za nekoliko godina na javnoj funkciji prihoduje na svojim firmama sto miliona evra, ili milion poljoprivrednih penzija, ja preporučujem pravosuđu pre svega, organima gonjenja, da se ozbiljno pozabave tajkunima iz saveza lopuža, prevaranata i ljotićevara i da taj novac iskoriste ne samo za poljoprivredne penzije, već i za podizanje poljoprivrede. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Ristićeviću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Izvolite.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U svom prethodnom izlaganju istakao sam činjenicu da visina penzija nije stečeno pravo, već promenljiva ekonomska kategorija, koja zavisi od ekonomske snage društva. Dakle, ponoviću opet, penzije jesu stečeno pravo i niko ih ne može ukinuti ili umanjiti, ali visina penzija nije stečeno pravo, već promenljiva ekonomska kategorija, koja zavisi od ekonomske moći i snage društva, snage njene privrede, broja i odnosa zaposlenih prema penzionerima.

Znači, sve neistinite i zlonamerne priče i insinacije, koje smo, nažalost, i ovde mogli da čujemo, da su nekome „uzete penzije i da one treba da se vrate tome kome su uzete“, padaju u vodu. Nikome penzije nisu uzete, da bi morale da se vrate, već su, u skladu sa Zakonom o privremenom utvrđivanju načina isplate penzija, penzije morale privremeno biti svedene na opravdani nivo, sve do stvaranja ekonomskih uslova koji će omogućiti da se penzije finansiraju iz realnih izvora, na osnovu vidljivih ekonomskih rezultata.

Danas, posle četiri godine, ti uslovi su, zahvaljujući pre svega Aleksandru Vučiću i njegovoj mudroj politici, konačno stvoreni, ekonomija je vidljivo jača, otvaraju se nove fabrike i sve je veći broj zaposlenih radnika. Takva povoljna kretanja omogućila su da se bolje i redovnije pune kako Fond PIO, ali i budžet, pa se iz realnih izvora danas penzije mogu čak i povećavati. Razlika je, dakle, drastična, što bi rekli neki glumci, između onog „žutog“ vremena, kada su se podizali krediti za isplatu penzija, sa visokim kamatama, i ovog našeg, naprednjačkog, Vučićevog, kada se penzije isplaćuju iz realnih izvora. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Olivera Ognjanović.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Nastavak reformi pomoći će najviše onima sa najnižim penzijama, jer će oni dobiti dodatno povećanje. Više nemamo opterećenja budžeta koja su kritična za opstanak čitavog finansijskog sistema. Danas, zahvaljujući velikom trudu naše vlade, pokrivamo iz budžeta svega 31%, za razliku od ranijih 58% dotacija za penzije.

Finansijska stabilnost je neophodna za promociju unutrašnje stabilnosti. Pošto procenat zaposlenosti direktno utiče na količinu sredstava za isplatu penzija, putem doprinosa i poreza, naša vlada se maksimalno zalaže da privuče strane direktne investicije i podstakne razvoj privrede i preduzetništva.

Sve dosadašnje i buduće investicije su pokazatelji da je Vlada Srbije, na čelu sa predsednikom Vučićem, stvorila pogodno tle za ulaganje i pozitivnu privrednu klimu. Sve što treba da radimo narednih godina jeste da se držimo tog puta, a ono što penzioneri Srbije treba svakako da očekuju već i naredne godine jesu dodatna povećanja penzija i ukupno bolji život. Ovo je put koji vodi sveukupnom razvoju i finansijskoj stabilnosti, kurs koji je odredila Vlada Srbije, put kojim se kreće SNS. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Uvaženi ministri, kolege poslanici, građani Srbije, stavio sam amandman na član 3. kojim želim da stavim akcenat na nedovoljno razvijena područja, iz kojeg ja dolazim, iz Svrljiga, gde sada unazad nekoliko godina stvarno se vidi stabilnost u svemu, gde se daje mogućnost kroz otvaranje novih radnih mesta, ne samo u privredi nego i u poljoprivredi, gde kroz program zadrugarstva ima veliki broj naših ljudi koji su sada dobili svoje radno mesto, da putem udruživanja u zadrugarstvu se dobije radno mesto i na taj način sutra može uplaćivati penzija. Kroz ovakav način rada daje se mogućnost, sada je to i urađeno, da se da veća penzija.

Meni je najveće zadovoljstvo što u ovom zakonu sada dajemo mogućnost i onim našim ljudima koji rade najteže stvari, i rudarima, i policajcima koji rade specijalne zadatke, i u vojsci avijatičarima, da sada prvi put imamo mogućnost da odu u penziju sa 50 godina, a da dve trećine svog radnog veka provedu na takvim zadacima. Do ovog sadašnjeg zakona bilo je drugačije.

Dosada je bilo da čovek mora raditi taj posao non-stop, sve dok ne dobije mogućnost da ode u penziju. Znači, ukoliko je prethodnih godinu ili dve godine imao nekih problema, nije mogao da radi te specijalne zadatke ili da bude u rudniku, radio neke lakše poslove, taj čovek ne bi mogao da ode u penziju. Ovim

sada zakonom stvaramo mogućnost i dajemo mogućnost da svi ti ljudi mogu da odu u penziju jer svedoci smo da smo imali stvarno velike i dobre radnike i rudare, a i ljude koji rade u vojsci i policiji, da sada slobodno mogu da odu penziju da uživaju jer su zaslužili to.

Još jednom pozivam sve kolege da daju podršku mojim amandmanima, da daju podršku nedovoljno razvijenim područjima, kao što su Svrljig, Bela Palanka i ostale opštine u Srbiji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Miletiću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Moj amandman se odnosi na primenu Agende 2030 kada su u pitanju ciljevi održivog razvoja, odnosno zaustavljanje siromaštva, a drugi se odnosi na održivi ekonomski razvoj i rast jedne zemlje i ekonomije, zapošljavanje i dostojanstven rad.

Ono što je važno reći, to je da je premijerka Ana Brnabić zaista na čelu bila jedne subregionalne konferencije koja se odnosi na implementaciju ove agende, s obzirom da Srbija želi zaista da se okrene svetskim tokovima, a rezultat uopšte sprovođenja ekonomskih reformi u protekle četiri godine pokazuje da je 3. avgusta 2017. godine u izveštaju FDI Intelidžensa, ogranka Fajnenšel tajmsa, rekla da je Srbija svetski lider u privlačenju stranih direktnih grinfild investicija, da su razlozi za to pre svega, pored ekonomskih reformi, smanjenje vremena otvaranja firmi u Srbiji, zatim smanjenje vremena koje se odnosi na dobijanje građevinske dozvole, pristup jedinstvenom tržištu, kao i veliki skok na Duing biznis listi.

I danas smo imali prilike da čujemo da su otvorene nove fabrike, kao što je „Cumtobel“ u Nišu, i da će se sigurno otvarati još novih fabrika od strane nemačkih investitora, ali mi imamo i najave velikih investicija iz Republike Kine, znamo da je Bor našao svog strateškog partnera, koji treba da zaposli, a zaustavi otpuštanje, 1.500 radnika, 4.000 u Smederevu, kada je u pitanju Železara Smederevo, zaustavljeno je da budu otpušteni i imamo i nova zapošljavanja u Zrenjaninu od 1.000 radnika od strane kineskih investitora.

To je pokazatelj, u stvari, kuda Srbija ide. Ide ka periodu visokog ekonomskog rasta, što znači samim tim i visoke razlike u rastu BDP-a, odnosno koje će dati penzionerima sve veće i veće dodatke i povećanja, a to je u interesu svih građana Srbije, kao i samih penzionera. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Tomić.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Zoran Bojanić.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Ovim amandmanom, koji se odnosi na održiv razvoj, nastavljamo pokaznu vežbu pre svega za kolege prekoputa. Ima jednog, pojavio se.

Šta je to održivi razvoj? Između ostalog, postizanje održivosti na socijalnom planu kroz eliminaciju siromaštva i svih vidova socijalne patologije. Da li je to tako bilo i u prethodnom periodu? Nije; nažalost, nije. Eto, mi smo bili prinuđeni nakon 2012. godine da menjamo mnoge zakone, neke smo usklađivali, neke smo morali zbog našeg pravca prema EU, ali ono što je meni ostalo u sećanju, a vezujem za penzije, vezujem za sva primanja i davanja, to je zakon o stečaju, koji smo morali da promenimo zato što su se snašli da pre proglašenja onih privatizovanih preduzeća vi napravite dužnički odnos prema zavisnom preduzeću, proglasite stečaj, zavisno preduzeće preuzme svu imovinu preduzeća u stečaju, radnici ostanu na ulici, bez plata, bez bilo kakvih socijalnih davanja, bez vezanog staža i bez budućnosti, bez budućih penzija.

Ima takvih slučajeva i u mom gradu, u Kraljevu, znam mnogo preduzeća. Evo, pomenuću Fabriku vagona, koja je dva puta privatizovana, prodavana istom kupcu iz Ukrajine. Na kraju je država Srbija, posle svih poništenih privatizacija, morala istom tom kupcu, koji ništa nije uradio za preduzeće, koji je prodao vagone koje je nekada davno neko uradio, da plati, ja mislim, 13 miliona evra presudu Međunarodnog suda i odgovarajuću štetu jer je raskinut ugovor. Toliko o tome. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Bojaniću.

Po amandmanu, narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Zašto smo mi potpuno drugačijeg mišljenja?

Za nekoliko dana će 5. oktobar 2018. godine. Pre osamnaest godina, na 5. oktobar 2000. godine, kada su građani izašli na ulicu da odbrane rezultate izbora, kada se dešavalo da je Državna bezbednost zapalila ovo zdanje u nameri da izazove reakciju vojske i policije... Prošlo je 18 godina, ali ono što je ostalo upamćeno jesu dugovanja koja je tadašnja vlast, na čelu sa Slobodanom Miloševićem i SRS, ostala dužna penzionerima, a to je 12 penzija svakom penzioneru u Srbiji, 18 penzija svakom poljoprivredniku u Srbiji i 24 socijalne pomoći svakom primaocu socijalnih davanja u Srbiji. Dve godine se nije primala socijalna pomoć u Srbiji. Ono što je važno jeste da je bila i jedna štednja koja se zvala „stara devizna štednja“.

Sve je to vraćeno, do poslednjeg dinara, sa zateznom kamatom i usklađenom stopom inflacije. Vraćeno je to u ratama, ali je vraćeno, zato što je to bilo jedno od predizbornih obećanja te 2000. godine.

Ono što je danas slučaj, od 2014. do 2018. godine, jeste situacija da ste ostali dužni penzionerima penzije koje su im, mimo Ustava, otete za te četiri

godine. Sedamsto hiljada penzionera u Srbiji je doživelo da ono što su pošteno zaradili tokom svog života, da im neko, nekim zakonom, uz neki izgovor, zauvek smanji i da mu nikada ne padne na pamet da to i vrati.

Vi danas kažete da će penzije biti veće nego ikada. Kažete to da su penzije u Srbiji napokon stabilne i da rastu. A kako kada Fiskalni savet tvrdi, kao jedna nezavisna institucija i veoma važna kada je u pitanju demokratija u Srbiji, da će se Srbija približiti zemljama afričkog tipa ukoliko ministri i Vlada budu sami određivali, svojom voljom, u toku neke izborne kampanje, koliko će uzimati penzionerima a koliko će im davati?

Dakle, nigde u zakonu ne piše da će penzije biti veće nego ikada. To je vaše obećanje. Vi ste, isto tako, obećali 2014. godine da je to privremeno smanjenje i da ćete vi to da vratite, pa se ovim zakonom to ne dešava. Dakle, vi ste jednom izneverili obećanje iz 2014. godine. Kako sada da vam 700.000 penzionera veruje kada kažete da će penzije biti nikada veće, a da to ne piše ni u jednom slovu predloga zakona koji je ovde pred nama?

Umesto toga, ukidaju se formule za izračunavanje penzija, ukidaju se formule, kao što kaže Fiskalni savet, i umesto toga se proizvoljnom voljom, neko bi rekao milostinjom, dele penzije od izbornog ciklusa do izbornog ciklusa, pa pre izbora, verovatno, nekoliko meseci će biti veće, a odmah nakon izbora nekoliko meseci će biti manje.

To samo znači da su ruke režima i dalje duboko u džepovima penzionera, sa čim se mi ne slažemo, zato što više ne postoji apsolutno nikakva pravna izvesnost kod ljudi koji su ceo svoj život radili, kod formule koja je postojala, koja im je tačno govorila na koliko novca mogu da računaju u svojoj starosti. Oni danas ne samo da ne mogu da računaju na to koliko će novca biti njima uplaćeno za sumu koja se zove penzija, nego ne mogu apsolutno da budu sigurni da li će uopšte da bude te penzije. Jer sada nije potreban zakon o privremenom smanjenju i umanjenju penzija, to sada može da uradi Vlada, odnosno resorno zaduženi ministar kako god hoće i želi, kad god to poželi.

Dakle, minulim radom se apsolutno više ništa ne postiže, nikakva pravna izvesnost. To znači da nema više vladavine prava u Srbiji. To znači da penzioner nema izvesnost kada su primanja u pitanju, ne može da planira svoju starost, ne može da zna koliko će mu novca biti potrebno za život. To je ono što je strašno i zbog toga se protivimo ovom amandmanu i zbog toga smo rekli u samom startu i početku – ne možete na ovaj način da izneverite 700.000 ljudi u Srbiji. To jednostavno nije u redu. Oni to nisu zaslužili. Ne možete izjednačavati najniže penzije sa najvišim penzijama. Ni to nije u redu, jer je neko radio mnogo teže poslove, uplaćivao u penzioni fond mnogo veće svote novca, za razliku od nekog drugog koji je radio poslove i manje novca je izdvajao za penzije.

Sa tim u vezi, smatram da je ovaj zakon, i amandman zajedno sa njim, poguban po pravnu izvesnost svakog penzionera u Srbiji, čak i onog sa

najmanjom penzijom, jer sada ni oni sa najmanjom penzijom nemaju pravnu izvesnost da će im penzije, minimalne, rasti i da će sa tom minimalnom čak imati koliku-toliku pravnu izvesnost.

Deset godina je prošlo od osnivanja SNS-a. Deset godina ste na političkoj sceni Srbije. Da li smo danas društvo u kojem vlada vladavina prava? Da li smo danas uspešniji nego što smo bili pre deset godina? Da li danas mladi u manjoj meri beže iz zemlje? Da li danas penzioner može svojoj unuci ili unuku da obezbedi džeparac od svog mukotrpnog životnog rada? Da li danas u Srbiji postoji institucija koja će da zaštiti svakog radnika koji je na gradilištu prijavljen na crno, koji nema apsolutno nikakvu zaštitu, radnike kojima se u poslednjih nekoliko nedelja sve češće i češće dešava da bez potrebne opreme su na spratovima, 9, 10, 15, 20 spratova? Nekolicina je tragično izgubila život, a nismo videli apsolutno nikakvu reakciju države u tom smislu. Govorili ste da ćete promeniti stvar u tom smislu i, evo, već mesec dana se apsolutno ništa nije dogodilo.

Kada je u pitanju odnos prema životu, da li taj penzioner danas može da od svog primanja pomogne i nekome ko nije zaposlen u njegovoj porodici? Da li je ta penzija koja mu je umanjena bila umanjena zbog toga što je njegov unuk dobio posao? Ne. Koliko je ljudi zaposleno u poslednje četiri godine, od 2014. do 2018. godine? Ko je zaposlen? Da li su to deca funkcionera ove države ili su to deca ili unuci penzionera ove države? Pitanje je veoma jasno, a mislim da je i odgovor takođe veoma jasan.

Deset godina postojanja SNS-a je obeleženo time da 700.000 penzionera, poput oficira Vojske Jugoslavije koji je pre nekoliko dana dao jednu izjavu da mu nisu potrebna pisma predsednika SNS-a, da se njemu duguje 600 i 16 hiljada dinara i da on tih, evo, skoro pet hiljada evra očekuje da mu neko vrati. E, ovaj zakon to ne obezbeđuje.

Ovaj zakon apsolutno ne govori o pravnoj izvesnosti i vladavini prava i iz tog razloga mi smo dali obećanje, i podvlačimo ga ponovo, vратиćemo svaki dinar koji se duguje svakom čoveku u ovoj zemlji, jer te penzije nisu smanjene da bi se zaposlila nečija deca u Srbiji koja su vredno radila i stekla pošteno svoje obrazovanje i svoje diplome, nego isključivo direktori, koji i dalje u Srbiji imaju po 10-20 hiljada evra platu, koji imaju ogromna primanja, sistem koji troši milijarde dinara, propali projekti koji su nam uzeli svaku vrstu budućnosti, oduzeli mladima a uzeli starima.

Ono što je veoma važno jeste da se naše obećanje ne zasniva na tome da li su neki naredni izbori blizu. Apsolutno nisu. Ovaj zakon je takav da ne govori o tome da li će se vratiti novac. Državni sekretar Ministarstva je rekao čak da neće sigurno, i da nije namera Vlade da ga sigurno vrati, to je rekao na Odboru za socijalna pitanja.

Mi vam obećavamo da ćemo svaki dinar vratiti i obećavamo da nikada više Srbija neće doći u ovu situaciju da neko može čoveku ono pošteno zarađeno da otme i da mu nikada više ne vrati.

To se možda dešavalo 1945. ili 1946. godine u Srbiji, to se dešavalo 90-ih godina u Srbiji, to se dešavalo i 2014. do 2018. godine u Srbiji i krajnje je vreme da to stane, jer ako želimo da bilo ko živi u ovoj zemlji, ova zemlja mora da bude uređena. Moraju da se poštuju zakoni i Ustav i nije moguće na ovaj način stvarati jednu neizvesnost koja odgovara isključivo funkcionerima SNS-a i onima u vrhu vlasti, dok su građani potpuno zanemareni, njihovi unuci, njihovi sinovi i ćerke, i to je ono što je strašno za Srbiju u 21. veku.

Iz tog razloga, još jednom podvlačimo, uvešćemo pravnu izvesnost i vratićemo svaki dinar pošteno zarađeni svakom penzioneru u Srbiji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Pravo na repliku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite, kolegice.

VJERICA RADETA: Razmišljala sam da li da se javim, da li вреди trošiti vreme na nešto što kaže Balša Božović, ali pošto saosećam s njim, morala sam o tome kolege da obavestim. Čovek se lepo naspavao, osvežen ovako došao u Skupštinu, kad ono nema prenosa, džabe govorio deset minuta.

Ali volela bih da znam i o čemu je govorio. Ni Đorđe Milićević, a ni vi, Arsiću, ga niste pitali. Rekao je – ovaj amandman. Spremna sam da uložim poprilično na opkladu da on ne zna koji amandman, ko je podneo amandman. O čemu priča čovek? Došao je ovde da nas podseti na 5. oktobar i da kaže da su službe bezbednosti tada palile Skupštinu. Ako je mislio na službe bezbednosti za koje je radio Đinđić, jesu, nemačke. Ako misli na službe bezbednosti Engleske, za koje mu radi Vuk Pozderac, onda jesu.

Dakle, potpuno jedna onako priča da bi potrošio vreme misleći da će biti u prenosu, misleći da će ga čuti ovi iz tog njihovog Saveza ne bi li im se privoleo, pošto nisam sigurna da i on zna kome on pripada u toj grupaciji, kome oni uopšte pripadaju, koliko se stranih službi bezbednosti infiltriralo. Koliko ih ima tamo, svako radi za neku drugu službu bezbednosti. Zato je njemu to prisutno prilikom podsećanja na 5. oktobar, dan kada je počelo sve zlo za državu Srbiju i za sve građane Srbije. Zaista, sad ozbiljno, da se hvali neko da je bio učesnik 5. oktobra je i tužno i bedno. Po onoj narodnoj – čega se pametan stidi, Balša se tim ponosi.

(Balša Božović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Polako, kolega Božoviću.

Pravo na repliku, narodni poslanik Đorđe Milićević.

Izvolite.

ĐORĐE MILIĆEVIĆ: Zahvaljujem, kolega Arsiću.

Nisam imao nameru da koristim pravo na repliku već da govorim po amandmanu, ali pomenuta je i SPS, pomenuto je mnogo toga što apsolutno nema nikakvih dodirnih tačaka sa amandmanom o kojem se vodila rasprava i samo u nekoliko rečenica – kada mogu kolege iz opozicije da govore o 5. oktobru, valjda i mi imamo legitimno pravo da kažemo svoj stav, politički stav, o 5. oktobru, o 24. septembru.

Želim potpuno jasno i precizno da kažem, i 24. septembar i 5. oktobar je velika prevara Srbije, i to je simbol izneverenih šansi i propuštenih obećanja. Kada kažem velika prevara u Srbiji, ne mislim, naravno, na građane, mislim na one koji su organizovali, mislim na one koji su finansirali, mislim na one koji su sproveli taj 5. oktobar.

Znate, što se tiče nas iz SPS-a, mi smo njima zahvalni. Da nije bilo tog 5. oktobra, SPS se ne bi modernizovala i reformisala, mi ne bismo videli ko je u stranci zbog funkcija a ko zbog ideologije, a što se tiče građana, nažalost, građani su posle tog 5. oktobra i posle 24. septembra imali prilike da vide koliko znaju, odnosno koliko ne znaju oni koji su tada preuzeli odgovornost i koliko mogu, odnosno ne mogu da urade ništa u interesu građana Srbije.

Ključno je pitanje kada mi govorimo o 5. oktobru, SPS pa i, dozvoliće kolege iz SRS, da pomenem i vas – gde su danas posle 18 godina oni, a gde smo mi? Mislim na one koji su organizovali taj famozni 5. oktobar. Mi smo 28 godina tu prisutni na političkoj sceni Srbije, nismo ih se plašili tog 5. oktobra, ostali verni ideji socijalne pravde i borbi za običnog čoveka i onda kada je bilo teško biti socijalista. Danas nam ponovno iz nekakvog udruženja, nazovite Saveza za Srbiju, prete nekakvim 6. oktobrom. Mi im poručujemo ponovo – nismo vas se plašili ni tog 5. oktobra 2000. godine i danas smo tu relevantan politički činilac na političkoj sceni Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Ne, repliku sam tražio.

PREDSEDAVAJUĆI: Repliku ste tražili?

BALŠA BOŽOVIĆ: Ako imam pravo na repliku.

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo na repliku.

BALŠA BOŽOVIĆ: Dva puta sam pomenut. Mogu? Zahvaljujem.

Dakle, to što nema prenosa, ja ovo nisam govorio zato što sam želeo bilo čiji aplauz. Želeo sam da kažem da revizija istorije ne dolazi u obzir, a drugovi iz SPS-a nisu tako govorili 2008. godine, nego su govorili – možda taj 5. oktobar i nije bio tako loš.

E sad, 24. septembra se dogodila krađa izbora. Ako se sećate šta se dogodilo nekoliko dana kasnije, zbog čega su izbili protesti kada je RIK izbrojala listiće tako da u zbiru nije bio onaj rezultat koji su prethodno proglasili,

a Državna bezbednost je zapalila Skupštinu, na čelu sa Radetom Markovićem, da bi izazvala reakciju vojske i policije, jer je Slobodan Milošević molio i plakao načelniku Generalštaba i ministru policije tada da se izvedu specijalne jedinice, i šefu DB-a itd., i da se razračunaju sa njegovim građanima, sa pola miliona ili milion ljudi koliko je izašlo ispred Skupštine.

Zašto je zapaljena Skupština? Zapaljena je iz prostog razloga, da bi se stavila mrlja na 5. oktobar, to radite 18 godina, ali je to Jonindan, jedan od najsvetlijih dana u novijoj srpskoj istoriji. Tada smo odlučili da postanemo deo Evrope i deo sa svojim susedima kada je u pitanju pomirenje i kada je u pitanju mir. Tada smo odlučili da postanemo normalna zemlja. Ja znam da vam to smeta i nećete uspeti u nameri da vratite vreme unazad.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovníku, narodni poslanik Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja se sećam 5. oktobra. Doduše, ja sam došao uveče jer sam taj dan brao kukuruz, ali moja stranka je imala jednog ranjenog i taj ranjeni je prvi ušao u Skupštinu. Među milion ljudi, koliko se tvrdi da je bilo, nikakva državna bezbednost nije mogla ući, da se razumemo, niti je mogla spaliti RTS. Pitajte Džoa Bageristu, on će to najbolje reći.

Hoću da kažem nešto drugo. Pred polazak u Beograd 5. oktobra mi smo znali da je stvar nameštena. Upozorio sam svoje članove da se čuvaju gužve, a i da je, po informacijama koje smo imali, stvar dogovorena sa policijom i sa vojskom da se Milošević svrgne preko demonstracija. Kada su rekli da će doći tenkovi, ja sam krenuo iz Indije. Na centru Indije je stajao Goran Ješić. Gledaoci iz Indije mogu to da potvrde. Ja sam spreman da idem na poligraf, a nadam se i on, mada ne verujem. On je stajao i mahao razvaljenom foteljom iz Skupštine Srbije nasred trga. Mi taj dan u Indiji zovemo – dan svete nogice, zato što je on pobedonosno ušao u Indiju, oslobodio Indiju nogicom od fotelje, onako mahao, mahao i mahao njom, a posle priredio u tu čast pečenog vola.

To je istina o 5. oktobru, kao što je istina da smo mi svi znali da Milošević ubedljivo gubi, ali da Koštunica nema 50% plus jedan glas. Još istine radi da kažem, Zoran Đinđić, sa čijom politikom ovi nemaju blage veze, hteo je da ide u drugi krug, ali Koštunica nije hteo da ide u drugi krug. Znači, Zoran Đinđić je predlagao da idemo u drugi krug, da ga zgazimo, ali Koštunica nije hteo da ide u drugi krug i tako je Milošević izgubio izbore bez neophodnih 50% plus za Košunicu. Odbijeni su svi glasovi s Kosova i Metohije da bi Koštunica bio predsednik. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Đorđe Milićević.

DORĐE MILIĆEVIĆ: Kolega Rističeviću, vi ste potpuno u pravu i to je to kad kažem – velika prevara 24. septembar. Nikada Slobodan Milošević nije izgubio na izborima i nije izgubio na izborima 24. septembra.

Socijalistička partija Srbije ono što je govorila 2008. godine govori i danas, ali treba pažljivo da slušate i da razumete ono što sam rekao. Rekao sam zašto smo zahvalni za taj 5. oktobar.

Ne bežimo mi od odgovornosti. Delili smo odgovornost od 2008. do 2012. godine. Kako smo radili, rekli su građani te 2012. godine; naš izborni rezultat je bio dupliran. Ali znate šta, kada nemate o čemu da pričate, kada nemate argumente, kada nemate predlog, kada nemate rešenje a govorite o ovako važnom i značajnom zakonu, znate samo da ste protiv, onda se uglavnom setite tog 5. oktobra ne biste li pokušali da dođete do nekih jeftinih političkih poena. Nije to moguće danas, 18 godina nakon 5. oktobra 2000. godine. Nije to moguće danas, jer i danas najveći broj građana, nažalost, oseća posledice tog famoznog 5. oktobra.

Kažu, došli su na krilima i odlučili da budu deo Evrope. Vrlo je interesantno da oni koje ste tada na silu oterali sa vlasti danas čine istorijske korake kada je reč o ulasku Srbije kao punopravnog člana u Evropsku uniju. To je ključno pitanje i to je suština svega – gde su nakon 18 godina oni koji su sprovodili i koji su organizovali 5. oktobar, a gde smo mi? Zahvaljujem.

(Balša Božović: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Nemate pravo, kolega Božoviću, na repliku. Apsolutno ne, niko vas nije spomenuo ni u jednom delu. Možete samo po amandmanu.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Čarapić, izvolite.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, 2014. godine smo uveli mere fiskalne konsolidacije koje su bile i teške i bolne, ali jedino ispravno moguće rešenje u ekonomskoj i finansijskoj situaciji koja je zadesila našu privredu i državu te 2012. godine, što je rezultat neodgovorne pljačkaške politike prethodnog režima.

Zahvaljujući reformama i fiskalnoj konsolidaciji mi danas možemo da se pohvalimo sa preko 180.000 novozaposlenih radnika, sa preko 100 fabrika, sa višim životnim standardom, sa tim da smo zemlja sa najvišim porastom broja stranih turista, ali da smo lider u regionu za strane ulagače.

Mi danas imamo vladu koja podjednako sagledava sve regione. Da je to tako, uzeću kao primer svoju opštinu. Naime, nedavno je predsednica Vlade Ana Brnabić posetila opštinu Kuršumlja, a pre nešto više od godinu i po dana

to je uradio i predsednik Aleksandar Vučić kada je bio premijer Republike Srbije.

Zašto ovo govorim? Zato što se to u periodu od 2000. do 2012. godine nikada nije dogodilo. Ovo sve govori da nam je država ojačala toliko i da su nam finansije stabilizovane da mi danas možemo podjednako da ulažemo u sve regione Republike Srbije.

Dakle, našoj vladi su podjednako važni i građani Beograda, i Niša i Kragujevca, ali i malih opština kao što je moja, a to i jeste odlika sveukupnog privrednog razvoja, na šta se i odnosi amandman koji sam podnela. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Desanka Repac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Izvolite.

MIODRAG LINTA: Kao što sam već rekao, u Srbiji se pet godina sprovodi tzv. regionalni stambeni program, čiji je cilj rešavanje blizu 17.000 izbegličkih porodica. Nažalost, u jednoj značajnoj meri ovaj program se izvodi veoma sporo, a radovi vezano za izgradnju stanova i montažnih kuća se izvode veoma loše i nekvalitetno i to je ono što nije dobro. Ja ću dati samo jedan negativan primer lošeg izvođenja radova i probijanja rokova.

Ove godine 29. marta 49 izbegličkih porodica od Skupštine grada Beograda je dobilo ugovore za dodelu montažnih kuća. Rok za primopredaju tih kuća je bio kraj decembra prošle godine. Evo, sada je kraj septembra 2018. godine, izvršena je primopredaja svega pet kuća od ukupno 49. Od tih pet objekata, tri objekta još uvek nemaju priključke za vodu, struju i kanalizaciju. Devet porodica odbija da se izvrši primopredaja jer investitor nije završio svoj deo obaveze da priključi vodu, struju i kanalizaciju na njihove montažne kuće. Za ostalih 18 objekata i dalje teku radovi, rekao sam, loše, nekvalitetno. Ljudi su nezadovoljni, ljudi su ogorčeni i tražim od nadležne institucije, Jedinice za upravljanje projektima, popularno nazvane JUP, i Komesarijata za izbeglice da preuzmu punu odgovornost da se jasno pošalje poruka investitorima da je ovakvo ponašanje neprihvatljivo i da je potrebno da investitori poštuju rokove, da radove izvode kvalitetno, u datim rokovima, a ne da se šalje ovakva poruka. Poruka je loša, da država Srbija nije ...

(Isključen mikrofonom.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski. Izvolite.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Kada su u pitanju kadrovski resursi, moramo imati u vidu nekoliko aspekata upravljanja ljudskim resursima: analizu posla, koja podrazumeva definisanje znanja, veština, kapaciteta neophodnih za obavljanje konkretnih poslova, zatim obuku zaposlenih, koja se odnosi na stvaranje uslova i proces menjanja određenih znanja, sposobnosti, veština i stavova sa ciljem poboljšanja rezultata u organizaciji i treći, po mom mišljenju veoma važan, nagrađivanje zaposlenih i poboljšanje radnih uslova.

Proces upravljanja ljudskim resursima ima važnu i operativnu i menadžersku funkciju. Njime upravlja služba koja se time bavi, ali je neophodno da se i cela organizacija, zarad postizanja boljih rezultata, bavi kadrovskim resursima.

Ciljevi upravljanja ljudskim resursima na radnom mestu u neposrednoj vezi su sa rezultatima koje postižu zaposleni, zatim sa produktivnošću i sa motivacijom zaposlenih.

Dobro upravljanje ljudskim resursima ne treba da bude komplikovano, ali ni preterano sofisticirano. Zbog toga, shodno planovima koje imaju službe za upravljanje ljudskim resursima, a sa kojima se uvek može kritički razgovarati na ovu temu, smatram da ovo pitanje treba da bude zakonski rešeno i zbog toga sam podnela i amandman na član izmena i dopuna ovog zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Izvolite, koleginice.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, zakon o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju je tema koja je važna za veliki broj građana Srbije.

Mi smo danas imali priliku da od određenih poslanika, koji su bili poslanici stranaka koje su vladale Srbijom do 2012. godine, čujemo za negativne strane ovog zakona, naravno, po njihovom mišljenju. Međutim, niko nije od njih rekao da to što smo morali da umanjimo penzije u prethodnom periodu jeste pre svega rezultat njihovog odnosa prema državnoj kasi do 2012. godine.

Ono što je važno za nas jeste da je nezaposlenost značajno smanjenja i da je to jedan od razloga na osnovu koga penzioneri danas mogu da računaju na veće penzije nego što su to bile do 2014. godine. Najvažnije je da penzioneri znaju da Vlada Republike Srbije i predsednik Republike Srbije imaju dugoročan cilj, a to je da vode dobru ekonomsku politiku, koja će garantovati povećanje penzija i u narednom periodu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Darko Laketić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, poštovani ministri, zakon o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju u stvari je potpuno održiv zakon. I kada danas slušamo da Fiskalni savet kaže nešto drugačije, ja bih citirao upravo taj izveštaj Fiskalnog saveta na koji se dotična gospoda pozivaju.

On na stranici 3. jasno kaže da, zahvaljujući merama fiskalne konsolidacije, država Srbija je jedan neodrživi poreski sistem, koji se podrazumevalo da se prevodi na penzioni sistem, učinila nebitnim i zahvaljujući merama fiskalne konsolidacije omogućila da u budžetu Republike Srbije, odnosno 11% društvenog bruto proizvoda bude održivi iznos za isplatu penzija. Fiskalni savet kaže da se to nalazi u Zakonu o budžetskom sistemu.

Istovremeno, u izveštaju Fiskalnog saveta govori se da sistem koji je funkcionisao do 2014, odnosno 2012, 2008, bio je potpuno netransparentan i društveno neodrživ.

Kada glasamo i kada ulažemo amandmane na ovaj zakon, u stvari mi izgrađujemo potpuno održiv i potpuno predvidiv zakon o penzionom i invalidskom osiguranju. Praktično idemo ukorak sa globalnom ekonomskom strategijom koja se bazira na Strategiji 2030 održivog ekonomskog razvoja, za koju se zalažu Ujedinjene nacije.

Ono što je bitno a što treba istaći svakako, da 2014. godine, odnosno 2012. godine, odnosno u godinama pre tih godina deo koji smo izdvajali, a koji potiče iz poreskih prihoda, odnosno iz budžeta Republike Srbije, prelazio je 47-48%.

To je bilo potpuno finansijski neodrživo i zato danas, kada usvajamo i kada radimo na predlogu izmena ovog zakona, u stvari radimo na potpuno predvidivim, transparentnim i uvećanim penzijama za najstariju i populaciju, koja svakako zaslužuje... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Kovačeviću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNJANOVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre, kolege i koleginice narodni poslanici, izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju

preciznije se definišu pojedine odredbe sa ciljem prevazilaženja praktičnih problema.

Ukidanjem Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija visina penzija u isplati vraća se na nivo bez umanjenja, što je rezultat pozitivnih ekonomskih kretanja. Time se omogućuje da penzioneri, koji su podneli najveći teret mera fiskalne konsolidacije, osele korist od unapređenja stanja u ekonomiji države.

Očuvanje adekvatnog nivoa penzija jedan je od osnovnih ciljeva penzijskog sistema. Zakonsko regulisanje uvećanja uz penziju i isplate jednokratne pomoći daju osnov za dalje unapređenje socijalnog položaja ugroženijih kategorija penzionera.

I na kraju bih završila citiranjem predsednika Aleksandra Vučića, a to je da je politika rezultata, fabrika, činjenica – nepobediva.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Branimir Rančić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana gospodo narodni poslanici, skoro četvrtina građana Srbije su penzioneri, 24,6%. Za njih treba obezbediti bolje zdravstvene uslove s obzirom da sa starenjem treba više voditi računa o svom zdravlju.

Pošto se u mom amandmanu pominje starosna granica, primetio sam kod jednog dela poslanika, iz jednog dela opozicije, a koji trenutno nisu u sali, da u svojim diskusijama u načelu ne prave razliku između starenja i starosti. Podsećam, starenje je prirodan, ireverzibilan, nepovratan fiziološki proces, a starost predstavlja samo određeno životno doba.

Posebnost penzionog sistema svakako predstavlja i činjenica da, pored ekonomskih tokova, zavisi i od demografskih kretanja. Nepovoljna demografska situacija u Srbiji imala je za posledicu da se broj osiguranika kontinuirano smanjuje, dok se broj penzionera drastično povećava.

U članu 3. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, kojim se vrše izmene u članu 20. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, dodaje se novi stav 2, koji glasi: „Odredbama ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije, sa posebnim osvrtnom na unapređenje zdravstvenih uslova“.

Amandman ima za cilj da dodatno definiše zaštitu suštine prava na sniženje starosne granice najviše do 50. godine života za osiguranika koji radi... (Isključen mikrofoni.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rančiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

MLADEN LUKIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, penzionerima Srbije treba uvek odati priznanje, jer oni nisu ni za šta krivi, već su krivi oni koji su svojom neodgovornom i bahatom vladavinom uništili Srbiju. Penzioneri su zaslužili svako povećanje penzija, a mi moramo pamtiti zbog čega su smanjene penzije da se to više nikada ne bi ponovilo.

Godine 2008, kada se ceo svet borio sa naletima svetske ekonomske krize tako što se gledalo da se spasi što se spasti može, tadašnja vlada Mirka Cvetkovića je sejala samouverenost, demagogiju i populizam izjavljujući kako je ekonomska kriza šansa za srpsku privredu.

Zarad obezbeđivanja skupštinske većine, bez ikakvog pokrića i utemeljenja u budžetu podigli su penzije 10%. Te godine, prkoseći zakonitostima ekonomije i domaćinskom vođenju budžeta, uprkos krizi, kolapsu berze, topljenju imovine kojom upravljaju investicioni fondovi, uprkos upozorenju MMF-a da je Srbija ranjivija od drugih zemalja jer svake godine troši 500 milijardi dinara više nego što zaradi, i tako bacili pola milijarde evra unepovrat. Na ovaj način je zarad dopadanja biračima uništen srpski budžet.

Iz ovih razloga se moralo naći rešenje u donošenju Zakona o privremenom uređivanju osnovica za obračun i isplatu plata, odnosno zarada i drugih stalnih primanja kod korisnika javnih sredstava i Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija kao mere da se spase što se spasti može i spreči bankrot zemlje. Zahvaljujem na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine Republike Srbije, gospodine Arsiću.

Moj amandman ide u pravcu pružanja podrške ovom predlogu zakona, ali i pružanju podrške svim rezultatima koje je Vlada Srbije ostvarila. A rezultati su brojni i, što je važno, vidljivi.

Meni je drago zbog svih onih, da kažem, ekonomskih pokazatelja i faktora koje je vrlo taksativno iznela ovlašćena predstavnica SNS, gospođa Tomić, i to sve govori da je Srbija na dobrom putu da se stanje javnih finansija oporavilo, da smo ekonomski ozdravili, da je PIO fond stabilan, što je sve rezultiralo ukidanjem zakona o smanjenju penzija.

To je nešto što ne vide samo oni koji imaju krajnje lošu nameru. Dakle, samo oni koji ne žele da vide ove efekte, oni pokušavaju da kritikuju, ali bez ikakvog argumenta. I, kao što ste mogli da vidite i tokom današnje rasprave, neki su se pojavili u šest ili u sedam uveče, pokušali nešto da ispričaju u 10 minuta i onda brže-bolje se okrenuli i pobjegli iz Narodne skupštine i opet je

prazna, odnosno prazan deo sale gde sede ti pripadnici tzv. opozicije, odnosno stranaka bivšeg režima.

Meni je drago što smo imali prilike da razgolitimo njihovu politiku, da razgolitimo da je njihova politika, odnosno njihova politička poruka može da se svede u onaj skandalozni tvit, odnosno objavu na društvenim mrežama o kojoj smo danas nekoliko puta govorili kada je reč o liderima tog tzv. Saveza za Srbiju.

Iz svih ovih razloga želim da pružim podršku ovome predlogu zakona i nadam se da ćemo u danu za glasanje i izglasati ovaj zakon. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Jovan Palalić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite, kolegice.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, kako se menjaju okolnosti u ekonomiji i društvu uopšte, tako se i penzioni sistem mora prilagođavati, jer postoji verovatnoća da zapadne u krizu.

Rast rashoda koji je bio brži od rasta prihoda, nepovoljan odnos broja penzionera i broja osiguranika, učešće rashoda za penziju u BDP-u u 2012. godini koje je iznosilo preko 13% su sve razlozi koji su naš penzioni sistem doveli u krizu a isplatu penzija u 2012. godini pod veliki znak pitanja.

Ono što je obeležilo 2014. godinu jesu mere fiskalne konsolidacije, jer pokrivanje deficita za redovnu isplatu penzija je postalo veliki pritisak za budžet.

Vlada Republike Srbije se tada, na čelu sa predsednikom Vlade Aleksandrom Vučićem, u ovoj oblasti susrela sa ozbiljnim problemima koje je trebalo hitno rešavati i tada je predložen Zakon o privremenom uređenju načina isplate penzija, kojim su penzije smanjene.

Uštede na mesečnom nivou iznosile su oko dve milijarde dinara. Upravo kao rezultat teških mera, ali i odgovorne ekonomske politike ova vlada sada može da predloži donošenje zakona koji će značiti povećanje penzija.

Penzioneri će oktobarsku penziju, koja se isplaćuje u novembru, dobiti sa uvećanjem, kao i sve penzije nadalje. Usvajanjem ovoga predloga zakona biće ukinut zakon o smanjenju penzija najkasnije do 30. septembra.

Vlada Republike Srbije je i u ovoj oblasti pokazala ozbiljnost i visok stepen odgovornosti prema našim najstarijim sugrađanima, ali i prema svim građanima Republike Srbije, jer je ovo deo jednog velikog državnog sistema. U skladu sa tim ću ja i podržati ovaj predlog zakona u danu za glasanje. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 4. se odnosi na član 46. osnovnog zakona i on je interesantan ne u ovom smislu kako je napisano, čak nije ni sporno, ali se radi o plaćanju doprinosa za penzijsko-invalidsko osiguranje, kako ovde piše, po bilo kom osnovu za koji postoji obaveza plaćanja doprinosa u skladu sa zakonom i bilo bi dobro – evo, ministar je ceo dan tu a sad izađe – da dobijemo informaciju koliko ljudi u Srbiji danas ima koji nemaju još uvek onaj tzv. povezani staž.

Mnogo je problema od onog Balšinog 5. oktobra, pa i do dana današnjeg sa ljudima koji su radili u firmama koje nisu uplaćivale doprinose. Evo, recimo, pre nekih možda desetak godina čak za jednu godinu ni ova skupština nije platila doprinos za zaposlene, a ovo sam uzgred rekla. Govorim o onim firmama koje su nekada bile ozbiljne firme, pa koje su ove dosmanlije svodile na što je moguće nižu meru da bi mogli da ih kupe i onda su tako zadržavali radnike dok im ne istekne onaj rok od dve godine koliko su po ugovorima o kupovini tzv. privatizaciji bili u obavezi da ne menjaju delatnost. Onda su tim ljudima dali neku crkavicu da jedva prežive, ali doprinose nisu uplaćivali.

Nekoliko puta je intervenisala Narodna skupština na predlog Vlade. Nekoliko puta su se ti doprinosi plaćali za te ljude, ali još uvek, pouzdano znamo, ima dosta građana Srbije koji ne mogu da idu u penziju iako oni misle da imaju dovoljno godina staža, imaju dovoljno godina života, ali im doprinosi nisu plaćani za određen broj godina.

Mi mislimo da bi zaista jednom zasnagda trebalo da se podvuče crta i da niko... Ti ljudi, jednostavno, nisu krivi što su, eto, radili kod neodgovornih poslodavaca, što se u državi neodgovorno odnosilo prema tim poslodavcima, uopšte prema obavezama prema fondovima itd. Mora se podvući jednom zasnagda crta i svim tim ljudima moraju se platiti doprinosi da bi imali jednake uslove za penziju kao što imaju drugi ljudi, kojima su doprinosi plaćani.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, rasprava po ovom zakonu isključivo se vodi o nominalnom iznosu penzija, odnosno o njihovom vraćanju na nivo iz 2014. godine sa svim povećanjima koja su se u međuvremenu desila. Međutim, moramo znati da je to samo jedan aspekt sagledavanja penzija. Penzije su kompleksna kategorija i moraju se sagledati sa više aspekata i sa više strana.

Mi svi u ovoj sali znamo kolika je trenutno starosna granica za odlazak u penziju. Znamo i dinamiku prema kojoj će naše dame sustići naše muškarce i izjednačiti se sa njima za ostvarivanje prava na penziju. Međutim, znamo i to

da je ova vlada apsolutno proevropska, ali pri tome nigde se ne kaže da je u EU starosna granica za odlazak u penziju 67 godina za muškarce. Zato pitam nadležnog ministra, mada ga ne vidim ovde, da li će u ovom pogledu Republika Srbija slediti EU, ali na osnovu sveg iskustva koje dosada imamo, to je stvar koja će biti nametnuta od strane Evropske unije.

Zato svi oni naši građani koji, recimo, u ovom trenutku imaju pet-šest godina do ostvarivanja prava na starosnu penziju ne smeju da se iznenade, odnosno ne smeju mnogo da se raduju toj penziji jer može vrlo lako da se desi da se, kada to svoje pravo ostvare, tada produži taj vremenski rok. Dakle, situacija je takva da ljudi moraju raditi duže za kraće penzije i sva ova vaša hvalisanja vezana za ovaj zakon za povećanje penzija na osnovu ovoga padaju u vodu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman, sa ispravkom, je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman sa ispravkom je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Nenad Konstantinović, Miroslav Aleksić, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vladimir Đurić, Tatjana Macura, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.
Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Napravila je uvod koleginica Radeta vezano za neuplaćeni radni staž.

Otišao je ovaj kome je otac kupio auto i hvali se time. Mislim na ovog Balšu, nesrećnog, Božovića. Trideset pet godina ima. Šta je taj radio i šta je zaradio kada je dočekaao da mu tata, penzioner, kupi auto u 35. godini? Nije radio ništa, naravno, osim što je radio za interese onih koji ne žele dobro Srbiji.

Isto tako, vaš prvi osnivač i predsednik, pošto neki od vas dobacuju, Tomislav Nikolić, nažalost i bivši predsednik Srbije, nije činio ništa za pojedine radnike u Srbiji, konkretno za radnike u Paraćinskoj staklari, jer je upravo taj bugarski tajkun Cvetan Vasilev, koji je ortak u poslu sa Nikolićem i glavni sponzor Fondacije Dragice Nikolić, ostavio takođe ljude, koji su radili u najpoznatijoj fabrici stakla na Balkanu, možda i u Evropi, još od kraja XIX veka, bez povezanog radnog staža.

Gospodine ministre, vi ste za neke od tih radnika to uradili. Moje konkretno pitanje je – šta će da urade radnici koji su morali posle takvog lopovluka, kao što je ovaj Nikolićev tajkun, kao što su svi ostali tajkuni i oni koji su kupili budzašto preduzeća posle dolaska ovih dosovaca na vlast, šta će da rade sad ovi radnici koji su tužili državu? Jer u tom trenutku ta vlast DS-a nije njima obećala da će da im to uradi i poveže staž. Oni bi sad trebalo da povuku tužbe, a veliki su troškovi, je l' tako, i vi to znate, verovatno su dolazili kod vas, da plate za to što su tužili državu. Kako ćete to da rešite, jer je u pitanju, po informacijama koje mi imamo, više od 150.000 ljudi?

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Milićević.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

ĐORĐE MILIĆEVIĆ: Uvaženi gospodine Arsiću, poštovani ministri, dame i gospodo narodni poslanici, samo nekoliko rečenica konkretno o amandmanu koji sam predložio.

Dakle, u članu 4. Predloga zakona, kojim se menja važeći član 46, posle stava 1. predlog je da se doda novi stav 2, koji glasi: „Poreska uprava po službenoj dužnosti vrši kontrolu uplate doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za svako tromesečje (kvartalno)“.

Šta je suština i šta je cilj koji želimo da postignemo predloženim amandmanom? Pa pre svega pojačati kontrolu uplate doprinosa od strane poslodavaca, od kojih jedan broj poslodavaca, nažalost, izbegava plaćanje doprinosa, ili to čini, opet kažem nažalost, neredovno, a to sve na štetu radnika, jer će na kraju radnici imati onoliko penzijskog staža za koliko im je uplaćen

doprinos, što je, između ostalog, vrlo jasno i precizno i definisano zakonskim predlogom o kojem govorim.

Dakle, pojačana, osnažena, redovna i obavezna kontrola uplate doprinosa da bi se zaštitili radnici, a time i Fond, cilj je koji se želi postići predlaganjem ovog amandmana. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Josip Broz.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, na samom smo kraju rasprave o predloženom zakonu o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, pa dajem sebi pravo i slobodu da izvršim rekapitulaciju svih pozitivnih efekata koji će se ostvariti usvajanjem predloženog zakona.

Ti pozitivni efekti pre svega ogledaju se u: promeni načina obračuna visine prevremene starosne penzije za osiguranike kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem, usklađivanju penzija prema propisima kojima se uređuje budžet i budžetski sistem, smanjenju broja privremenih rešenja Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje putem promena u načinu obračuna poslednje godine staža osiguranja, prestanku ovlašćenja Fonda da vrši prinudnu naplatu na ime neisplaćenih doprinosa za PIO obustavom jedne trećine penzije osiguranicima koji su sami obveznici uplate doprinosa za PIO, usklađivanju matične evidencije sa Zakonom o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja, ustanovljavanju penzionerske kartice u cilju olakšavanja korišćenja beneficija korisnika penzija, stvaranju mogućnosti za povećanja primanja isplatom novčanog iznosa uz penziju u zavisnosti od ekonomskih kretanja i finansijske mogućnosti budžeta Republike Srbije i, naravno, najvažniji – prestanak primene propisa o privremenom uređivanju načina isplate penzija, čime se stvaraju uslovi za povećanje penzija.

Sve su ovo bitni razlozi da u danu za glasanje podržimo predloženi zakon, što će SNS sa velikim zadovoljstvom i uraditi. PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milan Knežević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić Puzić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, cenjeni ministre, dame i gospodo poslanici, u prethodnom obraćanju počeo sam da govorim o demografskoj situaciji, koja nije samo problem Srbije nego i većine evropskih zemalja. Sa jedne strane imamo činjenicu da su nacije sve starije, što prirodno dovodi i do većeg broja penzionera, ali sa druge strane razloge treba tražiti i pre svega u produženju životnog veka stanovništva.

Ipak, ovom prilikom ponovo izražavam nadu da će mere Vlade Republike Srbije i pomoć koju će za decu dobijati roditelji doneti značajan porast prirodnog priraštaja. Kakogod, sistem koji je bio na snazi nije bio prilagođen promenama demografskog kretanja stanovništva, prethodne vlasti su lošom politikom dovele finansije na ivicu kolapsa, a budžet je toliko bio preopterećen da je država došla pred stanje potpune havarije.

Dolaskom Srpske napredne stranke i merama koje je, pre svih, zagovarao Aleksandar Vučić došli smo u situaciju da danas možemo da govorimo o tome da će penzije odlukama Vlade biti uskoro na većem nivou od onoga iz 2014. godine. Mnogo je bilo onih koji su žestoko napali odluke Vlade, mnogo onih koji su govorili da je to stanje neodrživo. Danas mogu samo da čestitaju na reformama i politici koja je dovela do toga da ekonomski rast bude vidljiv, javni dug smanjen, a budžet likvidan.

Oni koji su herojski preduzeli i shvatili značaj i potrebu reformi, oni koji su u najvećoj meri uvideli u kakvoj situaciji se našla Srbija, bili su upravo penzioneri. Zato koristim ovu priliku da čestitam svim penzionerima na najvećem stepenu društvene odgovornosti, jer je to način kako se država brani i kako se brine o svojim potomcima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega.

SLAVIŠA BULATOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju podnosim amandman na član 4. u smislu da se doda

stav 2, koji glasi: „Odredbama ovog zakona podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtnom na vladavinu prava“.

Zahvaljujući odgovornoj politici Aleksandra Vučića i Vlade Republike Srbije srpski budžet u 2015. godini je uvek u plusu, odnosno treću godinu zaredom imamo suficit u budžetu. Takva politika omogućila je da se promeni odnos države prema Vranju i Pčinjskom okrugu.

Naime, Vranje danas ima podršku države kakvu nikad nije imalo. Rade se brojni infrastrukturni projekti. Primera radi, pre tri dana u Vranjskoj Banji su počeli radovi na realizaciji dva veoma važna projekta, čija je ukupna vrednost 14,3 miliona evra, i to projekat izgradnje kolektora fekalnih kanalizacija na relaciji Vranjska Banja – Vranje u dužini od 7,7 kilometara, sa kompletnom rekonstrukcijom atmosferske i fekalne kanalizacije u pet ulica u samom gradu Vranju. Realizacijom ove kapitalne investicije rešava se i problem otpadnih voda u Vranjskoj Banji, što je jedan od osnovnih preduslova za razvoj turizma u ovom mestu, koje ima sve predispozicije da postane ozbiljan turistički centar. Pored tog kolektora, u toku je izgradnja postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda, čijom će realizacijom biti rešen problem otpadnih voda u Vranju. Takođe, pomenuo bih da će pored ova dva projekta u ovoj godini Vranje verovatno biti prvi grad u kojem će početi izgradnja 186 jeftinih stanova za pripadnike službi bezbednosti.

Sve su ovo dokazi da je država, zahvaljujući odgovornoj politici našeg predsednika, prisutna na svakom delu svoje teritorije, a posebno u Vranju i na jugu, gde je, kao što svi znamo, dugo godina bila odsutna. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, koleginice.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministri sa saradnicima, danas i prethodnih dana raspravljamo i izlažemo svoje mišljenje o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom sistemu, najpre u načelnoj raspravi, a evo već koji dan i u pojedinostima.

Pričali smo dosada o promeni načina obračuna visine prevremene starosne penzije za osiguranike sa beneficiranim radnim stažom, zatim o povlasticama koje se tiču obračuna poslednje godine staža u smanjenju administrativnih obaveza Fonda, ali ono što je, naravno, odnelo najveći deo rasprave je povećanje penzija za gotovo 1.750.000 penzionera u Republici Srbiji.

Sve ove izmene koje sam navela, i koje nisam navela a nalaze se u izmenama i dopunama Zakona, idu u korist osiguranika, tj. u korist penzionera u Srbiji.

Naravno da se svi slažemo da penzije u Srbiji treba da se povećaju, ali ne treba zaboraviti i onaj zakon koji nam sledi, koji će doći na dnevni red u narednim mesecima ispred Narodne skupštine, a koji se odnosi na povećanje plata onih koji rade u javnoj upravi, tj. onih koji rade u lokalnim samoupravama i državnim organima.

Ukoliko idemo u pravcu digitalizacije javne uprave, ukoliko idemo u pravcu modernizacije državne uprave, moramo da imamo kvalitetan i stručan kadar, a njih, između ostalog, možemo zadržati u državnim organima i sa povećanjem plate. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, koleginice.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri, jedan od osnovnih ciljeva politike SNS jeste poboljšanje kvaliteta života njenih građana, a poboljšanje penzija upravo ide u prilog tome.

Podnela sam amandman koji se odnosi na zaštitu ranjivih društvenih grupa i moram da kažem da ovaj zakon i te kako prepoznaje zaštitu ranjivih društvenih grupa, pre svega kroz regulisanje načina isplate za lica pod starateljstvom, za lica lišena poslovne sposobnosti i za lica, odnosno korisnike penzija koji se nalaze u ustanovama socijalne zaštite. Način isplate za njih je regulisan tako što će se isplata vršiti na osnovu odluke nadležnog organa, a za korisnike koji su smešteni u ustanovama socijalne zaštite na osnovu odluke nadležnog organa i na račun ustanove u kojoj su smešteni.

Takođe, ovaj zakon prepoznaje izdavanje penzionerskih kartica kao obavezu Republičkog fonda PIO na osnovu koje će penzioneri svakako ostvariti neke od svojih benefita.

Ovaj zakon, takođe, prepoznaje i drugačiji način utvrđivanja ovlašćenja. Naime, ovlašćenje izdato od strane penzionera neće, kao dosada, važiti 12 meseci, nego će važiti do opoziva korisnika, odnosno izdavaoca tog ovlašćenja.

Takođe, zakon prepoznaje i nabavku specijalnih pomagala za slepe korisnike, kao i za slepu decu korisnika penzijskog invalidskog osiguranja.

Na kraju, završila bih rečenicom koju je Aleksandar Vučić prilikom posete Gerontološkom centru na Bežanijskoj kosi uputio penzionerima, a to je – vi ste otvorili vrata budućnosti našoj zemlji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč?

Izvolite, koleginice.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem.

Uvaženi ministri, kolege narodni poslanici, Zakon o privremenom utvrđivanju načina isplate penzija donet je 2014. godine kao privremena mera neophodna da se ozdravi ekonomska i finansijska situacija u zemlji.

Brojni su rezultati koji se beleže od 2012. godine do danas, posebno na polju finansijske konsolidacije, i kao rezultat pozitivnih ekonomskih kretanja u prilici smo da visinu penzija u isplati vratimo na nivo bez umanjjenja i time obezbedimo bolji položaj za sve penzionere.

Tri godine zaredom Srbija beleži rast BDP-a i suficit u budžetu Republike. Takva situacija govori da su ekonomske reforme uspešno sprovedene i da penzioneri i ubuduće mogu očekivati rast svojih primanja.

Kako moj amandman govori o unapređenju školskog sistema, i dalja potreba za sveukupni razvoj Srbije sa ekonomskim i drugim neophodnim reformama se mora nastaviti. Posebno se moraju nastaviti reforme obrazovnog sistema, sa kojima se značajno poodmaklo, a vidan napredak učinjen je u delu ovog sistema koji se odnosi na obrazovanje nacionalnih manjina. Ministarstvo je posebno ukazalo visok stepen saradnje sa slovačkom nacionalnom manjinom, kojoj i sama pripadam. Sigurna sam da će ukupnim reformama koje ova vlada sprovodi položaj mog naroda kao lojalnog naroda zemlje Srbije biti još povoljniji. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega.

VLADIMIR ORLIĆ: Šta je to Srbija pokušavala da izleči i šta je uspešno, ozbiljnom i odgovornom politikom, uspela da savlada, to danas više ne mogu da sakriju ni oni za koje je potpuno jasno da su, očigledno, pristrasni. Istina je toliko očigledna da čak ni oni sami, koliko god se trudili da je oblikuju, da je sakriju ne mogu.

Između ostalog, evo šta kaže štampa naklonjena tajkunsko-ljotićevskoj koaliciji, ovi njihovi nedeljnici, kad objašnjava dešavanja iz 2008. godine i period krize: „Dok se svet davio u nezabeleženoj ekonomskoj krizi i koprcao da se iz nje izbavi, Srbija se zabavljala svojim jadom“. Kažu dalje: „Dok se svet trudio da spasi i prikupi novac izgubljen na finansijskim tržištima, nova vlast u Srbiji, vlast DS-a, rešila je da odmah baci pola milijarde evra na povećanje penzija“. Kažu dalje da vlada DS i njihov predsednik nisu imali svest o cunamiju koji stiže u Srbiju sa Volstrita, olako prešli preko upozorenja šefa Misije MMF u Beogradu Alberta Jagera, koji je tvrdio da je Srbija ranjivija od drugih zemalja u regionu jer svake godine troši 500 milijardi dinara više nego što zaradi.

Dalje kažu: „Globalna kriza žestoko u jesen 2008. godine udarila po Srbiji. U oktobru počinje sunovrat dinara; on svakodnevno beleži nove, rekordno niske, vrednosti. Vrednost imovine kojom upravljaju investicioni fondovi topi se sa 63 miliona evra na 27 miliona, Beogradska berza očas posla izgubila je na akcijama 75,32%, pri čemu je bila četvrti najveći gubitnik među berzama sveta.“

Kada ovako govore oni koji su im očigledno naklonjeni, potpuno je jasno, dame i gospodo, koliko je to bilo neodgovorno, kako je to bilo katastrofalno za ovu zemlju, kako može da glasi puna istina.

Srećom po Srbiju, danas se radi sve apsolutno suprotno ovoj neodgovornosti i bahatosti i ovoj očigledno u dobroj meri namernoj devastaciji svega čime su ti ljudi, na veliku žalost Srbije, upravljali u to vreme. E, zato što se radi drugačije, zato je danas i drastično bolje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Krivokapić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Hvala.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege, izmenama i dopunama člana 4. prevazilaze se problemi koji se pojavljuju u praksi u vezi sa različitim osnovama osiguranja i njegovom primenom se svi osiguranici dovode u isti, ravnopravan položaj i propisuje da se u staž osiguranja osiguraniku računa vreme za koje je plaćen doprinos za penzijsko i invalidsko osiguranje po bilo kom osnovu.

Predsednik Srbije, Vlada Srbije i SNS sve što rade i sprovode rade da bi građanima Srbije bilo bolje, da konačno lepše i sigurnije žive. U tom cilju vrši se i usklađivanje i unapređenje zakonske regulative vezano za penzijsko-invalidski sistem i cilj nam je uspostavljanje dugoročno održivog sistema, kojim se obezbeđuje veća socijalna i materijalna sigurnost i viši ukupni nivo penzija.

Mnogo se radilo u prethodne četiri godine i sada imamo stabilan Republički fond za PIO. Njegovom stabilizacijom stvoreni su uslovi za ukidanje zakona o smanjenju penzija, a moram da naglasim da je ovo nesumnjivo prvi zakon od 2001. godine koji ima sve pozitivne izmene koje su u korist penzionera i budućih penzionera.

Predsednik Republike Aleksandar Vučić je više puta ponovio, i to je zaista realnost, da mi svi skupa treba da imamo visok stepen društvene odgovornosti, pre svega prema najstarijima, jer kada su se mnogi sklonili u stranu, penzioneri su podmetnuli svoja pleća i oni su najzaslužniji za uspešno sprovedenu fiskalnu konsolidaciju. Pensioneri su dali svoj nemerljiv doprinos i sada je red na svima nama da im se odužimo. Pensioneri su gotovo najbolji potrošači i na taj način značajno doprinose povećanju javne potrošnje, što je veoma bitno.

Srpska napredna stranka će u danu za glasanje podržati zakon. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Svetlana Nikolić Pavlović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, koleginice.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom se dodatno definiše član 4. ovog zakona.

Donošenjem zakona o privremenom umanjenju penzija, koji je, kao što znamo, na snazi od oktobra 2014. godine, naš predsednik, naša vlada i SNS neargumentovano su kritikovani zbog smanjenja penzija, iako je navedenim zakonom 61% najsiromašnijih penzionera bio izuzet od smanjenja penzija jer su im primanja bila manja od 25.000 dinara.

Donošenjem Zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju svi penzioneri koji su imali penzije do 25.000 dinara i nisu imali umanjenje penzije imajuće 13,3% povećanja, a oni penzioneri koji su imali penzije preko 120.000 dinara imajuće 8,4% povećanja ili 130.000 dinara.

Zahvaljujući odgovornoj politici Vlade Republike Srbije i predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića beleži se intenzivan razvoj u oblasti zdravstva jer činjenica da je za rekonstrukciju Dečije klinike Tiršova 1 utrošeno sedam i po miliona evra, kao i za magnetnu rezonancu, pokretne rendgen aparate, angio salu, instrumente itd. i da će za Dečiju kliniku Tiršova 2 biti uloženo 54 miliona evra, to svakako doprinosi unapređenju zdravstvenih uslova i poboljšanju kvaliteta života svih naših građana.

Srpska napredna stranka će u danu za glasanje glasati za ovaj i ostale predložene zakone. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolegice Davidovac.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, pred nama se nalazi Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, koji je još jedan primer odgovorne vlasti koju SNS, na čelu sa našim predsednikom Aleksandrom Vučićem, vodi.

Rezultat odgovorne politike koju smo u proteklih šest godina vodili ogleda se i u činjenici da nam inflacija nikada nije bila manja, da već šest godina imamo stabilan kurs dinara, da će nam 1. januara 2019. godine javni dug biti manji od 47%, što se u poslednjih nekoliko decenija nije desilo.

Konstantnim ulaganjem u našu privredu i kapacitete imamo rast BDP-a u iznosu od 4,9%, koji je jedan među dva najviša rasta u Evropi u ovom trenutku.

Srbija je stabilna i dobro uređena država, a o tome nam govore i investicije, koje su u prvoj polovini ove godine iznosile 1,4 milijarde evra, što je 15,6% više nego u prethodnoj godini. Danas Srbija privlači 56% ukupnih direktnih stranih investicija za ceo Zapadni Balkan.

Poslanička grupa SNS će u danu za glasanje podržati predložene zakone jer oni značajno doprinose jačanju naše ekonomije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, često smo mogli da čujemo u protekle tri godine da smo mi iz SNS, odnosno da su Vlada Srbije i poslanici u Narodnoj skupštini koji su glasali za Zakon o privremenom uređivanju načina isplate penzija nekome nešto oteli, da smo opljačkali, da smo nekome zavukli ruku u džep.

Ja zbog građana Srbije želim da kažem da je Ustavni sud Srbije još 2015. godine odbacio inicijativu za pokretanje postupka za utvrđivanje neustavnosti ovog zakona i njegove nesaglasnosti sa Ustavom i potvrđenim međunarodnim ugovorima.

Ustavni sud je 2015. godine, naime, našao da su, kada je reč o penzijama koje su obuhvaćene zakonom, osnovane tvrdnje inicijatora da penzija koja je stečena u skladu sa zakonom predstavlja imovinu penzionera, ali ukazuje da iz Ustava ne proizilazi garancija penzijskog davanja u određenom iznosu jer je ograničenje imovinskih prava pod određenim uslovima dozvoljeno i prema našem Ustavu i prema Evropskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Polazeći od toga, citiram odluku Ustavnog suda – da su propisane mere uređene zakonom, da se zakonom ne dira u pravo na penziju, da su mere propisane radi postizanja legitimnog cilja jer je stvaranje uslova za redovnu isplatu penzija, makar i u umanjenom iznosu, u opštem i javnom interesu. Zatim, da postoji srazmernost u propisivanju mera, jer su ovim merama manje pogođene osobe sa nižim penzijama, što se postiže upravo time što procenat umanjenja nije isti za sve penzije više od 25.000 dinara. Konačno, s obzirom na to da je reč o merama privremenog karaktera, Ustavni sud je ocenio da se ne mogu prihvatiti kao osnovani navodi inicijatora o nesaglasnosti osporenog zakona sa Ustavom i potvrđenim međunarodnim ugovorima.

Dakle, nije bilo nikakve pljačke, nije bilo nikakvog zavlacenja ruku u džep bilo kome. Ovo je bila jedna nužna mera da bi uopšte penzije u Srbiji mogle da se isplaćuju.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Nećemo se složiti, svakako, oko toga da li je trebalo ili nije trebalo da se svojevremeno smanjuju penzije. Mi srpski radikali smo govorili tada, kažemo i tada, da to nije trebalo, da nije bilo potrebno, da je bilo drugih načina i drugih mogućnosti, da se iz budžeta ne finansiraju nevladine organizacije, agencije nepotrebne itd.

Naravno, ova odluka Ustavnog suda koju smo malopre čuli, ona je takođe za jednu ozbiljnu raspravu, ne danas i ne ovde, svakako, ali ne može Ustavni sud, dakle može, evo rekao je, ali nije normalno da kaže da nešto ne ocenjuje zato što je privremenog karaktera.

Što se tiče nas iz SRS, glavna naša primedba na ovaj predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o PIO je zašto se nije predložio apsolutno nov zakon. Ovo, ne znam više koliko, 10, 12, 13, mislim da je ovo 13. izmena i sama ta činjenica govori o tome koliko je to nefunkcionalan i loš i počesto neprimenjiv zakon.

Očekujemo da zaista jednom, u neko skorije vreme, dobijemo takav predlog pa da onda raspravljamo o svim detaljima i o ovom ovde što imamo nekoliko ključnih primedbi koje smo mi kroz ove kasnije amandmane iznosili

ali, nažalost, zahvaljujući ovom sistemu rada, neće biti prilike da se govori o tim amandmanima. I onda, ono o čemu smo govorili sve ove dane i što nam jeste izuzetno bitno jeste poruka penzionerima da ipak nećemo se opet složiti, ali definitivno u ovom predlogu zakona, sutra ćete vi to usvojiti pa će biti zakon, stoji da će se, sada parafraziram, penzije usklađivati u odnosu na stanje u budžetu.

Mi ne možemo da verujemo nijednoj vladi, nijednom ministru da će izneti pravu istinu o tom stanju u budžetu da bi mogli da eventualno povećaju penziju ili ne povećaju. Dakle, kako god teoretski postoji mogućnost da ova odredba znači da penzije mogu da se povećaju za 100%, tako teoretski ostaje i mogućnost da se penzije nikada više ne povećaju, i to zaista ne možete da sporite.

Žao nam je, takođe, što zakoni koje ovde predstavlja gospodin Šarčević, Zakon o visokom, pre svega izmenama i dopunama o visokom obrazovanju ...

PREDSEDAVAJUĆI: Pa nemojte, kolegice Radeta, sad o drugom zakonu.

VJERICA RADETA: Molim vas, samo jednu rečenicu; završavam i ostavljam vas da uživate.

PREDSEDAVAJUĆI: Ajde.

VJERICA RADETA: Dakle, osnovna poruka tog zakona gde smo mi intervenisali amandmanom je takođe predlog da se, kao i svaki put što je naš predlog, predloži potpuno nov zakon, da se više oslobodimo tog jada od Bolonje, a u ovom sadašnjem predlogu o izmenama i dopunama zakona predložili smo da se u ovom članu 17. definitivno ne ograničava kraj studiranja. Svako ima pravo da studira onoliko koliko hoće.

Vidim da Arsić ne bi dozvolio da dalje govorim o ovome, a zaista smo imali puno primedbi uopšte na sistem obrazovanja, na način štampanja knjiga, na angažovanje hrvatskih firmi koje to rade po Srbiji, na odnos..

Zapravo, prvo što treba, gospodine Šarčeviću, da uradite, jeste da vratite dostojanstvo nastavnicima. Iz toga će, verujte, proisteći mnogo rešenja za probleme koji su se nagomilali. Dokle god imate situaciju da svaki učenik, ili svaki roditelj, ili svaki nabildovani teča i ujak mogu da dođu da izvređaju nastavnika, tu nema obrazovanja, a država ne radi ništa da taj problem reši. Da ne govorimo o problemu sa drogama itd.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Radeta, prekoračili ste ozbiljno vreme.

VJERICA RADETA: Završila.

PREDSEDAVAJUĆI: Četiri minuta je bilo.

VJERICA RADETA: Pa, eto. Moglo je još neki minut, ali u svakom slučaju, dakle, evo, da završim. Srpska radikalna stranka, naša poslanička grupa,

neće glasati za ove predloge i očekujemo od ministara ubuduće ozbiljnije predloge. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Barišić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice Barišić.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministri, poštovane kolegice i kolege, šteta što, evo, ulazimo već u jedanaesti sat današnje rasprave ali predstavnika Đilasovog tajkunsko-ljotićevskog saveza nema, a baš sam mislila da ih podsetim na neke stvari iz njihovog perioda pošto, očito, imaju amneziju za taj period.

Naime, od 2008. do 2012. godine van Srbije lečeno je oko 500 dece, a danas se iz Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje i iz Budžetskog fonda leči čak skoro 2.000 dece u prethodne četiri godine, što znači da je čak četiri puta više dece otišlo na lečenje i da je dva i po puta više sredstava izdvojeno.

Dok naša vlada, naš predsednik Republike gospodin Vučić brine o svima, kako o penzionerima tako i o najmlađima, oni su brinuli tada samo za živote svojih ministara, pa su neki ministri, ne verujući svojim kolegama, a znamo da su naši lekari najbolji u Evropi, išli da se operišu u druge zemlje, a bolesna deca umirala i o njima se nije vodilo računa. E, mi ne sledimo njihov put. Zato imamo ogromnu podršku, a oni, kao što ih sada nema u sali, tako posle narednih izbora neće ih biti na političkoj sceni Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Živan Đurišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega.

MIRKO KRLIĆ: Hvala vam, gospodine predsedavajući.

Amandman koji ističe važnost kulture sigurno ima mesta u svakom zakonu, jer činjenica je da se može živeti bez kulture, ali sa kulturom je svakako lakše, bolje i dostojanstvenije.

Ekonomski uslovi koji popravljaju životni standard pružaju svaki napredak baš u tom pravcu. Veliki je napor potreban da dođe do ekonomskog napretka, posebno kad se od nule startuje. Današnja vlast u Srbiji zaslužuje svaku pohvalu i svako poštovanje, jer je posvećena potpuno narodnim poslovima.

A kako se vraća od onih koji takođe uživaju sve benefite koje donosi bolja ekonomska politika, primer je i u mom gradu, Zrenjaninu. Gospodin

Laketić je spomenuo najveću kinesku investiciju, koja glasi milijardu dolara. Dobro ste me čuli, milijardu dolara. To je velika cifra i za Ameriku, i za Nemačku, i za svaku evropsku i za svaku razvijenu zemlju, a kamoli za Srbiju. Međutim, kakvi su odgovori?

Prvo, radi se o kineskoj kompaniji koja se bavi proizvodnjom guma i, naravno, odmah smo dobili šamar u pravcu da se radi o prljavoj tehnologiji, o zagađenju. A onda, kada smo podsetili građane da je od pedesetih godina pa sve doskora u Zrenjaninu, u centru grada, postojala fabrika „Tegum“, koja je, nažalost, u privatizaciji nestala, kao što su nestala i druga zrenjaninska preduzeća, i nikada nije bilo nikakvog zagađenja, to se zaboravilo, a ovde se radi o najsavremenijoj tehnologiji, onda smo dobili odgovor...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović..

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega.

NENAD MITROVIĆ: Gospodine Arsiću, gospodo ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, u članu 4. propisano je da se u staž osiguranja osiguranika računa vreme za koje je plaćen doprinos za PIO po bilo kom osnovu. Na taj način se prevazilaze problemi koji se pojavljuju u praksi u vezi sa različitim osnovama osiguranja, a svi osiguranici se dovode u isti ravnopravni položaj. Ključni faktor za dugoročnu stabilizaciju sistema penzijskog invalidskog osiguranja prvenstveno leži u razvoju zemlje, novim investicijama i novom zapošljavanju, čime će se popraviti odnos između broja osiguranika i broja penzionera.

S obzirom da se sistem finansira na principu solidarnosti među generacijama, tj. sadašnji zaposleni finansiraju penzionere, usled pozitivnih kretanja u ekonomiji zemlje, a samim tim i stanje u budžetu Republike Srbije, prestaje potreba za dejstvom Zakona o privremenom uređivanju načina isplate penzija, tako da se zakon ukida zaključno sa 30. septembrom 2018. godine. Osnov za isplatu penzija za mesec oktobar 2018. i njeno dalje usklađivanje čini penzija isplaćena za mesec oktobar 2014. godine usklađena prema važećim propisima.

Ono što ja još hoću da kažem, to je da je danas Aleksandar Vučić otvorio fabriku u Nišu, sutra otvara fabriku u Niškoj Banji. U ove dve fabrike radiće 2.250 radnika. Time je predsednik Vučić pružio podršku za još brži razvoj Nišavskog, Pirotskog, Topličkog, Jablaničkog i Pčinjskog okruga. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

STANIJA KOMPIROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, izmene i dopune Zakona o PIO koje ćemo podržati ja i moje kolege iz poslaničke grupe su dokaz da smo društvo koje ide napred.

Zahvaljujući politici našeg predsednika Aleksandra Vučića živimo bolje, otvaramo fabrike, nova radna mesta, gradimo moderno društvo. Trend privrednog rasta je doveo do ukidanja umanjenja penzija za korisnike sa većim iznosima penzija, kojima svakako dugujemo veliku zahvalnost na razumevanju i podršci i sa kojima smo na istom zadatku, a to je uspostavljanje finansijski stabilne, zdrave i jake države.

Želim da istaknem da je penzijski sistem Republike Srbije u potpunosti oporavljen, na stabilnim nogama, tako da se isplate penzija vrše redovno i neupitno, sa obećanim povećanjima koje nam je dao i ministar i njegov tim ovde pred nama. Zato podržavamo ove zakone koji će nam doneti bolje sutra. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Gospodo ministri, dame i gospodo narodni poslanici, evo, polako se bliži kraju rasprava o amandmanima na Zakon o PIO. Naši penzioneri će dobiti značajna povećanja penzija, od 8,2% do 13,2%. Srbija sigurnim koracima ide napred i to je već očigledno, da ne ponavljamo svi jedno te isto ceo dan.

Ono što moram da kažem i da istaknem jeste jedna laž, samo jedna u moru laži koju su iznosili pripadnici bivšeg režima predvođeni Draganom Đilasom, danas u savezu sa silovanjem Srbije, koji su rekli kako smo dali u bescenje PKB. Još jedna velika laž. Taj isti PKB su doveli u ogroman minus, upropastili su fabriku, samo je 2017. godine Kombinat imao minus od 80 miliona evra.

Očekujemo sa ovom privatizacijom da će PKB raditi deset puta bolje nego što je radio i da će u značajnoj meri doprineti rastu BDP-a, gde će oni koji budu radili u PKB-u imati pristojne plate i njihove porodice od čega da žive, i da će, naravno, od tih dobrih proizvoda moći da se izvozi da Srbija ima veće prihode i bolji proizvod iz PKB-a. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marko Atlagić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Ljubiša Stojmirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Vlado Babić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić .

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni Snežana Petrović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljubica Mrdaković
Todorović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman sa ispravkom podneo je narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Igor Bečić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Mihailo Jokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Desanka Repac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Darko Laketić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević
Damnjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Branimir Rančić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Jovan Palalić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić
Kovačević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Danijela Stojadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Neđo Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Milan Knežević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić Puzić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Milan Krivokapić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Svetlana Nikolić Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Barišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Živan Đurišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Marko Atlagić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Ljubiša Stojmirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Vlado Babić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Ljubica Mrdaković
Todorović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Igor Bečić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Mihailo Jokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Desanka Repac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Darko Laketić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević
Damnjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Branimir Rančić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Jovan Palalić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić
Kovačević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke
grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vladimir
Đurić, Tatjana Macura, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad
Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke
grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vladimir Đurić, Tatjana Macura, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Vjerica Radeta, zajedno Boško Obradović, Dragan Vesović, Ivan Kostić, Marija Janjušević, Srđan Nogo, Zoran Radojičić i Miladin Ševarlić, zajedno Aleksandra Čabraja, Sonja Pavlović, Jovan Jovanović i Zoran Živković, zajedno, Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović i zajedno Saša Radulović, Branislav Mihajlović, Ana Stevanović, Branka Stamenković, Ratko Jankov, Dušan Pavlović i Jasmina Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Dejan Šulkić, zajedno poslanici poslaničke grupe SDS i zajedno poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vladimir Đurić, Tatjana Macura, Aleksandar Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Čabraja, Sonja Pavlović, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Ljubinko Rakonjac.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podneo narodni poslanik Dejan Šulkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Sreto Perić i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman je podnela narodni poslanik Mirjana Dragaš.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Dosta je bilo.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Aleksandar Šešelj i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 28. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 36. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su zajedno narodni poslanici poslaničke grupe SDS i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Nenad Čanak, Olena Papuga i Nada Lazić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandmane u istovetnom tekstu podneli su zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Samostalni poslanici i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Dosta je bilo.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 37. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Vlada i Odbor za rad, socijalna pitanja, društvenu uključenost i smanjenje siromaštva su prihvatili amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Aleksandra Čabraja, Sonja Pavlović, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 41. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 43. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na 43. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 44. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 45. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 49. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Dveri.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Sanda Rašković Ivić, Dijana Vukomanović i Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Dosta je bilo.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Vlada i Odbor za rad, socijalna pitanja, društvenu uključenost i smanjenje siromaštva su prihvatili amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim

sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 53. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Vladimir Đurić, Tatjana Macura, Aleksandra Stevanović, Ljupka Mihajlovska i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

Izvolite, kolega.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala, predsedavajući.

Evo ovako. Amandman koji smo podneli zapravo je amandman kojim podržavamo stav Sindikata penzionera Nezavisnost, da se prestanak važenja privremenog zakona o umanjivanju penzija reguliše donošenjem posebnog zakona.

Zanemarimo sada načas ekonomsku opravdanost i ustavnost privremenog četvorogodišnjeg umanjivanja penzija. O tome zašto je Vlada morala umanjivati penzije čuli smo puno prethodnih dana. Zanimarimo i koliko su ta umanjivanja penzija smanjivana povremenim povećanjima penzija tokom važenja privremenog zakona u te četiri godine kroz njegovu korekciju. Predlažem da zanemarimo i koliko će veće penzije biti nakon prestanka važenja privremenog zakona i pitanje kako će se penzije usklađivati, kojim merama, propisima i koliko će Vlada pokazati izdašnost i hoće li ona biti veća i predvidljivija od onoga što traži Fiskalni savet. To su sve posebne teme i imali bismo ponešto da kažemo o svakoj od njih i, u krajnjoj liniji, to je i rečeno u današnjoj raspravi i prethodnih dana.

Sve to nema nikakve veze sa jednom nespornom činjenicom, a to je da su penzioneri tokom svakog meseca važenja privremenog zakona dobijali manje nego što bi dobijali da privremenog zakona nije bilo. Svaka ta neisplaćena razlika predstavlja pozajmicu, trebalo bi da predstavlja pozajmicu, koju su penzioneri po sili slova privremenog zakona svakog meseca davali državi. Ta pozajmica mora da se vrati, inače će dobiti karakter trajnog uzimanja.

Prisilna, privremenim zakonom propisana pozajmica može imati karakter privremenog uskraćivanja prava raspolaganja nad imovinom, ali ako se novac ne vrati, onda to poprima karakter trajnog oduzimanja prava vlasništva nad imovinom, jer penzije su imovina i po stavu Ustavnog suda. To je već nešto što ne bi smelo biti dopušteno.

Ustavni sud je zauzeo stav da penzija jeste imovina i da je njihovo umanjivanje ravno uzimanju nečije sobe u stanu. Ustavni sud je smanjivanje penzija prihvatio pod uslovom da je privremeno i da je u vreme krize. Tih kriznih uslova više nema. Poslanici vladajuće većine i predstavnici Vlade se

hvale rezultatima ekonomske politike i, u krajnjoj liniji, privremeni zakon se ukida. Držimo da ste u pravu kada kažete da krize više nema.

Ako Vlada ostaje pri stavu da je po članu 4. privremenog zakona svaka učinjena isplata konačna, penzije se onda ne vraćaju, već samo imamo prestanak uzimanja dela budućih penzija uz trajno uzimanje dela imovine, dela penzija iz protekle četiri godine.

Ako se neisplaćene razlike penzije učinjene tokom važenja privremenog zakona ne isplate penzionerima, onda uzeto neće imati karakter privremenog, u kriznim uslovima ograničenog raspolaganja imovinom, nego će imati karakter trajnog oduzimanja prava vlasništva nad imovinom, a to je za državu kandidata za članstvo u EU nedopustivo narušavanje imovinskih prava.

Litvanija je kao članica EU penzije umanjivala od 2010. do 2013. i kompletan iznos učinjenih umanjivanja, oko 247 miliona evra, vratila je penzionerima u naredne tri godine. O tome postoji i dokumentacija na zvaničnim sajtovima EU, Evropske komisije.

Kod njih je bio u pitanju manji novac. Oni verovatno i bolje stoje od nas, pa su mogli da vrate to za tri, a mi mislimo da mi možemo da to vratimo za pet godina. Ako je to morala Litvanija kao članica EU, mi mislimo da to moramo uraditi i mi kao zemlja kandidat. Ne bi trebalo da se dogodi da ispadne da naša vlast svoje penzionere i njihova prava tretira lošije nego Litvanija, litvanska.

Poštovanje imovinskih prava koje sad imamo priliku da demonstriramo vraća poverenje građana u institucije, a to podiže i poverenje investitora, smanjuje potrebu da investitore privlačimo subvencijama, i to može doprineti privrednom rastu. Da bi nam privredni rast rastao 6-7% godišnje, ključno je poverenje, to je ono što pravi razliku između sadašnje stope rasta i većih stopa rasta, a poverenje se zadobija poštovanjem imovinskih prava.

Naš je predlog na tragu zahteva penzionera da se razlike u penzijama neisplaćene tokom četiri godine važenja privremenog zakona vrate i to podržavamo i radi sprečavanja eventualnih sudskih troškova za državu, pošto imamo informaciju da je Sindikat penzionera Nezavisnost podneo tužbe Međunarodnom sudu pravde, evropskom sudu pravde u Strazburu, jer ti sudski troškovi će opet pasti na teret budžeta, građana, penzionera i apelujemo da se o tome postigne dogovor.

To vraćanje pozajmice mora ići uz kamatu, jer pozajmice se tako vraćaju, za sve vreme tokom kojeg je svaki penzionerski dinar proveo u rukama Vlade Republike Srbije od dana kada ga je Vlada Republike Srbije zadržala do dana konačne isplate svakom penzioneru.

Očigledno je i, zbog visine sume o kojoj pričamo, da će to vraćanje morati ići na rate, i može se pregovarati o tome koliko dugo će vraćanje trajati i u koliko rata da se ne bi ugrožavala fiskalna stabilnost, ali da se ne vrati, o tome ne bi trebalo biti bilo kakve dileme.

Mi smo i predložili poseban zakon, koji je u međuvremenu sindikat penzionera „Nezavisnost“ podržao...

(Predsedavajući: Kolega, nemojte sad pričati o drugom zakonu, koji ste vi predložili. Možete da pričate o vašem amandmanu, o drugom zakonu ne.)

Tako je, ja govorim o amandmanu kojim predlažemo da se prestanak važenja privremenog zakona o načinu isplate penzija reguliše donošenjem posebnog zakona. O tome da li je amandman...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega, tema je amandman.

Znači, vaš amandman glasi ovako: „U članu 53. posle stava 1. dodaje se novi stav 2, koji glasi – umanjenje penzija učinjeno u skladu sa stavom 1. ovog člana konvertuje se u javni dug Republike Srbije, koji će biti regulisan u skladu sa posebnim zakonom.“ Tu je kraj priče. A da reklamirate sindikate kroz amandmane – ne. Ne možete da obrazlažete poseban zakon. Taj zakon nije na dnevnom redu.

VLADIMIR ĐURIĆ: Ako mogu, da nastavim o amandmanu.

Predlažem amandmanom da se zakonom propiše donošenje posebnog zakona kojim će se regulisati isplata svih ovih umanjenja koja su penzioneri imali u protekle četiri godine. Da bi se raspravljalo o prihvatljivosti mog amandmana kojim se sugeriše poseban zakon, mislim da je korisno da se čuje kakav je mogući model koji bi tim posebnim zakonom mogao propisati vraćanje penzionerima neisplaćenih delova penzija. Zato to što želim da kažem jeste po amandmanu i poštujem da je sada već zaista kasno i poštujem da vladajuća većina namerava da uskoro završi sednicu i zaista neću dužiti. Reći ću samo dve rečenice, ako mi dozvolite, i unapred vam hvala na tome.

Mi smo predložili model da se to vrati kroz obveznice sa pet godina dospeća, dakle da se to proglasi javnim dugom, a možemo sugerisati i razgovarati o tome da to ne bude nešto što će uvećati javni dug, nego da se penzionerima u visini tih potraživanja daju, recimo, akcije EPS-a i time se podigne tržište hartija od vrednosti, pojača mu se promet.

Toliko od mene zasada. Voleo bih da čujem od ministra kratak odgovor, da ne dužimo raspravu pošto je zaista kasno. Hvala vam unapred.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 53. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Amandman kojim se posle člana 53. dodaje član 53a podneo je narodni poslanik Dejan Šulkić.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo, saglasno članu 163. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, odbacio je ovaj amandman kao nepotpun. Odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa.

Amandman kojim se posle člana 53a dodaje član 53b podneo je narodni poslanik Dejan Šulkić.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo, saglasno članu 163. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine, odbacio je ovaj amandman kao nepotpun. Odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa.

Na član 54. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 55. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Aleksandar Martinović i Ivan Bauer.

Vlada i Odbor za rad, socijalna pitanja, društvenu uključenost i smanjenje siromaštva su prihvatili amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 3. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VISOKOM OBRAZOVANJU (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici, kao i Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Marinković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandman je, na osnovu člana 157. stav 6. Poslovnika, podneo Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbora za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatio amandman, a Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije, pa konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Balint Pastor, Elvira Kovač, Arpad Fremond i Zoltan Pek.

Odbor za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo prihvatio je amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije.

Reč ima ministar, gospodin Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Samo da obavestim Narodnu skupštinu da je na Odboru za obrazovanje o ovom amandmanu bilo raspravljano i on je usvojen. Ja sam dao saglasnost, međutim, iz nekih tehničkih razloga to nije pribeleženo te sam dužan da ovde javno ponovim da sam saglasan. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Konstatujem da je, na osnovu prihvatanja ovlašćenog predstavnika predlagača, ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 13. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Marina Ristić i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 14. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Ljupka Mihajlovska, Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 16. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Aleksandra Belačić i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici poslaničke grupe Demokratska stranka.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli poslanici poslaničke grupe SDS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 17. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Ljupka Mihajlovska, Tatjana Macura, Vladimir Đurić, Aleksandar Stevanović i Nenad Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 18. amandmane u istovetnom tekstu podneli narodni su poslanici Ljiljana Mihajlović i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe SDS i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe DS.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 19. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 20. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 21. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 4. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O PROFESIJAMA OD POSEBNOG INTERESA ZA REPUBLIKU SRBIJU I USLOVIMA ZA NjIHOVO OBAVLjANjE (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za obrazovanje, nauku, tehnološki razvoj i informatičko društvo, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Vjerica Radeta i Aleksandra Belačić i zajedno narodni poslanici Aleksandra Čabraja, Marinika Tepić, Sonja Pavlović, Jovan Jovanović i Zoran Živković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Nataša Jovanović i Aleksandar Šešelj i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Ružica Nikolić i Filip Stojanović i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Sreto Perić i Momčilo Mandić i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Marina Ristić i Ljiljana Mihajlović i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 6. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Nemanja Šarović i Dubravko Bojić i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Zoran Despotović i Miljan Damjanović i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 8. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Milorad Mirčić i Vesna Nikolić Vukajlović i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Petar Jojić, Božidar Delić i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandmane u istovetnom tekstu podneli su narodni poslanici Nikola Savić i Tomislav Ljubenović i zajedno narodni poslanici poslaničke grupe Klub samostalnih poslanika.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, u pojedinostima i u celini.

Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, saglasno članu 87. stavu 5. Poslovnika Narodne skupštine, određujem subotu, 29. septembar 2018. godine, sa početkom u 10.00 časova, kao dan za glasanje o tačkama 1, 2, 3. i 4. dnevnog reda sednice Desetog vanrednog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu.

Sa ovim bismo završili i nastavljamo sutra.

(Sednica je prekinuta u 20.55 časova.)

